

உ

சிவமயம்.

விருத்தாசலபுராணம்.

சிவன்பாககம

ஞானக்கூத்தசுவாமிகளா அருளிரயெய்த மூலமும்

திருத்துருத்து - இநதிரபீடம்.

காபாத்திரசுவாமிகள்

ஆதினந்நிருப - பிறைசை

அருணாசலசுவாமிகள்

மாணக்கராகிய

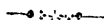
பார்ப்பாக்கம்

முனியப்பமுதலியாரவர்கள்

யெய்த புறியவுணம்.

சே முதலியாரவர்களால்

புராணபாக்கம்

ஏழுமலப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளர்ந் அச்சுக் கூட்டத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

• தாது-இலி.

உ

சிவமயம்.

சுருக்கவகராதி.

சுருக்கத்தொகை.

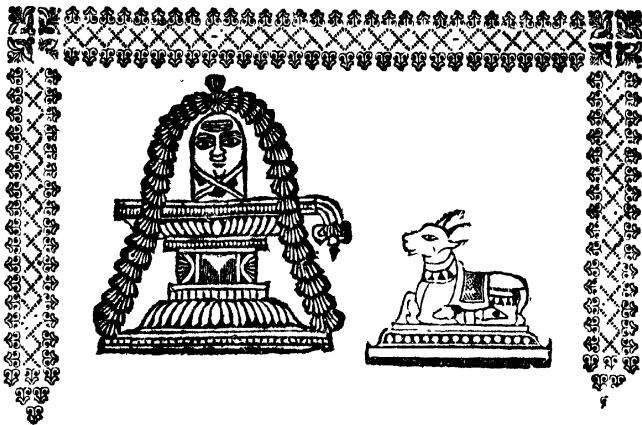
பாடற்றொகை.

	காப்பு	க
	பாயிரம்	யஅ
க	கிரிச்சுருக்கம்	க
உ	தலச்சுருக்கம்	உரு.
க	தீர்த்தச்சுருக்கம்	உஅ
ச	விதர்க்கணச்சுருக்கம்	உக
ரு	விபசித்துச்சுருக்கம்	சரு
க	நிருத்தச்சுருக்கம்	உச
எ	அகத்திபச்சுருக்கம்	யச
அ	கலிங்கச்சுருக்கம்	உக
க	கலிமலர்ச்சுருக்கம்	உய
ய	சுவேதச்சுருக்கம்	உய
யக	அன்பர்பூகைச்சுருக்கம்	யரு
யஉ	சிவபூஜாவிதிச்சுருக்கம் .	சச
யக	விபூதிச்சுருக்கம்	யஅ
யச	உருத்திராஷுச்சுருக்கம்	யஎ
யரு	சிவகிர்த்திச்சுருக்கம்	ய
யக	கோபர்வதச்சுருக்கம்	உக
யஎ	பிருடிச்சுருக்கம்	யஉ
யஅ	சசிவண்ணச்சுருக்கம்	கய

காப்புபாயிர முள்பட

ஆக சுருக்கம்-யஅ-ரு, நிருவிருத்தம்-சகரு.

உ

சிவமயம்.

விருத்தாசலபுராணம்.

பாமிரம்.

ஆழத்துப்பிள்ளையார்-காப்பு.

திருவுங்கல்வியுஞ் சீருந்தழைக்கவுங்
கருணைபூக்கவுந் தீமைபைக்காயவுந்
பருவமாய்நம துள்ளம்பழுக்கவுந்
பெருகுமாழத்துப் பிள்ளைபைப்பேணுவாம்.

(இ-ள்) மகாலட்சுமி விலாசமும்வித்தையுஞ்சிறப்புந்தழைத்தோ
ங்கவும்-ஜீவகாருண்யமுண்டாகவும்- தீமைகளைத் தகிக்கவும்-பக்குவ
மாகி நம்முடையமனம் பழுக்கவும்-ஞானப்பிரகாச மிருத்த ஆழந்
துப்பிள்ளையாரை வணங்குவாம்—எ-று.

இதன்கருத்து,

ஆன்மா, மாயாசம்பந்தமான இத்திரியகாண்திகளோடு கூடி வி
வகரிக்குமவசரத்தில் அவ்வான்மாவிற்கு உள்ளமென்றுபெயர்—
ஆதலால் அவ்வான்மா குருகுமாய்ச் சிவனை மன்னதித்தியாசனை
ஞ்செய்து ஞானாக்கினியால் அசுத்தவாசனையை விடுத்தும் சுத்தவா
சனையைப்பெற்று ஞானேதயமுண்டாய்ச் சஞ்சிதவினையைத் தகி
த்துப் பிரம்மானந்த சுகந்தையடையும்படி மூலாதாரப் பொருளா
கிய ஆழத்துப்பிள்ளையாரை வணங்குவாமென்பதாம்,

வேறு - விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி,

திருமாலுநான் முகனுந்தேவர்கோவுந்-தேவர்களு நியாவர்களு ன்சிந்தையாலு, மருவாயமறையாலுமளவையாலு- மளப்பரிதாயக ண்டிதமாய்தின் மழூர்த்தியுருவாபகிரிவடிவாயன த்தங்கோடி-பொ ளியுடையகொடுமுடிகளாகிநின்ற, பெருவாழ்வைத்திருமுதுகுன், றுடையான் நன்னெப்பெருங்கருணையாளையாம் வணங்கலுற்றும்-

(இ-ள்) மகாவிஷ்ணுவும் சூர்முகப்பிரீம்மாவும் தேவேந்திரனு ம்தேவர்களும் சகலமானபேர்களும்மனத்தினாலும் அனுபவாகிச்ச த்தமாத்திரமாய்விளங்குகின்றவேதங்களினாலும் பிரமாணங்களின லும் அளவிடுதற்கரிதாகி அகலாடாபாபலககுபாதி நிலைபெற்ற நி ஷ்டிளைப்பொருளாகிய பரமசிவரூப் சகலமாகிய மலைவடிவமாகி அ னந்தகோடி சூரியப்பிரகாசம் பொருந்திய கொடிமுடிகளோடு நி ன்ற பெரியசெல்வமும் அழகியபடமாலைவடிவமுடையவரும் மிகுந்த கிருபாமூர்த்தியுமாயவயிருத்தாசலேஸ்வராதலாகிரிப்பாம்-எ-று)

வேறு - பெரியதாபதி அபி,

பச்சைமலைபவளமலை தளத்தெழுந்தமபொலப் பரிவுடையதி ருவடிவுமம்மலைமேலுற்ற, மெச்சாமததபெருமும்பொச்சகிருவி டையும் விழிமூன்றுங்கரநான்றுபெரிபதவிப்பார், கச்சிருத்த மு லைத்தடமுமமுதவாக்குங்கருங்குழலு, பவளமலைகொடிஞ்செய்வரா யு, நச்சுமடியார்திறவி யதுக்குறநாடுவநத்தெருவிப்புறப்பிளிற்சிற் தைசெய்வாம்,

(இ-ள்) பச்சைமலைபானது பவளமலையின் கட்டிப்புவிட்டெழுந் ததுபோல அன்புரு - மாய் விளங்குந் த பரிவநாயகியம்மைபா ருடைய திருமேனியையும் அந்தமலையி - டை ம் டு ன்றப மெச்சு கின்ற பூரணச்சு திரையொத்த அருஞ் - பாவிர்த்தத்தையும்காண ப்படாமையால் இவ்வெய்யைச் செய்கு - குடியே லுடைணையு ம் திரிநேத்திரங்களைபுந் நான் நுகையுபுந் கசவையணிந்தஸ்தனை பாரங்களையும் அநிர்ந்தம்பொழி ப் பதவாசு - கையும் சுர்யறித மான அள கபாரத்தையும் வெண்மைபொருந்திய நச்சு - வையையும் சிவந்தவா பையும்இச்சிக்கின்ற அடியார்களுடைய பிறப்பிததுன்பததை நீக்கிய ருளுகின்ற திருவடிகளையும் மனத்தினால் நினைந்து அன்பினால் மெ லிந்துருகித் தோத்திரஞ்செய்து அறிவினிந்தெய்திப்பாம்-எ-று, (உ)

வேறு- விநாயகேஸ்வரர்,

ஒருமலையாற்புரமலையு மொருமைத்தன்றிருமைந்த னிருமலையுந் துய்மலையு பெருமலையும்தினைமலையும் பொருமலையும்திம்மலையும் பொம்மலையும்புடைத்தரளிக் கருமலையும்பெருமலையிந் கைம்மலைவைக்கக்கூடா முவாம்,

அப்பர்சுந்தரர்மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்ஸ்துதி.

மருங்குகடற்கன்மிதப்பில்வந்தார்தம்பதம்போற்றி
யொருங்கரிமேம்பெயிலையினிம்போனூதம்பதம்போற்றி
நெருங்குதரிபரியணக்கிதிருத்தினர்தம்பதம்போற்றி
யிருடம்பொருள்கெட்டரன்பக்கத்திருந்தார்தம்பதம்போற்றி

(இ-ள்) அருகர்கள் கடலின் கண்தம்மைக்கட்டிப் போட்டகல்லே
தெப்பமாக அதன்மீது வந்ததிருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடையதிருவ
டிகளை வணங்குவாம்-பொருதுகின்றவெள்ளையானையின்மேலேறித்
திருக்கயிலாயத்திற்கெழுந்தருளிப் சுந்தரசுவாமிகளுடையதிருவடி
களை வணங்குவாம்-நெருங்கியநரிகளைக் குதினாகளாக்கிப்பாண்டிய
ராஜனுக்குமுன்னிறுத்தின பரமசிவனுடைய திருவடிகளை வணங்கி
ப்பெருமைதம்மிடனா ஞார்ந்தந்தக்கட்கெட்டு அந்தப்பரமசிவனைவிட
மீதீங்காது அவரது அருகிலிருந்த மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடை
யபாதாரவித்தங்களை வணங்குவாம்-எ-று, (ங)

வாழ்த்து,

வானவர்களானினங்கண்மறைபவர்கண்மறைவேள்வி
யானசிவசமயவேதாகமங்கடழத்தோங்க
ஞானமுளநரபதியுறங்குடிபுத்தழத்தோங்க
தானதன்மத்தழத்தோங்கத்தரணியெலாமழநாங்க,

(இ-ள்) தேவர்களும் பசுக்களும்-பிராமணர்களும் வேதங்களும்
அவற்றின்வழியாகச்செய்தபலபாகங்களும் சிவசமயசுட்பந்த
மானவேதாகமங்களுத்தழத்தோங்குக-விவேகமுடையவரசனும்
நல்லகுடிகளும்-தழத்தோங்குக -தானங்களும் தருமங்களுத்த
ழத்தோங்குக-பூயிவெல்லாங்குறைவீள் றிப்பூர்த்தியாமழைப
ய்துவருக-எ-று (ங)

தெய்விகமாமுதுகுன்றத்திருமேனிதனைத்திண்டுஞ்
சைவமணியோர்குலமுந்தானிகருத்தழத்தோங்க
மெய்விரவுஞ்சிவனடியார்மேன்மேலுத்தழத்தோங்க
பொய்விரவாமுனிவர்களும்புண்ணியருத்தழத்தோங்க,

(இ-ள்) தெய்வீகமாகமுனைத்தெழுந்தவிருந்தாசலேஸ்வரருடை
யதிருமேனியைப்பரிசித்துப்பூசிக்கின்றசைவப்பிராமணர்களுடைய
மரபும் ஸ்தானிகருத்தழத்தோங்குக-ஞான சொரூபமாகியசிவ
னடியார்கள் மேன்மேலுத்தழத்தோங்குக-பொய்மையிலாத
முனிவீஸ்வர்களும்புண்ணியவான்களுத்தழத்தோங்குக-எ-று (ங)

தீர்த்தவிசேடம்-கிரிவிசேடம்,

வெபுகிருமுத்தாறுவீரவியணமுத்தாறு
பொய்கமபடியாரொபுலையாகம்படியாரோ

மாபமலமு துஞன் மம்லய... மாபமலமு துஞன் மம்
துயவலாப்பணியாரோ குழந்தவலாப்பணியாரோ.

(இ-ள்) மூங்கிலிலுதிருகின்ற முத்துகள் இருகையிலும் கலந்து
மோதுகின்ற திருமணிமுத்தாந்தி அந்ததியும்போய்ஸ்நானஞ்செய்
பாதவர்களுக்கண்டாளர்கள்-பழமையாகியமாயாமலக் கெடுத்தகே
துவாகவிளங்குகின்ற அழகியதாமகாணிகைநீதுள்ள வயல்குழந்த
தபழமலையின்கண்ணெழுந்தருளிய பரிசுத்தமாகிய சரீர்ப்பந்தைய
ரையிற்றிரித்தபரமசிவனைப்பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்த அடியா
ரீகலாவணங்காத மூடர்களே மனமடங்காதவர்கள்-ஏ-ம. குன்றித்
துயவர் என்பது-குன்றந்தயவலொனமெலிந்தது, (க்)

ஸ்தலவிசேடம்,

பழமலையிலிருந்தவரோபலிப்புண்டாயிருந்தவரோ
யழகுபணிவருந்தினரோபருணிகையவருந்தினரோ
குழகண்டிக்கண்டாரோகூற்றனடிக்கண்டாரோ
யெழிலையுறவனைந்தவரையின்பமுறவனைந்தவரோ,

(இ-ள்) விருத்தாசலத்திற் குடியிருந்தவர்களுக்கலகித்திகளையும
டைந்தவர்கள்-விருத்தாசலேஸ்வரருடைய திருப்பணிசெய்துசரீர
ம்வருந்தினவர்களு-ஞானமிர்த்ததைப் பூரணமாகப்புகித்தவர்கள்
பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத்தரிசனஞ்செய்தவர்களே-யமதண்
டனைக்கூணாதவர்கள் அவரை அழகுபொருந்தவணங்கினவர்களே
ஞானசொருபமானவர்கள்-ஏ-ம, (ங்)

திருமுன்னெமெய்வன்னிசிரகிரிபர்மெய்வன்னி
யிருவன்னிதருங்குவனையிறகாதிவிலங்குவனையே
பெருமலையாள் கம்பகமெபெருவன்னிகம்பகமே
வருவதுவுமார்ச்சனமேமருவியறமார்ச்சனமே.

(இ-ள்) பழமலைநாதருடைய சரீரிதானத்தின் முன்னிருப்பதுஉ
ண்மைபாகியவன்னிவிருட்சம் அவருடைய திருமேனி அக்கினிஸ்வ
ரூபம்-அந்தப்பெருமைபொருந்தியவன்னிவிருட்சத்திற் புஷ்பிப்ப
துகுவனையலர் - அவருடைய திருக்கொளிகளிற்பிரகாசிப்பதுசங்க
குழகங்கள்-கம்புநிலைமையே பெரியநாயகியார்- கம்பகவிருகாமே
பெரியவன்னிவிருகும்-பழமலையினிடத்திள் வருகின்றதுவும் சிவத
ரீம்மமுஞ் சிவார்ச்சனயுஞ் செய்து பிறவிபொழிப்ப தற்காகும்
என்றவாறு, (ஃ)

தோற்றவித்தநான்முகனார் தஞ்சியநாட்கடலேழும்
வீற்றொன்றாய்க்கீழ்தாழ்த்துமெலுபர்த்துநின்றபதி
நாற்றிசையெண்ணம்பிக்குநம்புக்குக்கனகமளித்
தாற்றிவிட்டுத்திருவாரூர்க்குளத்தனிக்குமரியபதி,

✖ (இ-ள்) விருத்தாசலமானது - சகலத்தைபுஞ்சிருஷ்டித்தபிரம்மா
வானவர் அழிந்துபோகின்ற பிரளயகாலத்தில்சப்தசமுத்திரங்களு
மென்றாகக்கொத்து ஜலங்கீழ்ப்பட மேற்பட்டுயர்ந்துநின்றஸ்தல
ம்-நன்றாகுதிசைகளிலுள்ளவர்களும் பரவப்பெற்றபுஷ்பையுடையச
ந்தரசவாயிகளின் நம்பிக்கையின்பொருட்டு சுவர்ணத்தைக்கொடுத்
துக்கிருமணிமுத்தாநதியில் விட்டுத்-திருவாழூர்க் சமலாலயதடாக
த்தீர்த்தத்திலெடுத்திக்கொடுத்தருளிய அருமையாகியஸ்தலம்-எ-று,
அகையடக்கம்,

கிளிகளும்புன்பூவைகளுங்கிளக்குமொழிகேட்டார்கள்
டெளிவுவரத்தவறினசொற்றெருட்டுவரோமருட்டுவரோ
வொளிவுடையபேரறிவாலுயர்ந்தபெரியோரொல்லா
மெளியதபிடேஸ்கவியையெள்ளுவரோகொள்ளுவரோ,

✖ (இ-ள்) கிளிப்பிள்ளைகளும் புல்லியநாகணவாய்ப்பட்டிகளும்பே
சுகின்ற சொற்களைக்கேட்டபேர்கள் தவறுகின்றசொற்களைத் தெளி
வுவரும்படி தெளிசிப்பார்களே யல்லாமல் அவைகளை மயங்கச்செ
ய்யார்கள் - அது பொலப்பிரகாசத்தையுடைய மெய்ஞ்ஞானத்தினு
லுயர்ந்தபெரியோர்களைவருஞ்சிற்றிறவையுடைய எனதுகவிதை
யை இகழ்ச்சிசெய்யாமல் அங்கீகரிப்பார்கள்-எ-று, (யக)
ஆக்கியோன்பெயர்.

அருளாலேதிருமுடிசுளனந்தமாய்நின்றபிரான்
திருவாயாலுமைகேட்கச்செப்பியவிப்புராணத்தை
யொருவாயாலுமாக்கின்றேனுயர்ஞானக்கூத்தனவன்
றிருநாமாடியேன் நன்சிரமீதுதரித்தமையால்,

✖ (இ-ள்) திருவருளிது லளவிறந்த திருமுடிகளாகி நின்றருளி
னபரமசிவன் தமதுதிருவாக்கினால் உமையவள்கேட்கத் திருவுளம்
பற்றியருளிய இந்தவிருத்தாசலபுராணத்தை உயர்ந்தஞானக்கூத்த
னாகியபரமசிவனது திருநாமத்தை அடியேனுடையசிரசின்மேற்ற
ரித்திருத்தின்ற தன்மையினால் எனது ஒருவாக்கினுற் சொல்லத்து
ணிந்தேன்-எ-று, (யச)

புராணவிசேடர்,

தவமேதுஞ்செய்யவேண்டாத் தருமங்கள்செயவேண்டாம்
புவனேசன்விருத்தகிரிபுராணத்தைப்பலப்பாட்டாம்
கவலாதேகற்றோருங்கேட்டோருங்கதியடைவர்
சிவனுணைசிவனுணைசிவனுணைசத்தியமே,

(இ-ள்) எந்தத்தவங்களுஞ்செய்யவேண்டியதில்லை-எந்தத்தருமங்
களுஞ்செய்யவேண்டியதில்லை சகலபுனைகர்த்தாவாகியபரமசிவனு
டைய விருக்காசலபுராணத்தை உறதிப்பாட்டினால் கவலைபடாமல்
கற்றணர்ந்தபேர்களுங் கேட்டவர்களுஞ் சாயுச்சிபத்தைப் பெறு
வார்கள்முக்கூறுஞ் சிவாக்கினைப்படிக்கு அதுண்டாயாம்-எ-று. ()

பாபிரம்.

புராணவாலாறு.

கயிலாயத்திருந்தருளிக் கண்ணுதலோனுமைக்கருள
மயிபூர்ந்திகேட்டருளி வியாசர்க்குமகிழந் துரைப்பச்
செயலாருஞ்சுமந்தமுனி தெய்வவன்மார்க்குரைசெய்யப்
பயிலாலேகுதர்செயும் பதினெட்டிப்புராணத்தில்,

(இ-ள்) தெற்றிக்கண் ணையுடைய பரமசிவன் கயிலாசபர்வதத்திலே
முத்தருளியிருந்து உமையவளுக்கருளிச்செய்ய அதைக்கேட்டருந்
த மயில்வாகனக்கடவுளான சுப்பிரமணியர் சந்தோஷமாகவேதவி
பாசருக்குச்சொல்ல அவர்சுமந்த முனியருக்குச்சொல்ல அவர்தெ
ய்வ வன்மருக்குச்சொல்ல அவர்கூதமுனியருக்குச்சொல்ல அந்தச்
சூதமுனிவர்கூடம் பிசாண்ணியரிடிகளுக்கூச சொல்லப்பட்டபதி
னெண் புராணங்களி டு-எ-று (யசு)

இரும்பிரமகைவர்த்தமெ னும்பத்தாம்புராணத்திற்
பொருந்திசுவன் றிருத்தகிரிபுராணத்தைத்தமிழ்செய்வே
னரும்பராநாநாசன்மாவனவர்த்திக்குரைத்தபடி. [ம்.
திருந்ருமைகேளெனச்சொன் னும்கிறநாயேன் றுணியென்ன

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய பிரமகைவர்த்தமென்னும் பத்தா
வதுசிவபுராணத்திற்சொல்லப்பட்ட பரமசிவனுடையவிருத்தாசல
புராணத்தைத்தமிழினுற்சொல்லத்தூணிந்தேன் பூர்வத்திலநாதசன்
மாவானவர் அவவர்த்திக்குச்சொன்னபிரகாரத்திருத்தமாகியஆபர
ணங்களைத்திரிந்த உமையவளேகேளென்று பரமசிவனுத்திருவுளம்
பற்றியருளினாரானுக்கிற்றநிவையுடைய-அடியேன் சொல்லப்புகு
ந்ததுணிவு எதுபோலாகும்-எ-று. (யசு)

சருக்கவகை.

விருத்தகிரிதலந்திர்த்தம் விதர்க்கணனேவிபசித்து
நிருத்தமகத்தியன்கலிங்கனிக்ந்ந்தகலிசுவேதமுனி
திருத்தன்பர்சிவபூசைதிருவடையாளங்கீர்த்திச்
சருக்கங்கோவனாபிருடிச்சிவன்னர்பதினெட்டாம்.

(இ-ள்) கிரிச்சருக்கம்-ஸதலச்சருக்கம், திர்த்தச்சருக்கம்-விதர்க்க
ணச்சருக்கம், விபசித்தூச்சருக்கம், திருத்தச்சருக்கம் அதைப்பச்ச
ருக்கம், கலிங்கச்சருக்கம், கலிமலர்ச்சருக்கம், சுவேதச்சருக்கம் தி
ருத்தமாகிய அன்பர்பூசைச்சருக்கம், சிவபூஜாவிதிச்சருக்கம். விபுதி
ச்சருக்கம், பிருடிச்சருக்கம் சிவன்னச்சருக்கம் என்கின்ற பதினெ
ட்டிச்சருக்கங்களாம்-எ-று. (யசு)

பாபிரமுத்தப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

முதலாவது

கி ரி ச் ச ரு க் க ம்.

வே.று.

திலகவாணுதற்றேவிகேள்சிரகிரிப்பெருமை
யிலகுமாலயனிந்திரனியாவருமறியார்
குலவுவாலையென்றுனக்கியாங்கூறினோயில்லை
யுலகிலாரறிவானொனவும்பர்கோணுரைத்தான்.

(இ-ள்) சிந்தூரப்பொட்டையணிந்த ஒளிபொருந்தியநெற்றியை
யுடைய உமையவளே நீகேள் விருத்தாசலத்தின் மகத்துவத்தை வி
ஷ்ணு-பிரீம்மா-தேவேந்திரன் முதலியபாவர்களுமறியார்கள் வாலை
ப்பருவத்தை யுடையவளென் றிதுவலாயில்உணக்கும்நாம்சொல்ல
வில்லை அப்படியானால்உலகத்திலுள்ளவர்களில்வர்களறிவார்களெ
ன்று தேவதேவனாகிய பரமசிவன் திருவுளம்பற்றியருளினார்-எ-று.

ஆதலான்முதுகுன்றநிற்குகுகமென்றிறைஞ்சி
பாதிநாயகியுரைத்தலுமண்ணலுநகைத்துப்
பாதிமேனியளாதலாற்பழங்கிரியுனக்குச்
சாதிபாதலாற்சாற்றலாமெனவுரைத்தருள்வான்.

(இ-ள்) ஆதலால் விருத்தகிரிதேவரீருக்கு அதிகமாமென்றுசகலகா
ரணியாகிய வுமையவள்வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்தபொழுதுபா
மசிவனும் புன்னகைகொண்டுநீபாதிசரீரத்தையுடையவளாகையினு
லும் பழமலையானது உனக்குக்குலமாகையினாலும் சொல்லத்தகு
மென்று திருவுளம்பற்றி யருளுகின்றார்-எ-று. (உ)

புண்ணியம்பொதிசரக்கறைபொங்கிரிமுதலா
மெண்ணிலாவனாக்கிந்திரனியாவருமிறந்து
மொண்ணிலாவியறித்தியமுகாந்தநாட்கடல்போம்
றிண்ணமாமறைமுழக்கருத்திருமுதுகுன்றம்.

(இ-ள்) பிரளயகால சமுத்திரம்போல உண்மைபாகிய வேதமுழ
க்கம்நீங்காத அழகியவிருத்தகிரியானது பொன்மலைமுதலிய எண்
ணிற்றந்த மலைகளுக்கெல்லாம்சகலபுண்ணியங்களையுநிறைத்துவைத்
தசரக்கறைபாகவும் தேவேந்திரன்முதலானபாவர்களும் இறத்தகா
லத்திலும் ஞானப்பிரகாசம்பொருந்தியறித்தியத்துவமாகவும் விள
கும்-எ-று. (ரு)

பூவில்வண்டினம்போற்களையுக்கணம்போல
மூவர்கேவர்கண்முனிவர்கன்போகிள்கித்தர்
மேவுமெப்ப்பதியாமெனவதுவெனவேறோ
தேவியுன்னிலும்விருப்பந்திருமுதுகுன்றம்.

(இ-ள்) உமைபவளே அழகியநமது விருத்தகிரியானது புஷ்பத்
தில் மொய்க்கின்ற வண்டிகள் போலும் பலாக்களையில் மொய்க்கின்
றாக்கூட்டங்கள் போலும் பூம்மூர்த்திகளும் தேவர்களும் முனிவர்
களும் யோகிஸ்வரர்களும் சித்தர்களுக்கும் நிறைந்து வசிக்கி
ன்ற உண்மைபாணஸ்தலமாகும் நாமென்றும் அதுவென்றும் பேத
மோதமக்கு உன்னிடத்திலிருக்கும் விருப்பத்தைப் பார்க்கிலும்
அதனிடத்திலுதிவிருப்பமாகும்—எ-று. (சு)

இச்சையாற்கொளும்வடிவநம்மிருதயத்தான
மச்சமில்லதுநந்தமைப்போலுவதனாதி
நிச்சயஞ்சிவலிங்கநம்மிருவர்க்குநிசுழ்ச்சி
மெச்சநான்மறையுச்சிதம்வியன்முதுகுன்றம்,

(இ-ள்) அழகியநமது விருத்தகிரியானது நாம் இச்சையினுற் கொ
ள்ளப்பட்ட வடிவங்களுள் இருதயஸ்தானமாகவும் ஒருசுலனமுயி
ல்லாததாகவும் நம்மை ஒத்திருப்பதாகவும் அனுகியாயுள்ளதாகவும்
உண்மையாகவும் சிவலிங்க சொருபமாகவும் அம்மிருவருக்குஞ்சு
தோஷிகரமாய் பிரகாசிப்பதாகவும் மெச்சுகின்ற நான்குவேதங்களி
ன்முடிவாகவும் விளங்கும்—எ-று. (ரு)

நினைக்கில்வேதனை நீக்கிநினைத்தவர்க்கின்ப
மனைத்தையுந்தருமனந் தமாயிரமுடியுடைத்து
வினைக்கடண்டமுங் கடந்ததுமெவிலர்ச்சித்தம்
சினத்தநினைவேவதுதிருமுதுகுன்றம்.

(இ-ள்) அழகியவிருத்தகிரியானது நினைத்தபொழுதே எல்லாவே
தனைகளையு நீக்குவதாகவும் இடையிடாமல் நினைத்தவர்களுக்குச்ச
கலவின்பங்களைக்கொடுக்கின்றதாகவும் அனந்தவாயிரம் கொடுமு
டிவேயுடையதாகவும் இருவினைப்பயனையும் அனுபவித்தற்குரிய
கடிய சகல வண்டங்களையும் கடந்ததாகவும் அந்நிதந்தின்பொரு
த்தினாலும் அருச்சினைசெய்தாலும் குறாமாயிய நினைக்கையொ
ழித்தருளுவதாகவும் விளங்கும்—எ-று. (சு)

புறந்தனிற்றவம்புரித்தவந்தம் நினைக்கிரியிற்
பிறத்தமூடோபெரிபரிச்சராசரமெல்லா
பிறந்தமாதவஞ்செய்தபினித்தலத்துவிக்குந்
சிறந்தபெனையுந்தேவராந்திருமுதுகுன்றம்.

• (இ-ள்) புறத்திலுள்ள ஸ்தலங்களிலிருந்து தவறாததக்செய்தபேர்க ளிலும் இந்தவிருத்தகிரியிற்றிறந்துள்ள மூடர்களே பெரியோர்கள் இத்தசராசரவயிர்செளஸ்ஸாம்முற்செனனத்தில் அளவற்றதவத்தை ச்செய்தபின்பு இந்த ஸ்தலத்திற்பிறக்கும்இத்தலத்தில்வசிக்கின்ற மி குந்தஅறிவினர்களுந்தேவர்களையாவர்-எ-று. (எ)

அஞ்சகாவதங்குரோசனமருவாவெற்புத்
தஞ்சவெல்லையிற்றங்கினரியாவருந்தேவர்
விஞ்சகோபுரக்காட்சியவொவரினுடிக் கோர்
மஞ்சகுழுவனாகுழந்தவர்மாயைம்கொப்பாம்.

(இ-ள்) அரிதாகிய மூங்கில்லாளர் எனருமாட்பட்ட விருத்தகிரியை யுடைய எல்லைக்குட்பட்ட ஐந்தகாசனாரங்குப்பிடுதூரத்திற்குடியி ருப்பவர்களே ஸ்ரீநந்தேவர்கள். பிசுவயர்ந்த கோபுரதரிசனங்கி டைக்கச்சத்தக்கவிடங்களிலிருந்தவர்க ளெவர்களிலுமதிகமானவர்கள் மேகத்தலமுதின்மலைவையச்சுழக் குடியிருப்பவர்கள் பீரீம்மாவிலி ணுக்களுக் கொப்பானவர்களாவர்-எ-று. (அ)

நாலுமூன்று நிரண்டொன்றநாலுநதன்ம
மேலு பிவ்வளக்கிண்டுபேதமுமிலலைச்
சிலநோய்பசிதிவினைசொசநெயிலலைச்
சாலுயின்மையுந்தானவர்காதையுமிலலை.

(இ-ள்) நாலுமூன்று இரண்டு ஒன்றுஎன்ற பெதச் சொற்கள் நான்கு யுகதன்மங்களுக்கேயல்லாமல்இந்தவுபாவான விருத்தகிரிக் குஅத்தயுகபேதங்களிலுதிவி வசிப்பவர்கட்குத்திரிகுணபேதமு திவிபாதிசனும்பசியும் திவினையும் நவர்க்கவகையுமின்றித்தசரி த்திரமும்காசனவாதையுமிலலை-எ-று. (அ)

சீதரன்மெருமுத்திரமுத குல்கெருத வாவ்
வேதமாகமருகமு ம்பத வாவ்
காதன்மாளிடர்கண்ணில்திரெஸ் திரெஸ்
மொதுநம்புகுநின்னதென்றியாவருமுணர்.

(இ-ள்) மகாவிஷ்ணுவானவர் வணங்குகிற உறுதியை விருத்தகிரி பெறுப்பற்ற விருட்சங்களைஎய்மேதாகமங்கள் மிருகபட்சிகளா கவுர்அவைகள் பெறுத்துக்காரிய புத்தியையுடைய மானிடர்களின் க ட்புலனுக்குத்தோன்றும் அங்குநந்த்தோன்றுவது மகாவிஷ்ணு தந மது வல்லபமாதலால் அந்நிலைவகைதென்முதவர்களுமறியமா ட்டார்கள்-எ-று. (அ)

மன்றிவாடுவோம்வளர்மு துஞ்சுநிலிலிருப்போ
மென்றுசண்டவன்யாவனெயாயினுந்தேவ

னன் தவன்சையி லகப்படுஞ் சித்திகளனைத்து
நன்றுசத்தியஞ் சத்தியமென்ன வேநவிலா.

(இ-ள்) சிதம்பரத்திலே நடனஞ்செய்தோம். ளளருநின்ற விருத்தா
சலத்திலிருப்போமென்று நமது ஸ்ரீபந்தைத்தரிசித்தவன் எவ்வ
கைப்பட்டவனானாலும் அவனேதேவனாவான், அப்பொழுதே ச
கலசித்திகளு மவனுக்கருநாய்ச் சைவசமாகும், சத்தியஞ் சத்திய
மென்று பரமசிவன் நிருவாரம்பந்தியருளினான்-எ-று. (யக)

பூருவந்தனி னுள்முசு சபாஸையு ம்படைத்து
லிரவிந்துவை வட்டையன் முட்டையாய் மிதப்ப
மூரிமுட்டையைத் தரித்தான் முடிஞ்ஞன் தோள் நிச்
சோர்விலாதவைப் பூதமுத்தோள் நிறு குணத்தில்.

(இ-ள்) பிரம்மாவானவர் மந்தகாலத்தில் ஜலத்தாச் சிருஷ்டித்து
அஸ்விரமாவியலித்தான் எனிட்டார் அவ்விந்தாவால ஹமுட்டையா
கப்படுத்தினான். அந்த வலியமுட்டையை யுடைத்தபொழுது அம் மூ
ன்றுகுணங்களுண்டாகி அக்குணங்களில் கொடாத பஞ்சபூதங்களு
முண்டாயின-எ-று. (யக)

காகிரண்டினிற் குறும்பிமிக்கணீர்பா லிரண்டு
பேதமாசிய மதுவுடன்கை-வன் பிறந்து
சீதாநாநாப் பொருதனீசிரான் னொன்று
யாபுசெய்துவோ மெங்ஙனம்வெல்லுவோ மென்றான்.

(இ-ள்) அப்பிங்குக் கர்த்தாவான விஷ்ணுவினுடைய இரண்டினா
திலுமுள்ள சுறுப்பிபிணித்தில் இரண்டுபேதமாசிய மதுகைவன்
கவளன் ஹமுட்டையானயுடையராஷ்டிரிகள் பிறந்தவை கைத்திலுள்ளவர்
கலா இவ் வசெய்யு விஷ்ணுவின் உத்தில்தெரிந்து யுத்தஞ்செ
ய்தார்கள் அப்பொழுது உதவினான் அவ்விதம் நடந்த நாம் எ
ன்னென்று ப்போகின்றோம் இவ்விதம் எவ்விதத்திற் செயிப்போமெ
ன்றாலோகித்தான்-எ-று. (யக)

தேற்றாய்கரங் கேண்டினென்றுரைத்தனன் நிராமால்
தோற்றநிலா பென்னெனலோருருகைச் சொல்லா
யேற்றமாசிய வெங்களைக்கேள்வா மென்றான்
மாற்றமென்று உயர் மாயு மென்தனன் மாயன்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவன் உத்தியானிலுலோசித்தபொழுது அவ்
விருவந்தையுள்பாசித் தவ். னுக்கு மென்றான் லாசனாகக் கொடுக்க
வென்று உதவி யுள் அந்தவாந்தவையை உவ்விருவந்தான் கொட்டி

ஆ-ஆ-தோற்றுப்போன நீ நீந்தவிதத்தில்வாங்கொடுப்பாய் அந்தவ
ல்லபத்தைச் சந்தேதெரியச்சொல்லென்று சொல்லிப் பின்பு ஜெய
ம்பெற்ற எங்களைவாங்கேனும் தருகிறோமென்று சொன்னார்கள் அ
ப்பொழுது விஷ்ணுவானவர், என் கையில்தீந்தீர்களிறக்கும்படியானவ
ரத்தந்தக்கொடுக்கொன்றுகேட்டார் அந்நினைகொடுத்தார்கள்-எ-று

மாயன்கையினான் மதுவுடன்கைடவன் மடிந்தார்
தோய்மீதின் மேதைவைத்தூர்த்தனர். புவிக்கு
மேயநாமமு மேதினியாயது விரிஞ்ச
பைமேதினி யிறுகிடச்சிவன்பத நினைந்தான்.

(இ-ள்) அப்பொழுது விஷ்ணுவினுடைய கையினால் மதுகைட
வர்க் கிருவரு பிறந்தார்கள் அவ்விருவர்களின் மா பிசத்தைபும் பிரி
ம்மாவினும் கிருட்டித்தனள்ள ஜலத்திற் செறுத்தார்கள் அங்குனமவ
ர்வருடைய மேதையினும் செறுத்தபடியால் இந்தப்பூமிக்கு மே
தினியென்று பெயராயிற்று அந்த ஜலமும் மாபிசமும் ஒன்றாய்க்
கலந்திருக்கும்படியாகப் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தியான
ஞ்செய்தார் பிரம்மதேவர்-எ-று. (வடு)

பங்கவன்புவி யிறுகிடப்பரமனை நினைக்கத்
தங்குபாதல மனைத்தினுக்கப்புறம் தாளா
யங்கண்ணெட்டி தளவிலாக்கொடு முடியாகி
பெங்கணும்புது குன்றமாய்தி ர்றன னெங்கோன்.

(இ-ள்) அங்குனம் பிரம்மதேவர் பூமியிறுகுட்படி பரமசிவனைத் தி
யானித்தபொழுது எமதுபிதாவாகியபரமசிவனுனவர் பொருந்திய
பாதாளங்களுக்கப்புறத்திற்றிருவடிகளும் லுடமகன் அண்டங்களு
க்கப்புறத்தில் அளவில்லாதகொடு முடிகளுமாகி எங்குஞ்சர்வபரிபுர
ணவியாபகமாகிய விருத்தகிரிவடிவாய்ப் பிரகாசித்தருளினார்-எ-று.

மிடியன்வாயிலிற் பொன்மழைமீக்கொள லொக்கத்
ஹுடியலூற்றினிற் பிரளயந்தோன்றிய தொக்கத்
கடிகமழ்ந்தசெழி கமலனொண்ணமுங் கடந்து
படியுமண்டரண்டங்களும்பழ மலை பரப்பி.

(இ-ள்) அங்குனம் பிரகாசித்தருளிய கிரியானது தரித்திரனுடைய
வாசலில் கவரீனடாரிபொழித்தற்குச் சமானமாகவும் கிறியலூற்றுக்கு
ழியிற் சலப்பிரவாக முண்டானதற்குச் சமானமாகவும் பரியளம்
வீசுமின்ற செந்தாமரையில்வசிக்கும் பிரம்மதேவருடைய கருந்தை
யும் அங்குடி பித்துப் பூலோகத்திலும் தேவர்களுடைய அண்டங்
களிலும் பாஷிதந்து எ-று. (வள)

மத்திலவண்ணெய்ப்போல்வகையுழிமேகையுஞ்சிவணி
பொத்தபூதாம்புவிக்குஞ்செய்தலாலுத்த
சித்தநான்முகன்சிவன்செயலென்பதைமறந்து
பத்தியின்மையாற்பத்பலபூதாம்படைத்தான்.

(இ-ள்) மத்தினிடத்திலவண்ணெய்ப்பானது கூடியிருப்பதுபோல
விருத்தகிரியினிடத்திலுமாயிசங்கலந்தொன்றாகிதின் பழமலையா
னதுபூமிக்குப்பலஞ்செய்துநின்றலால் பிரிமமதேவர்மனமறிந்து
இது சிவன்செயலென்றெண்ணுவதைமறந்து பத்தியில்லாமையால்
மனச்செருக்கடைந்து பலபலமலைகளைச்சிருட்டித்தார்-எ-று. (யஅ)

படைத்தபூதாமெங்கணும்பரப்புவானெவக்
கிடைத்ததில்லையோரிடங்களுங்கிரியரசன்றி
பிடைத்தபூதாபீண்டிவந்தயனுடன்விளிம்ப
வுடைத்தவெஞ்சினத்துடன்சங்கராமேற்கொண்டான்.

(இ-ள்) அப்படி சிருஷ்டித்தமலைகளை எந்தவிடத்திலும் பரவும்
படிக்கணுப்ப அவைகள் போய் விட்டத்திலும் மலைக்காசாகிய பழ
மலையன்றி வேறிடங்காணாமையால் எங்களுக்கு ஒழிருப்பிடமுங்கி
டைக்கவில்லையென்று திரும்பிவந்து அந்தநெருங்கியமலைகள் பிரி
மதேவருக்குச்சொல்ல அதைக்கேட்டபிரிமதேவர் மிகுந்தகுரூர
மான கோபத்தோடு அகங்கரித்து நின்றார்-எ-று. (யக)

சீமந்தன்னுடனசந்தைசென்றடையினுநெருப்புங்
காற்றுங்கூடினுநிகரதுசுழினைசுட்டிச்
சாற்றும்க்கமுஞ்சுமதுதன் னுயிரிசுட்டித்
தோற்றுந்தன்குலஞ்சுட்டித்தவனாயுஞ்சுமொவ்.

(இ-ள்) ஒருவனிடத்திற்கொபமும் யானென்னு மகங்காரமும்
ருமித்துக்கூடுவதும் நெருப்புங்காற்று மொருமிக்கூடுவதும்
கும்எவ்வாறெனில் அந்தநெருப்பானது தன்னிடையெமரித்துச்
சொல்லுகின்றகாம்புமத்திலுமுள்ளவிகளையெமரிக்கும் அதுபோ
ல அந்தக்கோபாக்கினியானதுதன் பிராணனையும்ழித்துத்தோன்றி
ன்றதன் னுடையவயிசத்தையுமிழ்த்துத் தன்னை யனுசரித்தவர்களை
யுமிழ்க்கும்-எ-று. (உஅ)

அன்னமேலயனமரர்களாயிரம்பருட
முன்னிநாடினனடிமுடிபொன்றையமுண்டா
னென்னமாயமீதாரிசெய்தவித்தையெவென்றான்
பின்னோபரப்பிரமமாஞ்சிவமெனப்பேணி.

(இ-ள்) அப்படி கோபங்கொண்ட அன்ன வாகனத்தை யுடைய
பிரிமதேவர் ஆயிரத்தேவ வருஷப்பரியந்தம் மனத்தில் நினைந்து நி

108

கிரிச்சுருக்கம்.

னைந்து தேடி அடிமுடியென்றையும் சண்டறியாதவராகிய இது
வென்னமாய்கையோ இது யாவராத் செய்யப்பட்ட வித்தையோ
வென்று வருத்தமடைந்து டின்பு. பரப்பிரீம்மமாகிய சிவன்செய
வென்று மனத்திற்குறித்து-எ-று. (௨௨)

அஞ்செழுத்துமே யருமறையாகம் புராண
மஞ்செழுத்துமே மறையாந்தனக்கருவ
மஞ்செழுத்துமே யகண்டபூரணமென வறிந்தா
வஞ்செழுத்தையுந் புதித்தந்தமாதிரி வனமந்தான்.

(இ-ள்) பஞ்சாஷ்டாமே அரிதாயிவ்வேதாகமபுராணங்க ளென்றும்
பஞ்சாஷ்டாமேசப்தகோடிகாமந்திரங்களுக்களுங்காரணமாய் ஒரு
பமாகவிளங்குவதென்றும் பஞ்சாட்சரமே அகண்டபரிபூரணமான
பரப்பிரீம்ம சோனாபமென்றுத்தெளிந்து பஞ்சாட்சரத்தை முடிவு
முதலாகக்கூட்டித்துயானஞ்செய்தாரீரீம்மதேவர்—எ-று. (௨௨)

துதித்தகாலையிற்குரியர்கோடியோரிடத்தி
துதித்தகாலையினை நம்புஞ் சிறுமையுடன் விடைமேற்
சத்தித்தபொளியாகமுற்றேன் றலாற்கண்ட
விதிக்குமெய்நடுக்குற்றிடவீழ்ந்தெழுத்துணாப்பான்.

(இ-ள்- அங்ஙனம் துதித்த பொழுது கோடி குரியர்க ளோரிடத்தி
ல்உதயஞ்செய்வதுபோலநடந்து ஆண்டவருகியபரமசிவன்உமையவ
ளோடுமிரிஷிபவாகனத்தன்மேல் யிருந்தகயம்பிரகாசமாகக் கண்ட
ன்னே தரிசனங்கொடுத்து நின்றபடியால் அதைக்கண்டபிரீம்மதே
வர்சரிாரமிக்கங்கொள்ளப் பூமியில்விழுந்துபணிந்தெழுத்து அஞ்ச
வியஸ்தராப்பின்று விண்ணப்பஞ்செய்கின்றான்—எ-று. (௨௩)

பாயநாஸ்வகைப்பாலுளபசுக்களைப்படைத்து
மேயபாசமென்கொந்திது வ்விழைவுறத்தனைத்து
துயபூ ியுந்சுவர்க்கமுநாகமுமேய்த்துச்
சாயங்காலையிற்கட்டியபசுபதிசரணம்.

(இ-ள்) அண்டசம் உற்பிசு " வேதசர் சராயுசமென்று - பாவப்
பெற்ற நால்வகைப் பகுப்பில் யுடைய யோனியிலுள்ள ஆன்மக்
களைச் சிருட்டித்து அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்
ஞானமயம் ஆனந்தமயமென்னும்- பஞ்சகோசங்களாவிச்சைபொ
ருத்தப் பந்தித்துப்பரிசுத்தமாகியசுவர்க்கமுத்தியபாதாளமென்னும்
திரிலோகங்ளிலுய்மேய்த்துப் பிராந்தல்விடுதியில் அவைகளின்வி
னைவழியேட்டிடுகின்ற பசுபதியாகிய பரமசிவனே அடைக்கல ம
டைக்கலமென-எ-று. (௨௪)

என்றிறைஞ்சியென் கரத்தினுல்வாங்களைப் புதைத்து
சென்றுதான்முகன் சிலமலைபடைத்தன னடியே
என்றதங்ஙனே நின்வரைநிறைந்ததென் றுரைத்தான்
குன்றுமன்றுநம் வடிவெனவுரைத்தனன் கோமான்.

(இ-ள்) என்று தோத்திரஞ்செய்து வணங்கித் தனது எட்டிக்கை
களாலும் நான்குவாய்களையும்பொத்திக்கொண்டு சுவாமி ஆடியேன்
சிலமலைகளைச் சிறுட்டித்தேன் அவைகட்குஇருப்பிடமில்லாமல் அ
வ்விடத்திற்குளே நின்றது உமது திருவருளிணுலுண்டான விருத்
த்கிரியே பூரணமாக நிறைந்திருக்கிறதன்று எண்ணப்பஞ்செய்
தார் அதைக்கேட்ட பரமசிவனானவர் விருத்தகிரியுஞ் சிதம்பரமும்
நமது சொரூபமென்று திருவுளம்பற்றிபருளினார்-எ-று. (௨௬)

புன்மைபென்செய்த பொருப்புக்கணித்கவே றிடங்க
ளின்மைபென்செய்கே னென்றனனிரும்புன விடாக
நன்மைசெய்தன நாஞ்செய்தநன் றினைக் கொன்றாய்
கன்யியாயிரை பெனச்சிவன் திருவுளங் கனன்று.

(இ-ள்) அற்பவற்றையுடைய ஆடியேன் சிருஷ்டித்த மலைகளிரு
ப்பதற்கு வேறேயிடங்களில்லையாதலால் நானென்செய்வேனென்
று பிரமதேவர் விண்ணப்பஞ்செய்தார் அப்பொழுது பரமசிவன்
திருவுளத்திற் கோபங்கொண்டு முன்புசலபிறகும்படி நன்மையை
ச் செய்தோம் நாமுனைக்குச்செய்த நன்றியைமறந்து நம்மை நிகை
வாமற் கர்மியாகிடுவென்று சொல்லி-எ-று. (௨௭)

ஒருகணத்தினிற் கோடிநான்முகனாயுண் டாக்கி
பொருகணத்தினின் மான்முதலுலகெலாம் படைப்போம்
வருகணத்தினின் மான்முதலிணையெலா மழிப்போம்
வருகணத்தினி லாற்றுவோமடித்தவ ரனேகர்.

(இ-ள்) ஒருகணதேரத்திற் கோடிபீர்த்தமாக்களைச் சிருஷ்டித்து
மறுகணத்தில் விஷ்ணுக்கள்முதலான உன்னையுஞ் சகலவுலகங்ளை
யும் நாசஞ்செய்வோம் வருகின்றகணப்பொழுதில் அழிந்தவைகளை
ச்சிறுட்டிப்போம் இப்படிஇறந்தபேர் அளவிலாதவர்கள்-எ-று.)

அவமதித்தனை யாகினுமுன்னை யு மழிப்போஞ்
சிவமொழித்தொரு தெய்வபின்மென்னந் தண்டாம்
புவனமாளுவை யல்லதுபோருவை பென்றார்
சுவனவேதனு மியாளிமுன்னுனைபோற் கலங்கி.

(இ-ள்) நீ நம்மை அவமதித்தாயானால் நாமுன்னையுமழித்து விடு
வோம் நீ சிவத்தைத்தவிர வேறுதெய்வ பிலையென்று காண்டாயா

கில் சகலலோகநாபகளு யிருப்பாய் அல்லது அழிந்துபோவாயெய
ன்று பரமசிவன் திருவாய் மலர்த்தருளினார் அதுகேட்டுச் சித்தனை
கொண்டிருந்த பிரமதேவரும் யானியினெதிர்ப்பட்ட யானையைப்
போல் கலக்கமடைந்து-எ-று. (உஅ)

நச்சுமாமர மாயினுத்தன்கையா னயந்து
வைச்சுமாமரம் வைத்தவர்கொல்வரோ மன்னு
பொச்சனேன்பிழை பொறுத்தருள்செய்கெனப் புரிந்தான்
பிச்சனஞ்சலென் றருள்செய்துபிதாமகம் குறைப்பான்.

(இ-ள்) எட்டிமரமானாலும்; அன்பாகத் தன்கள்கையினால்வைத்தம
ரத்தை வைத்தவர்க ளுழிப்பார்களோ அதுபோல எனது கர்த்தாவா
கிய நீர் பொய்யையபுஷ்டிய அடியேன்செய்த குற்றங்களைப் பொறு
த்தாருக்கிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார் அதுகேட்டுப்
பரமசிவனும் பிரமதேவருக்குப் பவப்படாதேயென்று அபயாஸ்
தங்கொடுத்ததுத் திருவுளம்பற்றியருளுகிறார்-எ-று. (உக)

அறுதிநம்முருச் சிரகிரியென்றறி கையினும்
சிறுவனாதலான் மான்மகனாதலாம் சிருட்டிப்
பெறுதலாலுனைப் பிழையெலாம்பொறுத்தனம் பிரம
வுறுதியாகநா முனாத்திமிமுண்மையே கேட்டி.

(இ-ள்) ஓய் பிரம்மாவே நம்முடையவடிவம் விருத்தகிரியென்று
நீரிச்சயமாகத்தெரிந்தபடியினாலும் சிறியவனாதலா லும் விஷ்ணுவி
னுடையகுமாரனானாலுந் சிருட்டித்தொழினைப்பெற்றிருப்பதின
லுமஉன்னுடையபிழைகளெல்லாம் சுஷிபித்தருளினோம் இப்போது
தாம்சொல்லுகின் றஉண்மைவசனத்தைஉறுதியாகக்கேட்பாய்-எ-று.

எத்தநாளினு மீறிலாக்கொடுமுடி யனைத்தி
லைந்திவிங்கமோர் காலமுமாறினா வைத்தின்
முந்திவிங்கநம் முதுகிரிநாவலந் திவி
னந்துநாற்றிசைத் திவிலுநாவலோர் நந்தும்.

(இ-ள்) எத்தக்காலத்திலு மழிவில்லாத எல்லாக் கொடுமுடிகளிலு
ம் பஞ்சவிங்கங்கள் ஒருகாலமுமாறாமலிருக்கும் அந்தபஞ்சவிங்க
ங்களில் நமதுவிருத்தகிரிபிரதமவிங்கமாகநாவலத்திவிற் பிரகாசிக்கு
ம் ஏனைய நான்கு திசைகளிலுள்ள திவுகளிலும் சகலகலை ஞானங்க
ளுந் தெரிந்த பெரியோர்களாம் பிரகாசிக்கும்-எ-று. (கக)

துற்றவானவர் தொழுமுடிமானிடிக் கெளிதாய்
திற்மலாகுவ திலத்தினிம்கேற்பது வாக
ம்மற்றெம்மால்வரை மறைந்துநிற்கண்ணினுக் கருவாய்ப்
பெற்றுதிருத்தின் படைப்பிடம்பெறுகவென்றுரைத்தார்.

(இ-ள்) நெருக்கிய தேவர்களுக்கும் வணங்குகின்ற சென்னியை
புடையமனிதர்களுக்கும் பூரிக் கேற்றபடி எளிதாகவிளங்குவம்மற்
றும் எமது விருத்தகிரியின் னுடைய கட்புலனுக்கு அருவமாக விளங்
கக்கடவது உன்னாற் சிருட்டிக்கப்பட்ட மலைகளுக்கிடமுண்டாகித் தி
கக்கடவதென்று பரமசிவன் திருவுளம்பற்றியருளினார்-எ-று. (கஉ)

பண்டுதம்மையும் படைப்பையும் மறந்து நீபடைத்து
மிண்டு செய்தலால் வெற்பினுக்கிடமற்ச் செய்தோற்
திண்டிற் கடம்படமெலாஞ் செய்தவற்காட்டிங்
கண்டபாவையுந்ஞ் செயலென்று நீகாண்பாய்.

(இ-ள்) ஒப்பிரீம்மாவே முன்னமே நம்மையும் நமது சிருட்டி
யையும் மறந்து விட்டீ நீ சிருட்டித்து அக்கீரமஞ் செய்தபடியால் உ
ன்னுடைய மலைகளுக்கிடங்கிடையாமற் செய்வித்தோம் வலிமை
பொருத்திய மிருத்துபுவினுலுண்டானகடமும் தந்து வினாலுண்
டான படமும் அதற்குக்காரணமாயிருந்து செய்தருவவனையும் கா
ருகனையும் பற்றி நிற்கும் அதுபோலத் தோன்றுகின்ற சகலமும் நம்
முடைய செயலென்று நீ காண்பாயாக-எ-று. (கஉ)

இத்திரன்முதற்கடவுளரியாவருநீயுந்
தந்தையுஞ் சுடர்தம்முடன் சகலயோநிகளுடையாறு
மைந்து புதுமும்புறத்துள்ளனவனைத்து செவ்வை-20
நத்தமேவலானடக்குமென்றறிந்துகொள்பிரம.

(இ-ள்) ஒப்பிரீம்மாவே தேவேந்திரன்முதலானவர்களுக்காக
ம்நீயும் உன்பிதாவாகிய விஷ்ணுவும் இரண்டு சுடர்களுமா சகலஉயிர்க
ளும் பஞ்சபூதங்களும் அப்புறத்துண்டான வெல்லாவனத்துக்களும்
தம்முடைய ஏவலினால் நடக்குமென்றறிவாயாக-எ-று. (கஉ)

நினைத்துமேதினக்குறுதியாநின்கிரிதுத்திக்
கணத்தவேலைகளாகியகொடுதிகையங்க
ளனைத்துநாகமேதிவுகளமார்தம்பதங்க
ளெனைத்துமாக்கநத்தியானமேயெளிதிலுண்டாக்கும்.

(இ-ள்) நினைத்துச் சிருட்டித்தபர்வதங்களைப்பெல்லாம் பூரிக்கு
றுதியாக நினைத்தி விசாலமாகிய சப்த சமுத்திரங்கள் காடுகள் நாடுகள்
ள் அட்டகஜங்கள் அட்டநாகங்கள் சப்ததிவுகள் தேவர்களுடைய ப
தங்கள் இவைகளையெல்லாஞ் சிருட்டிக்க நமதுதியானமே உனக்கு
எளிதிலுண்டாகச் செய்யும்-எ-று. (கரு)

வேண்டிநல்லாங்கேளெனவிரிஞ்சனங்கேட்பா
 னுண்டநாயகவண்ணையுநீயுமப்படியே
 யிண்டுதின்றருளன்பருக்கெளிவையாய்நல்கும்
 பூண்டகீர்த்தியிம்புராணமும்பொலிவருளென்றான்.

(இ-ள்) இப்பொழுது உனக்குவேண்டிய நன்மைபொருத்தியவா
 ங்கேட்கேட்பாபாகவென்றுபாயசிலவ் றிருவுளம்பற்றியருளினார் அ
 துக்கேட்டுப்பிரிம்தேவருங்கேட்கின்றார்என அடிமைமுகாண்ட
 கடவுளே பென்மாதாவாகிய பெரியநாயகியாருந் தேவரீரும்இந்த
 த்திருவுருவமாகவே இறத்தலத்தில் சதாகாலமும் அடியார்களுக்
 கெளிபவனாகியெழுந்தருளி ராக்கிகின் ருக்கீர்த்தியும்சிவபுராணங்களு
 ம் பூமியிற் பிரகாசிக்கும்படியானவரத்தைக் கொடுத்தருளவேண்டு
 மென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்-எ-ம். (கூக)

இத்தகைத்துநீகேட்டவையாவையுந்தந்தோம்
 பத்தராகிறும்முதுகிரிபணிந்தவர்வர்க்கு
 மத்தமெண்ணுணமட்டமாகித்திகளியோகம்
 வித்தைமுத்திகணித்தியட்டுவெண்ணவளிப்போம்.

(இ-ள்) இத்தன்மையவாகியநீகேட்டவாங்களை யெல்லாங்கொடுத்
 தோம் அல்லாமலும் அடியார்களாகி நமது விருத்தகிரிபவனாங்கு
 ணவர்கள் பாவருக்கும்பொருள்கள் நமது அஷ்டாருணங்கள் அஷ்ட
 மாசித்திகள் அஷ்டாங்கப்போகங்கள் பிரமஞானம் மோகாந்ங்கள் தித்
 தியத்துவமுதலானவேண்டியவாங்கையுங்கொடுத்தாக்கிப்போம்.

பக்கவிண்ணவர்மண்ணவர்பண்ணவர் பதங்க
 டுக்குநாயகர்தேவாசாங்கமுந்தருளோ
 மக்கண்மண்ணைகண்மற்றவைவாய் வருநோய்க
 டோக்குமுன்வினைபின்வினைவல்வினா தொலைப்போம்.

(இ-ள்) தேவபதமும் பூமியிவ்வுழிகின்றவரசரீபதமுந் வித்தியா
 தாரீபதமும் அஷ்டாதிக்குப்பாவுகருடையவ்வுதயவிகமாங்க அரகாக்கி
 யுங்கொடுத்தருளலோம் அல்லாமலும் மணிகளாலும் பசாசங்க
 ளாலும் மிருகபக்டிகண்முதலானவைகளாலும்வருகின்றவ் யாதிகள்
 முற்பவத்திற் பந்தப்பட்டிருந்த திவினா என் இந்தச்சீர்மெய்த்தபி
 ண்செய்துள்ள வ்னைகள் முதலான கொடுவ்னைகையுநீக்கி ராக்கிப்
 போம்-எ-ம். (கூக)

திதிலாதநம்முதுகிரிசேர்த்தவர்க்கின்ப
 மெதுதானிலபென்றிறைமறைந்தன்னிறைநஞ்சி
 போதியற்றைநாளோகிமன்றண்பதியுந்நந்தான்
 சோதிபால்வரம்பலித்தலாற்பண்டக்கவுத்தொடுத்தான்.

(இ-ள்) ஐந்தாயில்லாததமதுவிருத்தகிரியையடைத்தவர்களுக்குச் சகலவின்பங்களுமுண்டு அவர்களுக்கில்லாதது ஒன்றுமில்லைவென் றசொல்லி பரமசிவன்மறைந்தருளினார் அதுகண்டு அன்னவர்களைத் தையுடையபிரீம்மதேவர்பரமசிவனெழுந்தருளியதிசையைக்குறித் துவணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து அப்பொழுதேதனதுசத்தியலோகத்திற்குப்போய்ச்சேர்ந்துகடவுளனுக்கிரகத்தினால் சகலவார்களு ங்கிடையத்திருக்கின்றபடியால் சிருஷ்டிக்கத் தொடங்கினார்-எ-று. (1)

கிரிச்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

பாயிரமுள்பட்ட-ஆ-திருவிருத்தம்-௫௮.

இரண்டாவது

த ல ச் ச ரு க் க ம்.

வேறு.

முத்தாரமுறுவலனவர்த் தியைகேள்முதுகுன்றின்மகத்துவமு க்கணனார், வித்தார்விதியார்க்குணாசெய்தகதை விசுவநாதமுநா ள்மொழிவார்தினவார், செத்தாரொணினுஞ்செத்தாரலவே சிவனாகு வொன்றுணாசெய்துபிணுஞ், சத்தாகியவத்தளமாக்கதைபைச் சது மாமறைநாதசன்மாமொழிவான்.

(இ-ள்) முத்தைப்போற் பிரகாசிக்கின்ற பல்வரிசையையுடைய அனவர்த்தியையே விருத்தாரலத்தின் மகத்துவத்தை நீதேட்பாயா கமூன்றுகண்ணையுடைய பரமசிவன் சிருஷ்டிக்குக் காரணகர்த்தா வாகிய பிரீம்மதேவருக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்த இந்தச் சரித்திரத் தைக்கேட்டிச் சந்தோஷித்தபேரும் உறுதியாகக்கேட்டபேரும் ம ற்றவருக்குச் சொன்னபேரும் திரிதாஸங்களிலுஞ் சித்திக்கின்றபே ரும் இறந்தாராயினும் இறந்தவர்களால் சிவசொருப மாவார்களெ ன்றுசொல்லி மறுபடியும் அழிவிலாத இந்தல்தலத்தின்பெருமை பொருந்திய சரித்திரத்தைச் சூர்வேதங்களையுமுணர்ந்த நாதசன் மாவானவர் சொல்லுகின்றார்-எ-று. (௧)

பாதிக்கணமொருசுணமொருநாழிகை பாவொருஜாமமொரு நான்பகை, மாதத்துடனொருவருடம்மொருமூவருடம்முதுகிரியுத் துணைவா, நோதப்பிறவிக்கடலிறிநீயா நிதுவேபதியாயுணைவா நிறவாசீ, சாதப்படுவாரவோசிவனார் தாழுவகையுறியாமமொழி வேம்.

(இ-ள்) அரைக்கணம் ஒருகணம் ஒருநாழிகைபாவுகின்ற ஒருஜாமம் ஒருநாள் ஒருபகைம் ஒருமாதம் ஒருவருஷம்மூன்றுவருஷம்வீருத்தாசனத்தைவிட்டு நீங்காமலிருப்பவர்கள் துன்பமாகிய பவக்கடலில் அழுந்தமாட்டார்கள் இத்தஸ்தலமே இடமாகவசித்திருந்துஇறந்தபேர்கள் உண்மையைபடைவார்கள் அவர்களே சிவசொஸுபமாவார்கள் அல்லாமலும் முற்கூறிய மூவகையாகிய ஒருவருடம் மூன்றுவருடம் மாண்பரிபந்தம் இத்தஸ்தலத்தில் வசித்தவர்களுடைய பெருமைபை எம்மாலளவிட்டுச் சொல்லத்தகுதியோ-எ-று. (௨)

தன்றிகள்கொன்றவர்பொன்றளவெய்தினர் நறவமருந்தினர்மறைபவர்குரிகள், கொன்றவர்குருதாரம்பாதாரங் கூடினர்முந்தாததியினின்மூழ்கா, வென்றியதிருமுதுகுன்றாமேவா வீதிவிழாவணிகாளுவெண்ணி, ரென்றியேபாபலின்மேவாவருடமொருமுன்றுறைவாரிஹையாகுவசே.

(இ-ள்) ஒருவர்செய்த தன்றியை மறந்தவர்கள் பொன்னைத் திருநுனவர்கள் மதுபானஞ் செய்தவர்கள் பிராமணனாயும் பசுக்களையுங்கொன்றவர்கள் ஆசிரியருடையமனைவியையும் அன்னியனுடைய மனைவியையும் கூடினவர்களாகிய இவர்கள் திருமணிமுத்தாந்தியினிடத்திற்சென்று ஸ்நானஞ்செய்து பழமலைநாதரைத் தரிசித்து வீதிகளில் மஹோச்சவ அலங்கார இருக்கோலத்தைக்கண்டவண்ணம் இடைவிடாமல் திருநீறு தரித்துக்கொண்டு மனைவியோ டொருபாயிற் படுக்காமல் மூன்றுவருஷப்பரிபந்தம் இத்தஸ்தலத்தில் வசிப்பார்களேயாகில் சிவஸ்வரூபமாவார்கள்-எ-று. (௩)

சத்தகிரித்தலமும்மலமொருவுஞ் சத்தநதிக்கேசார்த்து தவஞ்செய், தத்தகையாண்டேழ்சாந்திரவாயண் மாண்டொருநான்குமீண்டுநடத்திற், சத்தனுமாகுவனித்தலமீதத் தெரகைகளிலொன்றே முயல்வானிலதேன், முத்தனுமாகுவன்முற்செயலுடனே முப்பிரதக்கணரித்தலுமுயல்வான்.

(இ-ள்) கயிலாசகிரி முதலிய சத்தகிரிகளினிடத்திலும் ஆணவாகி மும்மலங்களை யு நீக்குகின்ற கங்கைமுதலிய சத்தநதிகளினிடத்திலும் போயிருந்து ஏழுவருஷப்பரிபந்தம் மகாதபத்தைச்செய்து பின்பு நாலுவருஷம் சாந்திரவாயண்விரதஞ் செய்துமுடிந்தாற் பரிசுத்த ஞானன் இத்தஸ்தலத்தில் அந்தவருஷத்தொகைகளில் ஒருவருஷமாத்கிரற் தவஞ்செய்வானேயாகில் மோக்ஷாதிக்யஞவான் அங்ஙனஞ் செய்வது கூடாதாயின் முற்கூறிய தவவேடத்தோடு நின்று பழமலைநாதரைத் தினந்தோறு மூன்றுபிரதக்ஷணஞ் செய்து வருவா னுன் அவன்முத்தஞவான்-எ-று. (௪)

நாய்தரிமுதலாயிருக்கத்தாவநாய்காரஞர்வனநீருர்வனவே,யீழுதலாகிய பறவைபிறந்தா விருமுதுகுன்றத்தம்மடியினிலவைத்துத், தாயவன்போலுபதேசமுதல்குவந்தாயுமைதடவித்துவிலால்விசுவன் போயதில்வலிதற்கிவனிழப்பார் புண்ணியாகார்தன் னுவர்சூலம்.

(இ-ள்) விருத்தாசலத்தில்தாய்தரிமுதலானபிருகங்கள் தாவநாய்கள் மனிதர்கள் தேவர்கள் நிலத்திலுர்வன ஜலத்திலுர்வனஈழுதலியப ணிகள் பிராரத்வவினைமுடிந்ததுமற்றதால் அவைகளைப் பெருமை தங் கியபழமலைநாதர்தமதுமடிமேல்வைத்துக்கொண்டு தாயைப்போல ன்புகூர்ந்து வலச்செவியிலுபதேசஞ்செய்தருளுவார் மாதாவாகிய பெரியநாயகி பழம்மைபாரும் தனதுகையினுற்றடவிமுன்றானையால் விசிப் பிறவிக்களைபை மாற்றுவாள். இத்தலம் இவ்வாறுமகிமைபு டையவனன்றோவென்று அத்தலத்தலத்திற்கிப்பாய் வலிதற்பிராணனை விட்டபேர்கள் புண்ணியவான்களர்கமாட்டார்கள் வைவருடைய சூலத்தினால் குத்துண்டிகிடப்பார்கள்-எ-று. (ரு)

பாலர்கள்செப்பிழைபழைய விருத்தன்பாரானதுநேர் பழம லைநாதனும்,வாலையிழத்தியுறித்தலுமாயிரம்வன் பிழைகளைவர்களாயி னுமனதா,வேலவரும்பிழைசெய்தாலோரணுவேருளமேருவினள வாமையோர்,மூலதடோதனர்பாவமுயன்றன் மூடருமாகுவரீநீ டிவரீசூலம்.

(இ-ள்) சிறவர்கள் செய்தகுற்றத்தைப்புராதனவிருத்தனவன் மனத்திற் குறிபாமற்பொறுத்துக்கொள்வன் அதுபோன்ற பழம லைநாதரும் வாலையாகிய பெரிய நாயகியம்மைபாரும்இத்தலத்தலத் தில் ஒருவன் தினந்தோறும்மனமறியாமலாயிரங்கொடிய பாவங்க ளைச்செய்தாலும் பொறுத்து ருணிப்பார்கள் ஆனாலும் மனமறிந்து ஓராணுமாத்திரமரியகுற்றஞ் செய்தாலும் அதுமேருவாக வளரும் அல்லாமலும்பிராமணர்கள்காரணமானதபக்செய்கின்றபெரியோர் கள்ஒருபாதகத்தைச்செய்தால் அவர்கள் மூடராகப் பிறந்து தேகா நீதத்தில் வயிரவ ருடைய சூலத்தினால் குத்துண்டு கிடப்பார்க ள்-எ-று. (ரு)

கோடையிலாரணியத்தியல்வாணக்குளிப்புலல்லதுகளைதனி யர்தான், மூடியபாதகமன்னியதேசமுற்றிடினமுதுகிரியல்லதுத ணியா, நீடியவிதனிற்றேடியபாதகநீலப்பயிரவரீசூலத்தல்லது,வி டிலதாகினு மிகுதோய்சூலம் விடுதாணரகெனுமாணுகுவோ.

(இ-ள்) கோடைகாலத்தில்வனத்திற்கிரிசின் தவர்களுடைய சேர்க மானது குளிர்ந்த ஜலத்தினு லல்லாமல் மற்றொன்றிலுந்தணிய மாட்டாது அதுபோலப் பரஸ்தலங்களிற்செய்த மகா பாதகங்கள் விருத்தாசலத்தில்தீங்கவேண்டுமேயல்லாமல்மற்றொருசூலத்தில்தீ

நீங்கமாட்டாது பெருமைபிடுந்த இந்தஸ்தலத்தில்தெய்வப்பாதங்கள்
கருமைநிறம்பொருந்திய வயிரவருடைய குலத்தினு லல்லாமல்மூற்
றென்றினாலும் நீங்கமாட்டாது நாகவருத்தத்திலும்அதிசுவருத்தத்
தைச்செய்கின்ற அந்தச்சீருலம் விபிதலையாகுங்காலத்திற் நாககருழி
பாகிய காவலிற்கிடந்துமுல்வார்கள்-எ-று. (எ)

சம்குருவாலுபதேசம்பெற்றுச்சம்புவின மந்திரமஞ்சுபதத்தை
யு, மந்தையிலைநூற்றையாயிரமேயரையினுமக்காலக்கங்குறினு,
முற்றியபாதகமற்றிவறபாருவர்மொய்ப்புறமுனைவியுமர்பிகைவடி
வாம்,பற்பலசாலமு மெய்துவர்வேதம் பகரினுமுற்படி. யப்படிப
லனே.

(இ-ள்) விருத்தாசலத்தில்பரமாசாரியரால் பரமசிவனுடையமந்திர
ரமாகியபஞ்சாஷாந்வகூடபதேசம் பெற்றுக்கொண்டிவற்றதோறு
ம்ஐயாயிரத்தைநூறுதரம லெக்பஞ்செய்தாலும் அஷ்டாஷ்டஜப
ஞ்செய்தாலும் முகிர்ந்துள்ளபாதகங்கள்நீங்கிச்சிவஸ்காபமா வார்
கள் அவர்கள் தோனாச்சேருகின்ற மனையவரும் சத்திச்சாஸ்திரமா
வாள் எக்காலமும் அந்த ஸ்வருபத்தையே பெற்றிருப்பார்கள் அல்
லாமலும் வேதாத்தியபனஞ்செய்தாலும் முற்கூறியபதமெதுவோ
அதையடைவார்கள்-எ-று. (அ)

சத்துருநாசந்தருமுதுகுன்றிற் றங்கிவணங்கித்தவமுயல்வார்
களை,வித்தகமாதவர் புத்தேள்பணி குவர்ப்வருவுவறுமைபுஞ்சிறதாய்
பெறுதா, யத்தையர்மைத்துனிபொக்கவதிந்தவரப்படியுமருவுகளாத
லினம்பல, மித்தலம்விட்டுக்காசியிலேகினு மில்லைதவப்பலமுத்தி
யுமில்லையே.

(இ-ள்) சத்துருவாகிய மகாபாதாங்களை நாசஞ்செய்கின்றபழம
லையிற்பொருந்திப் பழமலைநாதவைணங்கித் தவஞ்செய்பவர்களே
ஞானசொரூபமாகிய பெரியோர்களுந் தேவர்கள்த் தெண்டனிட்டு
ப்பயந்துறிப்பார்கல்உமைபவளுஞ்சிறியதாபார்பெரியதாபாரீ அ
த்தையர்மைத்துனி சகோதரிகளைப்போல வந்து மருவியிருப்பா
ள் ஆகையால் சிதம்பரமும் இந்தஸ்தலமு மல்லாமல் காசிதலத்திற்
குச்சென்றாலும் தபோபலமுமில்லை மோக்ஷமுமில்லை-எ-று. (க)

கூனரீசுரூ மர்க்களச்செவிடர்கண்முடவோர் ருருடர்கன்பற்பல
பிண்பிணரங்குத, தூனர்கல் முத்தா நதியினின்மூழ்கி யுமையுடனி
வறுவனைவந்தித்தழகாரீ, மேனியரானவரளவிலர்நதிகளின்வெண்ம
ணப்புவிமணராகைமழையிற், றுனமரீதானாவையளவிடின்முது
கிரிதன்னில்வரம்பெற்றாடையளக்கும்.

(இ-ள்) கூனர்க்கள்-உருமர்க்கள்-செவிடர்க்கள்-முடவர்க்கள்-ருருடர்க
ள்-பலவிபாதிக்களைபுடையவர்க்கள் அவயவக்குகறவுள்ளவர்க்கள்ஆகிய
இவர்க்களீறிநு மணிமுத்தாநதியில்நீராணஞ்செய்துபெரியதாபகியா

னையும் பழமலை நாதனையும் வழிபட்டுநின்று திவ்விய சரீரத்தைப் பெற்றபேர்க ளளவில்லாதவர்கள் ஆறுகளிலுள்ள வெள்ளிய மணல் களையும் பூமியிலுள்ள மணல்களையும் ஆகாயத்திலுள்ள நகரத்திரங்குளையும் யுழைத்தார்களையும் இவ்வளவென் றளவிட்டுச்சொன்னால் விருத்தாசலத்தில்வந்து வரம்பெற்றபேர்களையு மளவிட்டுச்சொல்லலாம்-எ-று.

(௮)

அத்திரிவசிட்டன் வித்தகபோதாயனர் சமதக்கினி சூர்பன்காசி பன், வைத்தசதக்கினருரோமசர்கண்ணுவர் வர்க்கிருயிச்சைவரம்பலபெற்றார், சத்தவுருத்திரர் தற்கிரகம்பிரசாபதிதிக்குளபாலர்வசக்கண்ண, மெத்துசுடர்த்திருவாணிபுலோயிசை மெய்த்தவமுற்றனர் தற்பதமுற்றார்.

(இ-ள்) அத்திரிரிஷி-வசிஷ்டரிஷி - ஞானசொரூபமாகிய போதாயனரிஷி - ஜமதக்கினிரிஷி - சூம்பரிஷி-காசிபரிஷி - சிவபதங்களை யிதயத்தில்தவைத்த சதக்கினரிஷி-உரோமசரிஷி - கண்ணுவரிஷி-வர்க்கசரிஷி - (முதலான மஹாரிஷிகளும் இந்தஸ்தலத்திற் தவஞ்செய்து அவரவர்கள் விருந்திய பலவரங்களையும் பெற்றார்கள் அல்லாமலும் சபக்கோடி மகாமந்திரோஸ்வரர்கள்-பிரகஸ்பதி பகவான்-பிரம்மபா-அஷ்டதிக்குப்பாலகர்கள் - அஷ்டவசுக்கள் - அதிசொரூபலாவண்யத்தையுடைய மகாஸட்சுமி-சாஸ்வதி-இந்திராணி - இவர்களெல்லாரும் இந்தஸ்தலத்தில் உண்மையான தவத்தைச்செய்து தங்கள் தங்கட்குரிய பதவினைப்பெற்றார்கள்-எ-று.

(௮)

தானந்தருமந்தவமேயாகந் தத்துவமறிபார் முத்தியைவிழையி, லீனங்களையுந் திருமுதுகுன்றே யிடமாயுறையா ரடைவர்க்கதியின், ஞானந்தவமுள ஞானிகள் சிலநா ணண்ணினுமடைவர்க ளெண்ணினபதமே, யானந்தம்பெறு முன்னர்விமானத் தமருலகென்கணு முலவுவாவோ.

(இ-ள்) தானந்தருமம்- தவம்-யாகம் - தத்துவமென்கின்ற இவைகளிலொன்றுந் தெரிபாதவர்களானாலும் மோஷமடைய விருப்பங்கொண்டவர் சகலபாவங்களையும் பரிகரிக்கின்ற அழகிய விருத்தாசலமே ஸ்தானமாக வசித்திருப்பார்களாகில் மோஷத்தை யடைவார்கள் ஞானமுந் தவமுதிருந்த ஞானவான்கள் சிறிதுகாலம்வசித்திருந்தாலும் அவர்கள்விருந்திய நித்தியானந்தப்பதத்தைப்பெறுவார்கள் அவ்வானந்தத்தை யடைதற்குமுன்னகே தெய்வ விமானத்திலேறித் தெய்வலோகமுமுதுஞ் சஞ்சரிப்பார்கள்-எ-று.

(௮)

ஒரொருகான்முதுகுன்றையுரைத்தவருபர்மதில்சிகராதிகள் சிவபோதம்,பேர்செவியுற்றனர்போதகர்தீவினை பிரகாசித்திருள்போலவ்கன்றிடு, மூரிதுதன்னிலிருந்துவிமானத் துயர்பதமேறினர்தங்களைவழியிற், சூரியர்பாலர்சுவர்க்கபதத்தினர் தூயானர்ச்சனைபோன்முயல்வாவோ.

(இ-ள்) ஒருநாம் வாக்கினால் விருத்தகிரியென்று துதிசெய்தவர்களுடைய பாவம் உயர்ந்தமதில்கள் கோபுரங்கள் முதலானவைகளைக்கட்டினவர்களுடைய பாவநீங்குவதுபோலவும் ஞானத்தைப்பெரிபசெவியினிடமாகக் கேட்டவர்களுடைய பாவ நீங்குவதுபோலவும் அதையுபதேசித்தவர்களுடையபாவநீங்குவதுபோலவும் சூரியனைக்கண்ட விருணீங்குவதுபோலவும் நீங்கிப்போம் அல்லாமலும் இந்தஸ்தலத்திலிருந்துமரித்து விமானத்திலேறியுயர்ந்தசிவபதவிக் குச்செல்பவர்களைவழியிற்கண்டபன்னிரண்டுசூரியர்களும் அஷ்டதிக்குப்பாலர்களும் தேவர்களும் வணங்கி நின்றபரிசுத்தனாகிய பரமசிவனை அர்ச்சனைசெய்வதுபோல அர்ச்சித்து வழிபடுவார்கள்-ஏ-று.)

மூன்றலகத்துக்கடவுளர்தம்மினு முதுகிரிநாதர்க்கினையிலையதுபோ; லேன்றவிருத்தகிரிக்கொருதலமு பிணையிலையின்றவெக்காலத்து, மூன்றியவன்னியினோரிலே திறைய முண்டியையாவர்க்கு தவினுமவோ, தோன்றவர்க்கிவழிசெவனுக்கேறலதுடியளவீபவர்க்கிவனாகுவோ.

(இ-ள்) திரிலோகங்களிலுள்ளதெய்வங்களிலும்பழமலைநாதருக்குச்சமானமானதெய்வமில்லை அதுபோலஇப்போதுமாத்திரமல்லஎப்போதைக்கும்உயர்ந்தவிருத்தாசலத்திற்குச்சமானமான ஒருஸ்தலமுமில்லை இந்தஸ்தலத்தில் திரமானவன்னிமரத்தினோரிலையிலடங்கினவுண்டியை எவர்களுக்குக் கொடுத்தாலும் கொடுத்தபேர்கள் சிவலோகத்தில்விளங்குவார்கள் அல்லாமலும் பரமசிவனுக்கேற்றதிரவியங்களையற்பமாயினுங்கொடுத்தபேர்கள்சிவசொருபமாவார்கள்.)

திருமுதுகுன்றின்மடமுயியற்றிச் சிவனடியாருக் குதவுவாரியிற், கருதருமெல்லையிலோர்பொழுதிற்கோர்கற்பஞ்சிவலோகத்தினில்வாழ்வாரீ, தெருவுகளுஞ்செய்தந்தணர்கட்குச் செழுமனைகட்டிப்புவிபுமளித்தால், வருபவன்முற்படியப்படியாருமணிமுத்தாநதிவண்மையுடாப்பாம்.

* (இ-ள்) அழகிய விருத்தாசலத்தில் மடாலயங்கட்டிச் சிவனடியார்கள் வசிக்கும்படி கொடுப்பார்களேயானால் அவர்கள் வசிக்கின்றகாலவளவையில் ஒவ்வொருபொழுதிற்கு ஒவ்வொரு கற்பகாலபரியந்தம் கயிலாயத்திலுள்ளவாழ்வார்கள் தெருக்களுஞ்செய்துபிராமணர்களுக்குவளம்பொருந்தியளிப்பின்பட்டிப்புநிபுங்கொடுத்தால் கொடுத்தபேர்கள் முற்கூறியபலனெதுவோ அதனைபடைவார்கள் இப்பாதிருமணிமுத்தாநதியினுடைய வளப்பத்தைச்சொல்லுவாம்-ஏ-று.

தலச்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

அக. சருக்கம்-௨-இ, திருவிருத்தம்-௪௩.

உ

மூன்றாவது

தீர்த் தச்சுருக்கம்.

வேறு.

குருமாமணிபோல்விளங்கமுது குன்றிகோயிர்குணபாலிற்
றிருமால்பிரமன்முனிவர்குழாஞ் சித்தரீயோகர்முன்னுளி
லருமாதவத்தின்மிகமுடுகி யாறுதாரவழிதிறந்து
பெருமா ணுண்மைதியானிக்கப் பேரா னந்தம்பெருகியதால்.

(இ-ள்) நிறம்பொருந்திய மாணிக்கம்பேரூல விளங்குகின்ற பழ
மலைநாதருடையசந்திதிக்குச்சீழ்ப்புறத்தில் விஷ்ணுபீம்மா மகாரி
ஷ்கூட்டங்கள் சித்தர்கள் யோகீஸ்வரர்கள்இவர்களனைவருங்கூடியி
ருந்து முற்காலத்தில்அரிதாகிய மகாதவத்தில்புகவும்வேகமாகாடத்
தி மூலாதாரஞ்சுவாதிஷ்டானம்-மணிபூசகம்-அனுகதம்-விசத்தி-ஆ
க்கிணையென்னுமாறுதாரங்களின் வழிகளைத்திறந்து பரமசிவனுடைய
உண்மையானஞானசெயற்பாடுபத்தைத்தியானஞ்செய்தபோது அந்
தச்சொருபதியானத்தில்பிரயானத்தப்பெருக்குண்டாயிற்று-எ-று

பேரா னந்தப்பெருங்கடலைப் பெருமான்காந்தானதியாக்கிச்
சீரார்முத்தாநதியென்று திழ்ந்தநாடிஞ்சிவனருள
வேரார்சத்தித்திருவுருவா யிறைவந்ததமாவெல்லார்க்கு
நீராய்விளங்கித்திவினைக்கு நெருப்பாய்நமக்குக்குளிராமல்.

(இ-ள்) பிரமானந்தமாகிய பெரியசமுத்திரத்தைப் பரமசிவன் த
ம்முடைய திருக்கரத்தாலுமைத்து நதியாகச்செய்து சிறப்புள்ள தி
ருமணிமுத்தாநதியென்னும் பிரகாசம்பொருந்திய திருப்பெயருங்
கொடுத்தருளிப்படியால் அந்தநதியானது அழகியசிற்சத்தியினது
ஸ்வரூபமாகிப் பரமசிவனுக்கு இனிமையுடையதாகி மற்றெல்லாரு
க்கும் ஜலரூபமாகத் தோன்றிப் பாசங்களுக்கு நெருப்பாகி நமக்
கு அதிசீதளமாகி விளங்கும்-எ-று. (2)

மணிமுத்தாற்றிற்காற்றணைந்த மனிதரீபறவைபிருகங்க
டணிவில்கிருமிகூடங்க டருப்பும்கொடிகள்சராசரங்க
ளணியதேவருலகாளு மாற்றிம்படிந்தோரீதமக்கன்புந்
துணிவுந்தவமும்பேரறிவுந் தொண்டுத்தொழும்புமுளதாமால்.

(இ-ள்) திருமணிமுத்தாநதியிற் படிந்துவருகின்றகாற்றால் தின்
டப்பெற்ற மனிதர்கள் பறவைகள் மிருகங்கள் அளவிற்றத புழக்

கள் வண்டிகள் மாங்கள் புல்லுகள் கொடிகள் முதலிய சராசரவழி
களையுடனும் அழகிய தேவருலகத்தில் அரசுசெய்யும் அந்த நதியி
னிடத்தில்கொண்டு ஸ்நானஞ்செய்தபேரீகளுக்குக் கெடாத அன்பும்
தெளிவும் தவறும் பரஞானமும் சிவபத்திக்குரிய அடிமைத்திறமு
ம் தமக்கு அடிமைகளும் உண்டாகும்-எ-று. (ங)

அருளுப்பொருளுக்காக மவலங்களை யுங்கவலையற
யிருளமுடியுமிடியும்பொ மீறில்செவந்தழைத்தோங்கும்
தெருளுந்திருவுங்குடிகொள்ளுஞ் சித்திமுத்தியுண்டாகு
மருளும்பேயுநோயும்பொமணிமுத்தாற்றின் முழுகினர்க்கே.

(இ-ள்). திருமணி முத்தா நதியினில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்குச்
சிவகடாட்சமும் சிவஞானச்செவ்வழுங் கைப்பலனாகவரும், சகல
வருத்தமுநீங்கும், சஞ்சலமொழிந்துபோய், அஞ்ஞானமுஞ்சோ
ம்பலும் சரித்திரமும் விட்டுப்போய், அளவில்லாத அபிஷயரியங்க
ள் மேன்மேலுமதியுரிக்கும், ஞானமும் ஈஹ கஷ்ட நியம் எப்போ
து நீங்காமற்குடிகொண்டிருக்கும், அஷ்டசித்தியும் மோட்சமும்
உண்டாகும், மயக்கமுட்பசாசும்வியாதியும் ஒழிந்துவிடும்-எ-று. ()

சுதருவாத்தாரெங்கிருந்துஞ் சுத்தவிருத்தவரிக்கேநங்
சாதவிருக்கு முத்தநதி கடவுள்காத்தாலமைத்துளதாம்
சீதநதியின் முழுகுங்காற் செவ்வமுண்டாரசவண்டா
மீதுமகிண்போம்புவிழிமுத்தோர் மீன் மீண்டும்புவிவாள்வார்.

(இ-ள்) "சுதாஹ" ரிஷிபானவர் நாமெங்கிருந்தாலு நமது அபே
கைபரிசுதமுள்ள விருத்தாசலத்தினிடத்திலுந் தாதிருக்குள் என்
றுதிருவுளம்பற்றியருளினார் அப்படிப்பட்டவிருத்தாசலத்தின் கண்
னுள்ள திருமணிமுத்தா நதியானது பாரசிவன் தமது திருக்காங்க
ளால் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றபடியால் அளிக்கிபொருதிய அந்
தநதியில் ஸ்நானஞ்செய்பவர்களுக்குச் செவ்வமுண்டாகும், சந்தா
னிமுண்டாகும், மேல்கிண்தவண்பா தசனீந் கூட்பூரிடையிழந்தவ
ர்கள் மறுபடியும் பூரியைப்பெற்று அரசாக்கி செய்வார்கள்-எ-று. ()

ஒருக்கான்முத்தநதிமுழுகி லொராயிரங்கோதானபல
வருக்கா துண்டாமவர் பிறரைநிறைக்கெவர்போய்க்கதிசேர்வர்
தருக்காய்முழுகியோரிரு தரிக்கிற்சிவலோகஞ்சேர்வர்
செருக்காற்பன்னாண்முழுகிவிவர் செருங்கதிக்கொளவின்றே.

(இ-ள்) திருமணிமுத்தா நதியினிடத்திற்போய் ஒருதரம் ஸ்நானம்
பண்ணினால் அவர்களுக்கு ஆயிரங்கோதானஞ்செய்தபலன்குறை
பாமவண்டாகும் அவர்கள் முழுதும்பொது தங்களுக்குஷ்டமான
பேய்களைநினைத்தால் அவர்களும்மோட்சத்தையடைவார்கள் மனங்

களித்து ஸ்நானஞ்செய்து அந்ததலத்தில் ஓரிரவுதங்கியிருந்தால் அவர்கள் சிவலோகத்தைப் பெறுவார்கள்-ஆதலால் சந்தோஷமாகப் பலகாலமும் ஸ்நானஞ்செய்து அவிடத்தில் வசிக்கிறபேர்கள் பெறுகின்ற மோஷத்துக்கு ஓரளவில்லை—எ-று. (அ)

முத்தாநதியைத்தரிக்கமுயன்ற நிழ்கப்பரிசிக்கப் பத்தால்வயிக்கநீராடப்பானுமுன்னர்பனிபோலக் கொத்தார்பாவக்குழுக்களலாட்டுறதந்துகுறந்துபற்றமுமாஸ் வித்தாய்புழுதிச்சிவபூசைவிளைப்பார்பெருமையுளப்பாரார்

(இ-ள்) திருமணி முத்தாநதியைத் தரிசனஞ்செய்தாலும் தீர்த்தப் பிரவாகத்தைப் பார்ப்போம் அல்லது ஸ்நானஞ்செய்தலோம் வாருங்களென்று ஒருவருடன்கொல்லி முயன்றுநின்றாலும் கையினுத்திண்டிப் புரோகித்துக் கொட்டாலும் பத்தியினுலந்த ததிதிரத்திஸ் வாசஞ்செய்தாலும் ஸ்நானஞ்செய்தாலும் அவர்கள் செய்தகொத்தாய்திறைந்த பாவத்திரவெல்லாம் குரியணக்கண்ட பனி செடுவதுபோல குறைந்து குறைந்து வெரோடுங் கெட்டுப்போகும் அதலால் அந்தநதியினிடத்தில் உள்ளன்புகொண்டு ஸ்நானம்பண்ணிச் சிவபூசைசெய்பவர்களுடையபெருமையை யிவ்வளவென்று மட்டும்திச் சொல்வதற்கு எவ்வளவுமுடியுமா—எ-று. (அ)

கதிரிசுமதியங்கைநிடுநாள் சநிப்பூரணையாடிப்பிறப்பு மதிசேனைமாதப்பிறப்புமற்றமாதப்பிறப்புகளெல்லையாழுநிக்கள்விசிபாதர் விதல்நவகாசிப்பூரணையிலுகமாசிமாதத்திலந்தமகத்திலிநீநாளில்.

(இ-ள்) குரியனோடு சந்திரன் கலக்கின்ற அமாவாசை பிரகாசம் பொருந்திய பர்வம் ஆடிமாதப்பிறப்பாகிய தக்ஷணயன புண்ணியகாலம் தைமாதப்பிறப்பாகிய உதராயன புண்ணிய காலம், மற்றச் சங்கராந்தி புண்ணியகாலங்கள் விசேஷமாக விதிக்கப்பட்ட திருவாதிநாயாகிய நகைத்திரங்கள் மகாநயதிபாதம்! பெருமை பொருந்திய உவசாக பெளர்ணமி சிறப்புபொருந்திய மாசிமாதம் மாசிமாம் ஆகிய இப்படிப்பட்ட புண்ணியகாலங்களில்—எ-று. (அ)

முயன்றுமணிமுத்தாநதியின் முழுதித்தானமேதெனும்பியன்றளித்துச்சிவன்பாதபிசுறந்திமுன் நவலம்வந்து பபிசுறபூசைசெய்வார்தம் பலத்தைநாமவருடத்தில் விபந்துமுடியாதவரிருந்துவிளங்குந்தேசஞ்சிவலோகம்.

(இ-ள்) திருமணி முத்தாநதியினிடத்திற் சென்று ஸ்நானஞ்செய்து அதன்கிழையின்மமாத்திரம் சிவடியார்களுக்குத் தானமாகக்கொடுத்திப் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை வணங்கி அவரது ஆலயத்தை

மூன்று பிரதக்ஷணஞ்செய்து அவரை விதியோடு பூசை செய்பவர் களுடைய பலனை தூறுவருஷப்பரியந்தம் சொன்னாலும் சொல்லிமுடியாது அப்படிப்பட்ட பெரியோர்கள் வசிக்கின்ற ஸ்தலமே சிவ லோகமாகும்—எ-று. (க)

கங்கையமுனை பிரயாகை கலைகாவிரி சந்திரபாகை
தங்கோதாவிரி தேவிசராயுந் திதைகோமதியே
யங்கண்டி மந்தாகினி யோடயிரஞ்சனே மந்தகைசோண
நங்குசிகை சிந்துசங்கநல்லகையசரசுக்கள்.

(இ-ள்) கங்கையமுனை பிரயாகை சரஸ்வதி அலைகளையுடைய கா
வேரி சந்திரபுஷ்கரணிபொருந்திய கோதாவிரிசரயு நருமதை கோ
மதி அழகிப் கண்டி மந்தாகினி ஹண்டைலைக்கொழிக்கின்ற அஞ்
சன மந்தகை சோணை நல்குந்த கொள்கை சிந்துசங்கம் நன்மை
தங்கியகையை என்று சொல்லுகின்ற 'பலரீர்த்தங்களிலும்—எ-று.)

பூ பியந்தரமாகாயம்புகலும் மந்தீர்த்தங்கள்
காமந்தியுங்கருங்கடலுங்கலத்தன் முதலாந்தீர்த்தங்கள்
டாமங்கேபோய்முகுபலன் நன்னிற்கோடிபலனதீசம்
வாமமணிமுத்தாநதியை வணங்கியொருநாண்முகினர்க்கே.

(இ-ள்) பூ பி அந்தா சுவர்க்கமென்று சொல்லப்பட்ட மூவுலகிலு
ள்ள தீர்த்தங்களிலும் சொல்லுகின்ற ஏனைய ஸ்தானங்களிலுள்ள தீ
ர்த்தங்களிலும் அழகிய நதிகளிலும் சமுத்திரத்திலும் ஒன்றோடொ
ன்று சங்கமமாகின்ற தீர்த்தங்களிலும் இன்னுமிது முதலாகிய பல
தீர்த்தங்களிலும் வருத்தத்தோடு சென்று ஸ்தானஞ்செய்கின்றவர்
களுக்கு உண்டாகின்ற பலனைப்பார்க்கிலும் அழகு பொருந்திய தி
ருமணி முத்தா நதியிடத்திற் போய் நமஸ்காரம்பண்ணி ஒருநாள்
ஸ்தானஞ்செய்தபேர்களுக்குக் கோடிபங்கு அதிகமான பலனு
ண்டாகும்—எ-று. (யக)

எடுத்தமுத்தாநதிக்கையில்பாகம்பண்ணிற்சதசிவஞ
மடுத்தமாசிமகந்தன்னிலந்தநீரைக் குடந்தெடுத்து
நடக்கில உக்கோர்பரிமேதநல்லயாகபலனுண்டாந்
தொடுத்ததலங்கொளங்கருந்துந் துதிக்கினினைக்கிற்பிறப்பறமே.

(இ-ள்) உயர்த்திக்கூறிய திருமணிமுத்தா நதிக்கையிலிருந்துயா
தாமொருவர் யாகஞ்செய்தால் அவர்கள் சதாசிவ சொரூபமாவார்
ள் மாசிமாதத்தில் வருகின்ற மகாநக்ஷத்திரத்தில் அந்தநதியினிடத்தி
ற்சென்று ஸ்தானஞ்செய்து சுவாமிக்கு அபிஷேகஞ்செய்ய அந்தஜ
லத்தைக் குமாரத்திலேநிதிக்கொண்டு நடந்தால் அடிஒன்றுக்கு நன்
மைபொருந்திய அஸ்வமேதயாக பலனைக்கொடுக்கும் அல்லாமலும்

எந்தத்தலங்களில் வசித்திருந்த போதினும் பழமலையை வாக்கினால்
தோத்திரஞ்செய்தாலும் மனத்தினால் நினைத்தாலும் பிறவிநீங்கும். (1)

கும்பமுனிவனருள்பெற்றுக் குலவுஞ்சுவேதமுனிபெண்பா
னம்புருவமாசிரமஞாயிராதினாயட்டமிநாட்

டம்பமுத்தாநதிமுழுகித்தம்பிராணுக்காட்டியநீர்

விம்பதலத்திற்சுவேதநதிவெள்ளாறெனப்பேர்பெற்றதுவே.

(இ-ள்) அகஸ்திய முனிவனிடத்தில் உபதேசம் பெற்றுப்பிரகாசி
க்கப்பட்ட சுவேதமுனிவரானவர் ஆகிக்கத்தக்க பர்வம் மாசிரமம் ஆ
தித்தவாரம் திருவாதினாநட்சத்திரம் அஷ்டமிதிதி இப்படிப்பட்ட
னங்களில் நிலைபெற்ற திருமணிமுத்தாநதியினிடத்தில் ஸ்நானஞ்செ
ய்துபின்புராமசிரமனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்த திருமணிசனமானது
வட்டமாகிய இப்பூமியிற்பெருகித்தேவபரிஷையில்குவேதநதிபென்
றும் தமிழ்பாஷையில்கொள்ளாறெனப்பெயர்பெற்றது—எ-று. (1)

அத்தன்முதுகுன்றமரிந்தபிராணரியதலத்தில்தெய்தி
முத்தன் கும்பமுனிவன் ஞானே நின் றஃவரோகன் [பன்
சொத்தைபெயிற்றன் குறைந்தகையன் குட்டேநாயன் முடையுடம்
மத்தமுயலகன்னமித்தோன்வருந்தியறுவர்மொழிகின்றர்.

(இ-ள்) எமதுபிதாவாகிய பழமலையாதருடைய அபிதாகிய விருத்
தாசலத்தில்வந்து மோக்ஷாதிபாகிய அகஸ்தியர் முன்னே நின்ற
கயரோகத்தை யுடையவன் சொத்தைப் பற்களை யுடையவன் கு
றைந்தகைகளை யுடையவன் குஷ்டவியாதியை யுடையவன் நாமம்
பொருந்திய சரீரத்தை யுடையவன் உன்மத்தமாகிய முயலகன்
ன்னும் வலியையுடையவன் ஆகிய இவர்கள் ஆறபேரும் வருத்த
தையடைந்து அகஸ்திய முனிவரைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்
கின்றார்கள்—எ-று. (2)

பிணியானின்றதவிக்கின்றோடுபெரியகும்பக்குறமுனியே
பணியாவடியோமுன்னென்னபாவுஞ் செய்தோமெனப்பகர்த்தார்
நணியாப்பாவமுன்செய்துநாகினைபிங்காலங்கிடந்தி
ரணியானரகசேடங்களில்வான்வந்தீனொனவுரைத்து.

(இ-ள்) பெரிதாகிய கலசத்தி னிடமாகவந்த அகஸ்தியமுனிவரோ
நாங்களறுவரும்வியாதியானுல்தாபமடைந்திருக்கின்றோம் அடியே
ங்கள் முற்சென்னத்தில் என்னபாதஞ் செய்தோமென்றுவணங்கி
விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் அப்பொழுது அகஸ்தியமுனிவர் கிருபா
கடாக்ஷம்வைத்து நீங்கள்முற்சென்னத்தில் மகாபாதகங்களைச்செய்
துஅதனால் நகரத்தில் நெடுங்காலமிருந்து வருந்தினீர்கள் இப்போ
து அந்த நாகசேடங்களை யனுபவிக்கும்படி பிறவியெடுத்தீர்களெ
ன்றுசொல்லி—எ-று. (3)

(300)

மருவுங் பநோய்மறைபோனைவதைத்துக்குருதேவியைத்தீண்டி வெருவுங்கூட்டமுடைபிறனில் விழைவாற்கோளாற்சொத்தைப்பற் பருகிசுரையாற் குறைந்தகரம்பயிலுமுயலகன்பொன்னைத் திருடியுமக்குவந்தெனத்திருவழியுமுனியுடைப்பான்.

(இ-ள்) பிராமணனைக் கொன்றபடியால் துன்பம் பொருந்திய க யரோகமும் குருபத்தினியைத் தீண்டி அபடியால் யாவரு மஞ்சுந் துவிட்டவியாதியும் பரதாசத்தை யிச்சித்தபடியால் நூற்றம் பொ ருத்தய சரீரமும் கோட்சொன்ன படியால் சொத்தைப் பத்சனும் மதுபானஞ்செய்தபடியால் அழுகிய விரலையுடைய கைகளுட் பொ ன்னைக் களவுசெய்தபடியால் முயலகனென்னும் வியாதியும் உங்க ளுக்குவந்தென்தொழிவி அந்தவியாதிசணிவர்த்தியாகு மாரீக்க மும் சொல்லுகிறார் அகஸ்தியமுனிவர்—எ-று. (யௌ)

மாசிமாதநாண்முப்பான்மணிமுத்தாறுதனின்மூழ்கி யீசன்முதுஞன்மறம்பாணையி றஞ்சிற்பிணிகளிறுமென்ற னுசிலைருமுத்தாற்றிலையாறளவுநீராடிப் பாசமறுக்குஞ்சிவன்பாதம்பணிந்துமுனியுட்பணித்தாரீசன்.

(இ-ள்) நீங்க ளாறுபேரும் போய் திருமணி முத்தாறதியி னிடத் தில் மாசிமாத முப்பதுநாளும் ஸ்நானம் பண்ணிப் பரமசிவ னாகிய எமது பழமலைநாயகரை வணங்கினால் உங்கள் வியாதிகளெல்லாம் மெ ன்தொன்றார் அதைக்கேட்ட குற்ற நற்ற அவ்வாறு பேர்களும் போய்த் திருமணிமுத்தாறதியில் மாசிமாதம் முப்பதுநாள் வகைக் கும் ஸ்நானம்பண்ணி பரீசனியோசனஞ் செய்கின்ற பழமலை நாத ருடையதிருவடிகளை வணங்கிப் பின்பு அகஸ்தியமுனிவர் ரிடத்திற் குவந்து வணங்கியிருக்கள்—எ-று. (யௌ)

மேகமகன் நவிளங்குகிற்போன்மெய்பெற்றவனாமுனிநோக்கி மோகநேயமுன்வந்த தவுபுத்தாந்தியாற்போனதுவு நாசுபிரந்தாரநயந்துதவுநாட்டிற்காட்டிப்போமென்ற ராகம்விளங்கிதின்றவருமவனிமுமுதுங்காட்டினரால்.

(இ-ள்) மேகத்திலு் மகன் காட்டினுந்து அதினின்று நீங்கிய இளந் றுரிபனைப்போலைப் பிரகடனம் செய்த சரீரம்பெற்ற அவ்வறுவர்கலைய ம் அகஸ்தியமுனிவர் பார்சது நீங்கள்முற்செனனத்திற் செய்தபாத ங்களாலடைந்திருந்த வியாதிகளும் திருமணிமுத்தாறதியில் ஸ்நான ம்பண்ணினதில் அந்தவியாதி கெல்லாம் நிவர்த்தியானதும் பழம லைநாதர் உங்களுக்குக் கிருபை செய்தும் நாட்டிலுள்ளவர்க ளெல் லாம் அறியும்படி காண்பித்துச்சொல்லிப்போங்கள் என்று அகஸ்தி யமுனிவர் சொல்லிப்பருளினார் அப்படியே நல்லதென்று முனிவரிடத் தில்லிடைபெற்றுக்கொண்டு சரீரவியாதிகளெங்கித் தேஜசைப்பெ

அந்த ஆறுபேரீளும் தேசங்களிலெல்லாம் அறிவித்துக்கொண்டு போனார்கள்-எ-று. (௨௮)

பயனுள்ளிங்குஞ்சிலோச்சயமாம் பசர்பட்டணத்திலொருவணிகனையமாஞ்சுக்கேசனவன்றனக்கு தல்லமைந்தாறுவருளர் விபநாங்கல்விசேள்வியினால் விற்கக்கொள்ளாதிருத்துகாக்க வயமாயுள்ளாரோழைக்கும் வலியோர்தமக்குதிராகோலார்.

(இ-ள்) சர்வ நிதியினாலும் விளங்குகின்ற சிலோச்சய மென்றும் சொல்லப்பட்ட பட்டணத்தில் நீதியையுடைய சுக்கேசனென்னும் ஒருசெட்டியிருந்தான் அவனுக்கு நன்மைபுரிந்த ஆறுபிள்ளைகளிருந்தார்கள் அவர்கள் பெருமைபொருத்திய கல்விசேள்விகளினால் பொன்முதலியவற்றை விற்கவும் கொள்ளவும் திறக்கவும் உணக்கவும் வல்லபத்தையுடையவர்கள் எளியவர்க்கும் வலியவர்களுக்கும் துலாக்கொலைபொத்திருப்பார்கள்-எ-று. (௨௯)

ஆறுபேருந்தியினு லருத்தந்தேடியளகேசன் ஹெஞ்செல்வம்போற்பொலித்து மேவுநாளின்முதுகுன்றிற் பேறுபெற்றார்தமைக்கேட்டுப் பெருமான் மலத்திலவந்தெய்தித் தேறுமணிமுத்தாநதியிற் நீர்த்தமாடிநீறணிந்து.

(இ-ள்) அந்தவர்த்தசர்களாறுபேரும் நீதிமார்க்கத்தினால்பொருள் சம்பாதித்துக் குபேரனது மகத்தான சம்பத்தைப்போற் பொலிவடைந்து வாழுகின்றகாலத்தில் பழமலையிற்சென்று பேறுபெற்றவர்களைக் கேள்விப்பட்டிப் பரமசிவனுடைய ஸ்தலமாகிய விருத்தாசலத்திற்குவந்து தெளிவுபொருத்திய நீதியுடைய திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்தானஞ்செய்து விபூதியையணிந்துகொண்டு-எ-று. (௩௦)

வணிகநீர்பமமுடித்தேறி மணியும்பொன்னும்வகைத்துகிலும் பணியுமனையும்விளைநிலமும் பசுவும்றையோர்தமக்குதவி யணிபவுறவா முதுகுன்றி லருமைப்பெருமான் பதம்பணிந்து நணியமுத்தாநதிக்கையி னல்லமரத்தின்கீழிருந்தார்.

(இ-ள்) செட்டியிள்ளைகள் ஆறுபேரும் தங்களுடைய நித்தியநியமங்களை முடித்துக்கொண்டு களாமேல்வந்து பிராமணர்களுக்குச் சுவர்ணமும் வகைவகையாகிய வஸ்திரங்களும் ஆபரணங்களும் விடிகளும் விளைநிலங்களும் பசுக்களுந் தானங்கொடுத்து நெருங்கிய வுறவாகிவிளங்குகின்ற பழமலையின் கண்ணெழுந்தருளிய அருமையாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைவணங்கித் திரும்பிவந்து அந்தத் திருமணிமுத்தாநதிக்கையிற்பொருத்திய நன்மையுள்ளவிருஷத்தி னீழ்விருந்தார்கள்-எ-று. (௩௧)

அந்தோத்தொருபிறவி குருடனனேகதாரத்தான்
முன்னேயொருவன்கோல்காட்ட வந்தான்முத்தாதிக்கையின்
மன்னேருமையாங்கோயிலுக்கு வடபாலாம்புண்ணியமயிவிந்
கொன்னேமூழ்கக்கண்டெரிந்துருவனாமலர்போல்விளங்கினதால்.

(இ-ள்) அப்பொழுது ஒருபிறவிக்குருடன் வெகுதூரத்தி லிருந்
து முன்னேயொருவன் கோல்பிடித்து வழிகாட்டிவரவந்தான் அ
வன் முத்தாதித்தரத்தில் நிலைபெற்று அழகுபொருத்திய பெரியநா
யகியாருடைய சந்திதிக்கு வடபுறத்திலுள்ளபுண்ணியமயிவில் இதி
ல் ஸ்நானஞ்செய்வதினா வின்னபயன் பெறலாமென்று கருதாமல்
முழுதினவுடனே அவனுடையகண்கள் நன்றாகத்தெரிந்து குவளை
மலரைப்போல பிரகாசித்ததினால்-எ-று. (உஉ)

சிரித்துநின்றகூத்தாடித் திசைகளெட்டும்பார்த்தவனை
விரித்தகரமாய்வணிகொலாம் வினவிப்புதுமையென்னென்றார்
தரித்தவிழிபெற்றவன்சொல்வான் ருசத்துடனையான்மூழ்கப்
பருத்தவொருவனொருசத்தம் பகீர்தான்செவியிலஃதறியேன்.

(இ-ள்) அவன் நகைத்துநின்று சந்தோஷத்தினால்கூத்தாடி எட்டி
த்திசைகளையும்பார்த்தான் அப்படிபார்த்தபுண்ணியபுருஷனைமாத்
தினிழலிலிருந்த செட்டிப்பிள்ளைக ளாடபேரும் கையைவிரித்துக்
கொண்டுஎன்ன ஆச்சரியம்நடந்ததென்றுசேட்டார்கள் அப்படியே
ட்டவர்களுக்குமுன்புபிறவிக்குருடாயிருந்து இப்போதுகண்களை
ப்பெற்ற அந்தப்புண்ணியபுருஷன்சொல்லுகின்றான் நான்இந்தமயி
வினில் அதிகதாகத்துடன்முழுதினபொழுது விஸ்வரூபத்தையுடைய
ஒருமகாபுருஷன்வந்து என்காதினிடத்தில்ஒருசத்தத்தைச்சொன்
னான் அதை இன்னதென்று தெரிந்துகொள்ளாதவனா-எ-று. (உ௩)

ஆகாவென்றுநானலற வவன்றாள்பிடித்துவளைத்தென்னை
போகாதேயென்றிருவிழியிற் பொருந்துமருந்துதனையிட்டான்
சேகார்குருட்டிவிழிதெரிந்து சிந்தைதானுந்தெளிதலினா
லேகாதேயென்றவனழகை யானும்பார்த்தேனென்னசொல்கேள்.

(இ-ள்) ஆ-ஆ-வென்று நானலறினபொழுதுபோய்விடாதே யெ
ன்றுசொல்லி அந்தமகாபுருஷன் என்னைப்பிடித்துக் கழுத்தைவளை
த்து எனது இரண்டி கண்களிலும் பொருந்தும்படி மருந்தைத் த
டவினான் அப்பொழுது நெடுநாளாயிருந்த குருட்டித்தன்மை நீங்
கிக் கண்கள்தெரிந்து மனமும் தெளிந்தபடியினால் நானும் அந்த
மகாபுருஷனைப்போய் விடாதேயென்றுசொல்லி அவருடைய அழ
கைப்பார்த்தேன்-எ-று. (உ௪)

உண்டாலன்றோபசிநீங்கு முலகநீதிவனழகைக்
கண்டவுடனேபசிநீங்குந் கமலமுகமுங்கண்மூன்றும்

விண்டானிறைந்தபொற்சடையும் வெள்ளைமதியுங்கூர் பிடறும்.
வண்டார்முழையிடப்பாலு மாணமுழவுமாய்நின்றார்.

(இ-ள்) புசித்தாலல்லவோ, பசிநிங்குமென்று சொல்வது உலகநி
யாயம் அப்படியிருக்க அந்தமகாபுருஷனுடைய அழகைப்பார்த்த
வுடனே பசிநிங்கிப்போம் தாமசையொத்தமுக்கும் மூன்று கண்க
ளும் ஆகாசநிறைந்த பொற்பொகாசம் பொருந்திய ஜடாபாரமும்
வெண்மைதங்கிய மூன்றாம் பிறையும் நீலகண்டமும் வண்டிகள் நி
றைந்த புஷ்பங்களைத் தரித்த அளசுபாரத்தைபுடைய உமையவள்
சிக்கின்ற இடப்பாகமும் மாணும்முடிவும் விளங்கும்படியாகத்தோ
ன்றிநின்றார்-எ-று (௨௫)

மின்விட்டிலங்குந் திருவுருளிர் விளங்குநகையிர் விழிபிரண்டு
மென்மட்டளரிநீரிருளிரு மீடேறுங்கோளேன்ச் சொன்னே
னுன்மட்டல்லவிறந்தநதி யொருங்கேநெருங்குமலமறுக்கும்
பொன்மட்டளரிக்கும்புவியளிக்கும் புத்தேளசகம்பரிந்தளிக்கும்.

(இ-ள்) மின்னலைப்போல் ஒளிவிட்டுப்பிரகாசிக்கின்ற திருமேனி
யையுடைய பரமசிவனே முல்லைரும்புபோற் பிரகாசிக்கின்ற தந்
தபந்தியையுடைய பரமேஸ்வரியே நீங்களிருவரும் அடியேனுக்கு
மாத்திர பிரண்டிகண்டையுங்கொடுத்தீர்கள் ஆகையால் நீங்கள் எட்
போதும் வாழ்க்கடவீர்களென்று சொன்னேன் அதற்குக் களிநூவ
ரும் உனக்குமாத்திரமல்ல இத்தநடியானது தன்னிடத்திலுடையதல்ல
நானம் பண்ணின பேர்களுக்கு நெருங்கிய மும்மலங்களுடும் வே
ரோமிதக்கும் வேண்டியபொண்ணைக்கொடுக்கும் பூ பியைக்கொடுக்
கும் தேவேந்திரபத்தையுமன்போடுகொடுக்கும்-எ-று. (௨௬)

செட்டிமக்களிருக்கின்ற செட்டிப்போவென்று சொசுத்தார்
நிட்டையுடைமீர்நீரும்போ மென்றானேசமுடன்வணிகர்
கிட்டிமூழ்கியெழுந்திருப்பக் கிழவன் கிழவியாய்த்தோன்றி
பிட்டவரங்கொடுத்தளித்தா நொந்தையெந்தாயிருவர்களும்.

(இ-ள்) ஆகையால் நீ அந்த மாத்தினிழவில் செட்டிப்பிள்ளை களி
ருக்கின்றார்கள் அவர்களுக்கிந்தச் சேதுவயச்சீசால்விட்போவென்
று திருவுளம்பற்றியருளினார் ஆதலால் நினைப்பையுடையவர்களே
நீங்களும்போய் ஸ்தானம்பண்ணுங்களென்று சொன்னான் அதைக்
கேட்ட செட்டிப்பிள்ளைகள் ஆசையுடனே புண்ணிய மடுவினிடத்
திற்போய் ஸ்தானஞ்செய்து எழுந்தபொழுது எமதுபிதாவாகிய ப
ரமசிவனும் மாதாவாகிய உமையவளும் பிராமணக் கிழவனுங் கிழ
வியுமாகவெழுந்தருளி அவர்கள்விருப்பிய வரங்களைக்கொடுத்தா
கித்தருளினார்-எ-று. (௨௭)

வாலவணிகர் மனங்கனித்து மறையின்கிழவன் மறைக்கிழவி
கோலங்கண்டுபணிந்தேத்திக் கும்பிட்டெழுத்துக்கூத்தாடிக்
காலகாலன்கொயிலிற்போய்க் களித்துப்பணிந்துவிடைகொண்டா
ரோலுமுத்தாநதிப்புதுமை யின்றோவென்றுமுளதாமால்.

(இ-ள்) அப்பொழுது இளமைப் பருவத்தைபுடைய செட்டிப்பி
ள்ளைகள் மனமகிழ்வுகொண்டு பிராமணக்கிழவன் பிராமணக்கிழவி
பிவர்களுடைய திருவுருவவைக்கண்டு வணங்கித் தோத்திராஞ் செ
ய்து இரண்டிகைகையுந் தலைமேல்வைத்துக்கும்பிட்டி நின்று ஆன
ந்தக்கூத்தாடி மாரீக்கண்டேயருக்காக நமையுடைத்தருளிய திருவ
ழகையுடைய பழமலைநாதரது சந்நிதானத்திற்குப்போய் ஆனந்
தித்து வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் பட்டணத்திற்குப்
போனார்கள் ஆனபடியினால் வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தற் கி
ணைந்த திருமணிமுத்தாநதியின் மசத்துவம் இப்பொழுதுமாதிரி
மோ எப்பொழுது முண்டாயிருக்கும்-எ-று. (உஅ)

தீர்த்தச்சுருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆசுருக்கம் - ௩-௩, திருவிருத்தம் - ௩௧.

உ

நான்காவது

வி த ர் க் க ண ச் ச ரு க் க ம்.

வெறு.

நசனைவந்தித்திறைவியுரைப்பாளெழின்முதுகிரிசேர்வார்
தேசவிமானத்துலவுவொன்னத்தெருள்பெறவருள்செய்தி
ரோசில்விமானத்தெவ்வொவர்கொன்றொத்தேசத்தார்தா
மாசுதமவர்கொய்தவவலியேதெனவங்கண்ணருள்செய்வான்.

(இ-ள்) எல்லாப்பொருளுக்கும் முதல்வியாகிய உமையவள் பாம
சிவனைவணங்கிச் சொல்லுகின்றாள் அழகிய விருத்தகிரியில் வந்து
சேர்கின்றவர்கள் பிரகாசம்பொருந்திய தெய்வவிமானத்தி லேறிக்
கொண்டு எங்குஞ் சஞ்சரிப்பார்களென்று எனக்குத் தெளிவாகத்தி
ருவுளம்பற்றியருளினீர் ஆதலால் அப்படிப்பட்டருற்றம் விரைவா
மானத்திலேறிச்சென்றவர்கள் எவ்வொவர்கள் அவர்களெந்தத்தேசக்
கிருத்தவர்கள் அஞ்ஞானநிலைய அவர்வள் செய்ததபோலபெய்

வகைப்பட்டது அவைகளை பெண்குத் தெரியச் சொல்ல வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய திருவுளமகிழ்ந்து பரமசிவன் திருவுளப்பற்றி யருளுகின்றார்-எ-று. (௧)

திசைமுகனுக்குமரம்பதுவயதிற்கோதாயுமாதே வசிகரகேசலதேசமதன்கண்மணிபிங்கலைபூரான் மிசைதருமந்தணன்விபசித்தென்றொருவினனுளபேருள்ளன் பசிகமீரத்திடமிடிகள்வளைந்தொருபற்றென்றற்றதனான்.

(இ-ள்) உமையவளே கேட்பாமாக பிரமாவக்கு லம்பது வயதான காலத்தில் திரோதாயுகத்தில் சகலவசிகரமுதிசுற்றத்த கோசலதேசத்தினிடத்தில் மணிபிங்கலை பென்னும் பட்டணத்தை யுடையவன் மேன்மைபொருந்திய பிராமண வமிசத்திற் பிறந்தவன் ஒப்பற்ற அழகுபொருந்திய விபசித்து வென்னும் பெபுளா யுடையவா அப்படிக்கொத்தவனைப் பசி அறிகரித்து வருத்தும்படிக்குத் தரித்திரம் வளைத்துகொள்ள ஒருவருடைய சகாயமுமில்லாமற் போய்விட்டதனால்-எ-று. (௨)

நாடுகளெல்லுந்ரபதிபின்செல்லுநல்லோர்முன்செல்லுங் காடுகளெல்லுந்ரபதிகளினாணுந்நண்டோர்பின்செல்லுங் செடுகளெல்லுமேவலர்பின்செல்லுமிபசித்தொன்றிற்கு மீடுகளில்லாதென்செயலன்றிதென்றுதிரிந்தனனே.

(இ-ள்) விபசித்துவானவன் மிகுந்த பசிவருத்தத்தினால் நாடுகடோறந்திரிவான் அரசன் போகுமிடங்களில் அவன் பின்னே போவான் பெரியோர்களுக்குமுன்னேபோவான் காடுகள்தோறம்போவான் அவிடத்திலும் காய்கள்களினள் காணுதவனாகி மனம்வருந்தி எதிரோநேரிட்டவர்கள் பின்னேபோவான் வீடுகள்தோறம்பேரவான்சத்துருக்களின் பின்னேயும்போவான் எப்படி உலுத்தும் ஒருவகையாலும் பசிவருத்த நீங்காதவனாகி இது வெல்லாம் என்னுடைய செயலல்லவென்று நினைத்து வெகுகாலத்திரித்து கொண்டிருந்தான்-எ-று. (௩)

வயிறுதளர்ந்தவன்மலையிலவனந்தனில்வருநாளொருநாளிற் பயிறுநாடிரவியையரவமனைந்ததுபாங்கிருஞ்சுனைகண் டெயிழவினக்கின்ன முழுகினனங்கணிவிங்கழுமர்ச்சித்தான் சுயிறுதளந்ததுபோலவிழுந்துகடிதினடந்தனனே.

(இ-ள்) விபசித்துவானவன் பசியினால் தளர்ச்சியடைந்து மலைகளிலும் காடுகளிலுந்திரிந்து வருகின்ற தினங்களில் ஒருதினத்தில் பிரகாசம் பொருந்திய சூரியனைசர்ப்பந்தின்று அதுசூரியகிரகண புண்ணியசகலமாகையால் அவ்விடத்தில் பெருமை பொருந்திய ஒருசுனை யைக்கண்டு அதிலிறங்கித்தந்தசுத்திபண்ணிக்கொண்டின்புணஞ்செய்து நித்திய அனுஷ்டான நியமங்களைமுடித்துக்கொண்டு

அவிடத்திலிருந்த சிவலிங்கத்துக்கு அர்ச்சனைசெய்து பின்பு கயிறு
த்த தடிபோல்சரீரத்தளர்வினூல் தள்ளாடி விழுந்து விழுந்து அதி
வேகமாக நடந்தான்-எ-று. (ச)

கல்லினிலிறடிக்காலிலிரத்தங்கறகறவெனவீழ்சி
செல்லவுமுள் ளுகள் கல்லுடைக்கச் செடிமுட்கொடிவீச
நல்லபலங்கனிதண்புனலுண்பவைநண்ணுக்கண்முன்னை
பல்லுகளுவெடுபசையாய்கொள்ளப்பதியவுநிழல்காணன்.

(இ-ள்) கல்லுகளினிடத்திலிறடி விழுந்து இரண்டு கால்களிலும்
இரத்தவெள்ளம் கறகறவென்று பீரீட்டொழுந்தும்படியாக நடக்கு
ம்பொழுது முள்ளுகள் கல்லுகள் தக்கவும் செடிகளின்படர்த்துள்
ள்முட்கொடிகள் வீசவும் அதிக பிரயாசத்தை யடைந்து நல்ல கா
ய்களிகள் தண்ணீர்முடிவிய புசிக்கி உறவல் தக்க கொன்றும் கண்
ணுக்கெதிரே அகப்பட்டாமல் பல்லுகளும் நாவும் பசையிடித்து ஒ
ட்டிக்கொள்ள அப்போது ஒரீடததில் திறக நிழலுங்காணமல் வரு
த்தினான்-எ-று. (ரு)

பூதபாசம்புலிகளிகரடிகள் புடைமிகையுங்காளில்
வேதனையாகவோராறு தினம்பசிவிரவித்திரிகின்றான்
யாதொருமேனிகொளுங்கருவான தழற்காய்க்கிறதுபோன்
மாதவஞானதிறத்திடவோவியல்வயிறுடல்காய்வதுவே.

(இ-ள்) எத்தவிடங்களிலும் பூதங்களும் பெய்களும் புலிகளும்கா
ள்களும் கரடிகளும் திரிகின்ற காட்டினிடத்தில் ஆறுநாள் பரிபந்த
ம்பசியினால் வெகுவருத்தப்பட்டி திரிகல் பண்ணதாளும் ஒரு விக்
கிரகத் திருவுருக்கொள்ள மண்ணினுள் கருக்கூட்டி அந்தக்கருவை
அக்கினியிலுருக்க காச்சுவதுபோல நுத்தவிபசித்துவினுடைய வயி
றும்சரீரமும் உதராக்கினியிற் காய்வதுமகாதபசும் பிரயஞானமும்
பூரணமாக திறையும்பொருட்டோ-எ-று. (சு)

நல்லகுலத்திலுதித்துமதிப்புடனற்பலையகற்றஞ்
செல்வமுதித்திலகூனர்களுமர்கருவுளவுமயிலதா
யல்லலுழைத்தனனாயிரமோதினுமாயிரபாயினமே
வில்லதுவாராதுள்ளதுபோகாதென்போலிகேணுவார்.

(இ-ள்) நல்லகுலத்திற் பிறந்தும் யாவருமதிக்கும் படியாக நன்
மை பொருத்திய அநேகநல்ல சாத்திரங்களைக் கற்றறிந்தும் செல்
வமுண்டாகாமற் போயின கூனர்களுக்கு முதுகுஇருந்தும் நிபிர
க்கூடாதது போலவும் ஊமர்களுக்கு வாயிருந்தும் வசனிக்கக்கூ
டாததுபோலவும் விபசித்துவானவன் வறுமையால் துக்கமடைந்தி
ருந்தான் ஒருவன் ஆபிரமசாத்திரங்கள் படித்தாலும் அனேகமாகிய
அவற்றின்பொருள்களை ஆபத்து அறிந்தாலும் ஒருவனுக்கும் பிரா

ரத்வத்திலில்லாதது வரமாட்டாது உள்ளதுவிட்டு நீங்கமாட்டாது ஆகையினால் இதைக்குறித்து என்போலு மறிவீனர்கள் வருந்துவார்களேயல்லாமல் தெரிந்தபெரியோர்கள் வருந்தமாட்டார்கள்-எ-று.

அப்படி திரிபவன்முற்பட முற்சிவனர்ச்சனை செய்தனனால் வைப்புகள்கைக்குள் கப்பட்டுலொப்பன வாழ்வுளவெழாநா ளொப்பறுசுந்சனை நக்கையின் கணிலோதழுழ்க்கெனவே மெய்ப்படுமொப்பிவ்விமானமனைந்ததுவேதியனுற்றனனே.

(இ-ள்) அப்படியெல்லாநாள்பரிபந்தம் திரிந்துழல்கின்ற விபசித்து வுக்கெதிரோ முற்சென்னத்தில் செய்துள்ள நன்மையினுந்த சிவபூ ஜாபலத்தினால் தரிசுதிாணுக்குப் பதைபல் அகப்பட்டதுபேரீல வாழ்வுபொருந்திய ஏழாவதுநாளில் உலமை பூண்டாத கற்குனையினது கரையினிடத்தில் சமுத்திர கோஷம்போல் உண்மையான ஒப்பற்ற தெய்வ விமானமொன்றுவந்தது பிராபணாகிய விபசித்து வான் வன்கண்டு தரிசனஞ்செய்தான்-எ-று. (அ)

பாமலிமங்கையர்பாடப்பல் னுடனாடக்கொடியாடச் சாமரைவிசத்து சணலிவீசத்தருவீசணலிவீசத் தேமலர்மூசப்பூமணம்விசத்திசுழ்தருபுகழ் வீசக் காமர்குடைக்கணமுற்றத்துன்னியகன்னியர்புடைகுழ.

(இ-ள்) பல பாவினங்கையுங் கற்றறிந்த தேவஸ்திரிகளிற்கிலர் இனிதாகிய இசையோடும் பாடவும் சிலர் அப்பாடலுக்கேற்க தாட்டி யஞ்செய்யவும் கொடிகளாடவும் இருபுறத்திலும்வெண்சாமரைகள் வீசவும் பாலாடைவீசுவரும் தடவியாகியபல வாபரணங்கள் பிரகாசிக்கவும் தேனொழுதுகின்றப ிபமாரியருஷ்க்கவும் அப்புஷ்பங் கள் பரிமளமலீசவும் கீர்த்தியெங்கும்நிறைந்து பிரகாசம்வீசவும் அழகியசந்திரவட்டச்குடைகள் நி லு ள் செய்யவும் மிகுந்தசம்பிரமத் தோடும்நெருங்கியதேவஸ்திரிகள் பக்கத்திக்குழ்த்துநிற்கவும்-எ-று.

மந்தாகினிமுடியங்கண்ணருளான்ம துடத்திருமுடியஞ் சந்தார்பிறையுந்திரிலோசனமுந்தருநா ளணினோளுங் கொந்தாரிதழியுமாலக்களமுங்கோலச்சுடர்வடிவுஞ் செந்தாமரைமுகனுங்கணநாதர்கிருவுங்கண்டனனே.

(இ-ள்) கங்கையைத்தரித்த சடாபாரச்சையுடைய பாமசின்னது கிருபையினால் கிரீடந்தரித்த அழகியமுடியும் குளிர்ச்சி பொருந்தி ய மூன்றும்பிறையும் மூன்றுகண்களும்தருந்த முப்புரிநூல்தரித்த புயங்களும் வாசனைவிசுந் த கொன்றைமாலையும் விடம்பொருந் தியகண்டமும் அழகிய அக்கினிஸ்வரூபமும் செந்தாமரைப் புஷ்

தமிழகத்தின் பூமகிபடுவற்றால் பிரகாசிக்கின்ற கணநாதருடைய
கணநாதர் சிறப்பையுரிக்கண்டு தரிசித்தான் விபசித்து-ச-று. (ய)

வேதப்பைக்கணநூற்றாறுமுற்றவிமானமிழிந்திடலு
மாதவகேதுபன் ஸந்தவணங்கியிணங்கியுடைக்கின்ற
னேறுதவநகதப்பற்றின் னுடமைபிறைஞ்சிவணங்குதலா
வாதிபுருந்திரர்போலவிருந்தோறிகலன்பாடுவன்ருன்.

(இ-ன்) கணநாதரானவர் விபசித்துவைக்கண்டு விமானத்தை விட்டுப் புறியிசிறங்கின்பொழுது விபசித்துவுழுவந்து கணநாதரைச் சாஷ்டாங்கமாகவணங்கி வணக்கமாகச்சொல்லுகின்ற தாவது சுவாமீ அடியேன் உம்மைதரிசித்து வணங்கினதால் முற்பிறப்பில் என்னதப்பத்தைச்செய்தேனோ அவளாமலும் நீர் முதல்வனாகிய பமாசி வளைப்போலு நிரூக்கிறீர் உம்மையடியேன் இன்னொன்று அறிந்திலேய்வான் அறியும்படி திருவுளம்பற்றி யருளவேண்டிமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து நின்றான்-எ-று. (யக)

குணமா மறையொய்சேன்மோதீழுண்ஞாலவுதவஞ்செய்தாய்
பணமா ரரவன் கணநாதரைநீபணிசைக்கெளிதன்றே
மணமா ரிதழிச்சடைபார்விடைபார்வளர்பழமலையார்தங்
கணநாதனியான்புணமேசெய்திகுகதைபைக்கேளென்றான்.

(தி-ள்) நல்லஞ்சைத்தையுடைய விபசித்துவே கேட்பாயாக நீ மு
 த்செனைத்தில் பிரகாசம்பொருந்திய துவத்தைச்செய்தாய் அந்தத்
 யோயலனால் மெதுநரிசனம் உனக்குக்கிடைத்தது படத்தையுடைய
 சரீர்பாசுரணச்சுதைக்கரித்த பரமசிவனுடையகணங்களைத் தரிசன
 ன்செய்து வணங்குவதெனினில்லவாசக்யேயுள்ள கொன்றைமாலையை
 யணித்த ஜடாபாரததையும் இடபவாகனத்தையும் வளருகின்ற பழ
 மலையை முடையவராகிய பரமசிவனுடைய சுணநாதன் நான் முந்
 செனைத்தில் நடந்த எனது சரித்திரத்தை நீகேளென்று சொல்லு
 கின்றாய் கணநாதர்-எ-று. (மஉ)

பாஞ்சாலத்தேசநீதனிலிவ்வினமுயன்பட்டனசெட்டிமுதல
 னீஞ்சாமரபிளில்வந்தவிதர்சீகணனிதைநிடியததலுல
 தாஞ்சாலைக்கோர்மஞ்ஞையாநிலிதாரினனுமுறைகொண்டே
 மாஞ்சேகுவலிச்சுமைகள்குமந்தியவயிறுவளரித்தனனே.

(இ-ள்) முற்பிறப்பில் நான் பாஞ்சாலதேசத்தில் விநைய மென் னும் பட்டணத்திலிருந்தவன் பட்டண செட்டியாருடைய குமாரன் திகைகடவாத தனவைசியருவத்திற்குப் பிறந்த விதர்சகன செட்டியென் டவழங்குகின் ற பெயராயுடையவன் நிறைந்ததரித்திரத்தினுல்தான் ளாதிதம் குகை மருந்தைத்தின் பவர்கள் உலகத்திலொருவரு பிசிலு

யென்கிற சொல்லைக்கொண்டு கூலிச்சுமைகள் சுமந்து வருத்தப் பட்டி வயிறுவளர்த்துக்கொண்டிருந்தேன்-எ-று. (௨௩)

கொன்றேனெனநாள்சென்றதோர்வணிகன் கூலிச்சுமைகொண்டு முன்னேசென்றேனான்முதுகுன்றினின்முதுமார்கழிதன்னி னன்னொளாதினாநாடான்வந்ததுநல்லோர்பலவந்தா ரந்நான்முனிவர்கள்பேரிகள்வந்தாரவவாத்தரிசித்தேன்.

(இ-ள்) அப்படிவியர்த்தமாகச்சிறிதுநாட்கழிந்தபின்பு ஒருநாள் ஒருவர்த்தகனுக்குக் கூலிக்குச்சுமை எழுத்துக்கொண்டு விருத்தாச லத்திற்குப் போனேன் அன்றைக்கு மார்கழிமாதந் திருவாதிரை யாகிய புண்ணியகாலமா யிருந்தது அதனால் அத்தலத்திற்கு வெரு பெரியோர்களும் முனிவர்களும் யோகிவர்களும் வந்தார்கள் அவர்களைக்கண்டு தரிசனஞ்செய்தேன்-எ-று. (௨௪)

செட்டிசாக்கும்விற்றதெனக்குச்செப்பியபொருடந்தான் மட்டறவந்தவரெல்லாரும்போய்மணிமுத்தாநதியிற் கட்டறமூழ்கினீர்கண்டவர்மூக்குதல்யானும்போய்மூழ்கி யிட்டனனீறுமுருந்திரவக்கமுமெய்தினனாலயமே.

(இ-ள்) வர்த்தகனுடைய சாக்கும் விற்றனையாகிவிட்டது அவன் எனக்குப் பேசிய கூலிப்பொருளையுங் கொடுத்துவிட்டான் அன் னைக்கு அளவிறந்தவர்களாக வந்திருந்த எல்லாரும் திருமணிமுத் தாநதியினிடத்திற்போய் தங்கள் தங்கள் மலபந்த நீங்கும்படி ஸ்நானஞ்செய்தார்கள் அவர்களெல்லாரும்போய்ஸ்நானஞ்செய்வதைக் கண்டு நானும்ஸ்நானஞ்செய்துவிடாதியுமணிந்து உருத்திராஷ்டமு ந்தரித்துக்கொண்டு சிவாலயத்திற்குப்போனேன்-எ-று. (௨௫)

பழமலைநாயகர்தம்மைவலஞ்செய்துபாதமலர்த்துணையைத் தொழுதுவணங்கித்துதியுமுறைத்துக்கூலிச்சிலபொருளு முழுதுமளித்தேயுணவைபொழித்தனன்முட்டியதித்தினாயுந் தழுவறவிட்டிப்பொழிவிட்டித்தங்கினனனங்கிரவில்

(இ-ள்) பழமலைநாதரைப்பிரதட்சணஞ்செய்துஇரண்டுபாதாரவி ந்தங்களைபுந் தொழுதுவணங்கித் தோத்திரமுஞ்செய்து என்னிட த்திருந்த அம்பமாகிய கூலிப்பொருள்முழுதும் தானஞ்செய்து ஆ காரமில்லாமல் மேலிடுகின்ற தித்தினாயும் சற்றம்பொருந்தாமல் ஒழித்து அன்னியப்பிரசங்கமும்விட்டு அன்று இராத்திரியில அவிட த்திவிருந்தேன்-எ-று. (௨௬)

இரவினின்முழுதுஞ்சிவனெனசத்தியெழுந்தருளுந்திருநாள் பரவிமதித்துப்பத்தர்களர்ச்சனைபரவப்புலர்காலை

விரவுநதிக்கணின் மூழ்கிச்சிவன டிமிளவும் வந்துதொழா
வரமுளபிச்சையினிச்சயபாரண முன்மிகழ்த்தனனே.

(இ-ள்) இராத்திரி முழுமையும் பழமலைநாதரும் பெரிவநாயகியும்,
மைபாரும் எழுந்தருளிவருகின்ற மகோச்சவ விபவத்தைக்கண்டு, வ
ணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து அடியார்க ளெல்லாரும் அர்ச்சனை செ
ப்ப விடியகாலத்தில் திருமணி முத்தாற்றினிடத்திற்போய் ஸ்நான
ஞ்செய்யும்பொழுது நானும் ஸ்நானஞ்செய்து மறுபடியும் வந்து
பழமலை நாதருடைய திருவடிகளில் வணங்கி ஒரு சந்திபண்ணுவார்
களுடைய மணியில் பிச்சையாங்கி உண்மையாகிய பாரணஞ்செய்
துமனமகிழ்ச்சி படைத்தேன்-எ-று. (ய௭)

மீண்டும் பாஞ்சாலத்தேசத்தனில் விதைப்பதிட்கே
ணும்பிஞ்சிலநாட்செல் மதுவயகினவத்தை பிஞ்சுக்கிட லுந்
திண்டதமன்படர் வந்தனர் வருமுன்சிவகணம் வந்தன பின்
ருண்டவனியுமமைந்தர்கண் தித்தலைவரும் வந்தனரே.

(இ-ள்) மறுபடியும் பாஞ்சாலத்தேசத்தில் விதைப் மென்கிற பட்
டணத்தில் வந்திருந்தேன் அவிடத்திற் பின்னுஞ் சிலகாலஞ் சென்
றபின்பு எனக்கு வயோதிகாவஸ்தை அதிகரித்துமாணகால மேலிடு
ம்பொழுது என்னைப்பாசத்திற் கட்டிகிறதற்கு யமதூதர்கள் வந்தா
ர்கள் அவர்கள் வருமுன்னமே சிவகணங்கள் வந்து நிறைந்தன பி
ன்பு திருத்தானந்தராகிய பழமலைநாதரும் பெரிவநாயகியும் மைபா
ரும் சுப்பிரமணியரும் விநாயகமூர்த்தியும் நந்திகேஸ்வரரும் வந்
தார்கள்-எ-று. (ய௮)

கண்டனன் பண்டைக்கலை கெடெளிந்த துகவுரிதிருத்தோன்மே
லண்டர்களண்டனைகத்தலம்வைத்து நகைத்தருள்செய்கின்றான்
பண்டைவிதர்க்கபயத்தை யொழித்திடுபற்றுளசுற்றியபாந்
தண்டமுனக்கிலையென்றான தனைத்தரிசனமாயினனே.

(இ-ள்) அப்படி வந்தவர்களைத் தரிசனஞ்செய்த பொழுதே என
க்கு அன்தியாயுள்ள ஜந மானக்கலைகளைல்லாதெளிந்துவிட்ட
துதேவதேவனுடைய பரமசிவன் உமையவளுடைய அழகிய திருத்
தோளின்மேல்தம்முடைய திருக்கைகளைவைத்து புன்முறுவல்செய்
துகிருகையகூர்ந்து ஓய்விதர்க்கண நீமுன்னுள்ளபயங்களை யெல்லா
ம் விட்டிவிடிக் உன்னிடத்தில் அன்புவைத் திருக்கின்ற வறவினர் நா
மே ஆதலால் உனக்கு யமதெண்டனை யொன்றுமில்லையென்று திருவு
ளம்பற்றியருளினார் அந்தத்திருவாக்கையங்கேட்டறிந்தேன்-எ-று.)

உத்தரிகத்துகிலத்தால்விசின ளுமையவண்முதுகுன்றன்
சத்திபவபுத்தேசத்தையுணர்ந்தனன த்துணை சத்தியமாய்

வித்தகமெப்பியுமுருத்திரானகிவிமானமுமுன்வாலாம்
சுத்தவிருத்தகிரிக்கிறைதாள்கடுதித்துவணங்கினனே.

(இ-ள்) மாதாவாகிய உமைபவள் தன்னுடைய உத்தரிக வஸ்திரத்
தினால் என்னுடைய ஜனனவிடாய்தீங்கும்படி வீசினாள் பிராவாகி
ய பரமசிவன் உண்மைஞான உபதேசத்தை வலச்செவியினிடமா
க வுபதேசித்தருளினார் அப்பொழுது உண்மையாக எனது ஞான
தேகமும் சிவசொரூபமாகித் தெய்வவிமானமும் எதிரோவந்தபடி
யினால் பரிசுத்தமாகிய பழமலைநாதருடைய திருவடிகளைத் தோத்
திராஞ்செய்து வணங்கினேன்-எ-று. (உய)

வணங்கியெழுந்துதுதிக்குமுன்மங்கைமணாளன்மறைந்திடலு
மிணங்கிவணங்கிவிமானமுமேறினனெவ்வூருந்திரிவே
னணங்குகள்சூழ்விமானமதேறியனைத்திரிவீரர்களெலாந்
குணங்களினின்றபணிந்தவர்மாழுதுகுன்றையிதித்தவரோ.

(இ-ள்) அப்படி தெண்டனிட்டெழுந்து தோத்திராஞ்செய்கின்ற
பொழுது உமைபவள் மணாளனாகிய பரமசிவன் மறைந்தருளினார்
அப்பொழுது நான் தாழ்ந்துவணங்கி தெய்வவிமானத்திலேறி அ
ன்றுமுதல் எந்தவுலகத்திலுஞ்சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் அ
ல்லாமலும் தெய்வகண்ணிகைகள் சூழ்ந்துவா விமானத்திலேறி வரு
கின்றவர்க் கெல்லாரும் சத்துவகுணத்திலின்றின்று பழமலைநாதனா
வணங்கினவர்களுந் பெருமைதங்கியவிருத்தகிரிஸ்தலத்தைபிதித்த
வர்களுமாகும்-எ-று. (உக)

குன்றையிதித்தவரிப்படியா னுற்குலவிபமனதொன்றாய்ச்
சென்றவொப்படியாகார்தினு கார்தெரிசனபக்கமெலா
மன்றவிமானத்துடன்வருவார்முதுமலையைபிதித்தவர்கா
ணன்றுடனியுஞ்சென்றிடினமுதுகிரிநாதனயந்திரிமே.

(இ-ள்) பழமலையை பிதித்தவர்கள் இவ்வகைப்பட்டபலனைப்பெ
ற்றால் நானாவிதமாகக் கிரிசின்ற மனதொருமித்து அத்தலத்திற்செ
ன்று வணங்கினபேர்கள் எவ்வகைப்பட்ட பலனைய டையமாட்டா
ர்கள் பழமலையை பிதித்தபேர்கள் சூரியகிரணத் தோன்றுகின்ற இ
டங்களிலெல்லாம் சிறந்த விமானத்திலேறித் திரிவார்கள் ஆதலால்
நீயும் அத்தத்தலத்திற்கு நன்மையாகப் போனாயாகில் உன்னையும்
பழமலைநாதர் அருந்தருளுவார்-எ-று. (உஉ)

மறைகளுமுதுமலையுந்துவரம்பெற்றாயளக்கிலதா
லினைவனுமினைவியுமாரீவருவாமென்றதொதிக்கின்றார்
முறைமையினியும்வழி பிடினமுதுகிரிநாதன்நின்றுவானே
'நினைபருள்புரிவ'ெனன்றுமறைந்தார்தின்றுநீர்க்கைகொல்லாம்.

(இ-ள்) நான்குவேதங்களும் பழமலையில்வந்து வரம்பெற்றவர்களை அளவிட்டுச் சொல்லமாட்டாது அன்றியும் எவர்கள் வருவார்களென்று பரமசிவனும் உமைபவனும் எதிர்தோக்கிநின்றார்கள் ஆகையால் தீயும் அத்தலத்திற்குச்சென்று முறையாகவழிபட்டால் சுவாக்வினைப்படிக்குப் பழமலைநாயகர் பூணகடாக்கும்வைத்து உன்னை மகிழ்த்தருளுவாமென்று சொல்லிக் கணநாதர் மறைந்துவிட்டார் இப்பால் அதைக்கேட்டுநின்ற விபசித்துமுனிவருடைய சரித்திரத்தைச்சொல்லுகின்றோம்-எ-று. (உக)

விதர்க்கணச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக சருக்கம் - ச-இ, திருவிருத்தம்-ரஉச.

உ

ஐந்தாவது

வி ப சி த் து ச் ச ரு க் க ம்.

வேறு.

நவசித்தன் கணநாதன் றான் மறைந்ததிசைமோக்கி விபசித்துபணிந்தேத்தி மெய்மறந்துபொய்மறந்து சிவசித்தப்பெற்றேனென் செல்வமேசெல்வமென நவசித்தமுளதாகி நைந்துபலசித்திப்பான்.

(இ-ள்) தபசுநிறைந்த இருதயத்தையுடையகணநாதர் மறைந்தருளிய திசையைக்குறித்து வ்பசித்துமுனிவர்தெண்டனிட்டுத் தோத திரஞ்செய்து சரிவாசனையையும் நித்தையாகிய பிரபஞ்சவாசனையுமற்று சிவசித்தனையைப் பெற்றேனாதலால் எனக்குக்கிடைத்த செல்வமேசெல்வமென்றுசருகிமனமுருகிப்புகிநானொன்சிற்தைவையுடையவராய்ப் பலவாசனையைக்கத்தொடங்கினார்-எ-று. (ச)

தாயிமுந்துதமரிமுந்து தாராபிமுந்தரும்பசியார் பேயனாய்த்தவமுயலாப் பித்தனாய்த்கிரிவேற்கு மேயசுவன்வெளிப்படுதல் வித்தையோசத்தியமோ மாயமோனைவோவென் மனத்தாறுநினைக்கரிதால்.

(இ-ள்) தாயுயில்லாமல் சத்முயில்லாமல் மனையாருயில்லாமல் பொறுத்தற்கரிய பசியினால் பேய்போலநைந்துயா தொருகுவத்தை

யுஞ்செய்யாது கெற்றுகொண்டு திரிநின்றவெனக்குச் சர்வ விபாதி
யாசப்பாரமசிலன்வெளிப்பட்டதுஇந்திரஜாலவித்தைப் பாடலான
பொய்யகைதாழ்வு மனோகற்பிதமான மிகாற்பனமோ அது து
ன்வபடியென் தென்னுடைப மனத்தினுலும் தினைத்தற்கிரபாதி
ருக்கின்றது-எ-று. (உ)

அரியதவமுன்செய்தா லரும்பலன்எள்வருங்காலந்
தெரிவரிதென்றறிவுடையோர் இசப்புவரப்படிதானே
பரிபுழுக்கமுமின்முழுக்கம் பாவையர்கண்மனஞ்செய்வ
முரிபமழைதான்மறுத்த லொருவருக்குத்தெரிவரிதால்.

(இ-ள்) இன்னவேளையில் குறியா அனுமானிக்கும் இன்னவேளை
யில் மேல்குமுறும் மாதர் மனம் இத்தன்மையத்து ஒருவனுக்குச்
செல்வம் இன்னகாலத்திற் கிடைக்கும் அந்நீ இன்னகாலத்தில் அவ
னைவிட்டு நீங்கும் உணவளித்தற்றொரிய மழை இன்னகாலத்திற்செல்
யும் இன்னகாலத்திற்செல்வாதொழியுமென்றியாவார்க்கும் அறிவக்
கூடாததுபோல முற்செனைத்தில் அரியதவத்தைச் செய்திருந்தா
ல் மறுத்த அரியதவத்தின் பலன்கள் அனுபவிக்கவருங்காலம் இன்ன
தென்று ஒருவராலும் அறிவக்கூடாதென்று சான்றோர்சொல்லுவ
ந் அப்படியான்கு இத்தன்மை கிடைத்ததோ-எ-று. (ங)

இப்படிமுற்றப்பலனா விவனைக்கண்டோமெனவே
மெய்யெயின் விப்பிரனா தெய்வசாசின்முழுகித்
தப்பொத்தொழிவ்முடிந்ததத் தளர்ந்திருந்தார்க்குணயி
வப்பொழுதேவிமானத்தி மரமடவாரணத்தார்.

(இ-ள்) நாம் முற்பிறப்பிற் செய்த தபோபலத்தினால் இத்தக் க
ணநாநாபுடைய தரிசனம் நமக்குக்கிடைத்ததென்று இப்படி பணி
தமாக நன்குத்தெளிவு பிராமணஸூகிய விபசித்துவும் அவ்விடத்து
ள்ள மெய்யுக்கவாணியசூகிய கணயினிடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்துநூற்
றமற்ற அதுயிட்டானுதி கிரியைகளை முடித்துக்கொண்டு மனத்தா
ர்க்கியடைந்திருந்தா அப்பொழுது அந்தக் கணயினிடத்தில் ஸ்நா
னஞ் செய்ததற்குச் சில தெய்வப்பெண்கள் விமானத்தி லேறித்
வகாண்ட எந்தார்கள்-எ-று. (ச)

செத்துவர்வாய்வெண்டாளச் சிறமுறுவறியெருமதியந்
தந்தமகந்தனஞ்சுமந்து தளருமிடைவளரல்கு
வற்களிர்பெய்நிலவிழியன்னடைக்கன்னன்மொழி
யுத்தவியன்மடவார்கொழிந்மின்னுக்கொடிபோலும்.

(இ-ள்) சிவந்தபவளம்போன்றவாயும் செவ்விய முத்துக்களோ
ன்ற இழிபாச்சபந்நொழிப் புடவாணச்சந்திரனைப்போன்றமுடிமும் வந்த

னபாரத்தைச் சமந்துகளின்று இடையும் நோக்குனாருடைய அ
வாவுக்கொப்ப வளர்வின் தீதம்பமுந் அழகிய மாந்தளிர்போன்ற
மேனியும் தீலோற்பலப்போன்ற கண்களும் அன்னநகம்போன்ற
ரடையும் கரும்பினிரதம்போன்ற வசனமும் ஆகிய இவ்வகைப்ப
ட்ட செளந்தரியத்தையுடைய தெய்வப்பெண்கள் அழகிய மின்ன
ற்கொடியைப்போலப் பிரகாசித்தார்கள்-எ-று. (ரு)

தோன்றினாற்பணிசுழற்றிச் சுணையாடிக்களையேறி
பான்றதுகிலுமிக்கணிகளணிந்தார்களவ்வளவின்
மூன்றுவிழியார்தோழன்றங்கையவண்மூக்கிலணி
யேன்றணிபக்கண்டிலதாலியாவர்களுந்துயருழந்தார்.

(இ-ள்) அப்படித் தோன்றியபெண்கள் ஆபரணங்களைக் சுழற்றி
வைத்துச் சுணையினிடத்தில் ஸ்தானஞ்செய்து களாமேல்வந்து மா
ஷிகமப்பட்ட வேறுவஸ்திரத்தையுமித்தி ஆபரணங்களைத் தரித்துக்
கொண்டார்கள் அப்பொழுது திரிநேத்திரத்தையுடையபரமசிவனு
டைய சினேகனாகிய குபேரனுடைய தங்கையினதுமூக்குத்தியொ
ன்று எடுத்துத் தரிக்கப்பார்க்கையில் அது காணாமற் போனபடியி
னால் அந்தப்பெண்களெல்லாருந் துயரமடைந்தார்கள்-எ-று. (சு)

அலைவிலாவமரொலாமளிகேசன் தனக்களித்த
விலையிலாமாணிக்கம்பவேய்ந் தமூக்கணியென்னச்
சிலைதுதலாடிகைத்திருப்பச்சிச்சிவவந்ததனையெயித்
துலைவிலாமரத்திலிருந்துணவென்னக்கொத்துதலும்.

(இ-ள்) தன் தமையனாகிய குபேரனுக்கு என்றந் திரமாயிருக்கி
ன்ற சகலதேவர்களுந் கூடிக்கொடுத்த விலையிலாத மாணிக்கம்ப
தித்துள்ள மூக்காபரணத்தை யிழந்துவிட்டோமேயென்று வில்
லைபோத்த புருவத்தையுடைய அந்தக் குபேரனுடைய தங்கையா
னவள் மகாவருத்தப்பட்டு திகைத்திருக்கையில் ஒரு சிச்விக்குருவி
யானதுவந்து அந்தமூக்குத்தியை மூக்கிற் கவ்வி யெயித்துச்சென்
று உபரிந்த மரத்தின்மேல் வைத்துக்கொண்டு தான்புசிக்கும் உண
வென்று நினைந்து அதனை மூக்கினுற்கொத்தவும்-எ-று. (எ)

பீனெரிந்துவிழுவதுபோல்விபசித்தன்மடிமீதே
யானபணிதவறிவிழுவவனுங்கியெழுந்திருந்து
தானதனைக்கைக்கொண்டான் தந்தையர்களைத் திறியார்
தேனமருமொழியாலேசிலசபதஞ்செய்கின்றார்.

(இ-ள்) அந்தமூக்குத்தியானது தவறி நகுக்திரமெரிந்து விழுவ
துபோல் விபசித்து முனியுருடைய மடிமேல் வந்துவிழுந்தது அ
துகண்டுவிபசித்து முனியுந் தங்கிக்கொண்டெழுந்து அதைக்கையி

ல்லைத்துக்கொண்டிருந்தார் அந்தச் செய்தியைக் கெளிமொழிபோலவ
சனிக்கின்ற அந்தத்தெய்வப்பெண்கள் தெரியாதவர்களாகத் தேன்
போலுமதுமப்பொருந்திய வசனத்தினால் குபேரனுடைய தங்கை
யைப்பார்த்து சிலசபதவார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றார்கள்-எ-று.)

மின்னளரும்பணிகரக்கில் விரதபிழந்தான் பதிதன்
பொன்சள்வன்மறையிழந்தான் பூசாருக்குவைவழங்கிப்
பின்புதவான் சிவதலத்திம்பெருமபாவிபுசிக்கு
முன்புன்பாண் குருநிறந்தமொழிவான் மன்னரகுமவோம்.

(இ-ள்) மின்னலைப்போற் பிரகாசிக்கின்ற உன்னுடைய ஆபாண
த்தை நாங்களபகரித்தோமேயாகில் விரதத்தவறினவன்-மகாபாதக
ஞ்செய்தவன்-பொண்ணைத்திருமுனவன்-வெறுவொழுக்கத்தைக் கை
விட்டவன்-பிராமணர்களுக்குஞ் சிறைக்கொடுக்கின்றேனென்று மு
ன்னேவாக்குத்தத்தம்பண்ணிப் பின்புகொடாதவன்-சிவஸ்தலத்தில்
பெரியபாதகங்களைச்செய்தவன்-சிவபூஜைசெய்வதற்குமுன்புசித்தி
ன்மவன்-சம்குருவைத்தூஷிக்கிறவன்-ஆகியஇவர்கள் எந்தநாகத்தை
யனுபவிப்பார்களோ அதனை யாங்களுமனுபவிக்கக்கடவோம்-எ-று

மணவாளன்பசிக்குதவான்வஞ்சித்தாள் முன்புன்பாள்
குணமாகாளெதிர்சொல்வான் குலம்பழித்தாள் வேறொருவம்
புணர்வாட்கணவனைத்தன் புத்திராக்கொலைசெய்தா
டணவாநோய்செய்தாடன் மனிதகரம்புகக்கடவோம்

(இ-ள்) புருஷனுடைய பசியறிந்து புசிப்பதவாதவன் - புருஷனு
க்குமுன்னே புசிப்பவன் - புருஷன் குணத்திற்கிசைந்த குணமில்
லாதவன்-புருஷன்சொல்லுக்கு எதிர்மொழிசொல்லுகின்றவன்-வே
றொருபுருஷனைக்கூடுகின்றவன் - புருஷனையும் பிள்ளைகளையுங்கொ
ன்றவன்-புருஷனுக்கு நாடுமுதலானவைகளைபூட்டி எப்போதுநீங்
காதவிபாதியைச்செய்தவன் ஆகிய-இவர்கள் எந்தநாகத்தையனுபவி
ப்பார்களோ அதனை யாங்களு மனுபவிக்கக்கடவோம்-எ-று. (ஓ)

என்னுமுடையுடன் பின்னுபிசைத்தார்கள துதந்தாம்
மன்னுடையபணிகளெல்லாஞ்சிவனுனைத்ருகுவெனன்
மன்னவொழுமுடையெய்தாளத்துணையிலந்தனைன்போ
யென்ன துதான்றுபிசின்றீரிதுவோவென்றதுகொடுத்தான்.

(இ-ள்) என்மொல்லப்பட்ட சபதத்தோடு இன்னம் மேலானச
த்தியவசனங்களையுந் நெய்வப்பெண்கள் சொன்னார்கள் அதுகேட்
டுக் குபேரனுது தங்கையானவள் இந்தமூக்குத்தியைக் கொடுத்தவ
ர்களுக்கு என்ன ஆபாணங்கள் முழுவதும் சிவாக்கினைப்படிக்குக்

கொடுப்பேன் என்று சொன்னால் அந்தச் சமயத்தில் அவர்கள் பேசிக் கொள்வதைக் கட்டுப்படுத்த விபரத்து முயற்சி அவர்கள் அடுத்த ப் பொய்த் தவர்கள் என்னிய சம்பவங்களை நிரூபிக்கும் உங்களாபரண விபரம் உறுதியாக அந்த மூக்குத்தியைக் கொடுத்தார்-எ-று. (யக)

மட்டாருங் குழலாளுடன்க்களித்துவாங்குதலுங்
கட்டாருங் குழலாளுடன்க்களித்துவாங்குதலுங்
கட்டாருங் குழலாளுடன்க்களித்துவாங்குதலுங்
கட்டாருங் குழலாளுடன்க்களித்துவாங்குதலுங்

(இ-ள்) தெனிகைந்த புலிபமாலையணிந்த அள்கபாரத்தைப்புடை
யவளாகிய குபேரன் தங்கையாரும் மனமெழிந்து அத்தமூக்குத்
கைய இரண்டுகைகளாலும் வாங்கினவளவில் கிடைபாது கிடைத்தது
பேரலக் கிண்டைபொத்த இரண்டுகைகளிலும் ஒன்றிகொண்ட
பி எமதுபிக்குத்தவிசனத்தினால் எண்ணுத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி
வருத்தினும் அங்ஙனம் வருத்தாதபடி இந்தமூக்குத்தியைக் கொடு
த்த நீடே எனக்குத் தகையனாகுவாயென்று சொல்லி-எ-று. (யஉ)

அத்தனைநிபந்ததகரணப்போம்பதியேது
இத்தவனத்தென்வந்தாயினத்துமுகங்குறுவோர்வாய்
தொத்திருந்ததென்னுனக்குறுன்பணிதான்வந்ததெவன்
மத்ததுவென்மொழிவென்றுச் சதுமறைமொழிபெயர்

(இ-ள்) ஒப்பிராணம் நீ எந்ததேசத்திலிருப்பது இப்போது எந்
தத்தலைத்த நாடிப்போன்றாய் இந்தவனத்தில் என்வந்தாய் என்
னதிபித்தம் சீராயினத்து முகத்திற் குறுவோர்வைகொண்டு மனம்
வருந் யிருக்கின்றாய் உன்னிடத்தில்தாய்வராலும்விடைமதிக்கக்கூடா
த இந்தமூக்குத்தி எப்படிவந்தது இதை என்னிடத்திற் கொண்பவந்
தகொடுத்தவிதமென்ன விவரமாகச் சொல்லுமென்று சொன்னால் அ
துகேட்டு விபசித்துப் புவியர் சொல்லுகின்றார்-எ-று. (யக)

பிறைநகரப்போசலதேசத்தின் மணிபிங்கலையூர்க்
குறையிலேவென்னுடைபகுலத்தாதைதான்னுடனே
முறைமையுளதாயிற்றந்தாண்மூத்தவர்களாவருளார்
திறைபுடனெயிற்றந்தாரகணெரிமையாருடனிறந்தார்.

(இ-ள்) மூன்றாம் பிறையையொத்த தெற்றியையுடைய ஒப் அம்
பிறையின் போசலதேசத்தில் மணிபிங்கலையூர் மூத்தவர்களால்
முறைமையுளதாயிற்றந்தாண்மூத்தவர்களாவருளார்
திறைபுடனெயிற்றந்தாரகணெரிமையாருடனிறந்தார். அவர்

களும் செல்வத்துடனிருந்து இறந்துவிட்டார்கள் அவர்கள் மனைவிபருங் கூடவேயிறந்துபோனார்கள்-எ-று. (யசு)

மனையவளுநாணாமாய் மனையிலிருந்தோஞ்சிலநாள்
புனையிழையும்பிச்சைக்குப் புதன்முழன்றுகிடையாம
வினையவகையாலிறந்தா ளியானொருநிறவாம
னினையரிப்பெப்போல நிற்கின்றேனிலைகுலைத்து

(இ-ள்) பின்பு சிறிதுகாலம் என்மனையாளும் நானும் இவ்வாழ்க்
கையிலிருந்தோம் அப்படியிருந்தகாலத்தில் தரித்திரமேலிட்டி அந்
னால் என்பெண்ணாதியும் விமிகள் தோறும் பிச்சைக்குப் போயலைத்
துபிச்சைகிடையாமல் இவ்வகைத்துன்பத்தினாலிறந்துபோனாள் பி
ன்பு நானொருவனுஞ்சாகாமல் நிலைகெட்டி நின்றத்தற்கீழ்ப்பெப்போ
லையா நிற்கின்றேன்-எ-று. (யசு)

குணத்தினுழகாலென் குணங்களறிந்தினி தூட்டிம்
வணக்கினுலறிவாலென் மனையாளுக்கிணைகாலென்
பிணத்தெநோயிருந்தேன் பேய்கண்மிருகங்களுக்கு
மிணக்கமொருபெண்ணுளநா லென்போலும்பாவினாரீ.

(இ-ள்) குணத்தினாலும் அழகினாலும் என் குணங்களைத் தெரிந்து
இனிமைபாகவுண்டிக்கின்ற வணக்கத்தினாலும் அறிவினாலும் என்ம
னையாளுக்குச்சமானம் இந்தவுலகத்தில் ஒருவராயுங் கண்டறிபேன்
நான் இப்போது நடைபிணத்துக் கொப்பாயினேன் பேய்களுக்கு
மிருகங்களுக்காவது கூற்றுறவிற்கு ஒவ்வொருபெண் இருக்கின்ற
து அதுநானுமில்லாதஎன்னையொத்தபாவிகள் இந்தவுலகத்திலெவரீ
களிருக்கின்றார்கள்-எ-று. (யசு)

சம்பத்திற்குத்துமிலேன் நனிமுத்தியடைவானென்ன
சம்பத்திலொன்றுமிலேன் நனிமுதுகுன்றுண்டதிலே
சம்பத்திற்சென்றக்காத் சலமுமுண்டாமென்றான்
சம்பத்திற்கணநாதன் நனிமுதுகுன்றுறிகிலனே.

(இ-ள்) இனி எவ்வகைப்பட்ட சம்பத்திலுமிச்சையிலில் தனிமை
பாகிய மோட்சசம்பத்தைப்பெறவேண்டி நின்றக்கின்ற சம்பத்தைய
ல்லாமல் வேறொருகருத்துமில்லை அதுவல்லாமலும் ஒப்பற்றவிற்குத்
தகிரியென்று ஒன்றுண்டு அத்தலத்தில் சந்தோஷ சம்பத்தோடுபோ
ய்த்தரிசித்தவுடன் சகலசித்திகளுமுண்டாகுமென்று ஞானானந்தசம்
பத்தையுடையகணநாதரீதிருவுளம்பற்றியருளிஞர் ஆதலால் ஒப்பத்
து விளங்குகின்ற பழமலைங், யின்னமும் அறித்திலேன்-எ-று. (1)

படுத்திருந்தேன்மாத்தின் கீழ்ப் பணிவியுத்ததென்மடி
லெயித்துமக்குத்தந்தேன்மற் றிவ்வளவேபெனக்கொன்னு

எடுத்திதின் தமங்கையரு மளகேசன் தங்கையருந்
தமத்துறையாமொழியினை யுந் தளர்வினையுங்கண்டாங்கி.

(இ-ள்) ஒரு வீரகூத்தினிழவின் கீழ்ப் படுத்துக்கொண்டிருந்தே
ன் அப்பொழுது இரத்தமூக்குக்கிளன் மடிமேல்வந்து விழுந்தது அதை
எடுத்துவந்து உங்களைடத்திற் கொடுத்தேன். இவ்வளவே யல்லாமல்
வேறே ஒன்று பில்லையென்று விபசித்து முனிவர் சொன்னார் அது
கேட்டு சம்பத்திலிருந்ததெய்வப்பெண்களும் சூபேரனுடைய தங்
கையாரும் அவரது மறுத்துச் சொல்லாத வசனத்தையும் சரீரத்தளர்
வையும்பார்த்து மனதில் இரக்கங்கொண்டு-எ-று. (யஅ)

தெய்வமுனியிவன ளவிற்கிவன் வினையாட்டெனத்தெளிந்து
பொய்கையாயிவனுண்ணப்பொதிசோறுபரிந்தளித்துத்
தைவலாளாபரணத்தன்னை யிவன் கையிலுரித்
தைவன் முதுகுன்றனுக்கே யாக் குவாயெனவறைந்து

(இ-ள்) தெய்வத்தன்மை பொருந்திய இந்த விபசித்து முனிவர் ள
விலே உண்டானவைகளெல்லாம் பரமசிவனது திருவினையாட்டெ
ன்று ஆலோசித்துத்தெளிந்து இவன் பொய்கையினிடத்திற் புசிக்கும்
படி அன்புடன் கட்டிமுதுகொடுத்து சூபேரனது தங்கையார் தான
ணிந்திருந்த எல்லாவாபரணங்களையும் விபசித்து முனிவர்கையிற் கொ
யித்து இவைகளை நமது கர்த்தாவாகிய பழமலைநாதரது திருப்பணிக்கு
உபயோகமாகும்படி செப்பிப்பாபென்று சொல்லி-எ-று. (யக)

அருமறையோன் தன்னை யும்வைத்தாகா சவிமானத்திற்
நிருமுதுகுன்றத்தளவுந்தெய்வமடவாரணந்து
கருணையனைத்தொழுதேத்திடுக்காதலுடன் முதுகிரியின் [கள்
பெருமையவன் தனக்குரைத்துப்பெயர்ந்துதடங்கொண்டார்

(இ-ள்) அந்த தெய்வப்பெண்கள் விபசித்து முனிவரையும் அந்த
ரத்திற் செல்லுகின்ற விமானத்திலவைத்துக்கொண்டு அழகியவிருத்
தகிரிபரிபந்தம்போய் கிருபாமூர்த்திபாகிய பழமலைநாதனாவணங்
கித்துகித்துப் பழமலையின்மகத்துவத்தை விபசித்து முனிவருக்கு ஆ
சையோடு வற்புறுத்திச் சொல்லி அவ்விடம்விட்டுத் தெய்வலோகத்
தின்வழிபற்றிப்போனார்கள்-எ-று. (உய)

தேவரவரிவன் மனிதன் செல்வரவரிவன் கட்டக்
கோவணமிலான்வந்து கூடியவாகணநாதன்
காவன்மொழிதானன்றோ கற்பகமுங்குருமொழியு
மேவுபெரியோர் மொழியும்விதிவற்றினுந்தவறு.

(இ-ள்) அவர்கள் தேவமாதர்கள் இவர்மனிதர் அவர்கள் செல்வத்
தைவனடையவர்கள் இவர்கட்டிதற்குக் கோவணமில்லாதவர் இங்ஙன

பிருக்கக் கணநாதானுக்கிரகஞ்செய்தஉண்மைவாக்கியத்தினாலல்ல
வோ அவர்களிவரிடத்திலவந்து தரிசனமானது பிரீமவலித்தவழிப்
போய்விட்டாலும் சம்பகவிருஷமும் குருவாக்கியமுட்கிவனானும்,
பெற்றமகான்கள் வாக்கியமும் ஒருக்காலுந்தவருதலால்-எ-று (௨௧)

வேறு.

தணிவுற்றகருத்துளதாபுதனு
மணிமுத்தந்திப்புனலாடிபரோ
பணிவைக்குபிடம்பலசிந்தைசெய்யுஉ
மணிமுத்தந்திக்கமைன்னினனே.

(இ-ள்) சாந்தியைப்பெற்ற உள்ளத்தையுடைய விபசித்துமுனிவ
ரும் திருமணிமுத்தாந்தியினிடத்திற்சென்ற ஸ்நானஞ்செய்துதம்
பிடத்தில் இருக்கும் ஆபாணங்களைவைத்தற்குப் பலஇடங்களைச்
சிந்தித்துக்கொண்டுமணிமுத்தாந்திக்கையிற்சேர்ந்து திண்ண-எ-று.

அப்போதருள்வானின்மொழிந்ததுதான்
மெய்ப்பாவிபசித்தவன்வந்தனையே
வைப்பாப்பணிவன்னியில்வன்னியை
பிப்போதுயர்கம்பகமென்றறிவாய்.

(இ-ள்) அப்பொழுது பரமசிவனது திருவருளினால் ஆகாயத்தில்
அசரீரிகூறிய தியாதெனில் உண்மையுடைய விபசித்துவே நீ இந்த
ஸ்தலத்திற்குவந்தாயே இப்போது உன்சையிலிருக்கும் ஆபாணங்
களை இந்த வன்னிவிருஷத்தில்வை இந்த வன்னிவிருஷத்தையும் உ
யர்ந்த கம்பகவிருஷமென்றறிந்துகொள்-எ-று. (௨௨)

சிறையிற்றிவக்களைநீந்தனையே
யிவையிற்பாழுத்தியைபெய்தினையே
முறையுற்றவுரோமசர்முன்னமரீது
யுறையுற்றுபதேசமுணர்ந்தியிவாய்.

(இ-ள்) அனாதியாகப் பிறவிவாகிய சிறைச்சாலையில் அகப்பட்டி
ருந்த உனது துன்பமெல்லாம்நீங்கினாய் ஒருசுணப்பொழுதில் மே
லானமுத்தியையடைந்தாய் ஆதலால் வேதசரீஸ்திரமுறைமையைத்
தெரிந்த உரோமச முனிவருடைய சந்திரானத்தில் மருவியிருந்து
பிரீமமோபதேசத்தைப் பெற்றுக்கொள்-எ-று. (௨௩)

நிறையாதவத்தைநிறைந்தியிவா
யிவையோனும்வெளிப்படுமென்றிடலான்
மறையோனதுகேட்டிமணங்குளிரா
வுறையாத்தருவிப்பணிபுத்தனனே.

(இ-ள்) அங்ஙனம்பெறுவையாகில் முற்பிறப்பிற்செய்துமுடியாததவக்குறைவைப் பூரணமாகமுடித்துக்கொள்வாய்அத்தவமுடிவில் அஞ்ஞானவிதிபுண்டாகி உன்னிடத்திற் பரமசிவமும்வெளிபாகுமென்று அனுக்கிரகமுண்டானபடியால் அதுகேட்டு விபசித்து முனிவர் மனங்குளிர்ந்து வணங்கி அங்கிருந்த வன்னி விருகையே பெட்டியாக அதனிடத்து அவ்வாபரணங்களைவைத்துவிட்டு-எ-று()

அன்புற்றவுரோமசனாப்பணியா
முன்புற்றருள்வானின்மொழிப்புகலா
வின்புற்றிவனுக்கிவையென்கொலெனாப்
பின்புற்றபெருந்தவமென்றனோ.

(இ-ள்) உரோமச முனிவரிடத்திற்குச்சென்று அன்புடன்வணங்கிப் பரமசிவனருளின லுண்டான அசரீரிவாக்கியத்தைச்சொன்னார் அதை அந்த உரோமசமுனிவர்கேட்டு ஆனந்தித்து இந்த விபசித்துவுக்கு இவ்வகைப்பட்ட தெய்வானுகூலம் எதின லுண்டாயிற்றென்று ஆலோசித்துப் பின்பு முற்சனனங்களிற் செய்துள்ள தபோபலனென்ற ணுந்ந்தருளி-எ-று- (உஎ)

உண்மைச்சிவநல்லுபதேசமெலாந்
திண்மைத்தவரோமசர்செப்புதலால்
வண்மைத்தவர்கேட்டுமனங்குளிரா
வண்மைத்தவமேவவணைந்தனனே.

(இ-ள்) திடம்பொருந்திய பரஞானத்தையுடைய ரோமசமுனிவர் உண்மையாகிய நன்மையிருந்த சிவஞான உபதேசமுமுமையும் அனுக்கிரகஞ்செய்தலால் வளம்பொருந்திய தவத்தையுடைய விபசித்துமுனிவர் அதுகேட்டு மனங்குளிர்ந்து அந்த ரோமசமுனிவரது சமீபத்திற்றானே யிருந்து நிஷ்டைசெய்யத்தொடங்கி-எ-று- (உஎ)

வேறு.

நலங்கொண்டநதிமுழிநல்லமுதுகுன்றரீதமை
வலங்கொண்டுபணிந்தேத்தி வனசமலாரம்புசித்
திலங்கமுதுசெயப்பண்ணி யெட்டயிலத்தாமென்பா
லலங்கவிளக்கேற்றியெழுத் தைந்தையுமேசெபஞ்செய்து.

(இ-ள்) விபசித்துமுனிவர் நன்மைபொருந்திய திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து நலமிருந்த விருத்தாசலேஸ்வரனாப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கித்துதித்து. தாமரைப்புஷ்பங்களா லர்ச்சனைசெய்து பிரகாசிக்கின்ற திருவமுது நிவேதித்து எள்ளினெய்யினாலும் பசுவினெய்யினாலும் திருவிளக்குகள் எங்கும் பிரகாசிக்க ஏற்றிப் பஞ்சாஷா செபஞ்செய்து-எ-று. (உஅ)

துறவுநிலைகைகூடிக்குருசேவைதொலையாமன்
மறபிலாச்சருகுசலம்வாயுவேயுணவாகி
நிறமுளபஞ்சாக்கினியினிலத்திலொருவிரரேயுய
வுறவுடைபதவமுடுகிபோனாந்துமுள்ளடக்கி.

(இ-ள்) துறவு நிலையைப்பெற்று பரமாதாரியருடையதரிசனநீங்
காமலிருந்துகுற்றமற்ற சருகுஜலம் லாபவழிவைகளே பகஷணமா
கக்கொண்டு ஒளிவொருந்தியபஞ்சாக்கினிமத்தியில் பூரியிற்பெரு
விரலை யாதாரமாகவூன்றிக்கொண்டு ஆத்மலாபமாகியமகாதவத்தில
திகரித்துப் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகமுகத்தி லாமைவைப்போ
லொடுக்கி-எ-று. (உக)

ஆகமதன்னைநான்குமழிவினாக்குணமுன்றும்
பொகபுலனொரைந்தும்பொறியைந்துநாற்கரணம்
வேகவிகாரம்பூதவிகாரங்களிவைமாறி
பேகமாய்ச்சிவனுடனேயிரோசசுவாயுவைவிட்டு.

(இ-ள்) இருதயஸ்தானத்திலிருந்து மன்மதனால்விடப்பட்டநீலம
ல்லாத நான்குபாணமும்கெடாதமுக்குணங்களும் மேகத்திற்குக்
காரணமாகியபஞ்சவிஷயங்களும்பஞ்சேந்திரியங்களும்வேகமாகி
யஅந்தக்காரணவிகாரமும் பஞ்சபூதவிகாரமுமாகிய இவைகள் நீங்கி
ச்சிவத்தோடு கலந்துஇடைகலைவழியாகவாயுவைவோசகஞ்செய்து ()

பிங்கலைபால்வாயுவினைப்பெறவாங்கிச்சுழிமுனைபா
லங்கமலைநீர்நிறத்திபாதாவழிதிறந்து
தங்குகபாலத்தினடுவெளியாக்கத்தவாக்கினிபோய்ப்
பொங்குமலம்பற்றறித்துப்புறத்தலத்திற்புறப்பட்டு.

(இ-ள்) பிங்கலைவழியாகவாயுவை உள்ளுறவாங்கிச்சுழுமுனைவழி
யால் வாயுவைச் சகஸ்திரதளகமலத்திற்குநோகநிறுத்திஆறநாவ
ழிகளைத்திறந்து பொருந்தியகபாலமத்தியை வெறுவெளியாகச்செ
ய்யப்பொழுது அதிலுண்டானதபாக்கினியானதுசென்றுஅகமு
கத்தில் அனாதிபாய் நிறைந்துள்ளமலபந்தங்களைவோறச்சுட்டெரி
த்துப் பூர்ணவியாபகமாகப் பகிர்முகத்திற்புறப்பட்டு-எ-று. (கக)

புலனங்கொருமூன்றும்புணகபரந்துகனல்பரப்பத்
தவனங்கொண்டியிர்சலிப்பச்சாகத்திற்சராசரங்கள்
கவனங்கொண்டலங்கல்செயக்கடவுளருநிநிடுங்கப்
பவனன்றனுடல்வேகப்பனிமதியம்பரதவிப்ப,

(இ-ள்) அந்தத்தபாக்கினியானது மூன்றுலோகத்திலும்புணையை
ப்பாப்பிபெங்கும் அக்கினிசுவாலையை விசினமாத்திரத்தில் சுகலவு

யிர்களுந் தாபமேவிட்டுமனஞ்சலிக்கவும் சமுத்திரத்திலுள்ள சரவு யிர்களும் அசரவுயிர்களும் கலக்கமடைந்து பதைக்கவும் தேவர்களு ம் மிகுந்த நடுக்கங்கொள்ளவும் வாயுவின் சரீரம் வெந்தெறியவும் கு ளிர்ச்சிபொருந்திய சத்திரன் பாதவிப்புடையவும்-எ-று. (௩௨)

உலகிலுள்ளோர்படுந் துயரமுமையம்மைகண்டருளி
யலர்கொண்டு பதம்பேரிற் றியண்ணலே விபசித்தி
னிலவுதவக்கண் முடுகிதெடிதுயிர்கடவிக்கின்ற
ரிலகவெழுந்தருளியவனெதிர் நிற் கவேண்டுமென.

(இ-ள்) இப்படி உலகத்திலுள்ளவர்கள் படுகின்ற துன்பத்தை உ மையவளாகிய பெரிய நாயகியார்கண்டு திருவுள பிரங்கிப்பழமலைநா தருடைய பாதத்திற் றிப்பங்கைக்கொண்டு பூசித்து வணங்கி நின்று சுவாமிவிபசித்து முனிவர் செய்கின்ற பிரகாசம்பொருந்திய தபாக்கி னியானது எங்கு முடுகியதனால் சகலவுயிர்களும் மிகுந்த தாபத்தை ப்பொருந்தி வருந்துகின்றனர் ஆகலாற்றேவரீர் அந்தவிபசித்து மு னிவொகிறோ சுயம்பிரகாசமாக எழுந்தருளி நின்ற தரிசனங்கொடுத்த ருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தருளி னான்-எ-று. (௩௩)

தக்கதிரமலைக்கிழத்திதகுமொழியைக்கேட்டருளி
முக்கண்ணாநாற்றே ருளுமுநிலஞ்சங்குழலாறும்
பக்கமதிச்செஞ்சடையும் பான்மொழியாளிடப்பாலுஞ்
செக்கர்வடிவுந்தோன்றச்சிவபெருமாண் முன்னின்றான்.

(இ-ள்) தகுதியாகிய விருத்தகிரிக் குரியவளாகிய பெரிய நாயகி யார் விண்ணப்பஞ்செய்தருளிய திருவாக்கைக்கேட்டவளவில்துன் றுகண்களும் நான்குபுயங்களும்கேட்குகின்ற அளகபாரத்தை யு டையகங்கையையும் அர்த்தசத்திரனையும் தரித்திருக்கின்ற சிவந்தஜ டாமகுடமும் பால்போலும் வசனத்தையுடைய உமையவள்வசிக்கின் ற இடப்பாகமும் செவ்வானம்போன்ற திருமேனியும் பிரகாசிக்கும் படி பரமசிவன் விபசித்து முனிவொகிராக வெழுந்தருளி நின்றார். (1)

தம்பிரான் றோன்றுதலாற் சகலவுயிருந்தோன்ற
வெம்பிரா னுளஞ்ஞரிவெவ்வுயிருமுடல்ஞரி
வுப்பர்முழவிடிமுழங்கவொளிர்மலர்மாரியும்பொழிய
விம்போ விபசித்து வெதிர்பணிந்து முறையிடுவான்.

(இ-ள்) பரசிவன் இங்ஙனம் பிரகாசித்து நின்றபடியால் சகலவு யிர்களும் பிரகாசித்து நின்றார்கள் எமது இதாவாகிய பழமலை நா தரு டைய திருவுளமகிழ்வு கொண்டபடியினால் எல்லாவுயிர்களுமுண்ணை யதாபதிக்கிச்சரீரங்குளிர்ந்து மனமகிழ்வுகொண்டார்கள் அப்போ டுது அந்தரத்துடிகள் இடிபொல முழங்கியது தேவர்களெல்லா

ரும் பிரகாசம்பொருந்திய புஷ்பவருஷம்வருஷித்தார்கள் இவ்வகை
ப்பட்ட சம்பிரமங்களை இவிடத்திற்றவஞ்செய்துள்ள விபசித்துமு
னிவர்கண்டு எழுந்து பரமசிவனுக்கெதிரோவிழுந்து அஷ்டாங்கமு
தலிய தண்டன்பண்ணிக் குணபிரந்துதுதிக்கின்றனர்-எ-று. (௩௫)

மருளுறம்பெரும்பாசவலைவளைத்தைம்பொறிபாம்
வெருளுறையேவிப்புலவேட்டைவினையாடி
யிருளாயவெறுவெளியினின்றேனையேன்றாண்ட
கருணைமுதுமலையிலருட்கடலேநின்பதம்போற்றி.

(இ-ள்) மயக்கம்பொருந்திய ஈஷ்டாந்திரயமென்னும் பெரியபா
சமாகிய வலையைவளைத்துச் சிரோத்திராதிபஞ் சேந்திரியங்களாகி
ய மயக்கங்கொண்ட நாய்களையேவிச் சத்தூதி விஷயங்க ளாகிய
வேட்டை வினையாடிக்கொண்டு அஞ்ஞானமாகிய வெறுவெளியி
லிருந்த அடியேனைக் கருணையினால்எழிதாட்கொண்ட பழமலையி
ன் கண்ணெழுந்தருளிப் பி ருடாசமுத்திரமே உன்னுடைய திருவடி
களுக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்-எ-று. (௩௬)

காவலிலாப்பெரும்பாசக்காட்டுவழிதிசைதப்பிப்
பாவமெனும்புலியலைப்பவிடயத்திப்பரந்துசுடந்
தாவிவருமாசைப்பேய்தழிதிக்கொள்ளத்தடமாறித்
குவல்வாய்விழ்வேற்குன்குளிர்த்தமலரீப்பதஞ்சாணம்.

(இ-ள்) காவலில்லாத பெரும்பாசமாகிய காட்டுவழியிற் சென்று
திசைதடுமாறிப் பாவங்களாகிய புலிகள் பயமுறுத்தி வருந்தவும் ச
த்தூதி விஷயாக்கினியானது பரவிச்சுடவும் தாவிவருகின்ற ஆசை
யாகிய பசாசங்கள் பிடித்துத்தழுவிக்கொள்ளவும் இவற்றால் வழித
ப்பிப் பிறவிபாகிய பாழங்கிணற்றில் விழுகின்ற அடியேனுக்கு உ
ன்னுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய பாதாரவிந்தங்களே அடைக்கல
ம் அடைக்கலம்-எ-று. (௩௭)

வெறு.

அஞ்சுவித்தாலாறுமதத்தா
னெஞ்சுகழற்றுதினவால்வினையா
லெஞ்சுநடிப்பாலெய்த்தேனத்தா
தஞ்சுநிறுத்தாசாணஞ்சாணம்.

(இ-ள்) சுரோத்திராதி ஐந்தும், சத்தாதிபைந்தும், வாக்காதி பை
ந்தும், வசனாதிபைந்தும், காமாதிபைந்துமாகிய அஞ்சுவித்தாலு
ம்சைவமாதிபறுவகையுட் சமயங்களாலும் மனத்தைச்சுழற்றுக்கின்ற
தினவினாலும் இருவினைகளாலும் ஈனமுள்ளபொய்க்கூத்தினாலும்
இளைத்துப்போனென் என்னத்தனே சகலலோகாதாரமாகியபடன
விதோதனே உன்னுடைய திருவடிகளுக்கு அடைக்கலம்-எ-று. (௩௮)

அந்தகர்தொடையாலமதர்படைபா
னிந்தனைவிழுவானிரயக்குழிபா
லுந்தியினிணாயாலுறுபிணிவலையா
னைந்தனன்முதுகிரிநாதாசரணம்.

(இ-ள்) யமதுதரீகட்குமின்ற பாசக்கயிற்றினாலும் மன்மதபா
ணத்தினாலும் பெரியோர்களை யறியாமையால் நித்திக்க விரும்பிய
தினாலும் நாகக்குழிகளிற்கிடந்து வாதைபடுதலினாலும் வயிற்றுக்கி
ணாதேடுதலினாலும் மிகுந்த விபாதிகளாகிய வலையினாலும் வருந்தி
னென் பழமலைநாதனே இப்பொழுது உன்னுடைய திருவடிகளு
க்கு அடைக்கலம் அடைக்கலம்-எ-று. (நசு)

எப்பாநாஷ்முசெனென்றுருளன்னே
யப்பாவுடலமெடுத்தேனுன்றான்
மெய்யாக்கண்டிலன்மெய்யிதுகரியே
யையாமுதுகிரியப்பாசரணம்.

(இ-ள்) சிருட்டித்தொழிவி லிளைப்படைபாத பிரம்மதேவர் என்
றுண்டாகினாரோ அன்றுமுதல் நிலையிலாத பலசரீரங்களை யெடுத்
தெய்தித் துழன்றேன் இதுவரையிலும் தேவரீருடைய பாததரிசனத்
தை உண்மையாகக் கண்டறிதிலேன் அப்படி காணாமெக்கு இந்தச்
சரீர மிருப்பதே சாஷியாம் ஆதலால் ஐயனெ பழமலையிலெழுந்த
ருளிய என்னப்பனே இப்பொழுது உனதுதிருவடிகளுக்கு அடை
க்கலம் அடைக்கலம்-எ-று, (சய)

விதமாமுறையோவெனும்வேதியனை
நதிசேர்சடைபான்மகிழ்வாய்நந்த
முதுமாமலையிற்பணியேபணியா
விதமாமறையோய்முயல்வாயென்றான்.

(இ-ள்) இப்படி விதம்விதமாக முறையிடுகின்ற விபசித்து முனி
வரைப்பார்த்து கங்கையைப்பணிந்த ஜடாபாரத்தைபுடையபரமசிவ
ன்றிருவுளமகிழ்ந்துநன்மைபொருந்தியவிபசித்துமுனிவரோநீந
யதுவிருந்தாசலத்திற்றிருப்பணியேதொழிலாகஎப்போதும் முய
ன்றுகொண் டிருப்பாயென்று திருவுளம்பற்றியருளினார்-எ-று. ()

வேறு.

விப்பிரணம்பழமலையின் மெய்ப்பொருடான் விளம்பக்கேட்
டப்படியேசெய்கின்றே னடியேற்குமுன்னின்று
செப்பியதுநினைந்தபடி செய்தருளியுமையுடனே
யிப்படியேதில்லென்று எனப்பொருமானென்றான்.

(இ-ள்) பழமலையின் கண்ணெழுந்தருளிய உண்மைப்பொருளாகி
யபரமசிவன்திருவுளம்பற்றியருளினதை விபசித்துமுனிவர்கேட்டு

சுவாமீ அப்படிபே செய்துவருகின்றேன் அடிபேணக்கெதிராக எழுந்தருளியின்று அணுகுகஞ்செய்த திருப்பணித்தொழிலைத் தேவரீருடைய திருவுளத்திற் குறித்தபடி திறைவேறச்செய்வித்து எப்போதும் இத்தத்திருவுருவமாகவே நீர் உமையவளோடும் எழுந்தருளியின்று தருசனங் கொடுத்தருள வேண்டிமென்று வின்னப்பஞ்செய்தருளினார் அதுகேட்டு எமதுபிதாவாகிய பழமலைநாதரும் அங்ஙனே நல்லதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்-எ-று. (சஉ)

அருள்செய்யக்கேட்டிடைகைஞ்சியந்தணனும்வன்னியின்மேற் பொருளெயிப்பானே றதலும்பூசானேசம்பகநான்
மெருளுகாஞ்சிவபூசைசெய்யவந்தேன் நிருப்பணிக்கு
வெருளிவாப்பொருடருவேனெனவன்னிவிளம்புதலும்

(இ-ள்) பரமசிவன் நிருவுளம் பற்றியருளினதைக் கேட்ட விபசித்துமுனிவரும் அவகாவணங்கி வன்னிவிருஷத்தில் வைத்துள்ள ஆபாங்களை எயிப்பதற்கு அந்தவிருஷத்தின் மேலேறின பொழுது அவ்விருஷமானது ஓய் விபசித்துமுனிவரோ நான் சம்பகவிருஷம்இந்தஸ்தலத்தில் தெளிவுபொருந்திய சிவபூசைசெய்யவிரும்பிவந்தேன் ஆதலால் பழமலைநாதருடைய திருப்பணியைக்குறித்து வேண்டியமட்டும் உத்தமமான பொருளைக்கொடுப்பேனென்று அந்த வன்னிமரம் சொன்னமாதிரத்தில-எ-று. (சக)

எழில்வன்னிப்பொருடண்ணெயெடுக்கெடுக்கவளர்ந்தேறப் பழமலையார்திருக்கொயிற்பணியெல்லாதிறைவேறச்
செழுமையுளவிடையேறிதேறோறித்தெருவேறக்
கொழுமையுடன் சிவனடியார் குடியேறச்செய்தமைத்தார்.

(இ-ள்) உழகிய வன்னிவிருஷத்திலுள்ள திரவியங்களை எடுக்க எடுக்கவளர்ந்து விர்த்தியாகிக்கொண்டிருப்பதால்பழமலைநாதருடைய உழகிய சந்தியின் திருப்பணி முழுமையும் திறைவேறும்படி செய்துவளம்பொருந்திய ரிஷிபவாகனத்தையுடைய பரமசிவனெழுந்தருளும்படி உழகுபொருந்தியதேறும் அத்தேரோடுகின்றவீதியும் திருத்தமாகமுடிப்பித்து அந்தஸ்தலத்திற் சிவனடியார்கள் செல்வத்தோடுங் குடியேறும்படியாகவும் செய்துவைத்தருளினார்.

நித்தவிழாமாதவிழாதிறைசோலைத்தவன
மத்தியொலிவாச்சியங்களரம்பையர்களானினாகள்
பத்தர்மடம்பயில்வித்துப்பரமசிவன்பதத்தடைந்தான்
முத்தனவன்பதம்பொற்றிமுதல்வனடம்புகல்கின்றும்.

(இ-ள்) நித்தியவிழாக்கள் மாதவிழாக்கள் புஷ்பங்கள் திறைத்தசோலைகள் நத்தவனங்கள் ஆனவை சத்திக்கின்ற பலவாத்தியங்கள்

றும் வேதங்கள் கோஷிக்கவும் தேவர்களுடைய வாழ்த்தொலியும் அடிபார்களுடனாகித் திருப்பதிகத்தொலியும் முழங்கவும் பெரிய நாயகியாளோடு வாழுகின்ற பழமலைநாதருடைய ஆலயத்தில்பெரிய சந்திரியின் முன்வந்து நமஸ்காரஞ்செய்து சிறப்புமிருந்த அழகிய வேதவாக்கியங்களை பெய்தேனாதி அஞ்சலியஸ்தராய்தின்றார்கள்.)

வந்ததேவர்கடங்களுக்கைதமா துபாகர்திருவுள்ளமறிந்தே சிந்தைசெய்து திருவாய்மலராத செயலறிந்து விபசித்து வணங்கி நந்ததேவர்தமக்குணாசெய்ய நந்தியெயம்பெருமாத்குணாசெய்ய வந்தனளான் விபசித்தினிடத்தினுள்ளினுலமலன் வெளியானான்.

(இ-ள்) இங்ஙனம் வந்துநிற்கின்ற தேவர்களுக்கைப்பெரியநாயகியை யிடப்பாகத்திலுடைய பாமசிவன்தீருவுள்ளத்தில்தெரிந்து சிந்தித்து அவர்கள்வரும்படி திருவாய்மலர்த்தருளாத செய்கையை விபசித்து முனிவரிந்து நந்திதேவருக்குத்தெண்டனிடமிண்ணப்பஞ்செய்ய நந்திதேவரும்மெதுகர்த்தாவாகிய பழமலைநாதருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தார் அதுகேட்டு நிருமலராகிய பாமசிவனும் அந்தனளானாகிய விபசித்து முனிவரிடத்தில்கைத்தகிருணபயினுலேவெளிப்பட்டருளினார்-எ-று. (க)

அண்டகோளகவிண்டிபிளக்கவமார்துந்தியிவாவுமுழங்கத் துங்க தொண்டாரிப்பொலிவேலை தூக்கத்தொக்கபூதகணதுந்தியிரியோ வெண்டுகைக்கணிலங்கணநீதொள்விழும்படியின்றிநெருங்க மண்டிபெொளியெ வடிவாகியவானநாயகன்வந்து முன்னின்றான்

(இ-ள்) அண்டகோளகை. அனேகபிடங்களில்வெடிபட்டுப்பிளக்கும்படிதேவதுந்தியிகளெல்லாஞ்சத்திக்கவும் அடிபார்களுடைய வாழ்த்தொலி சமுத்திரம்கோஷத்திலுத்திடவிடவும் திறைத்தபூதகணங்கள் முழங்குகின்றவாத்தியங்கள் மிருத்துசத்திக்கவும் அஷ்டதிக்குகளினிடங்களில் அழகியகணநாதர்கள் எள்விழுதற்கொத்தபூமியில்லாமல்நெருங்கவும் பரிபூரணஞானப்பிரகாசமெசொரூபமாகிய பாமசிவன் தேவர்கள் முன்னேவந்து நின்றருளினார்-எ-று. (ச)

விண்ணவர்க்குவெளியாகியவண்ணதன்மேயபெொளிகண்டு நயிங்கி, கண்ணைமூடிமுறைபோமுறைபோவெங்கண்கண்கண்ட தின்றருளென்றார், பெண்ணணங்கருட்கண்ணருள்செய்தான்பேதைபாசருங்காட்சிகொடுத்து, நண்ணுதேவரைக்கண்டுநகைத்துநன்மைதான்பெரிதோவுமக்கென்றார்.

(இ-ள்) தேவர்களுக்குமுன் வெளிப்பட்டுநின்ற பாமசிவனுடைய உண்மைபொருத்திய சுயம்பிரகாச சொரூபத்தனக்கண்டு, சகலதே

வர்களுந்நிகழ்க்கொண்டு கண்களைமுடி அபயமபயமையாஎங்கள் கண்கள் காணும்படிநின்ற தரிசனங்கொடுத்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் அதுகேட்டுப் பெண்ணணங்காகியவு மையவன்கிருபாநிருஷ்டியினுலேபார்த்தாள்பேதைபாகிய உமைய வளையிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவனும் தரிசனங்கொடுத்தநின்ற அவ்விடத்திலவந்திருந்த தேவர்களைப்பார்த்துநகைத்துஒய்தேவர்க ளேஉங்களுக்குநன்மையான சுகம் மிகுந்துள்ளதோவென்றுகேட் டருளினார்-எ-று. (இ)

சிறந்ததேவர்கள்செப்புகின்றார்கள்தேவதேவசிவசங்கராவெங்கட் கறங்களாமதிகாரமளித்தாயப்பதத்திலவந்தேறநரிஸ்லைப் [க் பிறந்தயோனிகளையாவையுபித்தப்பெரியமுத்தாநதிக்கணின்முழுகி கறங்கிலாதுநின்பாதம்வணங்கிக்கதிகள்சேர்த்துஎளித்திடலானே.

(இ-ள்) அங்ஙனம்பரமசிவன் நிருவுளம்பற்றி யருளினபொழுது மேன்மைபொருத்திய தேவர்களொசொல்லுகின்றார்கள் தேவர்களுக் கெல்லாதேவனேசிவசங்கரமுர்த்தியே நால்வகை யோனிகளிலும் பிறந்த சகலவுயிர்களும் பெரிதாகியஇத்தத்திருமணி முத்தாநதியில் வந்துஸ்நானஞ்செய்துஒருவருத்தமுபில்லாமல்உமதுநிருவடிசுள வணக்கி மோகித்ததைப்பெற்று நித்தியானந்தத்தை யடைதலினால் எங்களுக்கு நன்மையாகிய அதிகாரங்கொடுத்தீர் அவ்வுகாரங்களுக்கு ரூபியஎங்கள் பதவிகளில் வந்தடைகின்றவர்களொருவருமில்லை. (சு)

பிரமம்மாயர்பதமேறினரிஸ்லைப்பெண்டானமுப்பூசையுபில்லைச் சுரர்களுன்னடியுடவேள்வியுபில்லைத் தூசகயாகமும்போசமுபில்லை விரவுமாதவர்க்கன்னமு பில்லைவிரசொர்க்கமுப்போர்களுபில்லை யிரவிசெவ்வுமுப்போனமுபில்லையியமனுணையுத்தானமுபில்லை.

(இ-ள்) பிரமபதத்திலும்விஷ்ணுபதத்திலும்வந்தேறினவர்களுமி ஸ்லை கன்னிகாதானங்களும் சிவபூசைகளுமிஸ்லைபாகங்களும்அவற் றில்தேவர்களுக்குக்கொடுக்கும்அவிர்ப்பாகங்களுமிஸ்லைஅசுவமே தபாகங்களும்அதனுலனுபவிக்கும்சொர்க்காகி போசங்களுமிஸ்லை பசித்துவருகின்ற பெரியோர்களுக்கன்னங் கொடுப்பதுமிஸ்லையுத் தங்களும் உதனுலனுபவிக்கும் வீரசொர்க்கங்களு பில்லை ரூபியநம ஸ்காரபிரதக்ஷிணநைவேத்தியங்களுபில்லை யமதரிம்மரானுடைப ழுக்கினையத் தானங்களுபில்லை-எ-று. (சு)

மற்றமற்றாளதேவர்பதத்திலவந்தபெருமிலைபந்தவதான மற்றிறந்தனபாதரின்நியாழந்தகும்பிகேரீந்தவெமக்கு பிறந்ததாள்வணியின்றதிகாரமெங்களுக்கதிகாரம்வழங்க்ச சீர்தந்தகைடக்கன்னருளென் றுச்சீர்தமுத்தநதிவாணனுபாப்பாள்

(இ-ள்) அல்லாமலும் வேறுவேறுபுள்ளதேவர்கள் பதத்திலும்வந் தேறினவர்களுடில்லை யாதலால் அழகியதவத்தாற்பெறத்தக்கஸ்தா னங்களெல்லாம் அற்றப்போய்விட்டன ஆழ்ந்தநாகமெல்லாம்பாத கர்களில்லாமல் தூர்த்துவிட்டன, எக்களுக்கிதுவனாயிலு மதிகாரபி ல்லை இனிபாகிலும் எங்களுக்கதிகாரமுண்டாகும்படி நீர் சந்தேகி ருபாகடாஷம்வைத்தருளவேண்டுமென்று தேவர்களெல்லாரும்வி ண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் அதுகேட்டு அழகியபணிமுத்தாநதியின் சண்வாமுகின் பரமசிவன் திருவாய்மலர்த்தருளுகின்றார்-எ-று.)

வருகதேவர்முதுகுன்றமக்குவடிவமுத்தநதிசத்தியின்மேனி பொருமையபதின்முழுகி வணங்கிலுபாவைக்குமஃதிபாகீர்தடுப் தருவசேதனம்வதுகண்டிர்சத்தளிப்பதுதன்னியல்பன்றோ [பு.நீர் பெருகநீர்தவஞ்செய்தபின்ன்றோபெரிபதேவர்களாயிநீர்முன்னே

(இ-ள்) வாரூப்தேவர்களே விருத்தகிரியானது நமது சொரூபம் திருபணிமுத்தாநதியானது சத்திசொரூபம் ஆதலால்மனோவாக்கு க்காயமொன்றுபட்டு அந்தநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து நம்மை வண ங்கினால் உயர்ந்த மோஷபதத்தில் வைக்கும் அங்நனம்வைப்பதை வவர்கள் தடுப்பார்கள் அவ்விடத்திலிருக்கும் விருகங்களுக்கும் அ சேதனமாகிய"பிருகடக்ஷ"களுக்கும் மோஷங்கொடுக்கின்றதைநீங் கள் அறிந்திருக்கின்றீர்களே இந்தஸ்தலஞ் சத்தாபதத்தைக்கொ டிப்பது சபாவகுணமல்லவோ அதுவுமல்லாமல் முற்சனனத்திலீ ங்களித்த ஸ்தலத்தில் வசித்து பிருத்த தவத்தைச்செய்தபின் பல்ல வோ பெரிபதேவர்களானீர்கள்-எ-று. (௯)

உங்களைத்தவஞ்செய்கை விலக்கிலொழிக்கைநீதி தவநீருமுப ன்றும்,பொங்குமுத்திப்பதமெய்துள்ளொன்றுபூதநாதனுமவானின் மறைந்தான், துங்கவானவர் முத்தநதிக்கட்டோன்றி லுழுகிததிக்க ணாதன்மேம், நின்கள்குடிபைப்பங்கடமீதுதியானஞ்செய்துசிறத் திருந்தார்கள்.

(இ-ள்) இப்பொழுது உங்களைத் தவஞ்செய்யவேண்டாமென்று விலக்கினால் மஹவர்களுக்கும் விலக்கவிடுவது தீதியாகும் ஆதலா ல் நீங்களும் இந்தஸ்தலத்திற்பொருந்தித்தவஞ்செய்தால்பதகீர்த்தத் துவமொழித்து பதிகீர்த்தத்துவமாகிய உயர்ந்த மோஷபதத்தைப் பெறவீர்களென்று திருவாய்மலர்த்து பரமசிவனும் சிதாசாசத்தி ல்மறைந்தருளினார் அதுகேட்டுப் பரிசுத்தாகிய தேவர்கள் திரும ணிமுத்தாநதியினிடத்திலுந்து ஸ்நானஞ்செய்து அந்தநதிதோத்தி ல் சத்திரணச் சடைபிறந்த பரமசிவனை இருதய்கமலத்தில்தியா னஞ்செய்து சிறப்புநீற்றிருந்தார்கள்-எ-று. (10)

வேறு.

திறமுதுகுன்றிறைசிறிதுநினைக்கத்திசைசேரறு
மருமறைவந்தனவாகமம்வந்தவரிவந்தான்
பெருகியளிமையவர்குழுவிற்கிவனும்பிரகாசித்
தொருமையுமுண்மையுமமரர்க்கருள்வானுட்கொண்டு.

(இ-ள்) அங்ஙனம் சகலதேவர்களுந் திபானித் திருந்த பொழுது
அழகிய பழமலையின் கண்ணெழுந்தருளிய பரமசிவன் சற்றேறிரு
வுளத்தினினைத்தமாத்திரத்தில் திக்ஞாந்தோறும் அரியவேட்களும்
ஆகமங்களும் வந்துநிறைந்தன மகாவிஷ்ணுவும்வந்தார் அப்படிநி
றைந்த தேவர் கூட்டத்தினடுவிந் பரமசிவனுட்பிரகாசித்துநின்று அ
ந்தத்தேவர்களுக்கு ஒருநமைப்பாட்டையும் உண்மைப்பாட்டையும
னுக்கிரகஞ்செய்யும்படி திருவுளங்கொண்டு-எ-று. (யச)

வித்தகமா திபசித்தர்கண்மெத்தியமெய்ப்பெண்ணச்
சித்திரமான திருப்பதமெண்டிசையுந்மோன்றச்
சத்திமுத்தும்பத்தர் முகத்துந்தன்கண்ணா
முத்தநதிக்கணிருத்தமளித்தான் முதுகுன்றன்.

(இ-ள்) ஞான சொரூபமாகிய சித்தந்தையுடைய பெரியோர்களிட
த்தில் விளங்குகின்ற உண்மைஞானப் பிரகாசம்போல அழகிய
திருவடிக ளெட்டுத்திக்ஞானிலும் பிரகாசிக்கும்படி பராசத்தியின்
முகத்திலும் அடியார்கள் முகத்திலும் தமதுகிருபா திருஷ்டிபொரு
ந்தத் திருமணி முத்தநதியினிடத்தில் பழமலையாதர் திருநடனஞ்
செய்தருளினார்-எ-று. (யஉ)

ஞானந்தங்கியவடிவனடஞ்செயநந்தேவன்
வானந்தங்கியதேவர்கள்காணாமனதொன்ற
வானந்தந்தனையமுதாவுண்டனாசைவற்ற
ஞானந்தங்கியவுடலைமறந்தாரொன்றானார்.

(இ-ள்) நமதுதேவனுகிய பரமசிவன் ஞானானந்தசொரூப திரு
த்தஞ்செய்கின்றவள்வில் சொர்க்காதிலோகவாசகராகிய சகலதேவ
ர்களுக்கண்டு மனவொருமையைப்பெற்றுப் பிரிமானந்தந்தையபி
ரீதமாகப்புகித்து நிவந்ததிபம்போலசைவற்று நச்சப்படுகின்ற சரீர
ஸ்மரணமொழிந்து ஆனந்தமயமானார்கள்-எ-று. (யங)

அமைவுபிறக்குமமரர்கள்சித்தமதுகாண
வுமையைநகைத்திங்கிமைவருக்கன்புளதாகச்
சுமம்புதிருத்தப் பிணையுநடித்துத்தனியின்றான்
கமைவுதரித்தங்கிமைவர்கித்தங்கனிவானார்.

(இ-ள்) பரமசிவஞானவர் அந்நுணம் பரப்பற்று அமைவு பெறகின்ற தேவர்களிருதயத்தைத் தெரிந்து உமையவளைப்பார்த்துநகைத்துத் தேவர்களுக்கென்புண்டாகும்படி முயன்றநடனத்தை மேன்மேலும் நடத்துத் தனிமையாக நின்றருளினார் அதுகண்டு தேவர்களுபசாத்தமடைந்து மனமுருகி நின்றார்கள்-எ-று. (யச)

அஞ்ஞானக்கணமரர்க்ககலும்படியெண்ணி
யுஞ்ஞானப்பதமைந்தையுபதேசஞ்செய்தான்
மெய்ஞ்ஞானக்கண்டன்னைவிழித்திருளவெளியில்லாக்
கைஞ்ஞானத்திரையற்றதெம்போனிலையென்றான்.

(இ-ள்) பரமசிவஞானவர் தேவர்களுக்கு அஞ்ஞானதிருவீடிநீங்கும்படி நினைத்து உய்தற்குரிய ஞானசொருபமாகிய ஐந்தெழுத்தையுமுறையே சிகாரஞ்-சிவமென்றும், வகாரம் - அருளென்றும், பகாரம்-ஆன்மாவென்றும், நகாரம்-திரோதமென்றும், மகாரம்-மலமென்றும், உபதேசஞ்செய்து உண்மையாகிய ஞானதிருவீடியைத்திறந்து இருளும் வெளியுமில்லாத மாயைவித்தைகளென்னும் அலைகணிக்கிய சக்தித் திரம்போல நிற்பது சொருபசமாதி நிலையென்று அனுக்கிரகஞ்செய்தருளினார்-எ-று. (யரு)

பூதாகாசம்மற்றுளநாலின்புணர்வாகிப்
பேதாகாசம்மாகிப்பிறியாநிறைபோலப்
பேதாகாசமாகிப்பொருளாய்நிறைவாகி
நாதாதிதப்பரசிவமாவதுநாமென்றான்.

(இ-ள்) பூதாகாசமானது மற்ற பிருதிவு-உப்பு-தேயு-வாயுவென்னும் நான்குபூதங்களிற்கலந்தும் கலவாமல் பேதாகாசமாகியும் அபேதமாகியுமிருக்கின்ற தன்மையைப்போல் சிதாகாசமாகியும் எல்லாப்பொருளுந் தானேயாகியும் பரிபூர்ணசொருபமாகியும் நாதத்துக்கீதமாகியும் விளங்குகின்ற பரமசிவமாவது நாமெயென்று பரமசிவன் திருவுளப்பற்றியருளினார்-எ-று. (யசு)

சடசித்தெக்கணுநாமேநாமேசகலமுமென்
றுடலிற்கண்டவனேசிவனாகுமொருவர்க்குந்
தொடர்த்தெரியாவாகமமுடிவுஞ்சொல்லுமரோ
வடரப்பிரமனுமரியுஞ்சத்தியுமறியாரால்.

(இ-ள்) எவ்விடத்தும் தேகத்தோறும் விளங்குகின்றசித்தாகிய ஆன்மாக்களும் நாமெயென்றும் சகலவஸ்துக்களும் நமது சொருபமெயென்றும் தனதுசரீரத்திற் றரிசனஞ்செய்த மகாபுருஷன் எவனோ அவனேசிவசொருபமாவான் ஒருவராலுந்தொடர்த்தறியப்ப

டாத ஆகமத்தின்முடிவும் அவ்வாதேசொல்லும் அதனைப் பிரிமமா
வும் மகாவிஷ்ணுவும் பராசத்தியும் சாணவறியார்கள்-எ-று, (யௌ)

ஞானசாரியரிடமாயல்லது நம்முண்மை
தானுவறியார்தற்பொருளுடலானிண்மூன்றுங்
கோனார்தக்கைகொடுத்தருளுபதேசங்கொள்வா
ரானுநிழலுஞ்சாகையெனவவரவழிநிற்பார்.

(இ-ள்) நம்முடைய உண்மைவடிவைஞானசாரியரிடமாயிருந்து
தெரிபவேண்டுமே யல்லாமல் ஒருவருந்தானே தெரிந்துகொள்ளா
ர்கள் அல்லாமலுந் தங்களுடல் பொருளானி மூன்றையும் ஆசாரிய
ரிடத்தில் தத்தஞ்செய்து அருளுடைய ஞானோபதேசத்தைப்பெறு
கின்ற சந்தேஷிகள் கெட்டாதநிழலும் விருஷமும்போல நீங்காதிரு
ந்து அவரதுவழிபட்டுநிற்பார்கள்-எ-று. (யௌ)

சாதிசுணங்களுணத்தவர்குரவன்றனை நம்மிற்
பேதகமாசநினைத்தவர்பெருமைகுறைசொன்னோர்
வாதினின்யாதினின்மாறுகள்கொண்டவரவணபாதார்
சூதுகள்செய்தவரவரே நாகந்தொலையாதார்.

(இ-ள்) ஆசிரியருடையகுலத்தைபுங்குணங்களையுபிழிவாகச்சொ
ன்னவர்கள் அவர்நம்மில்வேறா நனைத்தவர்கள் அவரதுபெருமை
யைக் குறைவாகச்சொன்னவர்கள் அவரைத்தர்க்கங்களிலாகிலும் ம
ற்றெந்தவிதத்திலாகிலும் விரோதஞ்செய்தவர்கள் அவரைவணங்கா
தவர்கள் அவருக்குவஞ்சனைகளைச்செய்தவர்கள் எவர்களோ அவர்க
ளே எந்தக்காலத்திலும் நாகக்குழியைவிட்டுநீங்காதவர்கள்-எ-று.)

குரவர்தமக்கர்ச்சனைகள்கொடுப்பதெமக்காகும்
விரவுநமக்குப்புரிபிழைபாசான்விடுவிப்பான்
கரவிலவர்க்குப்புரிபிழைபெய்மாற்களைவாகாப்
பரமபதத்தைத்தருவதொருத்தன்பணியன்றே.

(இ-ள்) பரமசாரியருக்கு அர்ச்சனைகள்செய்வது நமக்குச்செய்
வதாகும் எல்லாச்சீவர்களிடத்திலும் எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போ
ற்பொருந்திய நமக்குச்செய்தகுற்றத்தைப் பரமசாரியர்நீக்கிக்
கிப்பார் அவருக்கு வஞ்சகத்தினுற்செய்த குற்றத்தை நம்மால்நீக்கப்
படாது அஃதெதினென்றால் மோகத்தைக்கொடுப்பது அவரது
தொழிலேயல்லால் வேறொருடைய தொழிலல்ல-எ-று. (உய)

ஆசாரியர்பெரின்பமளித்தாலளித்தார்கண்
மாசாய்நாகமுழுதுமழுந்துவர்வந்தாசா

னேசார்பிறவியறுப்பரிருந்தவனாகேளீர்
தேசார்பம்முடவுண்மைகள்பெற்றவர்தேர்வாரோ.

(இ-ள்) பரமாசாரியரானவர் பேரின்பமாகியதமதுசொருபத்தைக் கொடுத்தருளினால் அதற்குக் கைம்மாறாகத் தன்சொடல் பொருளாவியைத் திரிசுரணமும் ஒவ்வாமல் மனினசித்தராய்த் தத்தஞ்செய்த சீஷர்கள் எப்போதும் நரகங் களிலெல்லாமமுந் துவார்கள் அங்ஙனம் மழுத்திறித்பவர்களுக்குத் தெய்வகதியாய் விடுதலைக்கால நேரிடுமாயினும் அப்போதும் அவ்வாசிரியரோ கிருபையாக எழுந்தருளிவந்து சூற்றமுள்ள பிறவியைச்சீனெந்து ரக்ஷிப்பார் ஆதலால்பெருமையிருந்த தவத்தையுடைய தேவர்களே கேட்பீர்களாக ஞானப்ரகாசம் பொருந்திய தமது-உண்மைவடிவவப்பெற்ற பெரியோர்க ளிதனைத் தெளிவார்கள்-எ-று.

(உக)

உத்தமசத்தியபித்தகைமெய்யென்றுணராதா
ரத்தலைவெட்டிண்டாயிரகின்னப்பொடியாகிப்
பொய்ஞ்தலையெரிவாய்நாகிற்புகுதுவர்நம்மாணை
சத்தியபிதுவேசத்தியம்வாரோரானோ.

(இ-ள்) உத்தமராகிய இத்தச் சத்தியவசனத்தை உண்மையென்ற நிராதவர்களெவர்களோ அவர்களது சிரசானது வெட்டிண்டு ஆயிரம்சிறுபிளவாகப்பிளக்கப்பட்டு அவர்களுட்பொய்யாகி யலைக்கின் றவரிவாய்நாகத்தில் நமதாணைப்படிக்குச்சேருவார்கள் இதுவே சத் தியஞ் சத்தியந் தேவர்களெயென்றுதிருவுளம்பற்றியருளி-எ-று.)

நிருத்தமருத்தமறைந்துபிறைந்தானிள்வானோர்
திருக்கபத்ததைவணங்கினர்செல்வார்சொல்வார்கள்
குருக்கிடெபெற்றகவத்தினொழுதுகுன்றுடே
தருக்கியிருப்பரசத்திரிபாதுசபித்தார்கள்.

(இ-ள்) நிருத்தநரிசனங்கொடுத்தது அதற்குப்பொருளான ஞான நந்தநிலையையுமுபதேசஞ்செய்துபரமசிவன்மறைந்தருளினார் அப்பொழுதுபரமசிவனதுதிருத்தமாகிய திருவடிகளைவணங்கிச்சொல்லுகின்ற சகலதேவர்களும் சொல்லுகின்றார்கள் அஃகிபாதெனில் ஆசிரியரிடமாகப்பெற்றதவத்தையுடையபெரியோர்களே பழமலையினிடத்திலுமனக்களிப்பாகவிருக்கக்கூடவார்கள் அப்படிபெறாத அ சத்தையுடைய மூடர்களிருக்கக்கூடாதென்று சபித்தார்கள்-எ-று.)

முத்தநதிக் கணிருத்தவிருத்தமுயன்றோதும்
பத்தரிளிக்கிருதிற்பலகோடிபலன்மேவிச்
சத்துருவற்றிருள்பொய்ப்பிறவிப்பணிதானிவிச்
சித்தியமுத்தியுமெய்துவொன்றனத்திகழ்நாதர்.

(இ-ள்) நிருமணிமுத்தாநதியின் கண்பரமசிவன் ஷெய்தருளிய நிருநடனமாகிய இந் தச்சரித்திரப்பாடலை முயன்று படிக்கின்ற அடியார்கள் அஸ்வமேதயாகபலனிலும் கோடிபங்கதிகமான பலனைப்பெற்றுச் சத்தருக்களில்லாமல் அஞ்ஞானத்தைப்பற்றி வருகின்ற பொய்யாகிய ஜனனவிபாதியும் ஒழித்துச் சகலசித்திகளையும் மோகத்தையும் பெறுவார்களென்று அனவர்த்தியையென்னுந்தேவிக்கு ஞானப்பிரகாசமிகுந்தநாதசன்மாவானவர்திருவுளம்பற்றியருளினார்-எ-று. (1)

நிருத்தச் சருக்கம்-முற்றுப்பெற்றது.

ஆக சருக்கம் - ஈ-இ; திருவிருத்தம் - ஈகூ.

உ

வழுவது

அகத்தியச் சருக்கம்.

வேறு.

ஐயன்முதுகுன்றமீர்த்திரா னளித்தநடத்தையுரைசெய்தோ முய்யும்படிநங்குறுமுனிவ னுகந்துவருமாறுகாக்கின்றோம் பைபவிந்தப்பருப்பதந்தான் பானுபத்ததைக்கடந்தோங்கிச் செய்வவெய்யோன்சந்திரனுஞ் செல்லும்வழியைத்தடைசெய்ய.

(இ-ள்) எமது பிதாவாகிய பழமலையின்கண் ணெழுந்தருளிய பரமசிவன் அருளிச்செய்த நிருநடனச்சரித்திரத்தைச் சொன்னோம் இப்பால் உலகத்திலுள்ள சகலஜீவராசிகளும் பிழைக்கும்படியாகந மது அகஸ்தியமுனிவர் விருத்தாசலத்திற்கு அதிகவிருப்பமாய் வருகின்ற சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றோம் அஃதெப்படியென்றால் விற்கிபரீவதமானது மெல்லவளர்ந்து சூரியமண்டலத்தையும் அதிகாரிபித்துபரீந்து சிவந்தகிரணங்களையுடையசூரியசந்திரருஞ் செல்லுகின்றவழியைத் தடைசெய்ததினால்-எ-று. (க)

இரவுபகலற்றனுட்டான மின்றிமறையோரவியின்றிச் சுரீகன்பசிபாஸ்வாடுதலாற் சுரந்துமேகம்பொழியாதே கிரணமுதலாத்தீய்ந்தபடி தேவர்முனிவர்விகிக்குரைப்பப் பிரமன்றனுந்தன்சிறுவன் பெரியகும்பமுனிக்குரைப்பான்.

(இ-ள்) இரப்புகளில்லாமையால் பிராமணர்களனுஷ்டானவில்லாமலும் தேவர்கள் அவிரப்பாகமில்லாமலும் பசியினால் வாழ்கின்ற மையால் மேகமானது நீர்சுரந்து பூமியில் மழைபெய்யாமல்துரும் புழுதலானவையுந் கரிந்துபோன தன்மைபைத் தேவர்களும் முனிவர்களும் பிரம்மதேவருக்குச் சொல்லப் பிரம்மதேவரும் தன்குமாரராகிய தவத்தான் மிக்க அகஸ்தியமுனிவருக்குச் சொல்லுகின்றார்-எ-று.

விந்தவனாயைமதமடக்கி மிகவில்லலனேவாதாவி யந்தவிருவர்தமைமாற்றி யணவாயென்றேயயன்மறைந்தான் முந்தனிடையகொண்டசத்தியனு மூன்றுகடருமுதித்ததெனச் சந்தக்கரத்திலங்குட்டந் தனைப்போனடந்துவருகின்றான்.

(இ-ள்) விந்தியபர்வதத்தினுடைய அகஸ்திரத்தைப்பொய்க்கி மிகுந்தவல்லமையுடைய வில்லன் வாதாவியென்னும் அவ்விருண்டிராசுதர்களை யு மழித்துவிட்டு வருவாயென்று சொல்லப் பிரம்மதேவர்தனைத்துவிட்டார் அப்பொழுது அகஸ்தியமுனிவரும் முதன்மையாக விடைபெற்றுக்கொண்டி மூன்றுகடர்களும் ஏககாலத்தி லுதயமானதுபோல அழகிய கையினிடத்துள்ள பெருவிரல் போன்ற சிறியவுருவமாய்ப் பூமியில் நடந்துவருகின்றார்-எ-று. (ங)

அமரர்கணங்கள் சித்தர்கண மமரமுனிவர் நாமுனிவர் தமாமறைகணவக்கிரகஞ் சகலகணமுட்புகழ்ந்தேத்தத்தி யிலமலைகள் குலமலைகள் செம்பொன்மேருபுடைசூழ விமலர்மலர்மாரியும்பொழிய மூன்னுக்கொடிசுணின்றாட.

(இ-ள்) தேவர்கூட்டங்கள் - சித்தர்கூட்டங்கள் - தேவரிஷிகள் - நாரிஷிகள் - சத்திக்கின்ற வேதங்கள் நவக்கிரகங்கள் முதலான சகலகணங்களும் புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்யவும் தியிலமச்சுணிக் கணிகளும் ஏழுகடல்களும் அஷ்டகுல பர்வதங்களும் செம்பொன்மயமாகிய மகம்மேருகிரியும் பக்கங்களிற் சூழ்ந்துவரவும் தேவர்கள் புஷ்பவருஷிப்பொழியவும் பிரகாசம்பொருந்திய கொடிகள் நின்றாடவும்-எ-று. (ச)

பஞ்சமுழுவம்விண்ணதிரப் பாடும்புலவரிசைபாடத் தஞ்சவுதயனெழுங்கலைத் தருக்கூகைக்குநெருக்கம்போலஞ்சியசுரர்நடுநடுங்க வரிபதீர்த்தம்பலமூழ்கி விஞ்சபரமன்றலம்பலவு மேவிவந்தமலைசார்ந்தான்.

(இ-ள்) தோற்கருவி - துளைக்கருவி - கஞ்சக்கருவி - மிடற்றுக்கருவி - நரப்புக்கருவியென்னும் பஞ்சவாத்தியங்களுமாகாயத்திஸ்முழங்கவும் இசைபாடுகின்ற வித்வஜனங்கள் சங்கீதம்பாடவும் பெரு

மைபொருந்திய சூரியோதயகாலத்தில் விருஷங்கூடிலுள்ள கோட்டான்கள் எப்படி பயந்துநடுங்குமோ அப்படி ராஷ்டிரர்களெல்லாம் பயந்து நடுநடுங்கவும், அகஸ்திபமுனிவரானவர் அரிதாகிய பலதீர்த்தங்களிலும் போய் ஸ்தானஞ்செய்து பெருமைபுகுந்த பலவிவஸ்தலங்களிலும் போய்த் தரிசனஞ்செய்து அப்பால் விர்தபர்வதத்தினருக்கேவந்துசேர்ந்தார்-எ-று. (௫)

அளவினூறுபிரமுயர்த்த வந்தவிந்தமகர்தியனுக் கிளகிபெதிரோசென்றுபணித் தியாயபூசைபலவியற்றி யுளமுநிங்கமெய்நடுங்க வொயங்கித்திருநிலைகண்டு வளமைமுனிவன்றிருவுள்ளம வாழ்ந்துவிந்தமலைக்குரைப்பான்.

(இ-ள்) அப்போது அநேக நூறுபிரயோகனைதூர முயர்ந்திராநின்ற அந்தவிந்தபர்வதமானது அகஸ்திப முனிவரைக்கண்டு மனமுருகி தெரிகொண்டுபோய்வணங்கி ஓயிபவாகிய பலபூசைகளைச் செய்து மனநடுங்கவும் சரீரநடுங்கவும் அடக்கிதிருநிலைமை யைக்கண்டு தவளிரோஷ்டராகிய அகஸ்திபமுனிவர் திருவுள மறித்து விந்தபர்வதத்திற்குச் சொல்லுகின்றார் எ-று. (௬)

தென்பூமிக்கட்டைமடபியச் செல்கின்றோம் பாஞ்செல்லுங்கா லுன்பாலேறியிறங்கியிட வொண்ணுநிறத்திற்கொத்திரிக வன்பாலிதனைச் செய்யாயே லறித்தூசும்பாக்கிடுவோ நிற்பாலென்றான் விந்தமலை நிறத்திலாங்கிப்புடக்கதுவே.

(இ-ள்) தெற்குத்திசைக்கண் தவஞ்செய்யவேண்டுகார்போவென்றோம் போகின்றபோது உடைமேலேறி யிறங்கிப்போகவொண்டது அதுவொருநடைபாகின்றது தூசும்பால்நீசு நீசுராசமமாயடங்குவாயாக இப்படி நீ அன்பாசச் செய்யாவிட்டால் உடனையழித்துச் சாம்பலாக்குவோமென்று அகஸ்திபமுனிவர் சொல்லியிருளினார் அதுசேட்டு விந்தபர்வதமானது பூநிலைமங்கிப்போயது-எ-று. (௭)

ஆமிரவமந்திரங்கேட்டனைசென்றாங்குமாய்வொடுங்க நீதிஞ்சுடர்களவழி உட்ப்ப நிறைந்தமலர்மாரியும்பொழிப வாடுமுனிவர்தேவவொலா மரமுசேடியிரி போன்முநகங்குளிர்ந்தார் தாடுளசுரரிருவருழி தனித்துச்சென்றான் குறுமுனிவன்.

(இ-ள்) படமெறித்தாடுகின்றசர்ப்பமானது பிடாரனுடையமந்திரத்தைக் கண்ணெசெவியாசக் கேட்டவுடன் படத்தை யொடுக்கித் தன்னுடைய வளையிற்புகுந்ததுபோல விந்தபர்வதமானது பூமிக்குள்ளுமிக்கன்பொழுதுபிரகாசமிருந்தசந்திரசூரிடரிருவரும் வழிகண்டிநடக்கவும்தேவர்கள் நிறைந்தபுஷ்பவருஷிம்பொழியவும்வாழ்ந்தி

ன்றமுனிவர்களும் சகலதேவர்களும் மழையைக்கண்ட பழிபாப் போல முகமலர்ச்சியடைந்தார்கள் இப்பால் அகஸ்தியமுனிவரானவர் பலமிருந்த அசுரராகிய வில்வன் வாதாவியென்னு மிருவரிருக்கு மிடத்திற்குத் தனிமையாகச்சென்றார்-எ-று. (அ)

சகிராமுனிவன் செல்லுங்காற் றனிவில்வனேவாதாவி யெதிரேசென்று பூசையுஞ்செய்தினியவிருந்து பகர்தலினு லதிகமுனிவன் பொருந்தியபின் பாட்டுவ வாந்தம்பிதனை முதியோனறுத்துச் சமைத்திட்டான் புனிவன் முதுசெய்திருந்தான்

(இ-ள்) அங்குஷ்டப் பிரமாணமாய் மிகுந்தவல்பமுடைய அகஸ்தியமுனிவர்போகும்போது ஒப்பற்றவில்வன் வாதாவியென்னு மிருவரும் எதிராவந்து பூசைசெய்து இஷ்டாகிய விருந்துசொன் னதினால் அதுகேட்டு மேனமைபெருந்திய அகஸ்தியமுனிவர்சம் மதித்திருந்தபின்பு ஆட்டிவடிவமாகிய தம்பிகயத் தமையனாகிய வில்வன் அறுத்துச்சமைத்து அகஸ்தியமுனிவருக்குப்படைத்தான் அகஸ்தியமுனிவரும் அதையமுதுசெய்திருந்தார்-எ-று. (க)

வம்பன்றமையன்வாதாவி வருகசுவாகாவெனநொடித்தான் கும்பமுனிவன ஂதறிந்து குலவுஞ்சிவனைத்தியானித்துத் தம்பிதனையத்தமையனையுஞ் சாம்பராகப்பொடிசெய்தா னுமபர்குமுவு புனிவர்களு மோதங்கிளர்த்ததெனவார்த்தார்.

(இ-ள்) அங்ஙனம் அகஸ்தியமுனிவ ரிருந்தகாலையில் வம்பனாகி யமுத்த வில்வனானவன் வாதாவிராக சுவாதாவென்று சொல்லி யமுத்தான் அதையறிந்து அகஸ்தியமுனிவர் பிரகாசிக்கின்ற பா மசினனைத் தியானஞ்செய்து தம்பியையுந் தமையனையுஞ் சாம்பலா டுப்படியழித்துவிட்டார் அப்பொழுது தேவர்சங்கட்டமும் மு னியிலவர்களும் சமுத்திரங்கோஷித்ததுபோலக்கோஷித்தார்கள்.

நெருப்புக்குழியிப்பமுவிழுந்தா னீந்தாதென்ன நினைத்திலரோ யரும்புவிநாசகாலத்தி லவலவறிவுமேலிமே விருப்புவிர்த்தவனாகுறைத்து வேலையதனைவிழுங்கினனா வருக்கப்பமுத்தன் சதுராலெ வெல்லவெண்ணிமடித்தனரோ.

(இ-ள்) நாசகாலமுண்டாகுர்போது தூர்ப்புத்தி மேலிடுமாதலால் ஂந்த வில்வன் வாதாவியென்னுமிருவரும் நெருப்புக்குழியில் புழுவானவிழுந்தால் நீந்திக்கொசேர்த்தென்று நினைந்தவர்களா கிப்புழுவர்க்கமானது நெருப்புக்குழியை நீந்தநினைந்து விழுந்திற த்ததுபோலமதங்கொண்ட விற்தபர்வதத்தைபடைக்கிக் சமுத்திர ஜலத்தைஆசனமாகக்கொண்டருளிய அகஸ்தியமுனிவரைத் தங்கள் கிறமையினால் வெல்லும்படி நினைத்திறந்தார்கள்-எ-று. (ங)

காலமறிதவிடமறிதல் கண்ணான்றிருவும்பெரியோர்கள்
சீமைறித்துவழிபடுவான் நிருவும்பெருகுவனாசன்று
மாவினொருவன்றனக்கெடுத்து வாழ்வான் நனக்குவருங்கேடு
மேலும்பெரியோர்க்கிடர்செய்வான் கேடுமிருவர்கரியன்றே.

(இ-ள்) காலமும் இடமுந்தெரிந்து நடக்கின்றவனுக்குண்டாகி
ன்ற செல்வத்திற்கும்பெரியோர்களுடையதன்மையையறித்துவழி
படுகின்றவனுக்கு உண்டாகின்ற செல்வத்திற்கும் பெருகிய விந்த
பர்வதமே சாஷியாகும் ஆகையினால் ஒருவனாக்கெடுத்து வாழுகின்
றவனுக்குண்டாகின்ற நாசத்திற்கும் யாவரும் ஏற்கப்பட்ட பெரி
யோர்களுக்கு கிடர்செய்கின்றவனுக்கு உண்டாகின்ற நாசத்திற்கும்
வில்வன்வாதாவினென்று மிருவர்களே சாட்சியாகும்-எ-று. (1)

கொடியவிற்தங்கண்டீபவங் கொடியோன்றசையபுண்டபவந்
தடியவேண்டிக்கூட்டமுடன் சார்ந்துமுத்தாநதிமுழங்கி
யடியார்ச்செளியன்முதுகுன்ற னடியுளதனையருச்சித்தான்
வடிவங்கொண்டுமுதுகுன்றன் வந்துமுனிக்குநடஞ்செய்தான்.

(இ-ள்) அகஸ்தியமுனிவரானவர் கொடியதாகிய விந்தபர்வதர் பூ
மியி லழுந்தச்செய்தபாவத்தையுங் கொடியனாகிய வாதானியின்மா
மிசத்தைபுசித்த பாவத்தையும் நீக்கவேண்டி மேற்சொல்லிய சகல
கூட்டங்களோடும்விருத்தாசலத்திற்குவந்து திருமணிமுத்தாநதியி
ல் ஸ்நானஞ்செய்து அடியார்ச்செளியவராகிய பழமலைநாயகருடை
ய திருவடிகளை யர்ச்சனைசெய்து லணங்கினார் அப்பொழுதுபழம
லைநாதராகிய பரமசின் திருமேனிகொண் டெழுந்தனியந்து அக
ஸ்தியமுனிவருக்கு நிருத்தரிசனங் கொடுத்தருளினார் எ-று. (1௩௩)

நட்டங்கண்மிகுறுமுனிவ னயந்நதுபணிந்துதிருவடியை
விட்டுநீங்காக்கைமமாறே கைம்மாறென்று பிசவுருகி
யட்டிசையமுனிவர்களை யணைவித்திறையையருச்சித்தான்
கட்டுவிடுத்தபதம்போற்றிக் கலிங்கன்பெற்றகதையுணாப்பாம்.

(இ-ள்) அகஸ்தியமுனிவரானவர் நடனதரிசனம்பண்ணிப் 'பேரி
ன்பமுற்றுவணங்கிதின்று சுவாய் அடிபேன் உமதுதிருவடியைவிட்
டுநீங்காத பதிலுபகாரமே தேவரீருக்கு யான்செய்யும்கைம்மாறெ
ன்றுமிகவுந் அன்பினாலுருகி அஷ்டதிக்குகளிலுமிருந்துவந்த முனி
ஸ்வர்க்கொளில்லாணாயும் நத்தமிடங்களிற்செல்ல விடைகொடுத்தனூ
ப்பிவிட்டு பரமசிவனைச் சதாகாலமும்அர்ச்சித்துக்கொண்டிருந்தா
ர் அவரதுபந்தநீங்கிய திருவடிகளைப் போற்றிசெய்து கலிங்கராஜ
ன்பேறுபெற்ற சரித்திரத்தைச்சொல்லுகின்றோம்-எ-று. (1௩௪)

அகத்தியச்சுருக்கம்-முற்றுப்பெற்றது.

சுருக்கம் - எ-று, திருவிருத்தம் - ௩௨௪.

சு

எட்டாவது

கவிநிகச்சுருக்கம்.

வேற்று.

நல்லகுன்றநாதரீதம்மைநண்ணிமாதவஞ்செயும்
செல்வரீதம்மைநிந்தைசிந்தைசெய்யினுமுணாக்கினி .
மல்லலாயவலகையாகியாளுறாதகானகத்
தெல்லையொல்லையெல்லவாரிபாவவெண்ணிலோதுவாம்.

(இ-ள்) நன்மைபொருந்திய பதிலைநாதராயடைந்து பெருமை
பொருந்தியதவத்தைச்செய்கின்ற பாக்கியவான்களை நிந்தனைசெய்
யமனத்தில் நினைத்தாலும் வாக்கினுல்துஷித்தாலும் அப்படி செய்
கின்றவர்கள் துன்பமுபமான பிசாசுவடிவமாகிமனிதசஞ்சார மில்
லாத காடுகளில் அதிகவினாவில் சென்று திரிவார்கள் அப்படிப்பட்ட
டவர் எவ்வென்றால் அவரைச் சொல்லுகின்றோம்-எ-று. (ச)

சரோருகக்காங்கன்கொண்டுசெய்தபுற்கள்பூவிலை
யுரோமசப்பிரானெடுத்தலாவுகானகத்திலே
விரோதமாரீபசாசமொன்றுமெய்கடுங்கலாய்ப்புதைத்
தரோவிதைஞ்சிநின்றதங்கணையார்கண்டியம்புவார்.

(இ-ள்) உரோமசரிஷியானவர் தாமரை புஷ்பத்தைப்போத்த கைக
ளினால் ஓமவிறகு தருப்பைப்புல் பத்திரபுஷ்பங்களெடுத்தும் திரி
ன்றவனத்தில் பெரியோர்களை நிந்தித்ததனும் பிசாசுரூபம்பெற்ற
ஒருவன் சரீரநடுங்க வாய்ப்பாத்திக்கொண்டு அவிடத்தில்வணங்கிதி
ன்றான் அவனைக்கண்டிரோமசரிஷி சொல்லுகின்றார்-எ-று. (உ)

எங்கெண்குவாயுனக்கிந்தமேனிவந்ததே
ஊங்கெனென்றுகூறலுமுரோமசர்க்குணாத்திநீ
துங்கமானகுத்திரக்குலக்கலிங்கனென்பெய
ரங்கநாடுவிந்நவன்மேனியானவாறுகூறுகேன்.

(இ-ள்) நீ எங்கேபோகின்றாய் உனக்கு இந்தச்சரீரம் பாதினால்வ
ந்ததுஎன்றுசொன்ன வளவில் அந்தப் பிசாசுரூபமானவன் ரோம்
சரிஷிக்குச் சொல்லுகிறான்.என்பெயர் உயர்ச்சிபொருத்திய குத்
திரவபிசத்திற் பிறந்தகலிங்கனென்று சொல்லுவார்கள்,என்னுடை
யதேசம் அங்கதேசம், அதுவல்லாமல் இப்படிப்பட்டசரீரம் வந்த
வாலாற்றையுஞ் சொல்லுவேன்-எ-று. (ஈ)

துன்றுநாமினியோமிகுந்தமைத்தார்மாதா
 ரொன்றிலொன்றுகுறைவுமில்லைபுற்றவர்க்குமுதுவுவேன்
 மன்றவேபசித்துநொந்துவந்தவர்க்குமிட்டியான்
 சென்றுதுன்றுசேனடோமிதிண்ணமிதுநண்ணுநான்.

(இ-ள்) செல்வநிறைந்தநாடு-னியோமிகுள்-சுற்றத்தார் பிள்ளைகள்
 -தர்கள்-மாதர்கள்-முதலானசம்புத்துகளில் ஒருநிலொன்றுகுறை
 வுமில்லை அல்லாமலும்எண்ணெயடுத்தவர் சளுக்குங்கொடுத்துதவுவே
 ன்-பிசுப்பசித்துவருந்திவந்தபேர்களுக்கும் போசனாதிசு கொடுத்தி
 துஇந்தவாழ்வையே சத்தியமென்றுநின்றது என்னிடத்துவந்துநி
 றைந்தசேனகளோமிய நான் வாழ்த்திருக்கின்மகாலத்தில்-எ-று. ()

வாழ்வுபெற்றவாடிலென்றுவலியயோகிவந்தன
 னுமெனக்கிருந்துகால்கையொலுறையுமுடக்கிலென்
 ருழ்வரச்செய்யாமைகண்டிசந்தயோகிதிந்தையா
 லாமுமுற்றகுழிவிழுந்துளச்சமந்நிருந்தவா.

(இ-ள்) அயிஸ்வரியமுள்ளவாசலென்று தின்றது சாபாணுக்கிரக
 சாமர்த்தியமுள்ள ஒரு யோகிஸ்வரர்வந்தார் அவலாக் கண்டவுடன்
 நான்முற்செய்த கர்மவச நிருந்தபடியால் அவலா வணங்காமலுங்
 கைகாலொன்றையு முடக்காமலுங் கொவித்திருந்தேன் அப்படி நா
 ன் குறைவில்லாத வணக்கஞ்செய்யாதிருப்பதை அந்த அழகியயோ
 கிஸ்வரர் கண்டு இழ்ச்சியாய் செல்வமாகிய ஆழந்தகுழியில்விழுந்
 து பபயில்லாம விருந்தவனெயென்று அடியேனையழைத்து-எ-று.

என்னவாழ்வவாழ்வையென்றிரண்டுக்கையையும்மெதித்
 தன்னவன்சிரித்துநின்றையறிஞர்அணிவிரவிதன்
 வன்னமேனிகானவேண்டுமக்களுக்கும்வாழ்வளித்
 துன்னுமாதவத்தினோர்பின்னொல்லெசல்லுகென்றன்.

(இ-ள்) நீ என்னவாழ்வு வாழ்கின்றாயென்று இரண்டுக்கையயு
 முயாவெடுத்து அந்தயோகிஸ்வரர்நகைத்து உன்னைப் பெரியோர்
 கள்கண்டால் சூரியனுடைய திருமேனிகண்டு நமஸ்காரம் பண்ண
 வேண்டும்துதலால் உன்னுடையவாழ்வைஉன்பிள்ளைகளுக்குக்கொ
 மித்துவிட்டுச் சிவத்திபானஞ் செய்கின்ற மகாதவத்தையுடைய பெ
 ரியோர்கள் பின்னே சீக்கிரத்திற் தவஞ்செய்யும்படி போவாயென்
 று சொன்னார்-எ-று. (சு)

பானுமத்தயோகிதன்னையிங்குமங்குமெக்கணுந்
 தானுலத்துமணிபணிந்துதுணியணிந்துசாம்பரு
 மேனியம்பவேபணிந்துமிடிபனுகிவிடெலா
 ந்துழைந்துதிநிதிநீயுதித்தகர்க்குநித்தகன்.

(இ-ள்) அனைக்கேட்ட அடியேனும் அந்தயோகீஸ்வரனாப் பார்த்து நீ இவ்விடத்திலும் அவ்விடத்திலும் எவ்விடத்திலும் இருப்பிடங்கிடையாமல் அலைந்து நல்லாழ்வுபாணத்துக்குக்கதையில்லாமல் ருத்திராஷ்டமணிகளைத் தரித்து நல்ல வஸ்திரத்துக்குக்கதையில்லாமல்கிழிபட்ட சீலையைச்சுற்றிக் கொண்டு நல்லசுகந்தாதிசுருக்குக் கதையில்லாமல் சரீரமுழுதும் சாம்பலைப்பூசிக்கொண்டு நல்லபொஜனாதிசுருக்குக் கதையில்லாமல் தரித்திரனாகி விடுகள்தோறுறுழைந்து பிணைவாங்கித்திரிகின்றயாக்கையால் நீயும் நிந்தகர்க்கு நிந்தகன்-எ-று-(௭)

ஆயநின்னையான் கைப்பலென்றுருத்தறைந்தனன்
ஆயயோகவேதியாவோர்குத்திரப்பிசாசுநின்
னையமாகநன்மைசொல்லநிந்தைசென்னநியடா
பேயதாருவாயெனப்பிணிப்புறச்சபித்தனன்.

(இ-ள்) அப்படியாகிய உன்னையார்த்து நானாஞ் சிரிப்பேனென்று கோபித்துச்சொன்னேன் அதுகேட்ட பரிசுத்தாகிய யோகீஸ்வரர் அதுகேசபங்கொண்டு அடா ஒப்பம்றகுத்திரப்பிசாசே நாம் உன்னிடத்திலன்பாக உனக்கு நன்மையான வார்த்தையைச்சொல்ல அதுதெரியாமல்நம்மைத்துணித்தநீபிசாசுருபமாகக்கடவாயென்று துன்பமுண்டாகச் சாபங்கொடுத்தார்-எ-று. (௮)

ஈண்டவன்சபித்தல்கண்டியானுமந்தயோகிதான்
பூண்டுகொண்டிழைமைப்பொறுக்கவேண்டுமென்றான்
மீண்டவன்சிரித்துநீவிருத்தவெம்பிலேகிளு
லாண்டரோமசன்னிருப்பனவனகற்றுமென்றான்.

(இ-ள்) இப்படியாக அந்தயோகீஸ்வரர் சாபபிட்டதுகண்டு அடியேனும் பயந்துநின்று அவருடைய திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு எனதுகற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று வண்ணப்பஞ்செய்தேன் அதற்குத் திருர்பவும் அந்த யோகீஸ்வரர் நகைசெய்து நீ விருத்தாகலத்திற்குப்போனால் அவிடத்தில் என்னையடிமைசொண்ட ரோமசமாகரிஷியிருக்கின்றார் அவர்இந்தச்சாபத்தை நீக்கி ரக்ஷிப்பாரென்று திருவுளம்பற்றியருளினார்-எ-று. (௯)

முட்டினும்குனித்தியான்முயன்றபோதுயோகிதான்
கிட்டிமோமுனித்தவாழ்கெட்டபோகிலெய்யுமோ
கிட்டயோகியிட்டசாபத்திட்டினும்கிசாசுமாய்
விட்டனன்னொருத்தசென்னைமீண்டிதிண்டினுரிவர்.

(இ-ள்) தலையைமுட்டிக்கொண்டு கீழ்க்குனித்ததுபோல யோகீஸ்வரருடைய சரீரத்திலுமிடத்து முட்டி அவனாவனங்கமுயன்றதி

னல் அவருடைய பாதங்கிடைக்குமோ அல்லாமலும் தரித்திரம் வந்தபோது முன்னனுபவித்த செல்வங்களை விரும்பினால் அச்செல்வம்வருமோ அதுபோல அந்தமேன்மைபொருந்திய யோசீஸ்வரர் கொடுத்த சாபத்தினால் பெயருவமாகினேன் அதுமுதல் மறுபடியும் என்னைத் தீண்டினபே ரொருவருமில்லை-எ-று. (10)

மாநிலாதவயிரவேசர்வடுகநாதர்கிங்கரர்
சோறுபாணிமற்றொருண்டிதொட்டபோதில்வெட்டுவார்
வேறிருக்கதிர்கொணுதுவெயின் மழைக்கண்வாய்வி
லாறுபட்டலைத்துலைத்துறக்கமற்றநின்றனன்.

(இ-ள்) எப்போதும் நீங்காதிருக்கின்ற வயிரவர்கள் வடுகநாதர்கள் அவர்களுடையகிங்கரர்கள் தான்சோறுசுலமுதலான வேறொருபதார்த்தங்களையும் கையினுற்றொட்டபொழுதே கையைவறம்படி வெட்டுவார்கள் அல்லாமலும் இருக்கவும் நிற்கவுமோரிடங்கிடையாமல் வெப்பியிலும் மழையிலும் காற்றிலும் வருந்தியலைத்தமிழ்ந்து தித்திகாயுமில்லாமற் றிரிந்துநின்றேன்-எ-று. (10க)

எலும்பொழிந்துடம்பிவிங்கிறைச்சியில்லையென்செய்கேன்
மலங்கினெனலங்குதாகமட்டியில்லையிந்தநோய்
விவங்கவேதுலங்குநின்றேனேமேவினெனென்சொல்லுங்
கவிங்கனுக்குரோமசன்கடைக்கணைக்களித்தனன்.

(இ-ள்) என்னுடைய சரீரத்தில் அஸ்திவல்லாமல் அணுவளவாகிலும் மாமிசமில்லை என்ன செய்யப் போகிறேன் மிகவும் வருந்தினேன் அதனால் என்சரீரமுமுதும் உளைக்கின்றது அந்தத் துன்பத்திற்கு ஓரளவுமில்லை இந்தவருந்தமெல்லா நீங்கும்படியாகப்பிரகாசிக்கின்ற தேவரீருடைய திருவடியில்வந்து சரணாகதி யடைந்தேனென்று சொல்லுகின்ற கவிங்கராஜன்மேல் ரோமச ரிஷியானவர் கிருபாகடாஷம் வைத்தருளினார்-எ-று. (10உ)

அளித்தரோமசன்னுரைப்பனங்கவிங்கதின்வயிற்
சினைத்தயோகிசாபட்வந்துகிட்டல்பாசமோசன
முளைத்ததிபகன்மமுண்ணுமுன்னிலைக்கிபோகிதான்
விளைத்தலஞ்சலஞ்சலென்றுமெய்க்காத்தமைத்தனன்.

(இ-ள்) அப்படி கடாஷம்வைத்த ரோமசரிஷியானவர் சொல்லுகின்றார் ஓய் அழகிய கவிங்கனே உன்னிடத்திற் பூரணமானயோகிஸ்வரருடைய சாபம்வந்து பொருந்தினதே உனக்குமஸபரிபாககாலம்வந்துகொன்றினைதாகும் முற்சனனத்திற்செய்துள்ளஉனதுபாவகண்மங்களைத்து மனுபவித்துத்திருமுன்னிலைக்கேஅந்தயோகி

ஸ்வரர் சாபம்நேரிட்டது ஆகையால் நீயஞ்சாதே யஞ்சாதேபென்
று உண்மையாகிய சின்முத்திபாபிடித்தகையினால் அபயங்கொடுத்த
தருளிஞர்-எ-று. (ய௯)

அதிகமான துறவர்பேர்சொயர் துய்பவெதியர்
மதிநிலாவுஞ்ராவர்தன் மனைக்கண்வந்தபோதரோ
விதிகளில்லையெலுடம்பைவிற்றுமொன்றைநல்கியே
துதிமொழிந்துதனையிழந்துதொன்மைநன்மைகூறுவார்.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய துறவிகள் யோகீஸ்வரர்கள் முனி
யீஸ்வரர்கள் பரிசுத்தமாகிய பிராமணர்கள் ஞானப்பிரகாசமிருந்த
ஆசிரியர்கள் ஆகிய ஸ்வர்களில்லவர்களாகிலும் தன்மனையினிடத்தி
ல் வந்தபொழுது விவேகியானவன் தன்னிடத்தில் ஒருபொருளையி
ல்லாமற்போனாலும் தன்சரிந்ததை ஒருவனுக்கடிமையாக விற்றுகி
லும் ஏதேனும் மொருபொருளைத் திரிகரணகந்தியாகக் கொடுத்துத்
தொத்திரஞ்செய்து தம்சுதந்தாமற்றுப் பழமையாகிய நன்மைபொ
ருந்திய உபசாரவசனங்களைச் சொல்வான்-எ-று. (ய௧)

கருணைநாயன்மார்பதங்கள் காண்டல்பாசமோசனத்
தருமவாசகத்தரிப்பதேதவங்களுக்கேள்விக
ளொருமையாயுணர்த்தல்சேட்டிருத்தல்சிவன்முத்தியா
மருமைபரணபரமமுத்தியந்தயோகீமகிழ்வதே.

(இ-ள்) கிருபாவடிவமாகிய சிவபக்தர்களுடைய பிருவடிகளைத்த
ரிசனஞ்செய்வதுவே அஞ்ஞானநாசமாகும் அவர்சொல்லுகின்றத
ர்ம்மவாக்கியத்தை மனத்திற்கொள்வதுவெபலதவங்களும்பலகைகள்
விகளுமாகும் அவர்ஒரு மையாச்சொல்லுகின்றவெதார்த்தங்களைக்
கேட்டிருப்பதுவே ஜீவன்முத்திப்பதாகும், அவர் மனமகிழ்ச்சிய
டைவதுவே அருமைபாபிய மேலானமோகூபதமாகும்-எ-று. (1)

வாழவைத்தலுங்கெடுக்கவைத்தலுந்தவத்தினோர்
பாழறுத்தபார்வையென்றுபற்றிநற்றவத்தினோர்
தாழ்வறுத்தபாததாமரைக்கணர்ச்சினைசெய்வா
னமுற்றகுழியமுந்தவவகாநிந்தைபண்ணுவான்.

(இ-ள்) விவேகியானவன்நம்மைவாழ்விப்பதும் அழிப்பதும்தவ
த்தையுடைய பெரியோர்களுது ஞாநயில்லாத ஞானதிருஷ்டியே
பென்றறிந்துநல்லதபழுக்கியாரானவர்களின்மேன்மைபொருந்திய
திருவடித்தாமரைகளில் அர்ச்சினைசெய்வான் அல்லாமல்ஆழ்ந்தநாக
க்குழியில் விழுவேன் எனவன் அவர்களைநிந்தைசெய்வான்-எ-று. (2)

கேட்டியோசுலிங்கநங்கினர்த்தபார்வைமுற்பிறப்
 போட்டிமானிடப்பிறப்புணக் களித்தலாதலால்
 னாட்டமான நல்லமுத்தநதியின்மூழ்கிமுதுகுகிசிச்
 சேட்டமானசிவனையின்முதரிசியன்றுசெப்பினான்.

(இ-ள்) ஓய்சலிங்கனே நீசேட்பாபாக நமது திருபாதிருஷ்டியா
 னது உனக்கு முன்னுள்ள டேய்ப்பிறப்பைக்கெடுத்து மனிதப்பி
 ரவியைக்கொடுத்தது ஆதலால் நிப்பொழுது நிலைபெற்ற நன்மை
 பொருந்திய திருமணிமுத்தாநதியிற் போய் ஸ்நானஞ்செய்து பழ
 மலையின் கண்ணெழுந்தருளிய சிறந்தபரமசிவனேத்தரிசனஞ் செய்
 வாயென்று ரோமசமகாரிஷி ரொஸ்ஸியருளினார்-எ-று. (யௌ)

இனி பரோமசப்பிராணி அங்கு வசலிங்கனே
 மனிதனாகவிடைபெயர்ச்செய்து தந்தையினிற்
 பனிதமாகமூழ்கியெங்கா புண்ணியன்பதத்தையும்
 பனியவேரிமிசூசுழம்பதத்தையும்கண்டனன்.

(இ-ள்) இனிதாகிய ரோமசரிடிராணஸிப்போருளாகவந்தகலிங்
 ராஜனே மனிதவுருவமாக விடைகொடுத்ததுப்பின்வளையல் அந்தக்
 கலிங்கராஜனும் திருமணிமுத்தாநதியிற் போய் தமாகஸ்நான
 ன்செய்து எங்கு பழமலைநாயகருடைய திருவடிசையும்குளங்கி
 பொருந்திய புஷ்பங்களைத்தரித்த அளகபாரத்தை யுடையபெரியநா
 யகபம்மையாரது திருவடிசையும்கண்டிநின்றான்-எ-று. (யௌ)

கலங்கலிர்குதித்தலொப்பகண்சடா டித்திடக்
 கலிங்கனாந் துலங்குமேனிகண்டு கொண்டு விரிபா
 சலிங்கனே மலங்கஞ்செற்றகாலகாலதொடுத்த
 கலிங்கனையெனத் துதித்தருந்தியாங்கரித்தனன்.

(இ-ள்) கலிங்கலிர்குந்து ஜலமானது தந்தியிழுக்கிறதுபோலக் க
 ண்களிலிருந்து ஜலமானதுதானாதாநாயாப்பக்கி விழுந்தபடியாகக்
 கலிங்கராஜனும் உருவாருவமாகப் பிரகாசியாநித்தபரமசிவனுடைய
 திருமேனியைத் தரிசித்து உமையவளை இடதுபாகத்திலுடையவ
 னே விலங்குவருபனே மும்மலங்களைபுங் கொடுத்து மகிழ்த்த காலா
 த்தகமூர்த்தியே யானத்தோலை யாடைபாசுத் தரித்தவனையென்று
 அன்பினாற்றோத்திரஞ்செய்து மனக்களிப்படைந்தான்-எ-று. (1)

பொருந்திராஜபேரகமும்புந்தராதிபோசமு
 மருந்திரங்கலிங்கனத்தரிசுற்றமுத்திபெற்றனன்
 றிருந்துமாதவத்தினோர்கள்சேர்வையோர்க்குநினைதான்
 கரத்தூதைதவர்க்குமக்கலிங்கன்சான்றுகாண்கலை.

(இ-ள்) இகத்திற் கொருந்திய ராஜபோகங்களும்பரத்தி லடையத் தக்க தேவேந்திராதிபோகங்களுமனுபவித்தொழித் துநல்லகலிங்க ராஜனும் பமசிவனடிபார்கள்பெறுகிற மோஷத்தைப்பெற்றான் ஆ தலால் திருத்தமாகிய மகாதவசிரோஷ்டர்க ளுடைய தரிசனஞ்செய் தபேர்களுக்கும் அவர்களேத் தூஷித்தபேர்களுக்கும் அந்தக் கலிங் கராஜனே சாஷியாகும்பு-று. (௨௭)

நியவாவிள ியநின்றசிடரும்பராக்கினிள்
மாயகூவல்லாய்விள ியின் மைந்தருந் தீர்த்திடுஞ்
செய்கள் பின்னரும்பிறந் தசெல்வாவா ியவாய்
நாய்களொர்மொழிக்கொரோர்நாசமுந் துழலுமால்.

(இ-ள்) பெரியோர்களைத் தூஷிணையாக நித்தித்த ஈடர்களும் ப ராக்கோமிர். இ஁ந்தகரையையுடைய கிணற்றருகினிற்ற ியுவர்க ளுஞ்சுமானமாவார்கள் அங்ஙனங் கிணற்றருகில் நின்றவிழுந்த சி யுபிள்ளைகள் இருப்பவும் பிறந்து செல்வத்தை யடைவார்கள் அது போலப்பெரியோர்களை நித்தித்த சொடியவையையுடைய நாய்களா னது நித்தைசெய்த ஒவ்வொரு சொல்லுக்கு ஒவ்வொரு நாகத்திலு ழன்று வருந்துவார்கள்-ஈ-று. (௨௮)

கலிங்கச்சருக்க முற்றப்பெற்றது.

ஆசருக்கர்-௮-இ, திருவிருத்தம்-௨௨௮.

சுருக்கம்-௮-இ, திருவிருத்தம்-௨௨௮.

உ

ஒன்பதாவது

கலி மலர்ச்சுருக்கம்.

வேறு

பூதநாயகர்திருமுதுஞ்ந் தினிம்புகழை
சூதரோதுமென்றிருடிசுடொக்குநினைமுறைப்ப
வோதுவார்திருமுருத்தரங் கினைதண்ணி
லாதிநாளினிலருங்கலிதொலைத்தவப்புராட்டி.

(இ-ள்) நைமிசாரண்ய வாசினாயி முனிஷிலை ளனைவரு ள்சேர்ந்து சூதமுனிவரைவணங்கிநின்று ஓய் சுவாமீ அடியெங்கள் ெனவிப்பட்டி னேடெழும்படிவாகச் சகல சீவநாடசருடிய பரமசிவ ன் எழுந்தருளியிருந் தபூதி விருத்தசெயின் பெருகையத்

திருவுளம்பற்றியருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தவளவி
ல் அந்தச் சூதமுனிவரும் பிரகாசிக்கின்ற ஸ்காந்தத்தில் உருத்திரச
ங்கிதையிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற முற்காலத்தில் அரிபகலியை
த் தொலைத்தருளிய அந்தச்சரித்தைச் சொல்லுகின்றார்-எ-று. (க)

சனற்குமாரோதலைவராமுனிவர்கள் சென்று
கனத்தமேருவினான் முகன் கழலிணையிறஞ்சி
மனக்கருத்தினையுடாப்பதாய் நின்றனர் மலரோ
வினத்துளோர் மனக்கவலைகளென்கொடுவன்றிசைத்தான்.

(இ-ள்) சனக்குமாரர் முதலானவராகிய முனியீஸ்வரர்களெல்லா
ரும் பெருமைபொருத்திய மகமேருகிரியினிடத்திற் சென்று பிரீம்
மதேவருடைய இரண்சிபாதங்களுடையும் வணங்கித் தங்களுடைய எ
ண்ணத்தைச் சொல்வதாக நின்றார்கள் பிரீம்மதேவரும் அங்ஙனகூட்
டமாக நின்ற முனிவர்களைப்பார்த்து ஓய் முனிவர்களே உங்களுக்குச்
சம்பவித்த மனோதுக்கமென்னவென்று கேட்டருளினார்-எ-று. (உ)

அபணநோக்கி நின்றருஞ்சனற்குமாரமறைவார்
மயரும்வன்கவிவசத்தினுன்மாதவரியாரும்
துபரமுற்றனர் சூத்திரனாயினன் வேந்தன்
புயல்வறுத்தது பூசையுந்தேவர்கட்கிசைதால்.

(இ-ள்) அங்ஙனம் வினாவின பிரீம்மதேவனைப்பார்த்து நின்ற அ
ரிப சனக்குமாரமுனிவரும் சொல்லுகின்றார் ஓய்பிரீம்மதேவரோமு
னிவீஸ்வரர்களெல்லாரும் மயக்கத்தைத் தருகின்ற வலிமை பொரு
த்திய கலியின் வசப்பட்டதினால் துன்பத்தை யடைந்தார்கள் அர
சனஞ் சூத்திரனாகிவிட்டான் மேகமும் மழைமறுத்தது அதனற்
றேவர்களுக்குப் பூசையுமில்லை-எ-று. (ங)

தன்மதானமுந்தவங்களுமிற்றத்துவேதக்
கன்மரீத்தனர்கண்டவர்மறைபடிக்கின்றார்
மன்னரோவலின்மறைபவர்க்கின்றார் மறைபி
னன்மைபெண்ணிலரோ திலர் திற்வதயே நவில்வார்.

(இ-ள்) தர்மமங்களும் தானங்களும் தவங்களு மில்லாமற்போய்
விட்டது தேவதயுயிராகச் செப்கின்ற சம்கருமங்களையு மொழித்து
விட்டார்கள் கிரமமில்லாமல் கண்டவர்க ளெல்லாம் வேதபாராயண
ஞ்செய்கின்றார்கள் அரசர்களுடைய எவலின்வழியே பிராமணிக
ள்செய்பாநின்றார்கள் வேதங்களிற்கூறிய நன்மைகளை நினைத்திலர்
ஓதுகின்றிலர் ஆஷிணையே சொல்லுகின்றார்கள்-எ-று. (ச)

உத்தமக்குணம்விட்டனரிபோகமும்விட்டார்
சித்தியெட்டையும்விட்டனர்செபங்கடும்விட்டார்
புத்திமேற்புலன் போகலாற்பொறுமையும்விட்டார்
முத்திதன்னிலுங்குழிப்புத்தன்மென்றனர்முனிவர்.

(இ-ள்) முனியீஸ்வரர்களெல்லாரும் உத்தமமாகிய குணங்களை விடுத்தார்கள் போகஞ் செய்வதையும் விடுத்தார்கள் ஆஷ்ட சித்திகளையும் விடுத்தார்கள் செபஞ் செய்வதையும் விடுத்தார்கள் விஷயவழிபாடு விவேகஞ் செல்லுதலால் சாந்தத்தையும் விடுத்தார்கள் மோக்ஷத்தைப்பார்க்கிலும் குடும்பமே நன்மையை யுடையதென்று வாதிக்கின்றார்கள்-எ-று.

(இ)

மாதீவார்த்தையுமைந்தர்கள்வார்த்தையுமேலாய்ச்
சாதியில்லவர்பெரியாய்ச்சம்குருவுடனே
வாதுசெய்குணர்மைந்தர்கள்வண்சிவபூசை
நீதியில்லையாற்குத்திரபூசையேநிகழ்த்தார்.

(இ-ள்) மனையாளுடையசொற்களும்பிள்ளைகளுடையசொற்களும்மேமேன்மையாகி நின்றது சாதியினர்கள் சாதியி லுபர்த்தவர்களானார்கள் சீஷர்கள் ஆசிரியர்களிடத்தில் தாங்கள்சற்றகல்விபகங்காரத்தினால் தர்க்கஞ்செய்பவர்களானார்கள்வளப்பம்பொருத்தியசிவபூசைவிதிவைவிட்டுவஞ்சகமாகியபூசையேசெய்கின்றார்கள்-எ-று.)

பொய்களையொழிந்துண்மையையாவரும்புகலார்
துப்பயாகமுஞ்சூத்திரர்செயும்படிதொடுத்தார்
மைபயல்வேட்கையுமங்கையர்கோட்டியுஞ்சூதும்
வெப்பமாதனந்தேடலுமாயினன்வேந்தன்.

(இ-ள்) எவர்களும் அசத்தியவசனத்தைப் பேசுகின்றதே யல்லாமல் சத்தியவசனத்தைப் பேசார்கள் சூத்திரர்களெல்லாம் பரிசுத்தமாகிய வேள்விகளைச் செய்யும்படி யெத்தனப் பட்டார்கள் அரசனானவன் மோகவிருப்பமும் ஸ்திரீகள் சங்கமும் சூதாடுவதும் தடுவதில்லைமையில்லாமல் மகாகொடுமைபான வழியில் திரவிபத்தைத் தேடுவதுமாகினான்-எ-று.

(எ)

ஒருவர்செய்யுமாசாரமற்றொருவர்செய்கின்றார்
தருமவேட்கையாவருந்தரிக்கிலரிபாரு
பிரகுவர்காண்பருமொருவனையிசைச்செய்கின்றார்
பொருளின்மேற்கருத்தாயினர்மெய்ப்பொருள்போட்டார்.

(இ-ள்) ஒருவர் செய்யத்தகுந்த ஆசாரங்களைச் செய்யத்தகாத வேறொருவர் செய்கின்றார்கள் எவர்களும் புண்பவேட்கையாகிய சிவ

வேடத்தைத் தரிக்கின்றிலர் பிரீம்மவிஷ்ணுக்களாகிய இருவராலும்
காண்டற்றரிய ஒருவனாகிய பாமசிவனை எவர்களுந் தூஷிக்கின்றா
ர்கள் திரவியந்தேயதில் நினைவுகொண்டவர்களாகிய உண்மைப் பொ
ருளாகிய ஆத்ம ஞானத்தை விராமித்துத் தேயிகின்ற நினைவை வி
ட்டுவிட்டார்கள்-எ-று.

(அ)

குறிம்பசாகரத்தன்னி கொலைகளவாதி
யிடும்பபாபாகியமுதலைவந்திழுத்தனவவைதாம்
விடுப்படிக்குநீய் மாமனாகிநில்லென்றார்
நிற்கியங்கலிதொலைந்திடநான் முகன வில்வான்.

(இ-ள்) குறிம்பமாகிய சமுத்திரத்தில் கொலைகளவு முதலானது
ன்பமாகிய முதலைகளிதழை எங்களை யிழுக்கின்றன அதலாலவைக
ள் விட்டு நீங்கிப்படியாக நீர்மாலுபாகிநின்ற சனாயேற்றி ரகதி
க்கவேண்டிப்பன்று சனற்குமாரிஷிசொன்னார் அதுகேட்டுப்பிரீ
ம்மதேவன் பாயவருந் நடுங்குகின்ற அக்கலிநடுங்கி நீங்கும்படி ஒரு
ருளுக்கியபடி சொல்லுகின்றார்-எ-று.

(க)

கலிமலர்ப்பதியென்றொருதலமுளகருத்தி
னவியுரிக்கவியெந்தெந்தநாளினுயில்லை
மலியுநோய்விடும்வன்னிபோற்சத்தியுஞ்சிவமு
நிலவுமத்தலதித்தியகல்பாணமாய்நிகழும்.

(இ-ள்) கலிமலர்ப்பதியென்று ஒருத்தல மிருக்கின்றது அந்த
ஸதஸத்தில் மனத்தைவருத்துகின்ற இந்தக் கலியானது ஒருகாலத்
திலு பில்லை அந்தஸதஸத்தந்த்சென்றவர்களுக்கு அதிகரிக்கின்றவிபா
திகள்நீங்கிப்போய் உத்தஸதஸத்தில் அக்கினியுஞ் சூரியம்போல் அ
பேதமாய்சத்தியுஞ் செலும் பிரகாசிப்பார்கள் அந்தஸதஸமானது
எப்போதுந் தித்தியமங்களமாய்ப்பிரகாசிக்கும்-எ-று.

(ஈ)

பழமலைப்பதியாகியகலிமலர்ப்பதியின்
முழுதும்வித்தையுஞ்சித்தியுமுத்தியுமுண்டு
செழிப்பூசையாற்சிருட்டியாய்பெற்றனமாங்கே
வழுவினமாய்நூம்வஞ்சனாவெவ்வாய்பெற்றான்.

(இ-ள்) விருத்தாஸதஸமாகிய கலிமலர்ப்பதியினிடத்திம்போ
ய் தரிசித்தவுக்களுக்குச் சகலவித்தைகளு மனோசித்திகளு மோகா
முமுண்டாகும் ஸுத்தஸதஸத்தில் நர்மும் அந்தஸதஸத்தி விருந்து வ
ளம்பொருந்திய சிவபூசைகள் செய்துநின்றுநின்று சிருஷ்டித்தொழி
லைப் பெற்றோம் அல்லாமலும் சூற்றயில்லாத விஷ்ணுவும் அந்த
ஸதஸத்திலுள்ளபூசையெய்து வஞ்சகராகியராக்காதர்களைச் செயிக்கும்
படியான ஸதஸதப்பெற்றார்-எ-று.

(ஐ)

மத்தியார்ச்சுனத்திருந்தவரவரமுநர்ப்டெருத
 நித்தியத்துவம்புசையாற்பெற்றனர்நினைக்கும்
 சித்தியாகியவாச்சியர்சிவார்ச்சுனைபாலே
 பித்திலாமறையத்தும்சீர்த்தியும்பெற்றார்

இ-ள். மத்தியார்ச்சுனமென்னும் திருவிடைமருதூரிலிருந்துதவஞ்
 செயக ஒரு பெரிய வரும் பழமலையிலிருந்து சிவபூசைசெய்து சகலவ
 ரங்களையும்பெற்று நாம அடையாத நித்தியத்துவத்தையு மடைந்தார்
 அல்லாமலுட நினைக்குமளவில் சர்வவநகச்சித்திகளுவ கைவசமாகத்த
 க்க வர்ச்சியரி றியும் அச்சஸகலச்செய்திருந்து சிவபூசை செய்ததினாலே
 மயக்கமிடலாத வேதார்த்தத்தையும் சகலசித்திகளையுமடைந்தார்-எ-று

சுக்கிரன்சிவபூசையாற்றொக்கானவர்க்கே
 மெய்க்குருத் தாமமிருதசஞ்சீவனமபெற்றான்
 றக்கசித்தியுஞ்சிகண்டியுந்தானநற்றறித்தான்
 மக்கண்மித்தார்தொகொடையமுனியானார்

இ-ள். சுக்கிராசாரிபுநம் வீரத்தாசலத்திலிருந்து சிவபூசைசெய்
 து ராஜசகலத் திதகலக்கல்லம் உண்மையான ஆசிரியத்துவமும்மி
 ருதசஞ்சீவனமொகன்ற மந்திரசிகந்தியையும்பெற்றார் சிகண்டியென்கி
 ன்ற பெரியவரும் அந்தஸ்தலகந்திரசிவபூசைசெய்து தருதியான சகல
 சித்திகளையும்பெற்றார் விசுவாமிதரபுரணியம் அந்தன்கலத்திற்சிள்ளை
 களோடே உறவினனோர் திருந்து சிவபூசைசெய்து வேசமுனிவரானார்
 —எ-று. (யுட)

வரிட்டருள் பழமலையனாப்புதுமலராலே
 விசிட்ட பூசையுஞ் செயதனாவேன்வியுஞ்செய்தார்
 மசிப்பவர்க்கள விரிசின் பூசினோடகத்துயர்நண்ணப்
 புசிகமளவகரைவிரினைபூசினாரும்புசித்தார்

இ-ள். வரிட்டருளிவரும் பழமலையாகரைப் புதிதாகியமலர்களைக்
 கொண்டு மேன்மையானபூசைகளுஞ்செய்து யாகமுஞ்செய்தார்அன்
 னஞ்செய்த வெடாகமாகாலையில் அசந்தியபூசினாரும் பலமுனிவ
 ர்களுடனேவந்து சையேந்த அசிறப்பாககலவாககூட புசித்தார் மற்ற
 முனிவர்களும் வாங்கிப்புசித்தார்கள் —எ-று. (யுச)

இந்திரன்முதற்கட ஷ்ளோனையதேவர்
 சந்திரன்பகல்சதுமஷ்ணந்தன்கொண்டார்
 மந்தரத்துநம்பழமலையாதனுமவடிவாய்
 வந்திருந்துதன்னைகயினுல்வாங்கினனவியே
 யுக

இ-ள். இந்திரன்முதலான அஷ்டதிக்குப்பாலரும் மற்றதேவர்களும் சந்திரனும்-சூரியனும்-நான்குவேதங்களும் அந்தயாகசாலையில்வந்து அவிர்ப்பாகத்தைக்கொண்டார்கள் அப்பொழுது மதுபழமலையாகரும் நம்போல உருவங்கொண்டெழுந்தருளினபின் அவர்களேர்டிருந்துகமறு திருக்கரங்களால் அவிர்ப்பாகத்தைவாங்கிப்பிடுத்தார்—எ-று (யௌ)

அண்டரந்தராளகரணாவெல்லுவான் திரண்டு
மிண்டிவந்தனாகரரும்வேலையிலொளித்தார்
கண்டகததயன்கடல்நீராகயினால்வாங்கி
யுண்டபின்வெளியாயினாகரணாயொழித்தார்

இ-ள். முற்காலத்தில் ராக்ஷசர்களைச்செயிக்கும்பட்டநினைந்து சகல தேவர்களுந் கூட்டமாகக்கூடவந்தார்கள் அப்பொழுது ராட்சசர்களெல்லாரும் சமுத்திரத்திலொளித்துக்கொண்டார்கள அதுகண்டு அகஸ்தியமுனிவரும் சமுத்திரசலத்தைக் கையிவ்வாங்கி ஆசாமனமாக வுட்கொண்டபின்பு ராட்சசர்கள்வெளிப்பட்டார்கள் அந்தசமயத்தல் அவர்களெல்லாராயும் தேவர்கள்சங்கரித்துவிட்டார்கள்—எ-று. (யௌ)

அவர்களெண்ணினபெற்றனளோனையமுனிவோர்
தவர்கடே வர்கடலத்தினர்பிலத்தினர்தக்கோ
ரெவர்களும்முதுகுன்றரையிறைஞ்சிடவாங்க
ளவரளித்தனர்நீவிருஞ்செல்லுமென்றமைந்தார்

இ-ள். நாம்இப்போது சொல்லிய இவர்கள்எல்லாரும் நினைத்தவரங்களைப்பெற்றார்கள் அல்லாமலும் மற்றமுனிவர்களும் தபோதனாகளும்தேவர்களும்-பூலோகத்தாரும்-நாகலோகத்தாரும் மற்றப்பெரியோர்கள்-யாவர்களும் அந்தஸ்கலத்திற்கென்று பழாலைநாதவைணங்க அவரும் அவர்களுக்குச் சகலவரங்களையுங்கொடுத்தருளினார் ஆதலால் நீய்களும் விருத்தாசலத்திற்குச்செல்லுங்கொள்ளு சனற்குமார முனிவர் முதலியசகலமுனிவர்களுக்கும்பீர்மதேவானுக்கிரகஞ்செய்தார்-எ-று

திசைமுகன்றிருவாக்குபதேசமாக்கொண்டு
நசையினொழுதுகுன்றினின்புனிவர்களைண்ணி
யிசையுமஞ்சனமலர்கடங்கரத்தினவெடுத்து
வசையிலாதமுத்தாநதிப்படிண்ணியமடுவில்

இ-ள். அதுகேட்ட சகலமுனிவர்களும் பீர்மதேவருடையதிருவர்களை உபதேசமாக்கொண்டு விருப்பத்தோடும் விருத்தாசலத்

திற்குப்போய்ச்சேர்ந்துதங்களுக்கிசைந்த- திருமஞ்சனமும்-மத்கிரபு
ஷ்பகனும் தங்களுடைய வாகனாலெடுத்துக்கொண்டுமற்றியில்லா
த திருமணிமுத்தாந்தியின் கணுள்ளபுண்ணிய மதிவினிடத்திலவந்து

மூன்றுகாலமுழங்குமமுதுகிரியிறையை
யேன்றபூசையுமிடந்தினர்வலஞ்செய்துசெய்தார்
மான்மிக்துயர்மாநர்வாங்களும்பெற்றார்
தோன்றினானமுதலியிலாச்சுகத்தையுமடைந்தார்,

இ-ள். திரிகாலங்களிலும் வலஞ்செய்து நமது பழமலைநாதரை மே
ன்மையாகப்பூசித்து பிரதக்ஷணஞ்செய்துசெய்துசெய்தார்கள் அங்ஙன
ஞ் செயதபொழுது மயக்குவவாறுநான்பகிவஞ்ச சகலவாகனையும் பெ
ற்றார்கள அச்சுறு பிரமஞ்ஞ முண்டாகி கலியில்லாத சுகத்தையும்
பெற்றார்கள்—எ-று. (யசு)

உலத்தியாட்டைப்பொறுத்தும்வெறுத்தலுமின்றித்
தலத்து நமதுபூசித்துவலம்நின்றவர்கள்
பலித்தவென்றுகாங்குகளிலத்சயப்பட்டுப்
புலப்படதலத்திருந்தனாபூசைபுரிந்தார்.

இ-ள். சரீரத்தைபலர்த்தி ஒறுத்தலும்வெறுத்தலுமில்லாமல்இந்தஸ்
தலத்துவ்விசேஷந்தான் திற்துநாளில் தபோபலன்கள் சித்தியாயிற்
மென்று சகலமுனிவர்களும் கவகநருக்குள் ஆச்சரியப்பட்டு அந்தஸ
தலத்தல் ஸ்திரமாகவிருந்து சிவபூசைசெய்தார்கள்—எ-று. (அய)

கலிமலர்ச்சுருக்க முத்தம்பெற்றது.

அது சுருக்கம்-சுரு-தருவிருத்தம்-உசு'அ.

சுருத்தம்-சுரு-தருவிருத்தம்-உசு'அ.

உத்தரவது

சுருத்தம்-சுரு-தருவிருத்தம்-உசு'அ.

—0—

வேறு.

அருமைமாதவரிடைவிடாதிருந்தனரப்பா
லொருதுவாபரபுகத்தினிற்சுவேகவென்றொருவன்
குருகுலத்தினிம்மணவாவனையதுகோடி
பிருதிவிப்பரபாஷ்டனம்பெருவயதிருந்தான்.

இ-ள். அந்தஸ்தலத்தில் அருமையாகிய முனிவர்கள் இடைவிடாமல் சிவபூசையெய்திநூந்தார்களா அப்பால் ஒரு துவாரபாயுதத்தில் ஒரு குலத்திற் பிறந்துள்ள சுவேதமென்று பெயராயுடைய ஓராசன்ஐம்பது கோடி யோசனைவிசாலமுள்ள பூமிமுழுதும் வசக்கமீரத்தினால் ஒரு குடைநிழலில் அரசாட்சிசெய்து முத்தார்த வயஸ்சயுடையவனாகியிருந்தான்—எ-று. (க)

மகரவகரம்வல்லினர்துறந்திடையினத்தி
லிகலறுத்தினமாக்கியேவகரமதீரய்
வகரவக்கரத்தடங்கிடவொடுக்கெழ்வவைபோற்
றுகளிலாவினஞ்சேர்த்துறந்திறவர்பாலின்னான்

இ-ள். மகரவகரமாகிய துறோதாயியை வல்லினமாகிய சிகரவகர ரத்தைவிடுத்து இடையின வாகிய யகரவகர ரமெனறும் ஆன்மாவின் பிறிவகலொடுக்கி நகரவகரமாகிய மலபகைவகரவகரமாகிய அந் னிலொடுக்கி அவைகளை வொங்குனதுபோலக்குற்றமற்ற இனக்களெ ன்னும் யகரவகரமாகிய ஆன்மாவை, வகரவகரமாகிய அருளி லொடுக்கி அவ்வருளும் சிகரவகரமாகிய சிவமுறம்பதமற்று அபே தமான அத்துவிதானந்த நிலையில்லாதவற்ற ஞாத்திகளான பெரி யோர்களிடத்தி லனுசரித்திருந்தான் சுவேதராஜன்—எ-று. (உ)

இதற்கு தாரணம்-நீஷ்டாநுபூதிநிலக்கம்.

நகரமொடு மகரங்கள் சடந்தந்நாரணமா-நாடுகளை நீங்கியிலை கையை நவிலுதுங்கேள், வகரத்தினகரமுதல் யசரத்திறுநீன மசரமு நீங்கியமரிய சிகரமனாகினால், யகரலபய் வகரமுற்கான் சிகரத்திலொ டுக்க-மாசுமிறை நீக்கியபு முத் பெய்துமென்பது, தகரநகங்கியகு முனகமாதுக்கிறைவன் - தனதுதிறவுளமகிழ்ந்து சாத்தினன்குலவர் நீதே. (ங)

வேற்றுமைப்பெயர்விரிந்தவும்பலபெயர்க்கொருபேர்
தோற்றுமென்னவுமற்றலர்க்கனந்தமாய்த்தோன்றி
யாற்றுபேர்வீனையெச்செருஞ்சுவர்களுக்குகவித்
தோற்றுமெய்க்குயெழுந்தெனத்துணைசெயுச்செறிந்தான்

இ-ள். வேற்றுமைவகையால் ஒருபொருளுக்குப் பலபெயர்விரிந்தது போல பெயர்வேறு குணங்களாலே அநேகமாகவிரிந்த பெயர்களை யுடையவனாகியும் அப்படி விரிந்த பலபெயர்களுக்கும் ஒரு பொருளே தோற்றுவதுபோலச்சத்தருக்களுக்கு அநேகனுக்கயுந்தன்னையெடுத்தவர் களுக்கொருவனுக்கயுந்தோன்றி, பெயெச்சவீனையெச்சங்களின்வகையை க்கெரிந்து செய்யுளியற்றுங்கல்வி ரிமைந்தமனத்தையுடைய புலவருக்

குவேண்டியவைகளை யுகவிதோன்றுகின்றமெய்யெழுத்திற்கு உயிரொழுத்துதவியாயிருப்பதுபோலயாவருக்கும் உதவி செய்திருந்தான்—என்று.

கூப்பிலைம்பதுகோடோர் ஸ்வேயுலகாண்டோன்
பூப்பிரதசகணம்ப ினிநுன்புக்குந் நேவி
வாய்ப்பிலல் டாண்மான்டன ஸ்மரணவேதனையத்
தாப்புமன்னவன்கண்டன கொன்டனன்றளர்வே.

இ-ள். குறைதலில்லாத ஸ்ரீபதுகோடோரோசனை விசாலமுள்ளபூமி முழுதும் அரசாஜிசெய்த சுவிதராஜனுனைவன் தனதுமனையவளோடு ம்பூப்பிரதட்சணஞ்செய்தான, அகமனஞ் செய்தகாலத்தின்புஷ்பமா லையனிற்க அளகபாரத்தைதயுடைய மனையவா ஆயுறியாக குறைவின லீறந்துவிட்டான் எனப்பட மரணவன்மையை அருகிவிருந்த சுவித ராஜன்கண்டு மனத்தாற் சிவமடைந்தவனாக—என்று. (சு)

குறுகுறுத்துயர்க்குந் கூப்பிற் றுக்கொண்டான்
சதுமெனச்சிவகநுபுபேசமுடபெற்றான்
விதாவிநிர்ப்புடவ் டிருக்கஞ்சினம்பெற்ற
னெதுமந்சமனைப்டிரத்த, சதுமெனவெழுந்தான்.

இ-ள். சுவிதராஜனுனைவன் சுசாக்ஷன்பாலிப துன்பமடைந்து சுக்ரோடகவனுடைய திருவலகை சோதனப்பொலிவு அநிதீவரமாகச் சிவசாயுச்சித்தத்தைக்கொன்ற குணமுடையோசு பற்பெற்று அதிகநெக்க த்தோடமயிருக்க சிவனெனதுமந் திரத்தையும் பெற்றுக்கொரோமா னயமவாவை பொருந்தாது ஸம்ஸரணசலமென்று விசாரித்து எழுந்து புறப்பட்டான்—என்று. (ரு)

காவிநிப்புனல் முழுகினுக்கரிவ மயிறஞ்சிக்
காவிநிதெழுவுத்துதைகனபுபாடி
மாவிருக்குமைபாறுடன்வநிடையுமடனெந்தான்
மாவிருப்புறுமுனித்துவம்வநிடையிப்பெற்றான்.

இ-ள். சுவிதராஜனுனைவன் காவிநிகுயில் ஸ்மரணஞ்செய்து திருவா னைக்காவலவன்குட பூவுச்சோலைகள் விநித்துவளாக்ன்ற திருத்தவத் துலாபுயம் பெருமைபெருந்திய தருமரபாடியும் ஸஞ்ஜியாசஞ்செய் கின்ற மிகுனைவாறும் திருவருட் ணையுமேபோப் வணங்கி அந்தத்திருவ திட்டையென்னும் ஸ்மரணத்தல் யாவறும் அதிகவிருப்பங் கொள்ளுகின் ற சுவிதமுனிவனென்னும் பெயரையுடபெற்றான்—என்று. (சு)

கரியிராசனைக்கெழுமிமுத்தாநுமுழுகித்
திரிவலஞ்செயுத்திருமுதுகுன்றனைப்பணிந்து

பரிவினாற்குறுமுனிலயும்பணிந்தருந்தவங்கள்
புரிதரத்தலம்புகன்றருள்செய்கெனப்புகன்றான்.

இ-ள். சுவேதராஜனாவன் மலைக்குட் சிவோஷ்டமாகிய விருத்
தாசலத்திற்குவந்து திருமணிமுத்தா நதியில் ஸ்நானஞ்செய்து அழகி
ய பழமலையாதரை மூன்றுதரம் பிரதட்சணஞ் செய்துவிட்டு அன்பி
னால் அகஸ்தியமுனிவரையும் வணங்கிவிட்டு சுவாமி அடியேன்தவங்க
ள் செய்யும்படி மேன்மையான ஒழுந்தலத்தை யனுசுகிரகஞ்செய்ய
வேண்டிமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான்—எ-று. (எ)

விருத்தவெற்பினிற்றவஞ்செயின்மிருத்துவமிலை
திருத்துபிக்கலன்கோசிகன்றேவரிப்பெரியோர்
பெருத்தரான்முசன்பூசையாற்பெருவரம்பெற்று
வொருததர்வந்தவர்வரம்பெருதொழிந்தவரிலை.

இ-ள். இந்த விருத்தாசலத்தில் தவஞ்செய்தால் அவர்களுக்கு இற
ப்பில்லை அல்லாமலும் குறைவற்ற செலவாததையுடைய சூட்சுமமானவி
ஸ்வாமித்திரமுனியும் தேவர்களிற்கிறந்த பெரிப்பார்களும் பெருமை
பொருந்திய பர்வமதேவரும் இந்தஸ்தலத்தின்பூசைசெய்து பெரி
தாகிய வரங்களைப்பெற்றார்கள இந்தஸ்தலத்தில் வந்தவர்களில்வரம்பெ
றும் போனவர்களொருவருமில்லை—எ-று. (அ)

அனாதியாஞ்சயம்புலிங்கமுமருளுந்நதியும்
வினாவிவேலரத்தம்மேவலாநாமபிக்களைந்து
பினாகியோகமுஞ்சீத்தியுருநாமம்பெற்றோ
மனாதியாலுமித்தலத்தினையளக்கலாம்வதைத்தோ.

இ-ள். அனாதியாகிய சுயம்புலிங்கத்தின் பெருமையும், அந்நவநவ
மாகிய திருமணிமுத்தா நதியின் பெருமையும், எனது ஆசிரியராகிய
வேலாயுதத்தையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளனுசுகிரகஞ்செய்யக்கே
ட்டு அவரது ஆக்கினையினால் நாமும் இந்தஸ்தலத்திற்குவந்து பூசித்த
பின்பு சிவயோகமுஞ் சகலசித்திகளும் பிரமஞானமும பெற்றோம் ஆ
தலால் இந்தஸ்தலத்தின் மகிமையை மனமுதலானவைகளாலும் அள
விட்டுச்சொல்லலாடுமோ—எ-று. (சு)

நீயுநின்மனக்கவலையைநீக்கியித்தலத்திற்
நாயமாதவஞ்செய்யெனச்சொற்றன்னமுடைய
நாயமன்னமகத்தியனாத்ததைநம்பு
காயவாழ்க்கையைக்கானலுங்கனவுடையக்கருதி.

இ-ள். ஆசையினால் நீயும் இந்த ஸ்தலத்தி லிருந்து உன்னுடைய
மனோசஞ்சலத்தை யொழித்துப் பரிசுத்தமாகிய மகாதவத்தைச்செ

பவாவென்று அகத்தியமுனிவர் சொல்லியருளிஞர் அதுகேட்டு அந்தச் சுவேதராஜனும் அசுத்தியமுனிவர்கொன்ன வாக்கியத்தை உபதேசமாகக்கொண்டு சரீரவாழ்க்கையைக் கானற்சலமுங்கனவிற்கண்ட பொருளுமாக நினைந்து—எ-று. (10)

சீதளப்பசுஞ்செம்பொன்னுமேயந்துநித்திலத்தாற்
பாதலப்பணிமணியினுற்பத்தியற்குயிற்று
மீதலதிதின்மின்னிளங்கொடிமுலைத்தடந்தோய்
மாதளைத்துருமலர்நிறமன்னனுந்துறந்து

இ-ள். குளிர்ச்சியையுடைய பசுமைதங்கிய செம்பொற்றகட்டால் மேயந்து இடையிடையே முத்துகளாலும்பாதளைலோகத்திலுள்ள நாகரத்தினங்களினாலும் பத்தப்பத்தியாகப் பதிககப்பட்டிருக்கிற மேலுப்பரிசையினிடத்தல் இளைப்பொருந்திய மின்னற்கொடிபோன்றஸ்திரீயினுடைய ஸ்தனபாசத்திப்புணருகின்ற குருகுமச்சேமணிந்து மாதளம்புஷ்பத்தைவொத்து விளையுக்கிற திருமேனியினிறத்தைச் சுவேதராசனுந்துறந்து—எ-று, (11)

மூன்றுகாலமுத்தாந்திமுற்கீழேறணிந்து
கோன்றறிர்க்கையான்மஞ்சனங்கொழுமலலோந்தி
யேன்றதம்பிரான்பூசைமுக்காலமு மியற்றி
யான்றதக்கணஞ்செய்தெழுந்தஞ்சுமேசெபித்து

(இ-ள். சுவேதராசன் திருமணிமுத்தாந்தியில் திரிகாலங்களிலும் ஸ்தாபஞ்செய்து சரீரமுழுவதும்விபூதியைத்தரித்துக்கொண்டு தனது மார்தளிரையொத்தக்கைகளாற் நிரமஞ்சனமும் வளம்பொருந்தியபத்திரபுஷ்பங்களுமெடுத்து உயர்வானபழமலையாதலா மூன்றுகாலங்களிலும்பூசைசெய்துமேன்மையானபிரத்தட்சணமடஸ்காரங்களுஞ்செய்து பஞ்சாட்சரத்தையுஞ்செபஞ்செய்துமுடித்து—எ-று (12)

நிச்சயித்தநல்லடிசிலாவெய்தயிர்பாலா
னச்சுமின்சுவைக்கறியினுனறுஞ்சுவைக்கனியால்
வைச்சபண்ணியஞ்சருக்கரைப்பாணியவகையா
லிச்சையின்படியடியவர்பூசையுமியற்றி.

இ-ள். சுவேதராஜன் தன்மனதுனால் இனியவென்றுநிச்சயஞ்செய்த நன்மைபொருந்திய போசனத்தினாலும்—மெய்தயிர்பால்முதலானதுகளாலும் யாருடையிரும்பத்தக்கஇனிதான சுவைபொருந்திய கறிவகைகளினாலும் நல்லமதுரமாகிய பழவகைகளினாலும் ரசம்பொருந்தியசிற்ப

ஹண்டிகளாலும் பாயசமுதலியவற்றாலும் சிவனடியார்கள் மனவிறுப்ப
த்தின்படி திருப்திசெய்து பூசித்தும் இருந்தான். -எ-று. (௮௩)

நாற்றிசைப்பயன்சுமந்து நாற்றிசையெலாபின்னிச்
சேற்றவைப்புலன்கறத்திருந்திண்ணையிற் த்தச்
சாற்றுமன்பர்தான்விழ்ந்துதற்பழையேறித்
தோற்றுபொன்மழைபொழிந்த சுவேதமாங்கொண்டல்

இ-ள். சுவேதராசனென்னு மெகமானது சொல்லுகின்ற அடியார்களு
டைய திருவடியாகிய கடலில்விழ்ந்து நான்குதிசையிலுமுள்ள பொரு
ள்களாகிய றீரைக்கிரகித்து நான்குதிசைகள்கோற்றி கோதியாகிய மி
ன்னலையின்னிக கொடிய பஞ்சேந்தரியங்களைக்கோடுக்கலாகிய கருப்
பையடைந்து பெரியதிண்ணைகளாகிய இரண்டையிடுத்துத் தனது பழம
லையாகிய விருத்தாசலத்தில் வந்தேறித் தோன்றுகின்ற சுவர்ணமாங்கிய
மழையைச்சொரிந்தது-எ-று (௮௪)

சுந்தரங்கருண்முதுகிரிச்சோதியுமந்தரன்
வந்துநான்முகங்களித்தமந்திரத்தைசுயமியம்பி
நந்தமேனியிங்கரமார்திகளுக்காரா
மித்தமாந்திதிற்றவம்புரிபெனவினாகது

இ-ள்-சுந்தரகவாயிகள் ஓடிய திருந்தாடற்றிரங்கித் தியாகங்கொடுத்
தருளிய பழமலையாக நம்குளே தராஜனிடத்திற்குவந்து புகலாததில்
பிரம்மதேவருக்கு உபதேசஞ்செய்த மந்திரத்தையும் உபதேசித்துஇ
ந்தஸ்தலம் நமதுவடிவமாகும்இந்திசை மணிமுத்தாரங்குந்தகளுக்கெல்
லா மரசாகும் இந்தஸ்தலத்தில தவஞ்செய்வாயாக வென்றுசொல்லி
—எ-று. (௮௫)

அகிலகாரணன்மறைந்தனனத்திசைவணங்கி
யிகலறச்சிவபூசையுமகேசரபூசை
சகலதானதன்மங்களுந்தருக்கினுப்பெருக்கிப்
புகலருந்தவமகிஞ்சியாய்ப்புரிந்தனனசுவேதன்

இ-ள், உலக காரணனாகிய பரமசிவன் மறைந்தருளினார்அதிகண்டி
சுவேதராஜனும் அந்தத்தையை நோக்கி நமஸ்காரஞ் செய்து அந்
நான வன்மைநீங்குமபடி சிவபூசையும் மகேஸ்வரபூசையும் சகல் தா
னதார்பங்களும், மஹாச்சாகத்தாலுல் வீரத்திப்பண்ண மசால்லற்கரியதவ
த்தைச்சந்தேஷித்துடன்-எ-று (௮௬)

சுவேதமாங்குழக்கன்றுளிக்கெ ச்சையான்போல
வதிபன்றோற்றிநின்றறள்செய்வானசுவேதனேயுனக்குச்

சுதபனமுந்தந்தன நந்திக்குட்சகமும்

பதமுந்தந்தனமென்றனன்சுவேதனுமபகர்வான்

இ-ள். மழலையையுடைய இளக்கன்மைநீனந்திரங்கி வருகின்ற பசுவைப்போலப் பரமசிவனும் சுவேதமுனிவனுக்கிரங்கிப் பிரத்தியட்சமாகிநின்று சொல்லுகின்றார்; ஒப்சுவேதமுனிவனே நாம் உனக்குச்சுதபனென்னும் பெயராயுக்கொடுத்தோம் அல்லாமலும் நீநீஸ்வராகுக்குட்பட்ட சுகத்தையும் பதலையையும கொடுத்தோம் என்று நிருவளம்பற்றியருளினார், அதுகேட்டுச் சுவேதமுனிவனும் விண்ணப்பஞ்செய்கின்றான். (யௌ)

கலிப்பிறப்பினுற்காளனானாகினுலடியேன்

சலிப் சுவேதப்பிறப்பினுற்பலேதடுமாறி

வலித்துநின்பசுமறப்பனேல்மாறுகள்வருமேம்

பலிப்பிழப்பனையென்றியான்பயந்தனப்பிறப்பை

இ-ள். அடியேன் கரித்தரவாதையினாலும், யமவாதையினாலும், நாகவாதையினாலும் சலிப்படையவில்லைபிறப்பினாலும், திறப்பினாலும், இடமயக்கியவற்றோடுபின்பட்டு உம்முடையநிருவாகனைமறந்துவிடுவேனென்கில் மாறுகளுண்டாகும் அசனல் இப்போதுகிடைத்துள்ள தபோபலத்தை யிழந்துவிடுவேனென்று நினைந்து அடியேனும் பிறவிக்குப்பயந்தேன்—எறு. (யஅ)

பொன்றுமீப்பிறப்பொழிக்காநுள்புரிந் திடவேண்டு

மென்றுகூறுவானுமையுடனின் டுபோலென்று

நின்றிடும்படிவேண்டுநின் னரினையடிநேசன்

குன்றிடாவரங்கொடுத்திடவேண்டுமென்றுரைத்தான்

இ-ள். நாசப்படுகின்ற இறந்தப் பிறவிக் துன்பத்தை நீக்கி ரக்திக்கவேண்டிமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து சுவேதராஜன்பின்னையுஞ்சொல்லுகின்றான் சுவாமி இப்பொழுது கரிசனக் கொடுத்ததுபோலஎப்பொழுதும் இறந்தஸ்தலத்தல் உமையவளோ டெழுந்தருளி யிருந்த ரட்சிக்கவேண்டும் அல்லாமலும்அடியேனுக்கு உமமுடைய உபயநிருவடியின் கண் அன்பு நீங்காதிருக்கின்ற வரமுங்கொடுத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான்—எ-று. (யகூ)

சுதபன்முன்னேநீரிடாந் துள்ளுமுகைத்த

வதிபனுஞ்சிரித்தப்படியாருவதென்று

முதல்வனின்மனன்சுவேதனுமுதல்வரம்பெற்று

னுதவுத்தம்பிரானடியவர்பூசையமுரைப்பாம்

யெ

இ-ள். சுவேதராஜனாகிய சுதபனுக்குமுன்பாகமுப்புரங்களும்பொடியாரும்படி நகைசெய்த முதல்வனாகிய பாமசிவனும்நகைத்துஅப்படியே யாகக்கடவதென்று திருவுளம்பற்றி நின்றருளினார் சுவேதராஜனும் முதன்மையாகத் தானினைந்த வர்த்தைப்பெற்றிருந்தான். இப்பால் அந்தத்தலத்திலிருந்து சகல நன்மையையுந்தருகின்ற பாமசிவனடியார்கள்க்குப் பூசையைச் செய்வதினால் வருகிற பலனையுஞ்சொல்லுகின்றோம்—எ-று. (௨௮)

சுவேதச்சருக்கமுற்றுப்பெற்றது

ஆ சருக்கம்-ய-க்கு-திருவிருத்தம்-௨௯ அ

சுவேதச்சருக்கம்-ய-க்கு-திருவிருத்தம்-௨௯ அ

மதினோவது

அன்பர் பூசைச்சருக்கம்

வேறு.

பதினெட்டதனிப்பதினமூன்றாவதுசிவகண்டத்
ததிகச்சிரகிரியன்பர்கள் பூசையைவழைக்கின்றோ
மதிபெற்றுளவேர்வணிகற்கொருநூல்மகவுள்ளார்
முதிரக்காசித்தவார்ச்சனைசெய்தான்முன்னோன்

இ-ள். சிவகண்டமென்னும் ஆகமத்தில் வருத்துள்ள பதினெட்டத்தியாயங்களில் பதினமூன்றாவது அத்தியாயத்திற் சொல்லுபவன்மேன்மைபானபழமலையில் அடியார்களைப் பூசிப்பதின லுண்டானபலனைச் சொல்லுகின்றோம் டூர்வத்தில் விவேகமிக்குத்தள்ள ஒருவையையனுக்கு நான்கு குமாரர்களு ட்டி அவர்களிற் பிரதமபுத்திரானவன் தவமுதிர்ச்சியடையுழப்படியாகக் காசிவாசிகளாகிய பெரியோர்கள் வரக்காணல் அவர்களை விஸ்வநாதராகப் பாவித்துப் பூசைசெய்தான்—எ-று. (௧)

காசிப்பாமன்கழலிழ்புக்கான்முற்றோன்றல்
வாசிச்சோமீசத்திலிரண்டாவானன்பர்
நேசப்பூசைநிறைத்தருள்பெற்றான்முன்றாவன்
பாசத்தாருடமக்கள்பறித்ததனத்தாலே

இ-ள். அங்ஙனம்பூசித்தபிரதமபுத்திரன் தேகார்த்தத்தில் காசிவிஸ்வ
நாதருடைய திருவடியிற்சேர்ந்தான் இரண்டாவது புத்திரானவன் ந
ன்மைபொருந்திய சோமீஸ்வரமென்னுந்தலத்தினுந்து வருகின்ற அ
டியார்களைக் கண்டு அன்புடனே சோமீஸ்வரராகப் பாவித்துப் பூசை
செய்து தேகார்த்தத்தில் சோமீஸ்வரருடைய திருவடியிலடைந்தான் மூ
ன்றும்புத்திரானவன் பந்துக்களுடைய பிள்ளைகள் வியாபாரத்தினின்
து பசுப்பறியாகக்கொண்ட திரவியத்தினால்—எ-று. (உ)

தனபதியாகிக்கனகசபைப்பத்தர்க்கன்பாய்த்

தினமுமருச்சனைசெய்திறைபாதத்திப்புக்கா

னினமொருசிறுவன்சிறு துணிகைக்கொண்டிடவெட்டிப்

பனவனாவெட்டிச்சிறுவனாவெட்டிப்பறிகொள்ளும்

இ-ள் குபேரனைப்போற் செல்வத்தின் மிகுத்துள்ளவனுங் சிதம்
பரத்தினிருந்து வருகின்ற அடியார்களைக்கண்டு சபாநாயகராகப்பாவீத்
து நாளதோறும் அன்பாகப் பூசைசெய்து தேகார்த்தத்திற்சபாநாயகரு
டைய திருவடியிற்சேர்ந்தான் இன்னமொருவனாகிய நான்காம்புத்திர
ானவன் ஆராகிலும்ஒரு சிறியவஸ்திரம்வைத் திருந்தாலும் அதையும்
அபகரிக்கும்படி நினைந்து அவர்களைவெட்டியும்பிராமணர்களாயிருந்தா
லும் சிறுபிள்ளைகளாயிருந்தாலும் வர்ச்சிக்காமல் வெட்டியும் அவர்க
ளிடத்துள்ள பொருளைப்பறிப்பதே தொழிலாகஇருந்தான்—எ-று.(௩)

படருங்கொலைசெய்துதிருடும்பலபொருள்பழிஞருடன்

விடரொடுநடரும்கேசையர்நீசர்கடாமுன்பா

ரடருங்கொலைசெய்வத்பிழைமூடிப்பிணிமூடி

கடையிரமன்றொட்டுக்கட்டக்களையான

இ-ள் துன்பப்படுத்துகின்ற கொலைபாதகத்தைச்செய்துதிருடுகின்ற
அந்தப்பல பொருள்களையும் லல்லோர்களுக் கனுபவமாகத்தாகிப் ப
ழிபாதகர்களும்-தூர்த்தர்களும்-கூத்தர்களும்-கேசையர்களும் - நீசர்க
ளும்-அனுபவிப்பார்கள் இவனுமிருந்த கொலைத்தொழிலைச் செய்தப
டியினால் இம்மையில் அநகபாதகங்கள் மேலட்டுப்பலவியாதிகளு ம
திகரித்து அப்பாதகங்களால் தூண்டப்பட்ட பிரம்மஹத்திதேர்ஷம் பி
டித்துவருத்த அதனால் மூர்ச்சையாகினால்—எ-று (௪)

மைந்தன்படுதாயர்களைவிடாருநான்முதுமறையோன்முன்

றந்தையுரைப்பச்சகலபிராணக்கடன்மூழ்கு

மந்தனன்மொழிவானமருமுனிவரும்வரமெய்திப்

புத்திசெய்முதுகிரிசென்றூலிப்பிணிபோமென்றான்.

இ-ள். இப்படி நான்காம் புத்திரனுனவன் படுகின்றவருத்தத்தை ஒரு நாள் பிராவானவன்கண்டு ஒருவையோடுகரான பிராமணனாவனங்கிச் சொன்னமாதிரத்தில் சகல புராணங்களாகிய சமுத்திரத்தில்முருகியுள்ள அந்தப்பிராமணோத்தமருஞ்சொல்லுகின்றார் நீங்கள் தேவர்களும் முனிவர்களும்-தங்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைப்பெற்று இடைவிடாமல் தியானிக்கப்பட்ட மேன்மையுடைய விருத்தாசலத்திற்குச் சென்றால் இந்தவியாதிகள் நீங்குமென்று சொல்லியருளினார்—எ-று. (௫)

மறையவன்மொழியைப்பிரமாணித்தவன்மகனோடு
நிறைகிளையுடனும்வணிகனுமுதுகிரிசோர்புக்கா
னறைகமள்மூக்தாநதியினின்பூழ்ச்சிரவெற்பி
லிறையுடனுமைநீனையெய்திவண்கினரிவொல்லாம்.

இ-ள். அந்தப்பிராமண நுடைய சொல்லைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு அந்தவசியனும் தன்னுடைய புத்திரனோடும் நிறைந்த சுற்றத்தாரோடும் நேராக விருத்தாசலத்திற்குப்போனான் வாசனை பரிமளிக்கின்ற திருமணிமுத்தாந்தியில் ஸ்ரானஞ்செய்து பழமலையின்கண்வெழுந்தருளிய பரமசிவனையும் பெரியநாயகிபம்மைமபானாயும்இவர்களெல்லாரும்போய் வணங்கினார்கள்—எ-று. (௬)

நாடெரஹும்வணிகனுமைந்தனுமூக்தாநதிமூழ்சிக்
தேடருநாற்றுடனெட்டுவலஞ்செய்துசுவனையுள்
ருடனைநம்பினமென்றுவணங்கித்தருதொண்டர்
நீடியபூசையுறித்தமுயன்றாரெறியோடும்

இ-ள். இந்த வசியனும் அவனுடையகுமாரனும் நாஸ்தோறும் திருமணிமுத்தாந்தியில் ஸ்ரானஞ்செய்து யாவராலும் தேடித்தெற்கரிதாகியபழமலேநாதனை நூற்றெட்டுப் பிரதட்சிணஞ்செய்து எமது கர்த்தாவாகிய பரமசிவனையும்முடைய திருவடிகளையே நம்பினோமென்றுதுதித்துவணங்கிச் சிறப்புப்பொருந்திய அடியார்களதுமேன்மையானபூசையையும் தினந்தோறும் விதிமுறையாகச்செய்தார்கள்—எ-று. (௭)

மடமுங்கட்டிப்பொருளுநிரப்பினர்வருதொண்டர்
கிடமும்பூசையுமியல்பினளித்துப்பரிவாலே
யடருந்தனமுந்துகிலும்முதுமருள்புந்
கிடமுளவடியவரிச்சைப்படியேசெயுநாளில்

இ-ள். அந்தஸ்தலத்தில் மடாலயப் பிரதிஷ்டையஞ்செய்து அதற்கு வேண்டிய திரவியங்களும் வைத்தார்கள் அல்லாமலும் அவிடத்தில்

வருகின்ற அடியார்களுக்கு இடமும் கொடுத்து அவர்களை விதிமார்க்கமாகப் பூசித்து வணங்கிப் பரஞானமும் பரபத்தியும் திடமாகிறைந்துள்ள அந்த அடியார்களுடைய மனவிருப்பத்தின்படி மிகுந்தபொருள்களும் வஸ்சீர்தாங்களும் அமுதம் அன்பாகக்கொடுத்துத் திருப்தி செய்து வருகின்ற காலத்தில்—எ-று (அ)

ஒருவரிடத்தின்பினியும் பிரமனுமொழிவாகிக்
கருதருவனடியவர்மேல்வைத்தகருத்தாலே
மருவருசுவனடிமைந்தனடைந்தான்வணிகனுடன்
கருவளர்களை ஒருமதுவழியாகக்கதிசேர்ந்தார்

இ-ள் அந்தவசியனுடைய குமாரனைவன் ஒருவருஷத்தில் சகலவிவாதிகளையும் பிரம்மஹந்தி தோஷக்கதையும் நீக்கி மனத்தினுள்ளினைத் தற்கரிய பரமசிவனடியார்களிடத்தல்வைத்த அன்பினால் தனது பிரதாவோடும் பொருந்துதல் கரிகாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளின் சேர்ந்தான் அவன் வமிசத்திலுண்டானசுற்றத்தாரும் அதுவேவழியாக மோட்சத்தைப்பெற்றார்கள்—எ-று (ஆ)

வேறு.

இந்தவணிகர்நால்வரினுமினையோன்பெற்றபேறதனை
யந்தமில்லாக்குறுமுனிவனரியசுவேதமுனிக்குரைப்ப
வந்துமுனிவனேவலினுன்மணிமுத்தாறுதனின்மூழ்கி
யெந்தைபெருமான்முதுகுன்றனினைத்தாமரைத்தாள்பணிந்தேத்தி

இ-ள். இந்த வசியகுமாரர்+ள். நாலுபேரிலும் இனையவன் பெற்றமோகூதத்தை ஒருநாளும் அழிவில்லாத அகஸ்தியமுனிவரானவர் அரிதாகிய சுவேத முனிவருக்குச் சொல்ல அந்தச் சுவேத முனிவரும் அகஸ்தியமுனிவரது ஆக்கனை வழியாக விருத்தாசலத்திற்கு வந்து திருமணிமுத்தாறுதரையில் ஸ்நானஞ்செய்த எமது பிரதாவாகியும் கடவுளாகியும் விளங்குகின்ற பழமலைநாதருடைய இரண்டு திருவடித் தாமரைகளையும் வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து—எ-று (ய)

தன்பூசையினலாட்டியநீர்தன்னுச்சுவேதநதியாக்கி
யன்புபூசைபலநாளுமன்பார்செய்யுநெறியாலு
மின்பமொழிகளவர்க்குரைக்கு. மியல்பினலுமிதத்துடனே
நன்பாய்கறிகணல்லமுதுவயந்துபடைக்குநண்பாலும்

இ-ள் தான்செய்தபூசையில் பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்ததிறுமஞ்சனஜலத்தைத்தன்பெயரால் சுவேத நதியென்று சொல்லும்படி செய்வித்துப்பலகாலமும் அடியார்கள் பூசையை யன்போடு செய்துவருகின்ற கிரமத்தினலும் அவர்களுக்கு இன்பமுண்டாக உபசாரவசன

ங்களைச் சொல்லுகின்ற தன்மையினாலும் இனிமையோடும் அகர்களுக் கு நல்ல பால்தயிர்களும் நல்ல அமுதும் சந்தோஷித்துப்படைக்கின்ற நட்பினாலும்—எ-று.

(யக)

நல்லமுதுகுன்றுடையிரானயந்தசுவேதன் முற்றேன்றி
யல்லம்முறவியறுத்தருளவதனை நம்பியபசாரணியத்
தெல்லையுனிவர்கேட்டுருகியிசுனடியாற்பூசைசெய்யத்
தெல்லையிறைவன்முனிவர்கட்குத்திருக்கத்தாடியருள்செய்தான்

இ-ள். நன்மைபொருந்திய பழமலையின்கண் னெழுந்தருளிய பா மசிவன் திருவுளமகிழ்ந்து சுவேதமுனிவனுக்கு முன்பிரகாசித்து நின் று துன்பமாகிய பிறவியை நீக்கத் தமது, தாதுவடிவையக் கொடுக்கரு ளினார் அந்தமகிமைபை நைமியசாரணியஸ்தலத்தி லிருந்து தவஞ்செய் கின்றமுனிவர்கள் கேள்விப்பட்டி மனமுருகி அந்த ஸ்தலத்திற்குவந் து பாமசிவனடியார்களைப் பூசித்து வரும்பொழுது சிதம்பரத்தி லெ ழுந்தருளி விளங்காநின்ற சபாநாயகரும் அமுனிவர்களுக்குப் பிரத் தியட்சமாகிநின்று அழகிய நடன தரிசனம் கொடுத்தருளினு—எ-று.

சுமந்தமுனிவன்வீருத்தகிரிச்சோதிப்புராணஞ்சொல்லுவங்கா
லமைந்ததெய்வவன்மனெனுமரசன்கேட்டுவாழுத்திச்
சுமைந்தமுத்தாநதிமுழுகித்தானுமுடையான்னைபணிந்து
கமஞ்சோர்பாமசிவனடியார்க்குதற்பூசைசெய்திருந்தான்

இ-ள் சுமந்தமுனிவரானவர் வீருத்தாஜலத்தினது பிரகாசம்பொ ருந்திய புராணத்தைச் சொல்லுவங்காலத்தில் பொருந்திய தெய்வவன் மனென்னு மரசனானவன் கேள்விப்பட்டி வந்து ஸ்ரீஞ் செய்தவர்களு க்குச் சகல நன்மையும் மோகநக்தையுள் கொடுக்கும்படி பிரகாசித்தி ராநின்றதிருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்ரீஞ்செய்தபழமலையாதவை வளங்கிப்பரிபூரண, ஞானசொருப சுபாவமாக விளங்குகின்ற பாமசிவன டியார்களையும் அந்தஸ்தலத்தில் அன்பாகப் பூசித்திருந்தான்—எ-று(யக)

எந்தைபெருமானடியார்களியாவர் மனையிற்சென்றாலு
மந்தமனையின்புனிவர்குமாமமார்குமாமுருகெரிங்கியிடுந்
தந்தமனையிற்றிரவியங்கடாமேகின்றகூத்தாடு
முந்துமடியாற்பூசையினுன்முவேழசுற்றங்ககையேறும்

இ-ள் எமதுபிதாவாகிய பாமசிவனுடைய அடியார்களானபேர்கள் எவர்களுடைய விட்டிற்சென்றபோதிலும் அந்த விட்டினிடத்தில் மு னிவர்கூட்டமும் தேவர்கூட்டமும் வந்து நெருங்குவார்கள் அல்லாம லும் அவ்வவர்கள்விடுகளிலுள்ள திரவியங்களாகிய அமுது ஆடைபொ ருள் முதலானதுகள் நாம் சிவனடியார்கள் உண்ண உடுக்க அர்ச்சிக்க

சையானது எவ்வகைப் பட்ட பூசையிலும் அதிக நன்மையைத் தருவதற்கும் விவேகியானவன் இந்தப் பரிசுத்தமான சிவலிங்கப் பூசையைப் பொருந்திய மூன்றுகாலத்திலுஞ் செய்வான் அங்ஙனஞ்செய்வது கூடாதாயின் இரண்டிகாலத்திலாகிலும் ஒருகாலத்திலாகிலுஞ் செய்வான் இங்ஙனம்பூசிப்பவனுக்கு அங்குகத்தியிலும் அந்தக்கரணசுத்தியாகிய சர்ப்பத்தியே மகாநன்மையாகும்—எ-று (க)

முச்சுடரிதயஞ்சென்னி முறைமணல்மண்மாரீறு
விச்சையாங்கும்பங்கொன்றை வில்லநீரூசைபால்வேறி
கைச்சுவொழுத்துச்சாணாகந்தனிவாழ்பூசை
யிச்சையாற்செய்வானின்மே லளற்றிவிவியானைக்கொப்பான்

இ-ள் சோமசூரியாக்கினியாகியமூன்றுசுடர்கள் இருதயம்-5ர்ம்மாரந்தரம் திருமுறை-மணல்-மண்-மா-துருநீறு-ஞானசொருபமாகியபூரணகலசம் கொன்றை-வில்வம்-ஜலம்-தருப்பை-கூரீம்-வேதகை - சுவரிலெழுதிய சித்திரம்-சாணம்-ஆகியஇவற்றில் எவற்றிலாகிலும் பரமசிவத்தைஆவாகனம்பண்ணி அன்பினுந்பூசிக்கக்கடவன் அங்ஙனம்பூசியாவீட்டால்சேற்றிலழுந்திய யானையைப்போல்களையேறமாட்டான்—எ-று. (உ)

எத்தனைபடித்தானேனுமெத்தவுஞ்செய்தானேனு
மத்தனையாகமெல்லா மடைவுடன்செய்தானேனு
நித்தனைப்பூசைசெய்யா நெடுஞ்செயற்போகமெல்லாஞ்
செத்தவழ்களித்தாலொக்குந்தீங்கானன்மழையுமொக்கும்

இ-ள் பரமசிவனைப் பூசியாதவன் எவ்வளவு கல்விகற்றவானாலும், எந்தெந்தத் தவங்களைச் செய்தவனாலும் அவ்வளவு பாகங்களைல்லாம் முறையாகச்செய்தவனாலும், நூல்களிற் கூறிய அவனுற்செய்யப் பட்ட மேன்மையானசெய்கைகளுமவனுபவிக்கின்ற சகலபோசபோக்கியங்களும் செத்துப் பசிசமானவனுடைய செய்கைக்கும் அப்பிணமானவன் அனுபவிக்கப்பட்ட போக போக்கியங்களுக்குஞ் சமானமாகும் அல்லாமலும் கானலிற்பெய்த மழையையும் ஓசுகும்—எ-று (ங)

தவத்தினுக்கரசனான சங்கரன்பூசைசெய்யான்
கவர்த்தநீராகிலீழ்வனெறினுங்காகம்போல
வவத்தனய்நேரயும்பேயுமல்லலுமிடியுஞ்சுற்றிச்
சுவர்த்தலைப்பூனைபோலச் சுற்றுவன்யோனிகோறும்-

இ-ள் தவங்களுக்கிறைவனுக்கிய பரமசிவனுடைய பூசையைச்செய்யாதவன் துன்பப்படுத்துகின்ற தீமையாகிய நரகத்தில் விழுவான் அங்ஙனம் விழுந்து கிடப்பவன் விமோசனகால முண்டாகிப் பிறவிக்க

காயிலேறித் தேகமெடுத்தானபிணம் காக்கைபோலக் கருநிற மூடைய
வனம் வியாதிகளும்பிசாசமும்-வருத்தமும்-தரித்திரமும்சூழ்ந்துவிண்
னாகி-சுவரினிடத்தள்ள பூசையைப்போல் பலயோனிகள்தோறஞ் ச
ற்றித்திரிவான்—எ-று. (ச)

பூசையிலாதானுண்டிப்புழுப்பிணம்புலையன்கட்ட
மாசுளபாவமொக்கும்வாளினிற்றீயில்விழ்ந்து
நாசமாவதுவேவன் றுநற்குலம்பிறந்தானேனும்
தேசளரவனைத்திண்டிற்றெரிசிக்கிள்ளைக்கிற்பாவம்.

இ-ள். பூசையிலாதவனுண்ணப்பட்ட போஜனமானது புழுத்தபி
ணமும்-புலையனுடைய கஷ்டமுமாகும், மாசுபொருந்திய பாதகத்திற்
குச்சமானமாகும் அவன்வாளினிடத்திலாகிலும் நெருப்பினிடத்திலா
கிலும்விழ்ந்து இறந்துபோவதென்கண்மையாகும் அவன்உயர்ந்தகுலத்தி
ற்பிறந்தவனுயிருந்தாலும் அவனைச் சிவபூசைசெய்கின்ற பரிசுத்தவான்
கன்கையால் திண்டிணலும் கண்ணாற்பார்த்தாலும் மனத்தால்நீனைத்தா
லும் பாவமுண்டாகும்—எ-று. (ரு)

உழலேசேர்காட்டுவேனிற்குதவியசற்பகத்தி
னிழநனையொக்கும்பூசைநிகழ்ந்திழற்றவந்தானங்க
ளமுலுறுவேன்விதிர்க்கமடங்கலுஞ்செய்தாலொக்குங்
கழலடைந்திடுவனபின்னார்க்கணநாசனாவமுன்னே

(இ-ள்) சிவபூசையானது அடைந்தவர்கட்டிகல்லார் தாபத்தைத்த
ருவதான பாலேவனத்தின் கட்டிகோடையால்படுகின்ற வருத்தத்திற்குஉ
தவிசெய்த கம்பகவி நுகூற்றிழலுக்குச்சமானமாகும் அல்லாமலும்அப்ப
டிப்பட்ட சிவபூசையைச்செய்தால் சகலதவங்களும் சகலதானங்களும்
அக்கினியினும்செய்கின்றசகலயாகங்களும் சகலதீர்த்தஸ்ரளங்களுஞ்
செய்ததற்குச்சமானமாகும் அங்ஙனஞ்செய்தவன் தேகாந்தத்திலுன்
புகணநாதனுதித் தெய்வவிமானத்தலேற்றெய்யுலகாளுஞ் சஞ்சரித்து
ப் பின்பு பரமசிவனுடையதிருவடியிற்சேருவான்—எ-று. (சு)

சிவலிங்கத்தொருகைரீபூச்செலுத்திடி ல்விருத்தவெற்பிற்
கவனமின்மருதமேருகாசிகாகாதிற்கங்கை
பிவர்பிரயாகைகேயையிமகிரியாதிதன்னிற்
றவெடுங்காஸஞ்செய்துதருமமுஞ்செய்தாளொக்கும்

(இ-ள், விருத்தாசலத்திலிருந்து சிவலிங்ககத்தில் ஒருகைசலம் விட்
டபிஷ்கஞ்செய்தாலும் ஒருபுஷ்கத்தைச்சாத்தினலும், சஞ்சலத்தை
ரிவாத்திக்கின்ற திருவிடைமருதாரிலும், மகமேருவிலும் வாசனாசியி
யுட

லும் சமுத்திரதீரத்திலும் கங்காதீரத்திலும் கரையெழுச்சியையுடைய பிரயாகாகூதியிலும்கேகைகூதியிலும்துமயகிரிமுதலானகிரியிடங்களிலு ம்வசித்துநொடுள்ளதவஞ்செய்துதருமமுஞ்செய்ததற்குச்சமானமாகு ம்—எ-று.

(எ)

வெகுவிதவிரதஞ்சாந்தமெய்ப்பரிமேதங்கோடி

தருபலவெருடாட்பூசைதனைச்செயின்மரண துக்க

மகுதலைமகவான்செல்வமவன்கொடுத்தவர்க்கேயுண்டா

மகிபதசெல்வந்தானுமற்றவன்கொடுத்தாலுண்டாம்

இ-ள் ஒருநாள்சிவபூசைசெய்தால்வெகுவிதவிரதஞ்சாந்தமெய்ப்பரிமேதங்கோடி உண்மையாகிய கோடி அகவமேதமாகும் என்றும் சொகால் உண்டாகுந் ததகுதியான பலனு டாகும் அவனுக்கு பரணவருத்தமு மில்லை இந் திரபோகத்தை அவன் வளர்ச்சுருகு விட மயக்கொடுக்கின்றானே அவர் களுக்குண்டாகும் அவனுண்மேதேவந்தேபோசாபெற்றவன் பூசலாகச் செல்வத்தை வளர்ச்சுருகுவிடும்படி கொடுக்கின்றானே அவர்ச்சுருகு ண்டாகும்—எ-று.

(அ)

எந்தெந்தப்பதமிச்சித்தானேதுகாமிடமிச்சித்தா

னந்தந்தக்கெல்லமுண்டாமட்டமித்தியிந்தை

நினைசயிற்றெவராசரித் தயாபாபாசகீர்த

சீந்தையாற்சலர்பூசுகொண்டுனைபர்ச்சித்தாலுண்டாம்.

இ-ள் உள்ளவிலுள்ள நாமஞ்ஞானமே பத்திரபுஷ்பரங்கொண்டு பரமசிவனை பூசிக்கொண்ட அகநானந்த சாதவன் எவ்வெந்தப் பதங் களை வளர்த்து விடுகிறான் அகநானந்த சாதவன் எனப்படும் ஐந்தா னந்தபதங்க ளுட அந்தச்செல்வரே உட அவனுக்குண்டாகும் அல்லமையும் அஷ்ட மாகித்தானும் வந்தைக்கொண்ட நாமநினைபர்ச்சித்தபோகமும் நித்தய மங்களமுங் கீர்த்தியுண்டாகும்—எ-று.

(க)

வாசவன்மலரோன்மரடன் மகிழ்சிவபூசைசெய்து

சேசகலககடபுளாளு தருவாணையிரணி

யீசுரன்பூசையாலேயிருக்கவான்முகத்தின்மார்பிற

பாசமின்முவர்தம்பாற் பரிவீடம்பெற்றானே

இ-ள் தேவேந்திரனுய்-பிரம்மாவும்-விஷ்ணுளும்-மகிழ்ச்சியைத்தரு கின்ற சிவபூசைசெய்து பரகாசம்பொருந்திய தேவர்களின் தலைமைபெ ற்றார்கள் அல்லாமலும்-லட்சுமி-சரஸ்வதி-இரத்திராணி-இவர்களமுவரு ம் சிவபூசைசெய்து அதனால் லட்சுமிபானவன் புந்தயில்லாதமுவர்களி ல் விஷ்ணுவினுடையமார்பிலும், சரஸ்வதியானவள் பிரம்மவினுடைய

பழகத்திலும் இத்திராணியானவள் தேவேந்திரனுடையபெருமைபொருந்தியதுடையிலுமாக அன்போடும்வசிக்கமுடிபட்டபெற்றார்கள்—எ-று.

ஆரிடந்தேவலிங்க மிராக்கதம்படி கந்திர்த்தஞ்
காபுடைச்சுபம்புஷெற்புந்தாபிதத்தியழந்ந்பூசை
யேருடைமறலிதானு மிவர்தடக்கழமையாவன்
சேர்வர்சாளுபந்தேவர்க் கிறைபதினூல்வர்காஸம்

[illegible]

கனர்பொலித் தழுவா கருவிநூல்குறிச்செய்தபூசை
மின்புளுவாடையப்புகை வடிவைத்தெந்தங்குளபதற்
யுடைதாமது நியமாள்வரை மாக்ஞமிடை ஞாயன்
ஞெண்ட ஓடபூசைசெய்வான் கற்பமாமுதநீசர்வன்

[illegible]

நாயக்கொட்டிட்டுவேலானிசனன்றிகொண்டவனாக்கொன்றான்
 திருகுணன்விரதபகுகுசேயிழைமறையோர்க்கொன்றான்
 பாக்கியபூசைசெய்யிற் பாவம்சீபாய்ப்பாறுபால்வ
 னாக்கவன்செல்வந்தானே செல்வமென்றதையும்வேதம்

இ-ன், சோழ மாமிசமும் எரியிற்சமைத்து நாயைஉண்டித்து தானு முன்பவனுளும் புலையானுளும் ஒருவர்செய்தகன்றியைமறந்தவனு ளும் பசுவைக்கொன்றவனுளும் கொடியகுணத்தையுடையவனு ளும் விரதபங்களுளும் ஸ்திரீகளையும் பிராமணர்களையுங் கொன்றவ னுளும் சடஸ்பாககியத்தையுந்தருகின்ற இவ்வுத்தசிவபூசையைச்செய்

தாசில் அவனதுபாதக்கள் நீக்கிச் சூரியனுக்கொப்பாக விளங்குவான்
அல்லாமலும் அவன் தேடப்பட்ட செலவமே செல்வமென்று நான்கு வே
தங்களுமுறையிடும்—எ-று. ௧௩

தறவிகடாமும்பூசை தொடுத்தவர்க்கொப்பான்று
மறவனும் மறவாக்கடி மருவினும்பூசைசெய்யி
மறவனும் வன்செய்பாவ மம்புபவினேரீர்போலும்
பிறவிவோறுக்கும்பூசை பெருவயித்தியனோடொக்கும்

இ-ள். தறவறத்தைப்பெற்ற பெரியோர்களும் சிவபூசையைச் செய்
பவர்கட்குச் சமானமானவரல்ல ஒருவன் வஞ்சகனாகி வஞ்சகனாக்கடிச்
சினேகித்திருந்தானானாலும் சிவபூசைசெய்தால் புண்ணியனாவான் அவ
ன்செய்த பாதகங்களெல்லாம் கமலபத்திரோதகம்போல அவனைவிட்டு
ப்பிரிந்துவிடும் ஆகலால் இந்தச்சிவபூசையானது ஜனனவியாதியை
வேரோடொழிக்கின்றபெரியவயித்தியனுக்குச் சமானமாகும்—எ-று. ௧௪

காலமத்தியானஞ்சாயவ் காலமுங்கடவுட்சேவை
மேலதாஞ்சுவாக்கம்வாசி மேதமேபாவராசஞ்
சாலநம்பலன்களுண்டாந் தலைவனைப்பிரதோடத்திற்
சீலமாய்வணங்கின்மூன்று சேவையிற்பலனுமுண்டாம்

இ-ள். காலைப்பொழுதிலும் உச்சிகாலத்திலும் மாலைப்பொழுதிலும்,
பாமசிவனை இடைவிடாமல் தரிசனஞ்செய்தால் மேலாகியசுவாக்கம்போ
கமும் அஸ்வமேதயாகபலனும் பாவவிமோசனமுமாகிய மிகுந்த நன்
மைபொருந்திய பலன்களுண்டாகும் அன்றியும் பாமசிவனைப்பிரதோ
ஷகாலத்தில் ஆசாரமாய்வணங்கினால் திரிகாலத்திலும் தரிசனஞ்செய்
தபலனுமுண்டாகும்—எ-று. ௧௫

குழந்தைதாய்தந்தைகட்பங் குதினாகோவறையோர்மாத
ரழுங்கவேகொன்றபாவ மாலயக்களவுசெம்பொன்
பழங்கணற்கார்தபாவம் பதின்மூன்றும்பிரதோடத்திற்
செழுஞ்சிவபூசைபண்ணத் தெரிசிக்கப்பரிசிக்கப்போம்

இ-ள், குழந்தையையும்-தாயையும்-தகப்பனையும்-கருவையும் - குதி
னையும்-பசுவையும்-பிராமணர்களையும்-ஸ்திரீகளையும்- வருந்தும்படி
யாகக்கொன்ற பாவங்களும் தன்வருத்தநிமித்தம் சென்மார்தாங்களிற்
செய்த சிவாலயப்பொருட்களினாலும் செம்பொன்களினாலு முண்டா
ன பாதகங்களும் பதின்மூன்ற்திதியில் பிரதோஷகாலத்தில்மேன்
மைபொருந்திய பாமசிவனைப்பூசித்தாலும் தெரிசித்தாலும்பரிசித்தா
லும் நீங்குவிடும்—எ-று. ௧௬

வானளவடைந்தபஞ்சிற் தீப்பொறிமானுமீசன்
மேனியைப்பிரதோடத்தின் மிகத்தெரிசித்தார்பாவம்
பான்மையாம்பதின்மூன்றாடப் பாணுவத்தமிக்குமுன்பின்
னானதோரியாமந்தானே பிரதோடமாவதம்மா.

இ-ள். பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனுடைய திருமேனியைக்கண்டி
மிகுந்த அன்பாகத் தெரிசனஞ் செய்தவர்களுடைய பாதகங்களா
னது ஆகாயவளவாக அடைத்துவந்துள்ள பஞ்சிற் தீப்பொறிபட்ட
தைலக்கும், பிரதோஷகாலமாவது எல்லாப்பான்மையையுமுடைய தி
ரையோத்சிதனத்தில் சூரியன் அஸ்தமனமாகுமுன் மூணைமுக்கால்நாழி
கையும் அஸ்தமனமானபின் மூணைமுக்கால்நாழிகையுமாகிய ஒருஜாம
ப்பொழுதேயாகும்—எ-று. (108)

அஞ்சினுண்மழைக்காச்சென்ற னுடல்பாடலுக்காச்சென்றான்
மிஞ்சியவிமலற்காணின் யிஞ்ஞானந்தவங்களுன்னடாம்
வஞ்சமன்னன்றானும் வந்தகங்கற்பிரதோடத்திற்
செஞ்சுவேபாவநீங்குற் தீண்டிற்சாரூபஞ்சேர்வன்.

இ-ள். பிரதோஷகாலத்தில் ஒரு ஆபத்திற்குப் பயந்து போனவனு
யினும், மழைக்கொதுங்கினவனுயினும், ஆடல்பாடல்களைப் பார்க்கப்
போனவனுயினும், பரமசிவனைக்கண்டு தரிசிப்பானாகில் அவனுக்கு வி
வேகமும் தவறகளுமுண்டாகும் வஞ்சகத்தைபுடையவரசனும் பரம
சிவனைப் பிரதோஷகாலத்தில்வணங்கினால் அவன்செய்த பாதகங்கள்
முழுதும் நீங்கவிடும் அல்லாமலும் பரமசிவனைப் பரிசித்தபூசைசெ
ய்தால் சாரூபபதத்தைப் பெழுவான்—எ-று. (109)

நெய்தயிர்பால்தேனெண்ணெய் நிறைகரும்பிளநீர்க்கந்தந்
தய்யவாங்கனிநீராட்டிற் றேரயம்பத்ததிகமற்றை
யையமின்மஞ்சனாதி யொன்றுகொன்றதிகனாருஞ்
செய்யசாரூபஞ்சேர்வன் நிகழ்பிரதோடகாலம்.

இ-ள். பிரகாசிக்கின்ற பிரதோஷகாலத்திற்-நெய்-தயிர்-பால்-தேன் -
எள்-நெய்-இரசநிறைந்த கரும்பு-இளநீர்-சந்தனம்-பரிசுத்தமாகிய பழ
ரசங்கள் ஆகிய இவைகளால் பரமசிவனை யபிஷேகஞ்செய்யும்பொழு
து இடையிடையே யபிஷேகஞ்செய்யப்பட்ட சுத்தஜலம் பத்துப்பவ
கதிகுண்மையாகும் அப்படி ஐயமில்லாமல் செய்யப்பட்டதிருமஞ்சன
முதலான அபிஷேகங்கள் நூன்றுக்கொன்று நூறுபங்கதமாகும் அங்
னஞ்செய்தவன் செவ்விதாய்க் சாரூபபதவியையடைவான்—எ-று. (1)

வில்லமெய்யிலையேகோதி வெந்நீராலிறைவற்காட்டி .
னல்லகோதானங்கோடி நல்கினைபயனையொக்கும்

மல்லநீரமாபக்கத் தட்டமியெண்ணெய்நெய்யால்
வல்லவாஞ்சிவனுக்காட்டின் மற்றுமாதானன்கோடி.

இ-ள். பிரதோஷகாலத்தில் உண்மையாகியவிலவபத்திரத்தைக்கோ
திப்பொடித்து வெந்நீரிற்கலந்து பரமசிவனுக்குப் பிஷேகஞ் செய்தால்
நன்மைபொருந்திய கோடி கோதானஞ்செய்த பலனுக்குச் சமானமா
கூட, வருத்தத்தைத்தீர்க்கின்ற அமுரபகைத்து அஷ்டமித்தியிலிள
நெய்யினாலும் சகலவல்லபமுமுடைத்தாகிய பரமசிவனுக்கு அபிஷே
கஞ்செய்தால் கோடிகோதானஞ்செய்தபலனுக்குச்சமானமாகும-எ-று

அன்றுருக்காவின்னெய்யா லருக்காொட்டியிலத்தாட்டிற்
முன்றுவனாறுகோடி காதந்தாய்ச்சிவிலோகத்தற்
முன்றுணைத்திருநீராட்டிற் சந்திரனாகவாழ்வ
னன்றியான்மயியையாட்டி னுண்ணுவனவாறே

இ-ள். அந்த அஷ்டமித்தியில் அப்போதுருக்கிய பசுவின்னெய்யினு
லும், அரிதாகிய கருமைப்பொருந்திய எள்ளையினாலும் பரமசிவனுக்கு
அபிஷேகஞ்செய்தால் நூறுகோடிகாலகாலம் பாசுசமமாகிய சிவ
லோகத்தின்பொருந்துவான். அல்லாடும் சந்திரனாகவாழ்வான். நன்மை
பொருந்திய பசுவின் தயிரினால் அபிஷேகஞ்செய்தால் நாராயணனுக்கு
வான்—எ-று. (2க)

பொன்னினுத்தளம்புகொம்பு பொதிந்துபட்டாடைபோர்த்துத்
துன்னுவானைநகங்கோடி சூரியகரகலத்தல்
நன்மைநான்மறையோக்கித் தந்தலன்பசுவன்பாலான்
மன்னுமட்டமியிலீசன் மணிமுடியாட்டின்மாதோ.

இ-ள். நிலைபெற்றுள்ள அந்த அஷ்டமித்தியில் பசுவின்பாலிலும்
பரமசிவனுக்கு திருமுடியி லபிஷேகஞ்செய்தால் சுவர்ணத்தினும் குளம
புகளும் சொம்புகளும் செய்துநித்து பட்டுவஸ்தரத்தைப் போர்த்து
நெருங்கிய அனந்தங்கோடி பசுக்களைச் சூரியகரஹணபுண்ணியகாலத்
தில் நன்மையாகிய நாலுவேதங்களைமுழுணர்ந்த பராமணர்களுக்குத்
தானஞ்செய்தால் நல்லபலனுண்டாகும-எ-று. (2உ)

தேனயந்தாட்டிலெட்டாந் திதிகனற்கடவுளாவன்
பானியம்வருணனவன் பானுவின்ததேசமுனனு
னானமில்சோமவார மொன்றுநாட்பசுவின்பாலா
லானுகந்தானுக்காட்டி லழிவினாப்பரமமுத்தி.

இ-ள். அந்த அஷ்டமித்தியில் பரமசிவனுக்கு விருப்பத்தோடுங்
தேனபிஷேகஞ்செய்தால் அக்கினிதேவனுவான், ஜலாபிஷேகஞ்செய்

தால் வருண்ணுவான், அல்லாமலும் சூரியனிடத்தில் சந்திரன் சேருகின்ற அமாவாசிக்கு முன்வரும் சதார்த்தசித்தியிலும் அமாவாசியிற் குற்றமில்லாத சோமவாரங்கூடிய நாளிலும் பசுபின்பாவினால் இடபவாகனத்தை உகந்தாடாததுகின்ற பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தால் ஒருக்காலு மழியில்லாத மேன்மைபொருந்திய மோகூடபத முண்டாகும்—எ-று. (௨௩)

அட்ட மிபமரபக்கத் தாதித்தவாரங்கூடின்
மட்ட விறிளநீராட்டில் வாசவன்பதத்திற்சேர்வன்
கிட்டியபதினான்காய கிளர்திதிதன்னிற்றேனெய்
லெட்ட யிலத்தாலிக்கா லாட்டினாலிறைவன்முத்தி.

இ-ள் அமரபகூடத்து அஷ்டமித்தியின் ஆதிவாரங்கூடியநாளில் மட்டில்லாத இளநீரினால் பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தால் தேவேந்திர பதவியைப்பெடுவான் அல்லாமலும் நெருங்கிய சதார்த்தசித்தியில்தேனினாலும்-கெயயினாலும்-என்றெய்யினாலும்-கருப்பஞ்சாற்றினாலும்-பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தால் சாயுச்சியபதவியடைவன்.()

படுத்தகார்த்திகைமாதத்திற் பதினென்றாந்திபூர்வத்திற்
கொடுத்துநெய்யாட்டிற்கோடி கீளையுடன்கயிலைச்சேர்வன்
வடித்தமஞ்சனத்தகாற்றன்கை வைத்தபூவனத்திழ்வாரம்
நேரித்தமந்திரமூலத்தகாற் சுத்தனாப்பபூசை செய்வான். (௨௪)

இ-ள். வரத்தெரிக்க நெருமஞ்சனத்தினாலும் தன்கையினால் வைத்துள்ள நஞ்சவனத்திற் கொடுத்த பூசுபங்களினாலும் செடுக்கின்ற மூலமந்திரத்தினாலும் இடைவிடாமல் நான்கோடிய பரிசுத்தனாகிச் சிவபூசை செய்கின்ற ஒருவன் நன்னாபொருந்திய கார்த்திகைமாதத்தில் பூர்வபகூடத்த எகாசிநேஷ்டில் செய்வகொடுத்தப பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தால் அவன்கோடதலை முறைகளிலுள்ள உறவினரோடும் கயிலாசத்திற் பொருந்திவாழ்வான்—எ-று. (௨௫)

பொன்பதின் கழஞ்சுவேதம்பொதிந்தவர்க்களித்தாலொக்குந்
தன்னெருக்கொருபூச்சாத்திற்சுகத்திரமொன்றுக்கொன்று
துன்னியவலரிவில்வமதுமத்தகந்தும்பைதர்ப்படை
வன்னியாயுருவிநெய்தன் மற்றவைக்கதிகமாகும்.

இ-ள். சிவலிங்கத்தில் தன்னால் பயிர்செய்த ஒருவெள்ளெருக்கம்பூவைத்தரித்துப் பூசித்தால் பதின் கழஞ்சு சுவர்ணத்தை நான்குவேதன்களையுமறிந்த பிராமணர்கட்குத் தானஞ்செய்ததற்குச் சமான்மாகும் அல்லாமலும் நெருங்கிய அஸரி-வில்வம்-தேனெழுக்குகின்ற கருவூழ்

தம்-தம்பை-தருப்பை-வன்னி-நாயுருவி - நருநெய்தல் ஆகிய இவைகளைத் தரித்துப் பூசித்தால் ஒன்றுக்கொன்று ஆயிரம்பங்கதிகமாரும் இவற்றினுமதிகமாகும் அஃதியாதெனில்—எ-று. (௨௬)

ஆயிரநெய்தற்பூவா லலங்கல்செய்தாணைச்சாத்தின்
மேயவாம்பரமமுத்தினினைந்திமியாதம்பூவாங்
தீபவாமணமுநாறுத்தீமலர்விழுப்பமுமொட்டுத்
தூப்தலாப்பூட்டியிர்ப்பூத்துனைத்தபூவலர்ந்ததாகா.

இ-ள். ஆயிரம்நருநெய்தல் புஷ்பங்களால் மாலையெடுத்துச் சிவலிங்கத்திற்குச்சாத்தினால் மேன்மைபொருந்திய மோகூபதமுண்டாகும் ஆகையால் எல்லாப்புஷ்பங்களும் தரிக்கலாகும் அங்கனமென்னும் தூர்க்கந்தம் விசுகின்ற புஷ்பங்களும் அரும்புகளும் பரிசுத்தமில்லாத புஷ்பங்களும் மயிர்ச்சிக்குண்டபுஷ்பங்களும் வண்டிகள் துளைத்தபுஷ்பங்களும் நன்றாய்மலர்த்தவிட்ட புஷ்பங்களும் தரிக்கலாகாது—எ-று.

மலரின்றேலிகாய்புல்லு வனத்தினிறிப்பயிரின்பன்ன
மலநூற்றியானலங்கா மல்லிருண்மத்கஞ்சாத்தி
னலசிவலோகஞ்சோவ னல்லநாயுருவிப்பன்னம்
பலனுளபதனூலாநாட் சாத்தினுற்பாணைச்சேர்வன்.

இ-ள் முற்சொல்லிய புஷ்பங்களில் ஒன்றாகிலும் கிடைபாதகாலத்தி ல் முன்சொன்ன புஷ்பச்செடிகளில் இலை-காய்புல்லுகள்-ந்தவனத்திற் பவிராகியுள்ள பத்திரங்களுந்தரிக்கலாகும், அவைகளுக்கிடையாத காலத்தல் பாவனையாகத் தியானஞ்செய்தால் நன்மையாகும், அல்லாமலும் அர்த்தராத்நிரியில் கருவூமத்தம் புஷ்பஞ்சாத்தினால் நன்மை பொருந்திய சிவலோகத்தைச்சேர்வான், அதுவுமல்லாமல் தரிசித்தவர்களுக்குச் சர்வபலனையும் தருகின்ற சதுர்த்தசித்தியில் நன்மையாகிய நாயுருவியின் பத்திரத்தைச்சாத்தினால் பாமசிவனுடையதிருவடிகளில் பொறுந்துவான்—எ-று. (௨௭)

நெய்யுக்குக்குலுவுந்துபந்மிர்த்தொருமாதம்போற்றி
செய்யவெட்டியிலத்திபஞ் செலுத்திச்சாலோகஞ்சேர்வன்
மெய்ய்தாம்பசுவினெய்யால் விளக்கிடுனெருகொழந்துக்
சூய்வாயிரஞ்சதுர்த்தபுகஞ்சிவலோகம்வாழ்வன்,

இ-ள். நெய்யுக்குக்குவிலியமுங்கலந்து ஒருமாதபரியந்தம் பாமசிவனுக்குத் தூபத்தருப்பணிசெய்தாலும் செவ்விகைய எண்ணெய்வார்த்தத் தீபத்தருப்பணிசெய்தாலும் அவன் சாலோகபதவிவாய்ப் பொறுவான், அல்லாமலும் உண்மையாகியபசுநெய்யினால் விளக்குவைத்தால்

அவன் அதின்சுடர்க்கொழுந்த ஓவ்வொன்றிற்குப்பெற்றுகூன்ற ஆயிர
ஞ்சதுர்புகபரியத்தஞ் சிவலோகத்திலவாழ்வான்—எ.று, (௨௯)

ஈனாரேயெலினுமீச னெண்வகைப்பத்தியுள்ளார்
வானவர்தலைவனவர் மறைவலோர்க்கல்லையாகி
லூனாரோயாவீச னுறையுமாலயஞ்செய்வானா
மரணிடரென்பார்க்கன்றோ வைத்ததுநாகமெல்லாம்

இ-ள். பரமசிவனை எண்வகைப்பத்தியாற் பூசிக்கின்ற புண்ணியவா
ன்கள் ஈனசாதியிற் பிறந்தவர்களானாலும் தேவர்களுக்கரசனாகியதேவே
ந்திரனாவான், பிராமணஜாதியிற் பிறந்தவர்களுக்கும் அங்கப்பத்தி
மையில்லாவிட்டால் அவர்களும் ஈனராவார்கள் அல்லாமலும் பரமசிவ
னைப் பிரதிஷ்டைபண்ணப்பட்ட சிவாலயத்திருப்பணிசெய்கின்றவர்க
ளேச் சிவனென்றுவேயாமல் தம்மைப்பொத்தமனிதர்களென்று சொல்
லுகின்றவர்களுக்கல்லவோ எல்லாநாகங்களும்வைத்திருக்கின்றன-எ-று

எண்வகைப்பத்தியான, நந்தவனம்வைத்தல், அம்மலர்பறித்தல்
அம்மலர்யலைதொடுத்தல் சிவஸ்துதிசெய்தல், சிவாலயமலகிடல், சிவா
லயபெழுக்கல், சிவாலயம்விளக்கிடல், சிவனடியார்களைப்பூசித்தல் என்
பனவாம். (௩௦)

கண்ணினுக்கினியபண்டங் கடவுளுக்களித்தானென்னிற்
புண்ணியவுலகுஞ்சேர்வன் பூசையையிழந்தநாளி
லண்ணலேக்கோயில்குழந்து பணியிலர்ச்சனையதாரு
முண்மையாங்குருவாற்பெற்றவுபதேசங்கொண்டேசெய்வான்.

இ-ள். கண்ணுக்கினியமையானபண்டத்தைப் பரமசிவனுக்குப்பிரதி
யாகக்கொடுத்தானால் அவன் புண்ணியலோகத்திற் பொருந்துவான்
அல்லாமலும் பெயருஞ்ஞானகுருவினுற்பெற்றுள்ள உபதேசவாக்கியத்
தைக்கொண்டு சிவபூசைசெய்கின்றவன் யாதோரிடையூரினால் சிவபூ
சையையிழந்தநாளில சிவாலயத்திற்குப்போய்ப்பரமசிவனைப்பிரதி
ஷ்டைநமஸ்காஞ்செய்து வணங்கினால் சிவபூசைசெய்ததுபோலாகும்-எ

புத்தவித்தாரந்தன்னாற் பொருகலிவசத்தாற்பூண்ட
வித்தையாற்பொருளிச்சிப்பால் வேதத்தின்பழியைவிட்டுக்
குத்திரமார்க்கங்காட்டுங் குரவனும்புதல்வனொருனும்.
*பத்திரநாகில்வீழ்வார் பன்னிரத்தியாயஞ்சான்று

இ-ள். புத்தவிரிவினாலும்போராமிகின்றதரித்திரவசத்தினாலும்-கற்று
ள்ளகல்விவல்லமையினாலும், திரவியதிச்சையினாலும், வேதமார்க்கத்
தைவிடுத்த வஞ்சகமார்க்கத்தைஉபதேசஞ்செய்கின்றகுருவும், அங்வு
யிசு

பதேசத்தைக்கேட்கின்றசீஷனும் தப்பாமல் வருத்துகின்றநாகத்திலி
மூவார்கள் இதற்கு வேதத்தில் பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் சாட்சி
யாகும்—எ-று. (௩௨)

பரம்பரையாசான் பாதம் பணிந்து பதேசங்கேட்பா
ஹம்பரன் ஹையாசானே யொருமுகமாகக்காண்பான்
கரந்திரண்டாகக்காணிற் கம்பமாநகரில்விழ்வன்
வரம்புள ஞானவானே மற்றிறையாகக்காண்பான்

இ-ள். பரம்பரையாகவரும் ஞானாசிரியருடைய திருவடிகளைவணங்
கிப் பிரமோபதேசங்கேட்கின்ற சர்ச்சிஷனானவன் ஞானமூர்த்தியானப
ரமசிவனையும் சற்குருவையும் சமதிர ஷடியாகக்கண்டு தரிசனஞ்செய்
வான் அங்ஙனங்காணுது அஞ்ஞானவஞ்சகத்தினால் இரண்டுபடுத்திப்
பேதமாகத்தரிசனஞ்செய்தால் கற்பகாலபரியந்தம் நாகத்திலிமூவா
ர் அங்ஙனம் சற்குருவைச் சிவமாகக்காண்கின்ற சர்ச்சிஷன்வேதவள
வையையுணர்ந்துள்ள ஞானவானையும் ராசதரிசனங்கண்டாலுண்டாகி
ன்ற பயகம்பனாதிக்களோடு நின்றவழிபடுவான்—எ-று. (௩௩)

தேவர்கண்முனிவர்மண்ணோர் சித்தர்கள்செய்தலிங்கம்
பாவஞ்சயம்புலவாணம் பழகமேபஞ்சலோக
மாவகையிரதங்காந்த மணிபொன்பானிரசிதம்பொன்
யாவுநாற்சாதிக்காகு மிதரர்க்குமாதர்க்காகா

இ-ள். தேவர்கள்-முனிவர்கள்-மனிதர்கள்-சித்தர்களாகிய இவர்க
ளாற்செய்தலிங்கங்களும்-பாவனைலிங்கம்-சயம்புலிங்கம்-வாணலிங்கம்-
பழகலிங்கம்-வகைவகையாகப் பஞ்சலோகங்களாற்செய்தலிங்கம்-ராசலி
ங்கம்-காந்தலிங்கம்-நவரத்னங்களாற்செய்தலிங்கம்-வெள்ளிலிங்கம்- சு
வர்ணலிங்கமாகிய இவைகள் அனைத்தும் பிரம்ம-சூத்திரிய-வைசிய-சூ
த்திரரென்னு நான்குசாதியிலுள்ளவர்களுக்கும் பூசிக்கலாகும்- இவர்க
ளல்லாத அன்னியசாதியிற்பிறந்தவர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் பூசிக்க
லாகாது—எ-று. (௩௪)

அரிவையர்க்கிதரசாதிக்கருணையிலிங்கமாகுந்
தெரிவையிரதலிங்கம் திண்டிஹநகஞ்சேர்வர்
விரிவுளபழுதுபின்னம் வெந்ததவெடித்தலிங்கம்
பெரியகீர்வைப்பானின்றேற்பிணியினன்முடியானேவன்

இ-ள். ஸ்திரீகளும்-அன்னியசாதிகளும் திருவண்ணாமலையிலுண்டா
னலிங்கத்தைப் பூசிக்கலாகும் ஸ்திரீகளானவர்கள் ரசலிங்கத்தைப்பரி
சித்தாலும் நாகத்திலிமூவார்கள் அதுவும்ல்லாமல் இந்ததிதிமார்க்க
ந்தெரிந்து பூசிக்கின்றவன் மிகுதியாகப்பழுதுபட்டலிங்கத்தையும் பி

ன்னமானஸ்திகத்தையும், வெந்தலிங்கத்தையும் வெடித்தலிங்கத்தையும் ஒருக்காலஞ்செலமாறாததிசுபம்-தடாகமுதலியவற்றில் விட்டுவிடுவான் அவ்வனம்விட்டுவிடாமல் பூசிப்பானாகில் வியாதியினாலும் தரித்திரத்தினாலும் வருந்துவான்-எ-று. (௬௫)

மற்றுளதிசைகளாகா னடமுகமாயர்ச்சிப்பா

ஹற்றுளவுபசாரத்தா லொருமையாற்பூசைசெய்வான்

மெற்றெனவழிந்தாள்பாவி தீண்டற்பிரதிட்டைசெய்வான்

சொற்றுமாரிடலிங்கத்திற் சுயம்பிரதிட்டைவேண்டா.

இ-ள், சிவபூசைபண்ணுமிடத்து வடதிசைநோக்கியன்றி மற்றத்திசைநோக்கியிருந்து பூசிக்கலாகாது தனக்குக்கூடத்துள்ள உபகரணங்களைக்கொண்டு மலாவொருமையாற்பூசிக்கக்கடவன் நுதுவானஸ்திரீகளும் பாதகர்களும் தீண்டினால் பிரதிட்டைசெய்யக்கடவன்சொல்லுகின்ற ஆரிடலிங்கத்திற்கும் சுயம்புலிங்கத்திற்கும் பிரதிஷ்டைசெய்ய வேண்டியதில்லை-எ-று. (௬௬)

இரண்நொட்பூசைநீங்கி னிரட்டுமச்செய்வான்மூன்று

முரண் டனுமதிப்பூசை முயலுவான்மாதர்பக்கந்

திரண்டொட்பூசைநீங்கிற் செழும்பிரதிட்டைசெய்வான்

னரன்றனைக்கோயில்போற்றி யாசானுச்சாந்தசெய்வான்

இ-ள், இரண்நொட்பூசையை யாதோரிடையூரினும்செய்யாதொழிந்தவன் நாலுநாளையபூசைடைச்செய்யக்கடவன் மூன்றுநாளையபூசைமுட்டுப்பட்டாலும் அவ்வகையேஇரட்டிப்பானபூசையைச்செய்யக்கடவன் அல்லமலும் ஒருமாதம்ஒருபட்சம் அல்லதுஅநேகநாள்பூசைசெய்யாதுருந்தால் பிரமாசாரியரால் வளம்பொருந்தியபிரதிஷ்டைசெய்து சிவாலபத்திற்சென்று பரமசிவனைவணங்கிச் சாந்திசெய்துகொள்ளக்கடவன்-எ-று. (௬௭)

சத்தியிற்சத்தன்கூடித் தாய்தந்தையாகிநின்ற

வுத்தமவிரதலிங்க மொன்றொருபத்துக்கேரீழ்

யத்தகைலிங்கமொக்கு மதனுழிபூசைசெய்தாற்

சத்துருநாசம்புத்தி முத்திகடாமேயுண்டாம்

இ-ள், சத்தியுஞ் சிவபூ மொன்றாகக்கூடி உயிர்களுக்குமாதாவும் பிரதாவுமாகிப்பிரகாசிக்கின்ற உத்தமமாகிய ஒருரசலிங்கமானது ஏனைய அந்தத்தகுதியாகிய பத்துக்கேரீழிலிங்கங்களுக்குச்சமானமாகும் அல்லாமலும் அந்தலிங்கத்தினிடத்தின்பூசைசெய்தால் சத்துருநாசமும்விவேகமும்-மோட்சமுமுண்டாகும்-எ-று. (௬௮)

இரதலிங்கத்திழ்ப்புசை யியற்றியதிர்த்தங்கொண்டோர்
கரவுளபிணியுஞ்சன்மக் கலைகளுமிடருநீங்கும்
பிரமன்மான்மகவான்மற்றும் பெரும்பதமடையலாகும்
விரவுபாதங்களைல்லாவ் கனல்படுவிறகைபானும்

இ-ள். இரசலிங்கத்திழ்ப்புசைசெய்த திர்த்தத்தை உட்கொண்டவர்க
ளுக்குச் சரீரத்திலம்மைந்துள்ள வியாதிகளும் பிறவீழார்ச்சைகளும் ச
கலதுன்பங்களும் நீக்கிவிடும் அல்லாமலும் பிரம்பதமும் விஷ்ணுபத
மும் தேவேந்திரபதமும் மற்றமுண்டானபெரியபதங்களும் அடைய
லாகும் அனாதியாய்ச்சேர்ந்துள்ள மகாபாதகங்களைல்லாம அக்கினியா
ற்பற்றப்பட்ட விறகைப்போல் நாசமாய் விடும்—ஏ-று. (நகூ)

நீடியவிரதலிங்க நிந்தித்தார்நாகில்விழ்வர்
நாடியபிறப்பில்வந்தா னாய்நரிபூனையோந்தி
வாடியகழுக்குகாக்கை வடிவமாய்ப்புலையர்க்காளாய்க்
கோடியகூனருமர் குருடராய்ப்பிறப்பானே

இ-ள். பெருமையிசுந்தரசலிங்கத்தைத் துணித்தபேர்கள் நாகத்தி
ல்லிழுவார்கள் அங்ஙனம்விழுவதவர்கள் தெய்வகதையாக்குறித்த பிற
விக்களையில் வந்தேற்றினால்-நாய்-நரி-பூனை-ஒணுன்-மெல்லவடைகின்ற-க
ழுக்கு-காக்கை-இவைகளினுருவெடுத்துப் பின்பு மனிதராய்ப்பிறந்து ச
ண்டாளர்க்கு அடிமைப்பட்டுப் பின்பு வளைந்தகூனராகவுட்புணமராகவும்
குருடராகவும் பிறப்பார்கள்-ஏ-று. (சய)

அந்தியகாலந்தன்னி லணியவயிற்றிரதநிற்கிற்
தந்தைதாய்பிறவுக்கோற றுன்சுரபானங்கோடல்
பந்தபாதகங்கண்கிப் பரிமேதபாகக்கோடி
யிந்தநற்பலனுமுண்டா யாவர்க்குமேலதாவன்

இ-ள். தேகாந்தத்தில் ஒருவனுடைய அழகியவயிற்றின்மேல் இரச
லிங்கநிற்குமானால் மாதாபிதாக்கள் முதலானவர்களைக் கொல்லுதல்-மது
பானஞ்செய்தல்-சென்மார்தாத்திற்சாட்டுப்பட்டபாதகங்களாகியஇவை
களைல்லாமலீங்கிக் கோடிஅசுவமேதபாகஞ்செய்த நல்லபலன்களுமு
ண்டாகி அவன் சகலமானபேர்களுக்குமேலானவனுயிருப்பான்-ஏ-று

மனிதர்கண்முனிவர்தேவர் வகுத்தலிங்கத்துக்குண்டா
யினியின்மாலியங்கண் மற்றைலிங்கத்துக்கில்லை
புனிதமாந்துளசியோடு பூசைநீருள்ளேகொண்டார்

இ-ள். இனியவாகிய நிர்மாலியங்களானது மனிதர்களாலும் முனி
வர்களாலும்-சேவர்களாலும் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்ட ஸ்கந்தர்களு
க்கேயன்றி ஏனையஸ்கந்தர்களுக்கு இல்லை ஆனபடியினால் பரிசுத்தமா
கிய நிர்மாலிய துளசியோடு அக்ஷேபகரீர்த்தத்தையும் உட்கொண்டால்
தனித்தனியே வருகின்ற பிறவித்துன்பநீங்கும் சாபங்கள்நீங்கும் பிர
மஞானமுண்டாகும்—எ-று. (௪௨)

தத்துவஞானியோகிதனக்காநின்மாலியங்கள்
பத்தரல்லாதாருண்டாற்பதினாஸ்திரர்கள் கால
மெத்தயநாகிஸ்விபூஷவேதத்தின்பூசைக்கில்லை
யத்தனின்மாலியங்களாகமபூசைக்குண்டாம்.

இ-ள் தத்துவஞானத்தையறிந்த 'பெரியோர்களும், வோகிஸ்வரர்க
ளும், நிர்மாலிய உட்களை உட்கொள்ளலாகும் சிவனடியாரல்லாதபேர்கள்
உட்கொண்டால் பதினாஸ்தேவந்திரர்களுடையகாலபரியந்தமும் வரு
த்தமேலிடுகின்ற நாகத்தல்விழுவாராகள் அல்லாமலும் பரமசிவனை வே
தவிதீயார்ப்பூசுக்கும் பூஜாதரஸிவங்கள்நிர்மாலியமல்ல சிவாகமவிதயா
ர்ப்பூசுக்கும பூஜாதரஸிவங்கள் நிர்மாலியமென்று சொல்லப்படும்-எ-று

அந்தணரல்லாதமூவராகமம்விடுத்தவாற்றும்
சின்னையாற்சிற்பன்செய்தசிவலிங்கபூசைசெய்வா
ரிந்தமாதவத்தினோர்கட்கேதுமாலிங்கபேதம்
பந்தமில்திருநீற்றுண்மைபாக்கியஞ்செய்தார்கேண் மின்.

இ-ள் பிராமணர்களல்லாத மூன்றுசாதியாரும் சிவாகமங்களிற் சொ
ல்லியவழியே சிற்பச்சாரியன் மனப்பூர்வமாகச் செய்த சிவலிங்கத்தைப்
பூசிப்பார்கள் இப்படிப்பட்ட சிவலிங்கத்தைப்பூசிக்கும்படியான தவ
தையுடையவர்களுக்கு மகாலிங்கபேதங்கள் ஏது இப்பால்பந்தத்தை
கொடுக்கும் திருநீற்றன் மான்மியத்தைக்கேட்கும் பாக்கியஞ்செய்த
வர்களெல்லாருங் கேளுங்கள்—எ-று. (௪௪)

சிவபூஜாவிதிச்சுருக்க முற்றுப்பெற்றது.

* ஆசுருக்கம் - ௨ - க்கு, திருவிருத்தம் - ௩௨௭.

செவ்வியல் கவிதைகள் தொகுதி - 1

உ

ததின்முன்றுவது

வி பூ தி ச் ச ரு க் க ம்.

— 00* —

வேறு.

விரதிவானப்பிரத்தன்விட்டுளான்பிரமசாரிக்
கரணுவாசெய்தவெண்ணிறவாவர்தமக்கேயாகும்
பரதவர்பாழிநீறுமியாகதிதற்பயின்றநீறு
மரபின்முவர்க்குமீரகாமறையவர்தமக்குமாகும்.

இ-ள் சன்னியாசி வானப்பிரஸ்தன் கிரகஸ்தன் பிரமசாரியென்னும்
நால்வருக்கும் பரமசிவன் அனுககரகித்தபடி அவரவர்களால் வீளைவிக்
கப்பட்ட வெண்ணிற அவர்களுக்கேயாகும் அல்லாமலும் மேலானதவ
த்தையுடைய அடியார்கள் து மடாலயத்தல வ்ளைந்த கற்பநீறும் யாக
சாலையில்விளைந்தநீறும் சுஷத்திரியராதிய பூக்குலத்தவர்களுந் தரிக்க
லாகும் எடுத்தவுடனே பிரமணர்களுந் தரிக்கலாகும்—எ-று. (க)

காட்டநன்னீறுங்கோயிற்கருதருநீறுநல்லோர்
விட்டினிற்சமைந்தநீறுமெல்லியரிதார்க்காரு
நாட்டுமுச்சந்திகோறுநாற்குலத்தவருநீற்றைத்
திட்டிநீர்குழைத்துச்சாத்தச்செழுந்தவர்க்கென்றுமாகும்.

இ-ள் விமகினுல்லிளைந்த நல்ல நீறும்; சிவாலய மடப்பள்ளியில் வி
ளைந்த நினைத்தற்கரிய திருநீறும், பெரியோர்களது மனையில் விளைந்த
திருநீறும், ஸ்திரீகளும் அன்னியஜாதியோரும் தரிக்கலாகும் திருநீற்
றை வடித்துக்கொண்டு சலத்திற்குழைத்து நான்கு குலத்திலுள்ளவர்
களும் வளமைமிகுந்த தவத்தையுடையவர்களும் விதக்கப்பட்ட மூன்
றுகாலங்களிலுந் தரிக்கலாகும்—எ-று. (உ)

மங்கையர்சந்தியாசிமறைவானப்பிரத்தன்றேவி
தங்கியபிரமசாரீசலத்தினிற்குழைக்கலாகா
வங்குப்பேசமில்லாணந்தநீர்குழைக்கலாகா
துங்கவெண்ணீற்றையள்ளித்துகிலினூழ்வடித்துக்கொள்வான்.

இ-ள் ஸ்திரீகள்-சந்தியாசி-பிரமணனாகிய வானப்பிரஸ்தன் அவன்
மனைவி பொருந்திய பிரமசாரி சலத்திற்குழைத்துத் தரிக்கப்படாது,
அல்லாமலும் ஆசிரிய ருபதேசமில்லாதவனுடிக் அறகிய நீற்றைச் சல
த்திற்குழைத்துத் தரிக்கப்படாது, பரிசுத்தமாகிய வெண்மைபொருந்

திய திருநீர்மைக் கையினுள்ளி வஸ்திரத்தினால் வடித்தெடுத்துத் த
ரித்துக்கொள்ளுவான்—எ-று. (௩)

மறைகளாகமத்திற்சொன்னமாசிலாநீறுதன்னை
முறையினுத்தாளம்பண்ணிமூவிரேறும்பச்சாத்தி
னறைதருதீர்த்தமெல்லாமாடி நூறியாகஞ்செய்து
திறிபுவிபடையத்தானஞ்செய்தவர்பலனையொக்கும்.

இ-ள் நான்கு வேசங்களிலுஞ் சிவாகமங்களிலுஞ் சொல்லிய களங்
கமில்லாத திருநீர்மை முறையாகச் சீரமுழுதும் உத்துளளஞ்செய்
து மூன்றுவிரல் கோன்றும்படியாகத் தரித்தால் அதின்பலன் சொல்ல
ப்பட்ட சகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்பண்ணி நூறியாகங்கள்செய்
து பிராமணர்களுக்குத் திரிலோகமுழுதும் தானஞ்செய்தபேர் அடை
யப்பட்ட பலனுக்குச் சமாவமாகும்—எ-று. (௪)

உச்சியேநெற்றிகண்டமுடம்பகாகால்கைபின்னர்
மெச்சிவெண்ணீறுமூன்றுவிரல்படச்சாத்தினிந்து
நச்சியனயனமாலேநாரியோர்புலித்தோனவ்வி
யிச்சையாம்பரகயானைத்தோலுமங்கிருக்குமன்றே.

இ-ள் உச்சி-நெற்றி-கழுத்து-உடம்பிற் பாதியான இடுப்பு-கால்-கை
முதலிய மற்றைய ஸ்தானங்களிலும் இந்தவிபூதியே சகலவினையு
ந் தீர்க்குமாருந்தென்று உண்மையாகத்தியானித்த மூன்றுவிரல் பொரு
ந்தத்தரித்தால் அவனிடத்தில் மூன்றாம்பிறையும், விஷமும், மூன்று
கண்ணும், கொண்மைமாலையும், 'ஒருபாகத்திற்பெண்ணும், புலித்தோ
லும், கலேமானும், இச்சிக்கப்படுகின்ற மழுவும், யானைத்தோலும், நீ
ங்காமலிருக்கும்—எ-று. இங்ஙனங்கூறினமையால் அவனே சிவனு
யிருப்பனென்பதாம். (௫)

பொட்டுடன்சுதராஞ்சூலம் புரிந்திடலாகாநீற்றின
மட்டவிழ்சுந்தனுது மண்ணிடலாகாநீற்றை
யிட்டவன்மன்னிநிந்தை யெண்ணினோனுடனீபட்டோலும்
திட்டமாநாகமெல்லாஞ் சிவனுனைதிந்வரன்றே.

இ-ள் திருநீர்மை நெற்றியின்பொட்டாகவும், சுதரமாகவும், சூலம்
போலவும் தரிக்கப்படாது அல்லாமலும் திருநீற்றினிடத்தில் வாசனை
விசுகின்ற சந்தனமுதலானதுகளையும் திருமண்ணையும் தரிக்கப்படாது
திருநீறு தரித்திருக்கின்றவனைத் தூவிக்க வெண்ணினவனும் அவனோ
டுடன்பட்டிருந்தவனும் திட்டமாகிய எல்லா நாகங்களிலும் சிவனுடைய
திருவாணைப்படிக்குத் திரிவாரீசர்—எ-று. (௬)

அந்தணரானுத்தம்மையரியானடையாளத்தைச்
சுந்தரத்தோளிர்காய்ச்சிச் சுட்டிடிற்சூடுண்டானு
முத்தவேசுட்டான்ருனு முழங்கெரிநாகில்வீழ்வ
நிந்தநாட்டவனாயோட்டு மிராஜனேராசனுவான்.

இ-ள் விஷ்ணுவின்டையாளமான சங்குசக்கரத்தையும், சிவடையா
ளமான சூலத்தையும், அக்கினியிற் காயவைத்தெடுத்துப் பிராமணர்க
ளுடைய அழகியதோள்களிற்குட்டால், அதற்குடன்பட்டுச் சூடுண்ட
சீஷனும் முதன்மையாயிருந்து சுட்ட ஆசிரியனும் சத்திக்கின்ற எரி
வாய் நாகத்தில் விழுவார்கள் அங்கனஞ்செய்தவர்களை இந்தநாட்டை
விட்டுத் தூத்துகின்ற ராசனே ராசனுவான். (௭)

வேறு.

கவுதமனாந்தைசெய்த காதன்மறையோரைத்
தவரவரசுபித்தபடி தாழ்வுறுமண்ணிட்டுச்
சிவனையவனிற்றையருள் சேர்ந்தவடியாரைப்
புவனிதனிநிந்தைசெய்து போம்நாகிலென்றார்.

இ-ள் முற்காலத்தில் கௌதமரிஷியைத்துவித்த காமிய புத்தியையு
டைய பிராமணர்களைப்பார்த்து அங்ககௌதமரிஷி சாபமிட்டார், அ
வையாலான, இழிவுபொருந்திய மண்ணைத்தரித்துப் பரமசிவனையும் அ
வனது விபூதியையும் அவனருள்பெற்ற அடியார்களையும் பூலோகத்தும்
நூவித்து அதனால் எப்போதும் தொலையாத நாகத்தற்போடக் கடவிர்
கௌன்மசொன்னார்—௭-று. (௮)

அப்படிசுபித்தமையி னன்றுமுதலர்கத்
தப்பிலிகணிந்தைசெய்வர் தூமறையைநம்பி
முப்புவனமும்புனையு மாவரோடுதேவ
மெப்புவனமும்புனையு மெங்கடிருநீறே.

இ-ள் அங்ஙனம் கௌதமரிஷியானவர் சாபமிட்டபடியால் அந்த நா
ன்முதலாக விவேகமில்லாத வைஷ்ணவர்கள் தூஷிப்பார்கள் அனால்
பரிசுத்தமாகிய வேதவாக்கியத்தையும் ஏன்களுடைய திருநீற்றைத்தி
ரிலோகத்தி லுள்ளவர்களுந் தரிப்பார்கள் மும்மூர்த்திகள் முதலான
தேவர்களும் எந்தவுலகத்திலுள்ளவர்களுந் தரிப்பார்கள்—௭-று. (௯)

என்டிசைகள்கீழலக மேலுலகமெங்கு
மண்டிமறையன்றியில் வழங்கில்துதேவத்
முன்முகிருநீரெஃ தயிர்க்குறுதிமுத்தி
விண்டெருமவேறதுபோய் வேறுதுபொய்யென்னும்.

இ-ள். எட்டுத்திசைகளிலும் கீழுலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் எந்தவுலத்திலு நிறைந்தவேதஞ் சொன்னபொருளேயல்லாமல் வேறொன்றால் மோகூழமுண்டென்பது குற்றமாகும் திருநீறே எந்தகாலத்திலும் உள்ளது அதுவே உயர்க்குறுதியான மோகூழபதத்தைக் கொடுக்கும் அதுவல்லாத மற்றவைகளெல்லாம் மாயை மாயையென்று சொல்லும்—எ-று (ய)

உண்டியியல்பொங்குமுள தாகுமஃதொப்ப
வெண்டிசையினோருமுயல் பாயணிவரீற்றைப்
புண்டரமுழக்கமு மகிழ்ந்துபுனைவார்பாற்
பெண்டினை புடன்பரமர் பின்றிரிவரன்றே

இ-ள் உடற்குறுதியாகப்பிச்சுக்கின்ற உணவின் தன்மை எந்தவிடத்திலும் சுபாவமாக இருக்கின்றது அதுபோல உயர்க்குறுதியாகத் தரிக்கின்ற திருநீற்றையும் எட்டுத்திசையிலுள்ளயாவர்களுஞ் சுபாவமாகத் தரிப்பார்கள் அதுவும்ல்லாமல் மனமகிழ்ந்து திரிபுண்டரமும் ருத்திரா சூழமணியும் தரிக்கின்றவர்களைவிட்டு நீங்காமல் பரமசிவனுனவர் உமையவளோடும் அவர்களின்னே திரிவார்—எ-று. (யக)

முத்தியென மங்கையை முயன்று வசமாக்கி
லொத்தமணிமந்திர மருந்துகளுமுண்டா
மத்தகை தனைப்பகர் வமஞ்சபதநீறு
சத்தரணிகண்டிகை தரிக்கில்வச மாவாள்

இ-ள். முத்தியென்கிறஸ்திரீயை முயற்சிசெய்து வசப்படுத்தவேண்டுமாயில் அதற்குத்தகுந்த மணிமந்திர அஷ்டதங்களுமுண்டு அவையாவையெனில் அதையுஞ்சொல்லுகின்றோம் பஞ்சாட்சரமும் விபூதியும் சத்துக்கள் தரிக்கின்ற உருத்திராட்சகண்டிகையுமாம் இதுகளால் பேரின்பத்தைத் தருகின்ற மோட்சமங்கையானவள் வசப்படுவாள்—எ-று. (ய)

நீற்றினொடுகண்டிகை நினைந்துபுனைவார்தம்
பேற்றினளவென்னவர் பிறந்ததுவேசென்மும்
போற்றியவருக்குத் தவ பூசையதுபூசை
யற்றலுள நற்கொடையு மேகொடையதாமால்

இ-ள். விபூதியுடனே உருத்திராட்சகண்டிகையையும் இதுவேசிவமுத்தனாயென்று தியானஞ் செய்து தரிக்கின்றவர்கள் பெற்றபேற்றுக்கு என்ன அளவை சொல்லுவோம் அவர்களெடுத்த ஜென்மமே ஜென்மம் அவர்களை வணங்கி அவர்களைப் பிச்சுக்கின்ற பூசையே பூசை அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற உயர்க்குறுதியான நல்லதியாகமே தியாகமும்—எ-று. (ய)

நீறுபுனைவார்வினையை நீறுசெய்தலாலே
விறுதனிநாமமது நீறெனவிளம்புஞ்
சிறநாகத்துயிர் செலாவகைமருந்தாய்க்
கூறுடையதேவிகையின் முன்னிறைகொடுத்தார்

இ-ள். விபூதியானது தன்னைத்தரிக்கின்றவர்களுடைய சகலவினைகளையும் நீறுகச்செய்தலினால் அதற்குப்பரிசுத்தமான ஒப்பற்றநாமமானது திருநீறென்று வேதஞ்சொல்லும் அந்தத்திருநீற்றை ஆன்மகோடிகளசிறுகின்ற நாகத்தில்தவிராதபடிக்குச் சென்னவியாதிக் குப்பூர்வத்தில் பரமசிவனுனவர் தமதுஇடப்பாகத்தையுடைய உமையவள்கையில் அடிவந்தமாகக்கொடுத்தருளினார்—எ-று.

(யசு)

நோயகலும்வந்தவினை துந்தும்வினையெல்லாம்
போயகலும்வெண்பொடி புனைந்தவுடனேமுற்
பேயகலும்வஞ்சக பிரப்பினொழிந்தபின்
ருயகலுந்நமைக டழைத்துவருமன்றே

இ-ள். வெண்மைபொருந்திய விபூதியைத்தரித்தவுடன்சீர சம்பந்தமான சகலவியாதிகளுநீங்கும் சிவசம்பந்தமாய்ச் சீரமெடுத்ததுமுதலுண்டானவினைகளும் மேல்வரும்தனைகளும்நீங்கும் மனோசம்பந்தமாய் முன்னமேநானென்று தன்னையேமதித்திருந்த சகலபேய்களும்நீங்கும் அல்லாமலும்-பிறப்பும்-இறப்பும்இல்லாமல்-நிற்கிப்போம்ஞானமானது மேன்மேலாகத்தழைத்தோங்கும்—எ-று.

(யரு)

தீர்த்தருமிதிற்பெரியதீர்த்தமவையிஸ்ஸை
யேத்தரியசெல்வமுமிதிற்பெரியதிஸ்ஸை
பேர்த்துரைமருந்துகளிதிற்பெரியதிஸ்ஸை
நீத்தவருபண்டிதருநிற்றதிகரிஸ்ஸை

இ-ள். சகலதீர்த்தங்களிலும் இந்தவிபூதியிற்பெரிதான தீர்த்தங்களில்லை துதிக்கப்பட்ட அரிசெல்வங்களிலும் இதிற்பெரிதான செல்வங்களில்லை வேறுவேறுகச்சொல்லுகின்ற ஓளஷதங்களிலும் இதிற்பெரிதான ஓளஷதங்களில்லை சகலவியாதிகளையுந் தீர்க்கவருகின்ற வயித்தியர்களிலும் இதிற்பெரிதானவயித்தியர்களில்லை...எ-று,

(யசு)

சந்தவயஞரணர் பராசரர்வசிட்டர்
கந்தரனவேதுசெய மாமுனிகணந்தி
தந்தமிலுணர்ந்துதரு மந்தவமென்க்கூடும்
வெந்தபொடி நீங்கினவை விண்ணாடிதாரார்

இ-ள். வேதகர்த்தவாகிய பிரம்மா-விஷ்ணு-பராசர்-வசிட்டர் கந்தரனொத்த பிராமணிகள் செயம்பொருந்திய மாமுனிகளாகத்தான்

வரர் இவர்களைல்லாம் தங்கள் தங்களில்-ஆலோசித்தறிந்து தருமந்தவ முதலானவைகளுக்கும் விபூதியொன்று இல்லாவிட்டால் அவைகளி றுதாவென்று சொன்னார்கள்—௭-று.

(௮௭)

வேகரிகளேமுறகவெந்ததுசிவப்பு
மாகரிதுவெண்மையுள தத்தனையுமுத்தப்
போகமுதலானதுபேர்பூதியெனவைத்தா
போகவருண்மேவலினிரற்கையெனவைத்தார்

இ-ள். நன்றாய் வேகாதவிபூதியும், வெந்துகரிந்தவிபூதியும், சிவந்த விபூதியும்-தரிக்கலாகாது தவளநிரமாயுள்ள விபூதிகளெவ்வளவுண்டு அவ்வளவுந்தரிக்கலாகும் அங்ஙனம் தரிப்பவர்களுக்கு மோட்சமும்- சர்வ அயிஸ்வரியமும் உண்டாதலினால் அதற்குப் பேயாவிபூதியென்று வைத்தார்கள் அல்லாமலும் ஏகமாசுய திருவருளுண்டாதல் இரகசியென்று வைத்தார்கள்—௭-று.

(௮௮)

விபூதிச்சுருக்க முற்றுப்பெற்றது.

உச்சுருக்கம் - ௮௩ - க்ரு, திருவிருத்தம் - ௩௪௩.

— 0 —

சுருதிபுராணச்சுருக்கம்

மந்நன்காவது

உருத்திராக்ஷச்சுருக்கம்.

— 00* —

திரிபுரனெனும்பெயர் திருந்தகனாலே
யரியயன்முதற்குர ழிந்துதயரெப்தி
வரிபுமுனையுரிபுனையும் வானவனெனொக்கி
யுரியதவமாவருட மாவிரமுறைந்தார்

இ-ள். திரிபுரனென்று வழங்குகின்ற பெயரையுடைய ஒருராக்ஷனை ஸ்விஷ்ணு பராமமா முதலான சகலதேவர்களும் மனவலிமை யுழிந்து துன்பத்தையடைந்து வரிபுரந்தபுல்தேவாலே ஆடையாகத் தரித்தருளிய பரமசிவனைக்குறித்து ஆவிரந்தேவவருஷபரியந்தம்சீவதரிசனமுண்டாதற்குரிமையான பெருமைபொருந்திய தவத்தைச் செய்தார்கள்— ௮-று.

(௮௯)

வன்றிரிபுரன்புரியுந் வாதைதனைநோக்கி
யன்றுவிடைமேலேரனு மம்பிகையுமவந்து

வன்றிநன்முராரியயன்வானவனானோர்க்கி

மென்றுளிகண்முக்கணினும் வீழ்ந்ததெனமீடாழ்த்த

இ-ள். அங்ஙனம் அவர்களெல்லாருந் தவஞ்செய்தகாலத்தில் பரமசிவனுனவர் கொடியதிரிபுரனுனவன் செய்கின்றவருத்தத்தைக்கண்டு உமையவளேளும் ரிஷபவாகனத்தின்மே லெழுந்தருளிவந்து மகாபலத்தைபுடைய விஷ்ணு-பிரம்மா-முதலான சகலதேவர்களையும்பார்த்து அவர்கள்மீந் துன்பத்திற்குச் சங்கப்பபடாமலும் எம்மை ரட்சிக்கும்படியாகவும் பரமசிவனுடைய மூன்றுகண்களிலுமிருந்து மிருதுவாகிய நீர்த்துளிகள் விழுந்தன—எ-று (உ)

உருத்திரன்விழித்துளிகளேயுருத்திராக்கர்

திருத்திரவிசந்திரன்நிறுந்துகனக்கண்ணி

லருத்தமிசுபேதயிரண்டாறுபதினாறு

பொருத்தொருபதென்பநிறம்பொன்மவளங்காரோ

இ-ள். பரமசிவனது மூன்றுகண்களிலு மிருந்துண்டான நீர்த்துளிகளே உருத்திராட்சமணிகளாகும் அல்லாமலும் திருத்தமாகிய சூரியநேத்திரத்திலுண்டான செல்வமிசுத்தமணிகள் பன்னிரண்டு பேதமுடையதென்றும் சுவர்ணநிறமென்றும் சந்திரநேத்திரத்திலுண்டான மணிகள் பதினாறுபேதமுடையதென்றும் வெண்ணிறமென்றும் பிரகாசிக்குன்ற அக்ஷரீநேத்திரத்திலுண்டானமணிகள் பொருத்தமாகிய பத்துப்பேதமுடையதென்றும் கருநிறமென்றுஞ்சொல்லுவார்கள்—எ-று,

வெண்மைமறையோருரிவாமவேந்துரிமைபொன்மை

வண்மைவணிகர்க்குமுன்வகுத்ததவளத்தி

லுண்மையுளருத்திரருக்குள்ளதுகறுப்பே

முண்மணிகள் காய்க்குமாமுப்பதுடனெட்டே

இ-ள். பிராமணர்களுக்குரிமையானது வெண்ணிறமணிகளும், சூத்திரியர்களுக்குரிமையானது பொன்னிறமணிகளும்வளமைபொருந்தியவைசீயர்களுக்குரிமையானது சொல்லப்பட்டவெண்ணிறமணிகளும்த், உண்மையுடையருத்திரர்களுக்குரிமையானது கருநிறமணிகளுமாம் அல்லாமலும் அப்படிப்பட்டமுட்களையுடைய ருத்திராட்சமணிகள் காய்க்கின்றமறாக்களும் முப்பத்தெட்டுவிதங்களாகும்—எ-று. (ச)

ஒருமுகமிரண்டுமுகமுஞ்சிவசெய்யுந்பு

மருவுமறையோர்பசுவதைத்தழிமாறு

மருமையுளமுன்றுமுகமக்கினிசொருபு

பெருவணியிற்றொகுதி பெண்கள் பழிமாறும்

இ-ள். ஒருமுகமணிகளும் இரண்டுமுக மணிகளுஞ்சிவஸ்வரூபமாகும் அந்தமணிகளைத் தரித்தால் பொருந்திய பிராமணர்களையும் பசுக்களையும் கொன்ற பாதகங்கணிக் கும் அநுமையாகிய - மூன்றுமுகமணிகள் அக்கினிஸ்வரூபமாகும் அந்தமணிகளை யடிகமராகத் தரித்தால் அனைத்துநீர்களை வதைசெய்தபாதகங்கணிக் கும் —எ-று. (டு)

நாலுமுகநான்முகவனரவதைதகன்மாறுங்
காலவனலஞ்சுமுகமூண்ட வினைகாலும்
வேலனுருவாருமுகம்வேதிவதைமாறு
மேலவெழுசேடனுறுவேமகளவேகும்

இ-ள். நாலுமுகமுள்ள மணிகள் பிரமாவீனுஷ்டய ஸ்வரூபம் அந்தமணிகளைத் தரித்தால் மனிதர்களைவதைசெய்த பாதகங்கணிக் கும் ஐந்துமுகமுள்ள மணிகள் காலாகினிஸ்வரூபம், அந்தமணிகளைத் தரித்தால் சரீரத்தின்மூன்றிள்ள சகலவியாதிசணிக் கும், ஆறுமுகமுள்ள மணிகள் சுப்பிரமணியஸ்வரூபம், அந்தமணிகளைத் தரித்தால் பீர்மஹத்தி மகாபாதகங்கணிக் கு, உயாவாகிய ஏழுமுகமுள்ள மணிகள் ஆதிசேஷஸ்வரூபம் அந்தமணிகளைத் தரித்தால் பொன்களவினாலுண்டான பாதகங்கணிக் கும்—எ-று. (சு)

அட்டமுகமானுமுகனுருருதாரந்
தொட்டதறுமொன்பதுமுகம்வடுகன்மேணி
பெட்டிமரன்முத்தியொடுபுத்தியிடக்கையிற்
கட்டினொருகோடிமறையோர்வதைதகன்காலும்

இ-ள். எட்டுமுகமுள்ள மணிகள்—கணபதிஸ்வரூபம், அந்தமணிகளைத் தரித்தால் குருதாரத்தைத்தீண்டிபழிநீங்கும், ஒன்பதுமுகமுள்ள மணிகள்—வைரவஸ்வரூபம்—அந்தமணிகளைத் தரித்தால் சிவசாயுச்சியமும்கிவேகமுமுண்டாகும்—அதுகளை இடக்கரத்திலமையாகக்கோத்துத் தரித்தால் ஒருகோடிபிராமணர்களைக்கொன்ற பாதகங்கணிக் கும்—எ-று

பத்துமுகமாயவர்பசாகமிருகம்போ
மத்தர்பந்நென்றுமுகம்யாகபலவெய்து
முத்திரவியீரறுமுகத்தையுடல்பூணின்
மெத்தவுளயாகபலன்மெய்க்கொலைகளேகும்

இ-ள். பத்துமுகமுள்ள மணிகள்—விஷ்ணுஸ்வரூபம், அந்தமணிகளைத் தரித்தால் பைசாசவாஸ்தியம்—மிருகவாதையுநீங்கும், பத்தொருமுகமுள்ள மணிகள் சிவஸ்வரூபம், அந்தமணிகளைத் தரித்தால் யாகஞ்செய்தபலனும் மோட்சமுமுண்டாகும் பன்னிரண்டுமுகமுள்ள மணிகள் சூரியஸ்வரூபம், அந்தமணிகளைத் தரித்தால் அளவில்லாத யாகபலனுண்டாகி அபயவயங்கம்—அண்ணிபாதகங்களுநீங்கும்—எ-று. (அ)

கந்தர்பதின்மூன்றுமுகமுந் துகனபோகஞ்
சீந்தனையிலெட்டுவகைசித்திகளுமுண்டார்
தந்தைதமர்தாய்குழவிதம்பிதமையன்பெண்
வந்தகருமாய்த்தவதைமாறுமதுபூணில்

இ-ள். பதினமூன்றுமுகமுள்ளமணிகள் சுப்பிரமணியஸ்வரூபம் ஆந்
தமணிகளைத் தரித்தால் கனமபொருந்திய ஆய்ஸ்வரியமும்பாதொருகல
க்கமில்லாத எண்வகைச்சித்திகளுமுண்டாடும் ஆல்லாமலும்-பிதாவை
யும்-சுற்றத்தாராயும்-மாதாவையும்-குழந்தையையும்-தம்பியையும் - த
மையையும்-பெண்ணையும்பொருந்திய-கருவையும் வதைத்துக் கொலை
செய்தபாதகங்களைல்லாம்-நீங்கும்-எ-று. (க)

மிக்கபதினமூன்றினுக்கு மேலுமுகமில்லை
தக்கமலையொன்றுதலைமாலையுநாலொன்பா
னக்கலையிரட்டிகளமாங்குரநூற்றெட்டாண்
கைக்கணிகள் பன்னிருவர்காணகலமைப்பான்

இ-ள். உயர்வாகிய பதினமூன்றுமுகமுள்ள மணிகளுக்கு மேற்பட்ட
மணிகளில்லை-ஆல்லாமலும் தகுநியாகியசிகையினிடத்தில் ஒருமணியு
ம், சிரமாலையுட்பத்தாமணியும், கழுத்திற்குமுழுபத்தாண்டி மணியு
ம் மாற்பிற்கு நூற்றெட்டுமணியும், கைகளுக்குப்பன்னிரண்டு மணியும்
வாகுமணி ஐம்பதுமணியும்தரிக்கலாகும்-எ-று. (ங)

ஆயிரமியாகபலனப்படிதரிக்கிற
நாபமணியோர்பொதிசுமைகழுதைவென்று
போயடவிவிந்தமலைபுக்குயிரிழந்து
மேயகயிலாயமலைமேவியதுகற்பம்.

இ-ள். அங்கனம்தரித்தால் தரித்தவர்களுக்கு ஆயிரமியாகங்கள்செ
ய்தபலனுண்டாகும் பூங்காலத்தில் பரிசுத்தமாகியஒப்பற்ற ஒரு உத்தி
ராட்சப்பொதியைச்சுமந்த ஒருகழுதையானது ஆரண்ணியத்தற்சென்
று விந்தபர்வதத்தைச் சேர்ந்து பரானைவிட்டு மென்மைபொருந்திய
கயிலாசகிரியில் கற்பகாலபரியந்தம் வசித்திருந்தது-எ-று. (ய)

வெள்ளிகனகந்தரளம்வித்தரும்மாதி
உள்ளினிடலன்றுமுகமொன்றுவதவென்று
மெள்ளிய உருகுலமுமெக்குலமுமென்று
கொள்ளுவதவென்றனினஞ்சுபதங்கூறி

இ-ள். இரகீதம்-சுவர்ணம்-முத்து-பிவளம்-முதலானவைகளை இடை
இடையே இட்டு மணிகளின்முகத்தோடு முகம்மொருந்தக் கொத்துத்
தரிப்பதவென்றாகும் அதுவுமல்லாமல் இகழ்ச்சியில்லாத உல்லாசுத
தற் பிறந்தவர்களும இழிவான எந்தக்குலத்தியுபிறந்தவர்களுட்பஞ்சா

சுஷரத்தியானஞ்செய்து எப்போதுத் தரிப்பது உன்மையாகும்—எ-று.

புண்ணியமிபற்றிலீழைபூசையிமத்தி
எண்ணுதவடாதிசுளினண்ணினையென்ற
மெண்ணரியபாதகருமீனவுயிரியாவு
கண்மணியணிந்தவர்க்கண் பெறுவான்மே

இ-ள். ஒருபுண்ணியங்களைச் செய்கின்ற காலத்திலும் சிவபூசையி
மங்களைச் செய்கின்ற காலத்திலும் பொருந்தியதவங்களைச் செய்கின்ற
காலத்திலும் அந்த ருத்திராட்சமணிகளைத் தரித்தால்-உன்மையாகும் அ
ல்லாமலும் அளவற்ற பாதகங்களைச் செய்தவர்களும் இழிவையுடைய
எல்லாவுயிர்களுடைய ருத்திராட்சமணியைத் தரித்தால் ஞானக்கண்
னைப் பெறுவார்கள்—எ-று. (௧௩)

மூழ்கினுமலங்கள் சலம்விழ்க்கணுபுலக்கண்
மாழ்கினுமருந்தினும்வருந்தினுமுறக்கஞ்
சூழ்கினுமொர்சூககத்தொடக்கினுமிறைகட்
டாழிவடமணிந்திவரசத்தியதவத்தோர்

இ-ள். உன்மையான தவத்தையுடைய பெரியோர்கள் ஸ்ரீமானஞ்செ
ய்யும்போதும் மலவிசர்க்கஞ் சலவிசர்க்கஞ் செய்யும்போதும் ஸ்திரீக
ளுடைய முலையினிடத்தமுபங்கி மயங்கும்போதும் புசிக்கும்போது
ம் வருந்தும்போதும் உறங்கும்போதும் ஒரு சூககங்கள் தொடர்ந்த
போதும் உருத்திராட்சத் தாழிவடத்தைத் தரித்திருப்பார்கள்—எ-று.)

சுகத்திரமணித்திரள்கள் சாமுனனிவார்கண்
மகத்துவமுரைப்பரிதுவண்சிரசுகாது
தொகுத்தகளமார்பிருகைதோளிருமணிகட்
டகத்தணியினக்கவட முக்கணுளதாரும்

இ-ள். இறந்துபோகுமுன் திரட்சியாகிய ஆயிரமணிகளைத் தரிப்பவ
ர்களுடைய மகிமையை யளவிட்டுச் சொல்வதரிதாகும் அல்லாமலும் உ
ருத்திராட்சமலைகளை வளம்பொருந்திய சிரசிலும் காதுகளிலும் சொ
ல்லுகின்ற கீண்டத்திலும் மாபிலும் இரண்டுகைகளிலும், தோள்களி
லும் இரண்டுமணிக்கட்டி விடத்திலும் தரித்தால் அவன் மூன்று க
ண்களையுடைய சிவஸ்வரூபமாவான்—எ-று. (௧௪)

ஆக்கவடமஞ்சுபதமேதயணிவானேன்
முக்கணுடையானவராமோதிவருமன்றிப்
புக்கவிடமுத்திரிசித்தவர்கள் புத்தேள்
குக்கலணியிற்பிறகுன்றுமருளொன்றும்

முத்தியையும் பெருவது அருமையாகும் ஆயினும் அவைகள் விசேட மாகியாஸ்தலங்களில்லாமல்வேறொருவிதத்திலுஞ்சித்திக்காது அந்தஸ்தலங்களிலும் விருத்தகிரிஸ்தலத்திலல்லாமல்வேறொருஸ்தலத்திலுஞ்சித்திக்காது ஆகலாஸ்தஸ்தலத்தில்தேவீங்குமுன்பாகஒருவருஷபரியந்தம் வசித்தலாலும் அந்த ஸ்தலபுராணத்தைப் படித்தலாலும் படிக்கக்கேட்டலாலும் துதித்தலாலும்-ஸ்துதிக்கக்கேட்டலாலும் தேகாந்தத்தில் துதிசெய்தலாலும் மோட்சத்தைபெறுவார்கள்—எ-று. (௧)

அரகராசம்புசங்கரமகேசுவம்பிகைபாகமாதேவ
புரகரீலகண்டவென்றுணாகற்புனிற்றிளங்கன்றினுக்காக்கள்
வருவதேபோலச்சிவன்வினார்தோடிவந்திடுமரத்தின்மேற்பறவைக்,
கொருகலேபோலப்பாதகமனைத்தும்மோடிமீய்விடுசென்றடைவார்.

இ-ள், யாதாமொருவர் அரகராசம்புசங்கரமகேசுர அம்பிகைபரகாமாதேவா - புராந்தகா-ரீலகண்டா-என்று-துதிசெய்தால் - மிகுந்த இளங்கன்றுகளுக்கிரங்கிவருகின்ற, பசுக்களைப்போலப் பரமசிவனும் அதிசிக்கிரத்தில வந்திரட்சிப்பரர் அவர்களுடைய பாதகங்களெல்லாம் மரத்தின்மேலிருந்த பட்சிகள் பறந்துபோவதற்கு ஒருகல்லேபோல துமானதுபோல் நீங்கிவிடும், அல்லாமலும் தேகாந்தத்தில் மோட்சத்தைபெறுவார்கள்—எ-று. (௨)

சிவசிவவென்பாரவர்முனேநிருத்தஞ்செய்திடுமறலியும்பணியு
மவனாவிட்டகலானம்பிகைபாகளுரணமவர்முகத்திருக்குந்
தவனைக் கண்டபனிவெனப்பாவஞ்சரிந்திடும்பவக்கடலமுந்தார்
புவரியின்மரணகாலேயிழ்புகலிழ்புலையருமடைவார்சாரடம்.

இ-ள், சிவசிவவென்று மனமாரத்துதிசெய்பவர்களுக்கு முன்னே எப்போதும் பரமசிவன் திருநடனஞ்செய்தருளுவார் அங்ஙனம் துத்தவாகளை நமனும் வணங்குவான், உமயவனை இடப்பாககதிவலுடைய பரமசிவன் அவர்களையீட்டு நீங்காமலிருப்பார், அவர்கள்முகத்தில் நான் குடிவதனகளுநிழ்க்கும், அவர்கள்செய்தபாவமெல்லாம் குரிடனைக் கண்டபனிப்பால் நீங்கப்போம், அவர்கள் பிறவிக்கடலில் மூழ்கமாட்டார்கள், பூமியின்கண்ணுள்ள நீசர்களானாலும் மரணகாலத்தில் அங்ஙனம் துத்ததால் அவர்களும் சாரூபபகவியைப்பெறுவார்கள்—எ-று,

திருந்தமரபொருத்தன் செவிப்புலன்கேட்கச் சிவசிவவென்றிறப்ப
னைமே, விருத்தியவிடிபோலெரிந்துமீ பாவமிறப்பொடுபிறப்பொலமி
ரியு, மொருத்தன்வாயாச்சிவவெனமுக்காலுணாத்திடி னோருரையதற்
குக், கருத்தன்வாழ்பதத்திலிருத்திமிரண்டுங்கடவுண்மேற்கடன்களா
நிற்கும்.

இ-ள். ஒருவனுடைய செவியினிடத்திற் றெளிவாகக்கேட்கும்படி சிவசிவாவென்று திரிகாசைசுத்தியுடனே சொன்னால் அவனது பாதகங்க ளெல்லாம் இடிவிழும்படினேபோல எரிந்துபோம் அவனது இறப்பும் பிறப்பும் நீங்கிபோம், ஒருவன் தன்னுடையவாயாரச்சிவாவென்று மூ ன்றுதராஞ்சொன்னால்மூன்றில் அந்த ஒருசொல்லுக்கு அவனைப்பரம சிவன் தமதுலகமாகிய சிவலோகபதத்தல் வைப்பார், மற்றவிரண்டு சொல்லும் பரமசிவன்மேற்கடன்களாகவிரிக்கும்-எ-று. (சு)

பூசைகடருமமற்றவனேனுமபுராரியைப்புகழ்ந்திடுவனவன்பாற் காசினிசெய்யாங்கலைகுடி கொள்ளுங்கதிகளும்பலித்திடுமுயிர்ப்பி னேசையாலரன்பேருணாத்திடினமலைமேலுயரிடிபோல்வினையிடியு மானையான்முத்திப்பெய்கொள்ளப்போவார்க்கவ்வுணாவாக்கியமாகும்,

இ-ள், பூசைகளுந் தருமங்களுஞ் செய்யாதவனாகிலும் பரமசிவனை துதிசெய்தால் அவனிடத்தில் பூதேவியுஞ் சீதேவியுஞ் சரஸ்வதியுங் குடியாகவிரும்பார்க ளிவர்களுக்குக் கதிகளுமுண்டாகும் சுவாசுவோ சையால் சிவனது திருநாமத்தை உச்சரிப்பார்களாகில் அவர்களுடைய தீவினைகள் இடிவழும்படினேபோல் இடிந்துபோகும், அல்லாமலும் மோகூரனந்தப்பெண்ணை அன்பாகக்கொள்ளப்போகின்ற வர்களுக்கு அந்தச் சொல்லே சுபவாக்கியமாகும்-எ-று. (இ)

இயன்றமாத் திரமஞ்செழுத்தையுமோதியிட துபிசந்தனைத்தொட்டு முயன்றிருகொம்பினிவினிற்பரனைமுதற்பிரதோடமேகாணிற் பயன்றருந்தருமந்தவமெலாமடையும்தத்தினிற்பதம்படநடந்து விபனுறுதானஞ்செய்யினும்விரவினோர்வலம்பலகோடி.

இ-ள். முதன்மையாகிய பிரதோஷகாலத்தில்தம்மாலியன்றமாத் திரம்-பஞ்சாஷ்டாசெய்தபஞ்செய்த நந்திஸ்வரருடைய இடதுபிஜத்தைப்பரி சித்துக்கொண்டு இரண்டுகொம்புக்குமத்தியாகப் பரமசிவனைத்தரிசன ன்செய்தால் சகலதர்மமங்களையும் தவங்களையுஞ்செய்த பலனுண்டா கும், அல்லாமலும் பாதத்திற்பாசம்படுமபடியாக மெல்லலடந்து சிவ த்தியானத்தோரி அஞ்சலியஸ்தராய் ஒருதரம் பிரதக்ஷணஞ் செய்தால் பலகோடிபிரதக்ஷணஞ்செய்தபலனுண்டாம்-எ-று. (சு)

முதல்வலமொன்றுக்கவமிருத்தேகுமுன்றிறிற்கோநோய்திரு மதிமமைந்திற்பத்திராதிசுளாமந்தனன்கொலையறுநூற்றி சுதமொருபத்தேவிந்திரனாவன்மனியிடம்வலம்வரிற்பிறவிக்க தமதும்வலமுமிடமுமாய்நடக்கிற்கருதினென்றெவ்வொருகோடி,

இ-ள். ஒருதரம் பிரதட்சணஞ்செய்தால் அவமிருத்தவநீங்கும் மூ ன்றுதரம்பிரதட்சணஞ்செய்தால் கொடுமையாகி, வியாதிகளாகும்

அதிகமாகிய ஐந்துப்பிரதட்சணஞ்செய்தால் சந்தானமுதலானசம்பத் துகளுண்டாகும், நூறுதரம்பிரதட்சணஞ்செய்தால் பிரம்மகத்திமாபா தகவீங்கும் : ஆயிரம்பிரதட்சணஞ்செய்தால் தேவேந்திரனாவான், ஒப் பற்ற நந்திஸ்வரணப் பிரதட்சணஞ்செய்தால் பிறவித்தன்ப நீங்கும், வலமும் இடமுமாகப்பிரதட்சணஞ்செய்தால் ஒருபிரதட்சணத்திற்கு ஒருகோடிபிரதட்சணஞ்செய்தபலனுண்டாம்—௭-று. (௭)

உண்மதில்வலமொன்றொவ்வொருகோடிபுறமொன்றுகோடிபத்தாகு மண்பாடவணங்கிவணங்கியேநடக்கின்மற்றதற்கோடிபத்தாகு முன்னமையங்கப்பிரதட்சணமொன்றேபனந்த நூறுபிரங்கோடி பண்ணினாவென்றமூடனெனெனினும்பரபதமவனதுகாணி.

இ-ள். கர்ப்பக்கிரகத்தைச்சூழ்ந்த உண்மதிலே ஒருதரம்பிரதட்சண ஞ்செய்தால் அக்கர்ப்பக்கிரகத்தைக் கோடிபிரதட்சணஞ்செய்த தாகு ம், மூன்றம்பிரகாரமாகிய புறமதிலே ஒருதரம்பிரதட்சணஞ் செய்தால் அக்கர்ப்பக்கிரகத்தைப் பத்துக்கோடி பிரதட்சணஞ்செய்ததாகும், சரீர த்தில் மண்படவீழ்ந்து வணங்கிவணங்கித் தண்டப்பிரதட்சணஞ்செ ய்கூலால், அதனிலும் பத்துக்கோடிபுற கதிகமானபலனுண்டாகும், ஒரு தரம் உண்மையாகியசிறுக்கையோடு அங்கப்பிரதட்சணஞ்செய்தால் அ தனிலும் அளவிலாத நூறுபிரங்கோடி பங்கதிகமான பலனுண்டாகு ம், அங்ஙனஞ்செய்பவன் ஒப்பற்றமூடனானவன் சிவபுரம் அவனது காணியாகும்—௭-று. (௮)

மருவுசங்கியாகியிடம்வரப்பிரமசாரிதான்வலம்வரமற்றை, யிருவரும் வலமுமிடமுமாய் நடக்கிலக்கமுநீனாந்துகோடி, கருகொருகோடியி ரணங்கோடியதாங்கருக்கொலைபாதகேனு, மொருவலம்வருவாரிசவி யையொப்பாருணர்வினோர்வலஞ்செயலொழியார்,

இ-ள். பொருந்தியசங்கியாசிகள் இடமாகவும் பிரமசாரிகள் வலமா கவும், வானப்பிரஸ்தன்-கிரகஸ்கன்-இவாகளிருவரும்வலமுமிடமுமாக ளும், பிரதட்சணம் செய்வார்களாகில் அவ்வொன்றே பத்துக்கோடிபிர தட்சணம் செய்ததாகும், அல்லாமலும் எண்ணப்பட்டஒருகோடியிர ணங்கோடியாகும் சுருவைக்கொலையெத பாதகூரானலும் இரந்த விதி ப்படி ஒருதரம்பிரதட்சணஞ்செய்தால் அவர்கள் சூரியனுக்கொப்பாகப் பிரகாசிப்பார்கள் ஆதலால் அறிஞர்கள் பிரதட்சணஞ் செய்வதை எப் பேராதும்விடார்கள்—௭-று. (௯)

அக்கொடுதிருநீறணிந்தெழுத்தைந்துமறைந்தரன்பூசையும்யிறற்றிச் செக்கர்மேலியனேவலஞ்செய்தவணங்கிச்சித்தம்பரமுதுகிரியொன்றி ற். பக்கமாயடியார்பூசையும்செய்துபணிவிடையிறன்றவாறிறற்றித் தக்கவாறிறையமாணனுட்கொள்வர்தமயலாற்சிவனையாமறியோம்

இ-ள் உருத்திராட்ச கண்டிகையும் விபூதியும் தரித்துப் பஞ்சாட்சர ஜெபம்செய்து சிவபூசைசெய்து அந்த வண்ணனாகியபரமசிவனைப் பிர தட்சணம்செய்து வணங்கிச் சிதம்பரத்திலாகிலும் விருத்தாசலத்திலா கிலும் அன்பாக அடியார்கள் பூசையும்செய்து சம்மால்யன்மமாத்திர ம் திருப்பணிசெய்து தேகாந்தத்திலும் தகுதியாக இருதயத்திற் சிவத் தியானம்செய்கின்றபுண்ணியவான்களையல்லாமல் வேறொருசிவனே யா அறியோம்—எ-று. (௮)

சிவகீர்த்திச்சுருக்கம்முற்றுப்பெற்றது.

ஆசுருக்கம், ௮௫ க்கு- திருவிருத்தம் ௩௭௨.

— 0 —

பதினாறாவது

கோபர்வதச்சுருக்கம்.

— 00* —

வேறு.

சிம்பரமன்முதுகுன்றன்றிருக்கதையைக்கேட்டவிவள்
கிற்பளோகிற்கலளோவெனச் சிந்தைகெழுமாதே
முற்படநீருள்செய்தீரமுதுகுன்றிற் கோவனாயி
னற்கதையந்வினுவெனவனவந்தநீயந்துரைத்தாள்.

இ-ள். அனவர்த்தியம்மையார் நாதசன்மாவை வணங்கி ஓங்கவாமீ நீர் யான்கேட்டுமுன்னமே சின்மயவழுவரான பழமலைநாதருடைய அ முகிய சரித்திரத்தைக்கேட்டுத் தகுதியுடையவளோ அல்லவோவென் று சற்றுகிலுந்திருவிளத்திற்குறியாமல் அனுக்கிரகஞ்செய்தீர் அதுபோ லப் பழமலையின் கண்ணுள்ளகோபர்வதத்தினுடைய நன்மைபொருந் திய சரித்திரத்தையும் அனுக்கிரகம் செய்யுமென்று அன்பாகவிண்ணை ப்பஞ்செய்தாள்—எ-று. (௧)

வரைக்கரசாங்கோவரையைவாயளக்குந்தகைமைத்தோ
வுரைக்கின்றோமெனநாதருரைக்கின்றாகயிலையினு
நரைத்தவிடைமேற்கொண்டிருக்கணங்கள் புடைசூழ
வினாக்கமழுமுதுகுன்றின்வினாந்தனைந்தான்விமலேசன்

இ-ள். அங்ஙனம் விண்ணப்பஞ்செய்தபொழுது நாதசன்மாவானவ ள் கிருபைகூர்ந்த ஓய் அனவர்த்தியையே நீகேட்பாயாகமலைக் கர சாகிய கோபர்வதத்தின் பெருமையானது நடிதுவாயினால் அளவிட் டிச் சொல்லுந் தகுதியுடையதோ ஆயினும்யாமறிந்தமாதிராஞ்சொ

ல் கின்றோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள்கின்றார் பூர்வத்திற் பரமசிவனுனவர் கயிலாச பர்வதத்திலிருந்து வெண்மைபொருந்திய ரிஷபவாகன ஞடராய் நல்ல சிவகணங்கள் புடைசூழ்ந்துவரவாசனை விசுகின்ற மலாச்சோலைகள் நிறைந்துள்ள விருத்தகிரிக்கு விரைவாக எழுந்தருளியவந்தார்—எ-று. (உ)

தாழ்வனமுனிவர்செயுந்தவத்தினையுமவர்மாத
ரோடுடையபதிசிறுதவியல்பினையுஞ்சோதிப்பான்
காருருவத்திருமலைகண்ணிகையாய்ச்செல்கின்றோம்
கீரிருமிவெனவுமையநிருத்தினுன்வடகீழ்பால்

இ-ள் அப்படி யெழுந்தருளின பரமசிவனுனவர் உமையவளைப் பார்த்துத் தாழ்வானாரி சள் செய்ப்பட்டதபோவலிமையையும் அவர்களுடைய பத்தினிமார்களுடைய பதிவிரதாண்மையையும் சோதிக்கும்படி திருவுளங் கொண்டு மேகவண்ணனாகிய மகாலிங்கனுமோகினிருபமாகிவர லாம்பே. கின்றோம். ஐதலால் கீ யிவடத்திற்குள்ள யிருப்பாயாக வென்றுசொல்லி உமையவளை சிறுத்தகிரிக்கு வடகீழத்திசையிலுள்ள ஓர்நந்தவனத்து லிடத்து நிறுத்தியருளினார்—எ-று. (ங)

தனியிருப்பதெங்ஙனனுந்தையலர்மெய்வருடிப்
புனிதனைகசெய்தருளிப்புக்குந்திதனைநிறுத்தி
யனிகமிலாச்சிவனகன்றாவ்வளவிலந்தவனத்
திரியதொருவெலிங்முமையம்மைமெ தீர்க்கண்டாள்

இ-ள். அதுகேட்டித் தனிமைமாக இவடத்திலிருப்பது எப்படியென்று விண்ணப்பஞ் செய்தருளிய வுமையவளைப்பார்த்துப் பரமசிவன் நகைத்துச் சரீரத்தைத்த விக கொடுத்து யாறாறும் புசுழப்பெற்ற நந்திஸ்வரையும் உமையவளுடன் இருக்கும்படி நிருத்தி எங்ஙனானிலு அழிவில்லாமல் நித்தியத்துவமாக விளங்குகன்றபரமசிவன் சென்றா ளி னார் அங்ஙனஞ் சென்றவளவில உமையவளும் அந்தவனத்தின்கண்ணுருசிவலிங்கத்தை எதிரேகண்டருளினார்—எ-று. (ச)

உத்தமமாமீசானகங்கையுமங்கெதிர்கண்டாள்
புத்திரரும்புகழ்ந்தயேவாசெயப்பூசித்தா
ளத்தலமுந்தபெயராலேகோபருப்பதமாய்ச்
சத்தபெயராய்ச்சத்தீச்சுமுமாய்த்ததைழத்தவவாம்

இ-ள். அதுகண்டவுடன் அவிடத்தில் உத்தமமாகிய அந்த ஈசானத் திக்கில் ஒரு தீர்த்தத்தையுடையருளினான் அதுகளைக்கொடுமனக்களிப்பாக உமையவளும் தம்மைத் துதித்தவர்களுக்கு அரிவைத்திருகின்ற புகழையுடைய நந்திஸ்வரா பண்செய்ய அந்தசிவலிங்கத்தைப் பூசித் தாள் அதனால் அந்தஸ்தலம் நந்திஸ்வருடைய பெயரால் கோபர்வத

மென்றும் சத்தியினுடைய பெயரால் சத்திஸ்வரமென்றும் இரண்டு திருநாமங்கள் தழைக்கப் பெற்றனவாம்-எறு. (௫)

அவ்வளவிற்குருவனமகன்றருணர்கோடி குழாந்த
செவ்வொளிபோற் சத்திசன்றிருவுருவிற்கிவன்றோன்ற
உவ்வீழியாள் பணிந்துபூசித்தாணலஞ்சிறக்க
மெய்வாங்கேளெளப்பரமன்விளம்பினு னுமைகேட்பார்

இ-ள். அங்ஙனம் பூசித்தபொழுது பரமசிவனுனவர் தாருகாவனத் தைவிட்டு நீவகிக் கோடி சூரியர்களுடைய சிவந்த பிரகாசம்போல சத்திஸ்வரமென்றும் சிவலிங்கத்தினிடமாகப் பிரகாசித்துத் தரிசனமகொழித்தருளிநார் அதுகண்டு மான்போன்றகண்களையுடைய உமையவளுமவணங்கிப்பூசைசெய்தீள் அதற்குப்பரமசிவன் மகிழ்வுகொண்டிஉமையவளைப்பாத்து உனக்கு நன்மையுண்டாகும்படியாக உன்மையானவர்களைக்கேளென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினவளவிலுமையவள் யின்னைப்பஞ்செய்கின்றாள்-எ-று. (௬)

யானுகந்துபூசிக்குமினியகோபருப்பதத்திற்
ருனதருமஞ்செய்வார்சகந்தருபெறவேண்டு
ஞானகங்கைமழ்கினவர் ஞானமேபெறவேண்டு
பானுமரைப்பதபணிவார்பதம்பெறவேண்டிவென்றாள்

இ-ள். நான் சந்தோஷகரமாய்ப் பூசிக்குன்ற இனிமையான இந்த கோபர்வதத்தினிடத்திலவந்து தானதாமங்களைச் செய்கின்றவர்களுள் லாம் சர்வஐஸ்வரியங்களுையுமடையவேண்டும் ஞானசொருபமாகிய இந்த ஈசானகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுள்லாடும் ஆத்மஞானத்தையடையவேண்டும் அல்லாமலும் சூரியனைப்போலப்பிரகாசிக்கறை உமதுதிருவடித்தாமரைகளை வணங்குகின்றவர்களுள்லாம் உமதுசாய்ச்சியபதத்தையடையவேண்டும் என்கின்றவர்களை விடும்பினென்று உமையவள் யின்னைப்பஞ்செய்தருளிநார்-எ-று. (௭)

சிவனுக்கேட்டுமையவட்குச்சிறந்தவரங்கொடுத்தருளிப்
புவனமெலாநந்திவரைப்புகழ்பொலியப்புரிந்தருளிப்
பவனுமவன்மேவியுமாய்பணிந்தவர்க்குப்பலிக்கின்ற
ரிவனெளிதாய்ப்பிழையாதவிவர்களுளாகதிபெறுவார் *

இ-ள். அதனேட்டுப் பரமசிவனும் உமையவள் கருத்தின்படி சிறப்பாகி வரங்களை யனுக்கிரகஞ்செய்து அல்லாமலும் கோபாயத்தின் றீர்த்தியானது சகலபுவனங்களிலும் பிரகாசிக்கும்படி செய்து அந்நிதலத்திலும் தாம் சத்திஸ்வரனும உமையவள் சத்தியுமாக எழுந்தருளியிருந்ததம்மைவணங்கினவர்களுக்கெல்லாஞ் சகலன் மையையுங்கொடுத்த ரக்ஷிக்கின்றார்கள் ஆதலால்இப்படிப்பட்ட ஸ்கலத்திலுள்ளிதாக்கப

போய்க்கதையைப்பெறுதவர்களோ அரியதவங்களைச்செய்து கதியடை
யப்போகிறார்கள்—எ-று. (அ)

ஈசானகங்கையினிராடியிறைதாள்பணிந்து
பேசாதேதுற்றெட்டுப் பிதக்களைஞ்செய்தார்ச்சனைசெய்
தாசானுற்பண்ணிருநூற்றாயிரநல்லஞ்செழுத்தைத்
தேசாகச்செபித்தவர்கள் சிவனுணைபதம்பெறுவார்.

இ-ள். கோபர்வதத்தில் ஈசானகங்கையில்ஸ்நானஞ்செய்து பரமசி
வனதுநிருவடிக்களைவணங்கி மௌனமாக தூற்றெட்டுப் பிரதட்சணைஞ்
செய்து ஆர்ச்சனைசெய்து பரமாசாரியரார்பெற்ற பஞ்சாட்சரத்தைஅ
ழகாகப் பண்ணிரண்டுலட்சம் செபஞ்செய்தால் அவர்கள் சிவர்க்கிணைப்
பாடிக்குச் சிவபதவியைப்பெறுவார்கள்—எ-று. (க)

தணவாதேபகவனாயிற் றங்கிவரம்பெற்றருங்
கணநாதரானவருங்கதியினருமளவில்லை
புணர்வாயதவாகருணபூரணருமங்கிருப்ப
• ருணர்வாகச்சேவைசெய்வார்க்குற்றவாமுந்தருவார்.

இ-ள். கோபர்வதத்தைவிட்டு நீங்காமல் வசித்திருந்து வரங்களைப்
பெற்றவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில் கணநாதரானவர்களும்மோட்சத்தை
பெற்றவர்களும் இவ்வளவென்று அளவுசொல்லமுடியாத அல்லாம
லும் அந்தஸ்தலத்தில் சிவசம்பந்தமான மகாதவங்களைச்செய்துமுடித்
த கருணாபரிபூரணமென்னும்ஒருமகாத்மாவயிருக்கின்றார்அவரைத்தெ
ரிந்து அறிவுநானாகச் சேவைசெய்தவர்களுக்கு அவர்களவிரும்பிய சக
லவரங்களையும் அவர்கொடுத்தருளுவார்—எ-று. (ஃ)

தேட்டமுற்ப்பூசித்துச்செபித்துண்டிதனைவிட்டுக்
காட்டசமாதியிலிருக்குங் கணநாதபூரணரை
நாட்டமுற்ப்பார்த்திருந்தானொருபாவியபந்தவனை
யாட்கொள்ளும்படியிவன்றானோவென்றாரயந்தார்

இ-ள். பரமசிவனை அன்போடுபூசைசெய்து ஜெபஞ்செய்த உண
வையொழிந்து தம்பத்தைப்போல அதையின்றிச்சமாதியிலிருக்கின்ற
கணநாதராகிய கருணாபரிபூரணரென்னு மகாத்மாவை ஒருபாவியானவ
ன் கண்கள்பொருந்தப் பார்த்திருந்தான் அந்தப்பாவியையும் கருணாப
ரிபூரணனைவா தரித்தாட்கொள்ள நினைத்து. இவன்யாவென்று திரு
வுளத்தில் ஆலோசித்தருளினார்—எ-று. (ஃ)

பெண்வதையுக்கோலதையும் பிறவதையும்பெரும்பவமும்
பண்ணினவனெனநினைந்துபரலோகமில்லையத்தோ
தண்ணியவனெனத்தூர்ச்சன்னிதியினிம்பித்தார்
நண்ணியசந்தியினெடுகளாகநின்றளவில்

இ-ள் ஸ்திரீவதையையும் கோவதையையும் - இன்னமனேகவதையையும் கோடிபாதகங்களை யுஞ்செய்சவனென்றதெரிந்து ஐயோ இவனுக்கு மேலட்சமில்லையே இவன்மெத்தளரியவனென்று நீனைந்து அவனைத்தமது சந்திரானத்தில் தூரமாகநிற்கும்படி செய்தருளினான் அங்குனே அந்தப்பாவி யாவான் கருணாபரிபூரணரது ஞானப்பிரகாசம்பொருந்திய சந்திரானத்தில் அனேககாளாகநிற்ககாலத்தில்—எ.று, (102)

பாம்பினோலுரிந்ததுபோற்பனவன்றன்பாகதங்கள்
போம்பரிசுளுக்கருணாபூரணரையும்பணிந்து
தாம்புனலுள்ளானந்தனின்மூழ்கியோகியையும்
வரம்புனற்செஞ்சடையராய்கூடவேவலஞ்செய்தான்

இ-ள். அந்தப்பாவி யாகிய பிராமணனானவன் தன்னுடையபாதகங்களைல்லாம்பாம்பினதுகோலுரிந்ததுபோலீங்கிப்போயினமையால்கருணாபரிபூரணரையும்வணங்கி அலைகளைமோதுகின்ற நீர்நிறைந்த ஈசானகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து அந்தக்கருணாபரிபூரணரையும் தாவுகின்ற கங்கையைத்தரித்த சிவந்தசடாபாரத்தையுடைய சத்தீஸ்வரரையும் கூடப் பிரதட்சணஞ்செய்தான்—எ.று, (103)

கவகந்துமீசானகங்கையிற்றினமூழ்கித்
திருவருளார்பாகனுடனியோகியையுந்தனம்பணிந்து
சருகுதிரணந்தண்ணீர்தனைய நுந்தித்தவவடிவாய்
மருளகன்றனியோகிமறையவனைவரவழைத்தான்

இ-ள். மேலும் அந்தப்பிராமணன் பிறவியைக்கெடுக்கின்ற ஈசானகங்கையினில் ஸ்நானேதாறும் ஸ்நானஞ்செய்து அருளுருவமாகிய உமையவனெழுந்தருளியிருக்கின்ற இடதுபாகத்தை யுடைய சத்தீஸ்வரரையும் கருணாபரிபூரணரையும் ஸ்நானேதாறும்வணங்கிச் சருகுகள்திரணங்களை தண்ணீர்முதலியவைகளைப் புசித்துத் தவவடிவாயிரும் துசகலபிராந்தியும்ஒழிந்தபன்பு அந்தப்பிராமணனைக் கருணாபரிபூரணரானவர் சமீபத்திலவரவழைத்தான்—எ.று, (104)

எந்தகாமின்பெயரென் னிந்தவனத்தேன்வந்தாய்
முந்தவுரையென்றரைப்பொழிகின்றனெக்தூரஞ்
சந்தரகாபென்பெயருந்துருவிருத்தன்மறையவனான்
வந்ததுவுமிய்விடத்திலவழிபற்குவென்றுரைத்தான்

இ-ள். அங்கனம்வரவழைத்து அந்தப்பிராமணனைப்பார்த்து நீயெந்தத்தேசம் உன்பெயரென்ன நீ இங்கவனத்திற்கு எதைக்கும்த்துவந்தாய் இதுகளை விவரமாக நீமுன்னேசொல்வாபென்று கருணாபரிபூரணர் திருவாய்மலர்ந்தருள அந்தப்பிராமணன்சொல்லுகின்றான் ஓய் சுவாமி அடியேனிருப்பது வெகுதூரமாகிய சந்தரதேசம்என்பெயருந்

துறவிநித்தகனென்று சொல்லுவார்கள் நான் பிசாமனை குலத்திப்பிரந்த
லுடைய நான் பூத்கனத்தக்குவந்தது மவழிபர்த்துப் பறிப்பதற்கேயென்
து விண்ணப்பஞ்செய்து பன்னுஞ் சொல்லுகிறான்-அ (106)

பாணியானழியாத பலமாபுகாணுமிலை
பாணியான்முடாத பலகளவுகாணுமிலை
பாணியான்கொல்லாத பல்லுயிர்கடாணுமிலை
பாணியான்பண்ணாத பாதகங்கடாணுமிலை

இ-ள். இந்தவுலகத்தி லிருக்கின்ற முறைமையாகிய பலமாபுகளிலு
ம் பாணியாகிய நானழித்துவிடாத மாபுகளுமில்லை பலகளவுகளிலும்
நான் களவுசெய்யாத களவுக்குமில்லை பலவுயிர்களுிலும் நான் கொலை
செய்யாத வுயிர்களுமில்லை பலபாதகங்களிலும் நான் செய்யாதபாதகங்
களுமில்லை—எ-று. (107)

கரணியெய்மென்னுடை கடங்கொலையுங்கடுகினீளமும்
வீரகனையுங்கண்டஞ்சி வீரலினருநடுகிங்கி
மரநடுக்குமண்ணெங்குமாதாகளுநடுகிங்கு
நரநடுக்குஞ்சாரநடுகிங்கு நமனடுக்குமெனச்சொன்னான்

இ-ள். அடியேன்செய்கின்ற வஞ்சகத்தையும்கொடிய கொலைத்தொ
ழிலையும் கடுமையாகிய கோபத்தையும் உபாயத்தையும் வார்த்தப்பய
நது மகாபராக்கிரம சாஸிகளானவர்களும் நடுக்குவார்கள் அல்லாமலு
ம் எண்ணெகலாடால் மரங்களுநடுகிங்கு மண்ணும் நடுக்கும் மாதர்க
ளும் நடுக்குவாசன் மனிதர்களும் நடுக்குவார்கள் தேவர்களும் நடுங்
டுவாசன் பெயமகாம்மராஜனும் நடுக்குவானென்று சொல்லிப் பின்னை
புறமிண்ணப்பஞ்செய்கின்றான்-எ-று (108)

ரு தடனுக்குங்கலப்பெறுவான் குணதீர்த்தங்கிடைத்ததுபோன்
ம னனுக்குவெளிப்பட்டவர் மனைச்செளித்தேனின்னமுடா
விருளானுகாவறித்தன்னே யிதுவென்றுகாட்டியக்காத்
பெறுவெறுவேனெனையோகிறுப்பாதந்தனில்விழ்ந்தான்

இ-ள். பிறவிக்குருடனுக்கு கண்ணடைக்குபடியாக ஒரு புண்ணிய தீ
ர்த்தம் என தத்துபோலப் பாணியாகிய அடியேன்முன் தேவரீர் வெளி
ப்பட்டதே கோன்றினீர் அசனாலடியேனுஞ் சிக்கசத்தியைப் பெற்றே
னாலால் இனிமேலும் அடியன் அஞ்ஞானவழியிற் செல்லாத உண்
மை நானவழியை இதுவென்று உபதேசஞ்செய்தருளினால் ஆத்ம
ஞானவதைப்பெற்றுக் கருதார்த்தனவேனென்று சொல்லிக் கருணை ப
ரிநாணமுடைய திருவார்த்தாமரைகளில்விழ்ந்து நமஸ்காஞ்செய்தா
ன்—எ-று. (109)

என்று நீயித்தலத்தி லெய்தினுயன்பாவ
மன்றகன்றதெம்முடைய வருண் ஞானப்பார்வையினுற்
சென்றுகங்கைமூழ்குதலாற் சிவன்சத்தத்திருநோக்கா
னன்றிகிடத்திருக்கின்றாய் நமைபகலாபெனவுரைத்து

இ-ள். அங்ஙனம் வணங்கிரின்ற பிராமணனுக்கு இரங்கிக் கருணைப
ரிபூரணராவார்சொல்லுகின்றார் ஓய் பிராமணனே நீ இந்நக்கோபாவ
தமென்னுந் திவ்வியஸ்தலத்தற்கு எப்பொழுது வந்தாயோ அப்பொ
ழுது உன்னுடைய பாதகங்களைல்லாம் நீங்கிவிட்டது அல்லாமலும்
எமது கிருபா ஞானதிரிஷ்டினாலும் தினந்தோறும் போய் நாசனாகவ
கையில் முழுகிப்படியினாலும் சத்திஸ்வரர் சிற்சத்தி யிவர்களது திரு
வருட்பார்வையினாலும் நீ சகல நன்மையும் பெற்றிருக்கின்றாய் ஆதலா
ல்-நீ எப்போதும் நன்மைவிட்டு நீங்காம லிருப்பாயென்று சொல்லி
-எறு. (௨௦௯)

தஞ்சரியமங்களையுந் தமத்தினையுமுண்மையுட
னஞ்செழுத்துமுபதேச மருளிணுவ்வழியில்
விஞ்சுதவமிகமுடிகி மெய்ஞ்ஞானியாயிறைவன்
கஞ்சமலர்ச்சேவடிக்கே கலந்தொன்றியுடனுண்

இ-ள். பற்றுக்கோடாகிய சகலநேமானுஷ்டானங்களையும் தவத்தையு
ம் உண்மையாகிய பிரணவத்தோடு பஞ்சாக்ஷரத்தையும் யுபபதேசஞ்
செய்தருளினார் அந்தப்பிராமணனும் அவர் அனுக்கிரகத்தருளிய உப
தேசவழியாக மேன்மையான தவத்தில் மிகவுழுமுகிரின்று மெஞ்ஞா
னத்தையுடையவனாகிச் சத்திஸ்வரருடைய திருவரத்தாமரைகளில்
இழைண்டறக்கலந்து ஒன்றாகிய அத்துவிதானந்த நிலையைப்பெற்றான்

நந்திகோபப்பத்தி நரர்கரர்களியாரேனும்
வந்தவர்கண்மூன்றுநான் மகிழ்ந்துநியமத்துடனே
கந்தலறத்தறந்திருக்கிற கண்ணுதலோன்பதமடைவர்
பந்தமுடனிருந்தவரும் பரமன்மன்வடிவாவர்

இ-ள். நந்திஸ்வருடையபெயரால் விளங்குகின்ற கோபர்வதத்தினிட
மாகவந்தவர்கள் மனிதர்களானாலும் தேவர்களானாலும்-மற்றவர்களா
னாலும்-அந்தஸ்தலத்தில் மூன்றுநான்வகைக்கும் நியமமாகக்கெடுதலில்
லாமல் சகலவாசனையையும் ஒழித்து மனமகிழ்ச்சியாக வசித்திருந்தா
ல்அவர்கள் சத்திஸ்வரருடைய திருவடியைப்பெறுவார்கள் அல்லாமலு
ம்அந்தஸ்தலத்தில் குடும்பத்தோடு வசித்திருந்தவர்களும் - சிவசொரு
பமாகிய சாருபபதியை அடைவார்கள்-எறு. (௨௧)

கோபர்வதச்சுருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ஆசுருக்கம் = ௨௦௯ + க்கு, திருவிருத்தம் = ௩௬௩,

பதினேழாவது

பி ரு டி ச் ச ரு க் க ம்

வேறு-

நாதர்மாதமுனோதவாஹு நாலுவேதபபிருடிதன்
மாதாமாதருமுசியென்பவல்லமகதமென்பெருநாட்டுளோர்
பேதபூமி பரக்ககூத்திணிப்பணவப்பதிவந்தனர்
மீதுவாரகையேகேய்த்துருமத்துமேவினர் கண்கையே

இ-ள். நாதர்மாவானவர் அளவர்த்தியென்னுந்தேவியானாப்பார்த்
துச் சொல்லுகின்றா ஓப் அனவாத்தியையே நீகேட்பாயாக பூர்வத்தில்
ஒப்பற்ற நான் குவேதங்கொடுக்கெரிந்திருந் கனென்னும்பொறையுடைய
ஒருபிராமான் அனவாது ஐசையாகிய மனையவனும் முருசியென்னு
ம்பெயரையுடையவன் அவர்கள் மகதமென்கிறபெரியகேசத்தி லிருந்த
வர்கள் அவர்களி ருவரும் நானுபேகங்களைபுடையபூப்பிரகட்சணஞ்செ
ய்யுமபடி நினைந்துவருகையில் பூன்னே பரவைவஸ்தலத்திற்குவந்து பி
ன்பு மெல்லானதுவாரகா ரிக்குச்சென்றுவித்துருமமென்னுந்தலத்திற்கு
ப்போப் கங்கையையடைந்தார்கள்--எ-று. (க)

கனகலம் பிரியாவகந்தி ரிவிக்கிரமங்கழுக்குன்றம்
வினவுசாய்வனாவென்வனம்வதர்வனஞ்சதுமறைவன்
நனிவருங் கட ஓதாருந்நைநன்னுகவிச்சுரமாதவை
யினியராமன் தீசுரங்குமரித்துறை கனிலெய்துநா

இ-ள். எப்போதும் சகலசம்பத்துநீங்காத திருவிக்கிரமம் திருக்கழு
க்குன்றம்-சொல்லுகின்ற திருச்சாயாவனம்-திருவெண்காதி- திருவதரியா
ச்சுரமம்-திருமறைக்காந்-நன்மைபொருந்திய திருக்கட ஓதா - திருககுடந்
தை-தருவாகிணவரம் திருமாதவை-இனிமையானாராமேஸவரம்- முதலா
ன-ஸ்தலவாசஞ்செய்து கன்னியாகுமரித்துறையிஷ்ட வந்தார்கள்-எ-று.

குவணவக்கிரம்பகவந்திபுரிதுதிரும்கணபதியிட
மெளணிகோகரணஞ்சயிந்தவமற்றுநற்ப்தியுற்றபென்
றுவரைவந்தரவரையங்கொடசுந்தரச்சிவயோகிதான்
மவனமாயினிரொங்கணேகினிர்சாற்றுமென்றனர்சாற்றுவார்

இ-ள். பின் குவணவக்கிரமம்-நன்மைபொருந்திய பகவத்பிரியவருந்
துதிக்கப்பட்ட பிபாயகபுரி-மெளணிகோகரணம்-சயிந்தவ முகலாகிய

எனைய தீவ்வியஸ்தலங்களிலும்போய்த் தரிசித்தபின்பு துவாரகாபுரிக்
ருவந்தார்கள் அவிடத்திலும்வசிக்கின்ற அழகிய ஒருசுவையோகியார்அவ
ர்களைக்கண்டு நீங்கள் இவ்வளவுசரிப்பிரயாசமுண்டாகுமபடி எவ்வீட
த்திற்குப்போனீர்கள் அதைச்சொல்லுமென்றுகேட்க அவர்கள்சொல்
லுகின்றார்கள்—எ-று,

(16)

பிருதுதன்னுரைதருவன்மாதவபிருதிவிப்பிரதக்களை
முருகியாளொபரமஞலயமுற்றும்வந்தனமுன்பதத்
தெரிசனத்தையமுற்றனம்மெனவந்தயோகிசிரித்தநீர்
பெருமைபெற்றதலங்களுற்றிலீர்பெரிதுகனனடைவந்தீரால்

இ-ள். பிருதுதனவன்சொல்லுகின்றான் ஒப் மகாயோகிஸ்வரரேஅ
டியேனும் முருகிபென்னுமென்மனைவியும் சிவாலயமுமுதும் பூப்பிர
தட்சணஞ்செய்துவந்தோம் அல்லாமலும்உம்முடையபாதிசினமும்
பெற்றோமென்று சொன்னவளவ்ல் அந்த யோகிஸ்வரர் உரைசெய்து
நீங்கள் விருகாவிற்கால்கள் வருந்தம்படி வெருதாம் பழிபடந்து பிர
யாசமுடைந்தீர்களேயல்லாமல் பெருமைமிகுந்த ஒருஸ்வலகைஞ்காவி
லும் போகவல்லையெயென்றுசொல்லீ—எ-று,

(17)

சென்றவன்றுவிமானமுந்தீதெய்விகத்தலமுண்டரோ
வென்றுறைத்தனரிருவருந்தொழுதேதுதானெனவோதுவர்
ரன்றுகண்டகிபிமையச்சதைதாவில்கீட்டினவேணியே
மன்றகர்ணிகைசரயுநர்மதைமாகளங்கிரிகாளமே

இ-ள். சென்றபொழுதே தெய்வவிமானம் வருகின்ற தெய்வீகஸ்தல
ங்கள் அனேகம்இருக்கின்றதேயென்று சொல்லியருளினார் அதுகேட்டி
அந்தஇரண்டிபேரும் வணங்கிநின்று அந்தஸ்தலங்கள் எதுஎது அதுக
ளை எமக்குத்தெரியச்சொல்லவேண்டிமென்றுகேட்க அந்தயோகிஸ்வர
ர் அப்போதுசொல்லுகின்றார்-கண்டகி-பிமையச்சதை-குற்றமற்ற கிரு
ஷ்ணவேணி மேன்மைநிறைந்த மணிகர்ணிகை-சரயுநர்மதை-மரகாளம
கிரிகாளம்—எ-று.

(18)

பாவநாசம்விசுலைசந்திரபாகையப்புதைபிரவியூர்
தேவரார்க்கிருதஞ்சிராப்பள்ளிசிந்துகோமதிசுரணியே
காவிரிக்கனக்குளம்பிரவாளமேயுறைகைத்தல
மரவனஞ்சிகிவனாயணக்கமல்லயந்திருவம்பலம்

இ-ள். பாவநாசம்-விசுலை-சந்திரபாகை அப்புதை-இரவியூர்- தேவர்
களமுத்தம்பொசித்த திருச்சிராப்பள்ளிசிந்துகோமதி சுரண காவிரி-அ
ழகியகங்குளம்-பிரவாளம்-திருறைகைப்பதி-திருவண்ணக்கா-திருமயிலா
டுதுறை-திருவண்ணாமலை-திருவாரூர்சித்தம்பார்—எ-று,

(19)

தருத்திசந்திரோகைதொன்பழபாடிசுந்தரமாயலை
திருத்துவெய்த் தலமங்கலத்திருவாஞ்சியந்திருமருத்திரா
கருத்தனெண்டனையூரமாவந்தனநிறைக்கமழகோடிகா
விருத்தவெய்த்பொங்காபருப்பதமிக்கதென்று விளம்பினார்

இ-ள். திருத்திரத்திசந்திரோகை-பழமையாகிய திருமழபாடி-சுந்தரகா - திருத்தமாகிய திருவெய்த்சானம்-தருமங்களும் - திருவாஞ்சியம-திருவெய்தம்நூர் - பரமசிவனெழுந்தருளிய திருவெண்களும் திருமாயூரம் - குளிராசைபொருடைய திருவாவதிநிறை - தருக்கோடிகாவிருத்தாசலம் - கோபநுப்பதம் இவைகளெல்லாம் முக்கியஸ்தலமென்று சொல்லியுள்ளினாள்—எ-று. (௦7)

அகம்பலங்குளிலேநீடாவீழினரிதற்கந்தயென்றன
னெய்த்சனமவழிநையினலினியேருதற்கரிதுன்னருத்
சித்திதற்கருளனபனாசுவபோகியுள்ளமகிழ்த்துநீ
ரித்தகைத்திருநீற்சுழற்செழியிலிட்டமாத்நினைதன்னிலே

இ-ள்- அப்பாற்பட்ட ஸ்தலங்களிற்செல்லாவிட்டால் மோகத்தங்கிடைப்பது அாதென்று சிவபெரிசொல்லியருளினார் அதுகேட்டுநாமகளிப்பாரும் வழிபடந்தபிரயாசத்தினால் மிகுந்த இளைப்புற்றிருக்கின்றோம் என்களாலடக்கமுடியாத ஆதலால்உமது திருவருட்பாவைவொத்தாரடக்ககடுவொடுமென்றசொன்னார்கள் அதுகேட்டு சிவயோகிபாரும் மனங்கிழந்து நீங்கள் இரத்தவளமையொருருதய திருநீற்றைநெற்றயல் தரித்துக்கொண்டமாத்நீரத்திள்—எ-று, (௮)

நல்லவாகியகோபநுப்பங்குளினுவிர்ராருமூன்றுநா
ளல்லல்சிறந்தவரணையர்ச்சியுட்குலசித்தியுடையுமென்
றெல்லேநீற்றையளித்தனன்னல்துன்னமையென்றவர்களுக்கின
சொல்லெநெற்றயலிட்டனர்பசுவரையிலெய்தினரிருவரும்.

இ-ள். நன்மைபொருந்திப் கோபர்வதத்தை யடைந்து அவிடத்திலுள்ளவர்களுடைய பிறவித்துன்ப நீங்கும்படி மூன்றுநாள்பரியந்தம் பரமசிவனைப் பூசையெய்துங்கள் அங்ஙனம் செய்தால் சகலசித்திகளுமுண்டாகுமென்றுசொல்லி விரைவாகவிழுதிப்பிரயாசகங்கொடுத்தருளினார் அதை உவர்களிருவரும் உன்னமையன்று இரண்டிகைகளாலும்வாங்குகெற்றியிலெய்திகொண்டு கோபர்வதத்திற்குச்சென்றார்கள்-எ-று.

கங்கைமூற்றினர்மங்கைநாயர்கழல்பணிந்தனர்மூன்றுநா
ளங்கண்ணிதனையுண்டிவிட்டனாஞ்செழுத்தையுமோதின
ொங்கினையுடையென்களம்பையுமிடபவாதனராகியே
அவ்நாயகிசொல்லிநீனவந்தாமகிழ்ந்துபணிக்கனர்.

இ-ள் அவிடத்திற்சென்று ஈசானகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து சத்திஸ்வாருடைய திருவடிகளைவணங்கி மூன்றுநாள்பரியந்தம் உண்டியுமுறக்கமுயில்லாமலிருந்து பஞ்சாட்சரஜேபஞ்செய்தார்கள் அப்பொழுது எமது பிரதாவாகிய சத்திஸ்வாரும் மாதாவாகிய சிற்சத்தியும் ரிஷபவாகனருடைய ஸீமூத்தருளிப் பிரத்தியட்சமாகத்தரிசனங்கொடுத்தருளினார் அதைக்கண்டி அயாகளிருவருமனங்களித்து உடஸ்கரித்து நின்றார்கள்—எ-று (ய)

வரங்கள்கேளுமினென்றான் சிவன்மங்கையும்மனையவனுமாடக்காங்கள்கூப்பிவணங்கியேபவக்கடல்கடந்திடுமாறெமக்கிரங்கிரிஞ்சரணத்தடந்தருளென்றனரஃதீந்தனர் தாங்கியாதுநம்பேயாகிசொற்படிதலீழலாவுகவென்றனர்.

இ-ள் அங்ஙன நிற்பவர்களைப்பார்த்துப் பரமசிவன் உங்களுக்குவேண்டியவாங்களைக் கேளுங்களென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதுகேட்டு முருகியம்மையும் பிரடிதனும்கைகளைபஞ்சலியாகக்கூப்பிவணங்கிவாயி தேவரீர் அடியேங்களுக்காக இரக்கமுற்றுப்பிறவிச்சமுத்திரத்தை நீந்துப்படி உமது திருவடிகளைத் தெப்பமாகக் கொடுத்தாட்சிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் பரமசிவனும் அங்ஙனே அந்தவரத்தைகொடுத்தருளி நீங்கள் மனஞ்சலியாமல்லாமதுயோகியாருடைய வாக்கியப்படி ஸ்கலவாசஞ் செய்யுங்க ளென்று சொல்லி—எ-று, (யக)

உமாபதிச்சிவனருளினுலொலியால்வினங்குகளங்கியில் விமானலங்கினர்பிரடிதன்சிவன்மேனியாயினனுமைதனைச் சமானமாயினன்முருகியுந்தடை பின்றியெங்குமுலாவியே தமாதிடத்தினர்கோபருப்பதர்த்தக்கசேவடிபுக்கினார்.

இ-ள். உமாபதியாகிய பரமசிவனுனவர் தமதுகிருபையினால் தீவ்வியப்பிரகாசம்பொருந்திய களங்காகிதமான ஒருதெய்வ விமானத்தையுங்கொடுத்தருளினார் அதில் ஏறினவுடன் பிரடிதன் சிவசாரூபம்பெற்றனன் முருகியம்மைபார் உமையவளாகிய சத்திசாரூபம்பெற்றனன் இப்படிச்சாரூபம்பெற்ற இருவரும் ஒருதடையு மில்லாமல் எந்தஸ்தலங்களிலும் வாசஞ்செய்து பின்பு தமது சிற்சத்தியாகிய உமையவளை இடபாகத்திலுடைய சத்திஸ்வரது அழகிய திருவடி களிற்சேர்ந்தார்கள்—எ-று. (டிஉ)

பிரடிச்சருக்க முற்றப்பெற்றது.

ஆசருக்கம்-வின -க்கு-திருவிருத்தம் சாநடு.

பதினெட்டாவது.

சசிவன் னச் சநுக்கம்.

— 00 * —

வேறு.

நாரணர்தம்மைநோக்கிம்பர்தாமருளிச்செய்வார்
சீரணிதவத்தினோர்கள்சேவையின்பெருமைகளா
யேரணிபாவவெச்சனென்றொருமறையோன்மைத்தன்
ருரண்தன்னிப்பாவிசசிவன்னென்பான்மன்னோ

இ-ள், மகாவிஷ்ணுவைப்பார்த்துப் பரமசிவன் றிருவுளம்பற்றியரு
ளுகன்றார், ஓப மகாவிஷ்ணுவே சிறப்புப்பொருந்திய தவத்தையுடைய
பெரியோர்கள் தரிசனத்தின் பெருமையைக் கேட்பாயாக, அஃதி
யாதெனில் அழகுமிஞ்சுந்த பாவவெச்சனென்று சொல்லுகின்ற ஒருபி
ராமாணனுடையகுமாரன் உலகத்திற்கொடிதான பாவங்களைச் செய்த
வன் சசிவன்னென்னும்பெயருடையவன்—எ-று- (க)

பத்தனாயும்மையெம்மைப்பரவுவேதத்தைநீற்ற
மெய்த்தருமத்தைநிறைவிளம்புவதவன்மன்னல்வி
நித்தலுங்கோறல்செய்தனியமந்தானடுத்தார்தம்மைக்
குத்திரஞ்செய்தறனோகுலாசாரமாவதம்மா,

இ-ள், அடியார்களையும் உம்மையும் எம்மையும் யாவருந்துதிக்கப் ப
ட்ட வேதத்தையும் திருநீற்றையும் உண்மையாகிய அறத்தையும் நிந்
தைசொல்வதே அவனுக்குக்கல்லியாகும் தினந்தோறும் உயிர்க்கொலை
செய்வதே அவனுக்குநியமமாகும் அமித்தவர்களைவஞ்சித்துக் கெடுப்ப
தே அவனுக்குகுலாசாரமாகும்—எ-று (உ)

மாதரைக்கோளுர்தம்மை வாலரைக்கருவைக்கோவை
வேதியர்தம்மைக்கொல்லும்விரதமேவிரதால்ல
நீதிகளுடையோர்விட்டி னெரும்பட்டிமவிடங்களிட்டும்
பாதகப்பொடிகளைப் பறிப்பதேயவன்றன்கேள்வி

இ-ள், ஸ்திரீகளையும்-சுற்றத்தாரையும்-வாழிப்பாரையும்- கர்ப்பத்தைபு
ம்- டசுக்களையும்-பிராமணர்களையும்-கொல்லுகின்ற விரதமேயவனுக்கு
விரதமாகும், சுல்லந்தையையுடையவர்களுடைய விட்டில் கொடுப்பவை
த்தும் அவர்களுக்கு விஷமருந்துகளைப்பூட்டியும் சொக்குப்பொடிகளை
த்தூவியும் அவர்களிடத்திலுள்ள பொருள்களைப்பறித்துக்கொள்வதே
அவனுக்குக்கேள்வியாகும்—எ-று, (ங)

பத்திரமெழுதியேவற்பணிபினர்போலச்சென்று
குத்திரஞ்செய்துகோளுங் குறையுமுரைத்துமுன்னே

சித்திரபெரியசென்று விருத்தவர்களை வகொண்டு
சத்தருவாகியே திருநாற்பழிநீராநின்றான்

இ-ள், பொய்பாகிய கடன்பத்திரமெழுதி ஒருவனுடைய யேவலாள
னைப்போலப்போய்க் கடன்கொடுத்தி வஞ்சனைசெய்த அவன்மேற் றறம்
சுறியும் கொஞ்சொல்லியும் முன்புசினேகிதனைப்போலப்போய்விருந்து
சாப்பிட்டு அவர்கள் விட்டிடுகளை வசெய்தும் பின்பு சத்தருவைப் போலப்
பேசித்தனரிவழியில் அந்தப்பழியைத்தீர்த்துக்கொள்வான்—எ-று (சு)

நிறைத்தபொய்யோலைகாட்டி நிலங்களுந்தனமுங்கொண்டு
மறைத்தவலேடங்கொண்டு வழிக்கவை நுந்தியிட்டுப்
பறைச்சியைமனையாக்கிப் பாதகரினக்கஞ்செய்து
மிறைச்சியுமினுங்கள் ஒரு மீபலுமருந்தாரின்றான்

இ-ள், பொய்யைநிறைந்து எழுதி பசுட்டைக்காண்டித்துப் பூமிகளை
பும்பொருள்களையும் அபகரித்துக்கொண்டு பிராமணசம்நியாச வேஷங்
கொண்டவழிக்கவாயில்லிருந்துவழியேவருகின்றவர்களை 1 ச் தாந் செ
ய்து அவர்களிடத்துள்ள பொருள்களைப்பறித்துக்கொண்டு புலைச்சியை
மனையாளாக்கிக்கொண்டு பாதகர்களோடு சினேகஞ்செய்தும் மாபிச
மும் - மச்சமும் - கள்ளமும்-சுசலும், உணவாகப்புகித்துக் கொண்டேமிரு
ந்தான்—எ-று (சு)

சார்களாயிவர்தம்வர்க்கஞ் சுவர்க்கத்தையடைந்தோவெல்லாம்
தரமிலாநாகில்வீழ்ந்தார் சசிவன்னன்செய்தபாவ
முரண்முயலகனும்பேயு ரோயுமாய்மொய்த்துவீழ்தார்
னாகமுட்வருவனென்று நடுங்கிடத்தொடங்கிற்றம்மா-

இ-ள், இவனுடைய குலத்திலுள்ளவர்தன் தேவர்களாய்கவாக்கத்தி
ற்குப்போனவர்களெல்லாரும் கொடுமைபாகிய நாகத்திலிழைநாக
ளச்சிவன்னனுனைவன் அவன்செய்த பாவங்களேவலிகாகிய முயல்கவி
யாதியும் பசாசமும்மற்றெல்லாவிதிகளுமாகிச்சூழ்ந்துவருந்தபு
ய்ய அகநுற்பாபிற்கிடத்துவருந்தினான் அல்லாமலும் நாகமுட்வன்
நம்மிடத்திலவருவானே இவனை எப்படிநாம்சகிப்பதென்று நடுங்குகதொ
டங்கிற்று—எ-று, (சு)

வெறுத்திடவெருவன்செய்த பாவங்கண்டிக்களுன்று
பொறுக்குமோதெய்வமிம்மை தன்னிலேபுடைத்துப்பிழ்னர்
மறுத்திடநாகில்வாட்டும் புண்ணியமலிந்தனான்று
நிறுத்துமோவிம்மைகாட்டு நெருப்புநீர்மிருகபோலும்,

இ-ள், 'பாவரும்வெறுக்கும்படியாக ஒருவன்செய்தபாதகங்கள் அந்
தொடக்கமேலிட்டகாலத்தில்தெய்வம்பொறுக்குமோபொருக்காமல் இக
திற்றானேவருத்தி மறுமையிலும் ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத கொடிய
நாகத்திலிழ்த்துவருத்தும்- அதுபோலபுண்ணியங்கள் மேலிட்டகா
லத்திலும் அதன்பயனைக்கொட்டி நிறுத்துமோவிறுத்தாமல் இப்பொ

மூதேகாண்டிக்கும் அஃதெவ்வனமெனில். நெருப்புமிருந்தால் நீரடங்
குவதுபோலும் நீர்மிருந்தால் நெருப்படங்குவதுபோலும்—எ-று. ()

சசீவன்னன்றந்தையாரும் தனாயிடைப்பணிந்துபோற்றி
பிசையுளதெய்வபத்த ரென்னுமாதவனாரோக்கி
விசையுளமைந்தன்செய்த வினையெலாம்வினங்கச்சொன்னார்
கசிவுடைதெய்வபத்தர் கருணையாலுபதேசிப்பார்

இ-ள். சசீவன்னன்புகின்றதுன்பத்தை அவன்பிதாவாகிய பாவவெ
ச்சரக்காண்டு மனஞ்சுக்காதவராகிக் கீர்த்தியுள்ளதெய்வபத்தனென்னும்
ஒரு பெரியவரைப்பார்த்துப் பூமியில்விழுந்து வணங்கித்துதித்து நின்
று குருரமான தனதுபுக்திரைசெய்த சகலதீவினையுடைய அன்றாதத்
தெரியும்படி விண்ணப்பஞ்செய்தார் அதுகேட்டு அன்பையுடைய அந்
தத்தெய்வபத்தரும் கிருபையினாலனுக்கிரகஞ்செய்கின்றார்—எ-று. ()

அழங்கியபாவவெச்சவருண்முதுகுன்றன்முத்தி
வழங்குவான்வைதகந்திவனாயுநாழ்காதவெல்லே
செழுந்தருப லையாள்பூசைசெய்தசத்திசுரத்திற்
கொழுந்தபட்டயனாள்பூசைகொடுத்தபின்சிருட்டிபெற்றார்

இ-ள். வறுத்தவனாகொண்ட பாவவெச்சனென்னும் பிராமணனை - நீ
கேட்பாயாக கிருபாவடிவமாகியபழமலைநாதர் சகலவுயிர்களுக்கும்மோ
ட்சத்தைக்கொடுக்கும்பொருட்டு வைத்திருக்கின்றகோபர்வதமும் நாதர்
காதவழியின்றுக்கின்றது செழுமைபொருந்திய அழகிய பர்வதராசபுக்தி
நிரியாகிய உமையவள்பூசித்த அந்தச்சத்திஸ்வரத்தில் முன்பு- பிர்ம்ம
தேவரும் அன்புகொண்ட சிவபூசைசெய்தபின்பு சிருஷ்டத்தொழிலைப்
பெற்றார்—எ-று. (க)

புருவமகவாள்பூசை புரிந்துவானரசனான
னேருது மிந்திராணிபூசையாலவனைச்சேர்ந்தா
டாருகாசுரன்பூசித்ததுதானவர்க்கரசனான
னருகுவெள்ளிபூசித்தவர்புரோகிதருமானார்

இ-ள். பூர்வத்தில் தேவேந்திரன் அந்தஸ்தலத்தில்வந்து பூசைசெய்
து சுவர்க்கலோகத்திற்கு அதிபதியாகினான் அழகுபொருந்திய இந்தி
ராணயானவள் பூசைசெய்து அந்ததேவேந்திரனைப் புருஷனாசப்பெ
ற்றார்-தாருகாசுரன் பூசைசெய்து ராட்சதர்களுக்கு அதிபதியாகினான்
ராட்சதர்களுக்கு உரிமைசெய்கின்ற சுக்கிராசாரியார் பூசைசெய்த அந்
ந்த ராட்சதர்களுக்குக்குருவாகினார்—எ-று. (ஈ)

உருவசிபூசையாலேயுயர்மகவானைச்சேர்ந்தா
னரிருமலரந்திவெற்பினியுரினமகனும்போகிற்
யு

தருமதானங்கள்செய்துசத்திராசனையும்பேர்
பருவனாதனின்மாந்திராயணரிருப்பாகேண்மோ

இ-ள், உருவசியானவன் பூசைசெய்துஉயர்ந்த தேவேந்திரனைக்கூடி
னான் ஆசலால் அந்தப்பரிசுதமாகிய கோபர்வசக்திற்றூ நீயும் உன்கு
மாரனும்பேராய் தர்மதானங்களைச்செய்து சத்திராவரனாயும் வணங்கிக்
குதித்து பின்புஅந்தப் பருத்தகோபர்வதத்தால் மாந்திராயணன்
னும் பெரியவரிருக்கின்றார் அனாதையுங்கேடபாயாக—எ-ழ. (யக)

அந்தமாயோகிதன்னையானுதசேவைபண்ணின்
மைந்தனோபகலுமென்றாராமமுனிவர்க்கைநம்பி
யிந்தமாலவரையினன்றையீசானகங்கையாடித்
தந்தையுமகனுஞ்சத்தித் தலைவனைப்பணிந்துபோற்ற

இ-ள், அந்தமகர்மாவாகிய போகிஸ்வரனாயும் நீக்காதிருந்து தரிசு
னஞ்செய்தால் உன்குமாரனுடையபிணிகளெல்லாம் நீக்கிவிடுமென்று
அனுக்காகுஞ்ஞெப்கார அதுகேட்டு அந்தத்தெய்வபத்தருடையதிருவா
க்கை உபேட்சமாகும்பி பாவவெச்சரும் அவர்குமாரனாகிய சசிவன்ன
னும் இப்படிப்பட்ட பெருமைமையுடைய கோபர்வதத்திற்குப்பேராய்
நசானகங்கையில் ஸ்ரானஞ்செய்துசத்திராவரனாவணங்கித்துதித்து-எ

பரமதேசிகர்மாந்திராயணர்தம்மைப்போற்றி
யுரமுறப்பணிந்துசேவையுறழ்பின்மைந்தன்செய்த
கரவுடைப்பவங்கள்சொன்னுன்கடைக்கணுல்யோகிரோக்க
விரவுபாடகங்களெல்லாமேலீடாதகன்றதன்மே

இ-ள். பரமசாரியராகிய மாந்திராயணரைத்துதித்துப் பூமியிற்
சரீரம்பொருள்க வணங்கித்தரிசனஞ்செய்தபின்பு பாவவெச்சனென்னு
ம்பிராமணர் தன்புத்திரன்செய்த வஞ்சகமுள்ள பாதகங்களைவிண்ணப்
பஞ்செய்தார் அதுகேட்டு அந்தமாந்திராயணர் தமதுகிருபாகடாட்
சத்தினுல் பாதக்கமரத்திரக்கில் அவ்விடத்திற்கேர்ந்துள்ள சகலபாத
கங்களும் மேலீடாமல் நீங்கிவிட்டன-எ-ழ. (யக)

யோகிதன்பூசைக்கேற்றவுபகரணங்கள்செய்தும்
போகமார்பசுக்கண்மேய்த்தும்பொற்பதம்பிடித்துநின்றான்
வேகியபவங்கணிக்கியாதியும்வலியும்பேயு
மேகியதுடனேபின்னர்ப்பரிகல்ச்சேடமீந்தார்

இ-ள். அதன்பின்பு சசிவன்னனானவன் அந்தயோகிஸ்வரருடையபூ
சைக்குத்தகுந்த உபகரணங்களைச்சோத்தும் செல்வத்தைத்தருகின்ற
பசுக்கண்மேய்த்தும் அவரது அழகியதிருவடி களைப்பிடித்துமிருந்தான்
வ்யன மிருக்குங்காலையில் அவன்செய்துள்ள கொடுமையுடையபாவங்க

ஸெல்லாபீங்கி உடனே பலவிதமாகவும் பிரதானமான முயல்களையும்
 பராகடாநீங்கினெற்ப்பாடு ஆவரதவரிகலப்பாசாதவகொடுத்தருளினா-ள

பரிசுலச்சேடங்கொண்டு பகத்தினிழ்புசைசெய்தா
 னரியனீநீயொகிசாத்த யடிநீணைதலைமல்லைத்துத்
 தெரிவுறுவுபடுகிசுத்தான் ஸ்சியனூனம்பெற்றுக்
 தரிவுளமுத்துபெற்றான் ஸ்சையமுத்துபெற்றான்

இ-ல், சசிவன்னனுன்வன் பரிகல்பீரசாதத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு அவரதுநிநுஷயிற் றுசெய்ததான் அங்ஙனமபூசைசெய்தவளவில் அந்நியோகல்வரர் அரிதங்கய திருநீற்றை அங்ஙனது நெற்றியி லுண்டா னுரண்டிபாதங்களுடும் அவன்சிரசினெற்றிருப்ப பரமோபதேசக் கதைத் தெளிவுபொருநக உபதேசித்தார அச்சுற்றி வ்ஙிய நூனத்தை ப்பெற்று சதாநாகஸும் கித்தியததுவமாயுள்ளமோடாக்கைப்பெற்றான் அவனது பதாவாகிய பாவவ்வுச்சென்னும பரமணநம மேரடசத் தைப்பெற்றா—எ-று. (மீதி)

(10) (7)

மதிர்க்கனூரணகலிட்பப் பெருந்தலையோகத்தேசந்தார்
தத்ச்சயிவன்னிகாதம் புலையியங்கதயிந்தேசாகரன்
மந்ததிருமாலேகேகராய மாதவாபெறுமாதன்னைத்
ததிககரிதினனுஞ்சொல்லேவாஞ் சுவைவன யென்றொருத்தியேசி

[illegible]
$$(\mathcal{U}, \mathcal{U}^+)$$

நகையினுனைக்கப்பலன் னுந் நடைபினுனையைய மாற்றித்
தனையினுற்றனையுடையுந் தனையினுற்றனையைய மாற்றித்
பினையினுற்றனையுடையுந் தனையினுற்றனையைய மாற்றித்
வனையினுற்றனையுடையுந் தனையினுற்றனையைய மாற்றித்

இ-ன். அவ்வாறு க்கின்ற நகைப்பினால் ரூனவலிமையை யுடைய வாகளானாலும் அவர்களுள்ளத்திலுள் காமமுண்டாகிநகைக்கும்படி செய்வாள், அவளது நடையினால் அவர்கள் ஞானநடைபையும் தடுமாறச் செய்வாள் அவளது அழகினால் அவர்களைப் பழததற் செல்லவொட்டாம லும் தன்மரணத்தற்றநுமபிவொட்டாமலும் தடுத்துவிடுவாள், அவளது ஸ்தனனகனால் அவர்கள் கல்யிபொருளையுஞ் செல்வப்பொருளையும் பறித்துக்கொள்வாள், அல்லாமலும் வஞ்சகநிறைந்தகண்களால் விழித்து

ப்பார்த்து எவர்களுையும் பிரமிக்கச்செய்வன் இப்படிப்பட்ட தன்மையினால் அவனைக்கண்டால் மனிதர்களும்பயப்படுவீவார்கள் தேவர்களும் பயப்படுவீவார்கள்-எ-று. (ய௭)

வழுவினாப்பொருண்மிக்குள்ளார் மணந்தவர்தனைத்தனான்று
மழும்விழமாசைகூறியருக்கிடுநல்லோர்க்காணிற்
றொழுதுளையிருத்துந்துஞ்சீற், சோரமுஞ்செய்யுமன்றித்
தழுவியும்பொருளைவாங்குத் தவடினாற்கோரல்செய்யும்

இ-ள். குற்றமில்லாத அதிகதீரனியத்தையுடையவர்கள் கூடிப்பிரிந்தகாலத்திலும் அழுவன், அல்லாமலும் ஆசைப்பெறுக்கக்கூறி அவர்கள்மேல்விழுவன் அச்சமுற்றவன்போல்நிற்பவன், நல்லவர்களைக்கண்டால் கும்பிட்டழைத்து மனையினுள்ளிருக்கச்செய்வன் அவர்கள் நித்திரைசெய்தால் அவர்களிடத்துள்ளபொருள்களைக் களவுசெய்வன் அதுவுமல்லாமல் அவர்களைக்கூடியும்பொருளைப்பறிப்பன் அதற்குந்தவறிப்போனாலு கொன்றுவிடுவன்-எ-று. (ய௮)

வேசிதானினை நூர்க்காணில் விருந்திட்டிமுடிந்ததவிட்டிற்
பாசமாய்த்தழுவிப்பொடியே பழமைபாராட்டிச்சேர்ந்தும்
வாசமாற்பொடிகளிட்டிடு வதைசெய்துட்வாழ்நாளி
லாகினுற்பிண்கண்மூடி யபயவமழிந்துபோனாள்

இ-ள். அந்தவேசையானவள் வாலிபனாக்கண்டால் விருந்துசெய்தும் மருந்திட்டும் அவர்களையன்பாகத்தழுவிப் பொய்யாகப்பழமைபாராட்டிக்கூடியும் அவர்களுக்கு வாசனைபொருந்திய சொக்குப்பொடிகளைத்தூவியும் அவர்களைக்கொன்றும் இப்படிவாழுகின்றகாலத்தில் அவள் செய்த பாதகங்களால் வியாதிகள்மூடிக்கொண்டு அவயவங்கள் அழிந்துவிடுங்கள்-எ-று, (ய௯)

வருத்தமேலிட்ட ஞான்று மாகவரொருவர்களை
வருத்தயாற்பணிந்துபாதம் விளக்கிடுந் லமுதழுட்டித்
திருத்தயகந்தஞ்சாற்றிச் சேடமுந்தீர்த்தத்தானுங்
கருத்தனாற்கொண்டாளன்று கழிப்பிணிதீர்த்ததன்றே

இ-ள். அங்ஙனத்துன்பமேலிட்டகாலத்தில் அந்தவேசையானவள் மகாதவத்தையுடைய ஒருயோகிஸ்வரர் எழுந்தருளியவ அவனாக்கண்டி ஆசையால்வணங்கிநின்று அவரதுதிருவடிகளை யப்பிஷைஞ்செய்து அவருக்கு நன்மையானதிருவமுதழுட்டித் திருத்தமாகியசந்தனப்பூசிப்பின்பு பரிகலப்பிரசாதமும் பாததீர்த்தமும் அன்பாகஉட்கொண்டாள் அப்பொழுதே அவனைச்சூழ்ந்த கொடியவியாதிகளெல்லாம் நீங்கிவிட்டது-எ-று. (௮௦)

அவன்மனந்தெளிந்தாளென்னை யடிமையகொண்டருளுமென்ற
ளிவனுபதேசம்பண்ணி யிருபதந்தலைமேற்குட்டப்

பவமறுத்தெம்மைச்சேர்ந்தாள் பாசமுஞ்சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தார்
கவுரியிப்பற்றத்தொண்டர் காதலினிருப்போமென்றார்

இ-ள். அதன்பின்பு அந்தவேசையானவன் சித்தசுத்தியுள்ளவளாகி
அந்தயோகிஸ்வராவலங்கி ஓடசுவாமி என்னையடிமைகொண்டுரட்சி
க்கவேண்டுமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தாள் அதுகேட்டு அந்தயோகிஸ்
வரரும் அங்ஙனே ஞானோபதேசஞ்செய்து இரண்டிதிருவடிகளும் அ
வளசிரசின்மேற்கூட்டி வளவளவில் பிறவிரீங்கி எமதுதிருவடியிற் சேர்ந்
தாள் அவளதுசுந்தம்மாநாம சுவாக்கத்திற்பொருந்தினார்கள் ஆகையினு
ல் உமைபவளுடைய அன்பில் நாம்வைத்திருக்கும் விருப்பைப்பார்க்க
லும் பத்தரக்குறைய அன்னை அநிகவிருப்புவைத நிருப்போமென்று
திருவுளம்பற்றியருளிப் பின்னுஞ்சொல்லுகின்றார்-எ-று. (௨௧)

மாயனெதொண்டர்க்கீந்த வளமெலாநமக்கேயாகு
மேயவரிடத்தேயாமும் விருப்பமாயிருப்பதென்றா
மாயனுப் பூசைபண்ணி யடியினைதலையேல்வைத்து
மேயமாமுண்மைகேட்டுநி நுத்தமுமன்றிற்சுண்டான்

இ-ள். ஒப்புகாவிண்ணுவே நீகேட்பாயாக அடியார்களுக்குச் செய்
தசுல்லன்மைகளும் நமக்குச்செய்வதாகும் நாமும் அவர்களிடத்திற்
ருனே எப்பிராப்தம் விருப்பமாகப்பொருந்தயிருப்பதென்று அனுக்கி
ரகஞ்செய்கருளினா அதுகேட்டுமகாவிஷ்ணுவுடைய பாமகிவனைப்பூசித்
து இரண்டிதிருவடிகளையும் சிரமேஸ்வரத்துக்கொண்டு அன்பாநயமெ
ய்ஞ்ஞானவுபாசத்தைப்பெற்றுச் சிதம்பரத்தில் நடனஞ்செய்தருளிய
லன்றி தரிசித்தார்-எ-று. (௨௨)

கருக்குழியேண்டற்கொல்லுன் கொணவேண்டிற்செக்கி
னெருக்குணவேண்டினந்த நேசனாநிந்தைசெய்யின்
றிருக்கினாசெல்வம்வேண்டிற் நிகழ்முத்தவேண்டிற்றொண்டர்
வருக்கமேபோற்றுமென்று மறைந்தனன்மன்றுளாடி

இ-ள், பிறவிக்குழியைவேண்டினால் கொல்லுகின்ற யமனேவேண்டி
னால் செக்கிரிடத்தில் நெருக்குணவேண்டினால் நமது அடியார்களை
நிறைதெய்யங்கள் லட்சுமிவிலாசம்பொருந்திய செல்வம்வேண்டினால்
பிரகாசிக்கின்றமோட்சம்வேண்டினால் அடியார்களுக்கூட்டத்தை வணங்
குக்கொன்றனுக்கிரகஞ்செய்து சிதம்பரத்தில் நடனஞ்செய்தருளிய
பரமசிவனுனவர் சிதாசுத்திலம்றைந்தருளினார்-எ-று. (௨௩)

புராரிதான்மறைதல்கண்டு போதகவுரைப்பினுலே
முராரிமுன்னிற்றல்போல முதல்வனைப்பணிந்துபோற்றிக்

கராரிமாமலர்கள்கொண்டு கழல்ணைபுசைசெப்த
நராரிவைகுந்தஞ்சென்று நயந்தனனுண்மைமீட்டை

இ-ள். திரிபுரந்தகராகிய பரமசிவன் மறைந்தருளினதைக்கண்டு உபதேசமகிமைமயினால் விஷ்ணுவானவர் பரமசிவன் முன்னேநிற்பதுபோலக்கொண்டு அவனாவனாங்கித்துதித்துக்கைகளில் வண்டிகளமொழக்கின்ற புஷ்பங்களைக்கொண்டு இரண்டுதிருவடி களையுபயோகித்து உச்சிமமமூர்த்தியாகிய மகாலிஷனுஷம் வைகுந்தத்தற்குப்போய் உண்மைநிஷ்டையிலிருந்தார்-எ-று. (௨௪)

முன்றிருமாலுக்கந்தமுதுகுன்றிலுபதேசித்து
மன்றலையாடல்செய்யுபயோகித்துவந்துவருவது
மொன்றெனவநீர்தோமன்றியுபயோகித்திருக்கத் தாழ்க்
குன்றலையிருப்போமென்றொள்கையுமிதனாற்புண்டேமம்

இ-ள். முற்காலத்தில் மகாலிஷனுஷத்து நீங்க விருந்தாசலத்தில் உபதேசஞ்செய்து சிதம்பரத்தில் திருநடை சரிசனங்கெட்டுச்சுருதிய சம்பந்தத்தினால்கிதம்பரமும்நீருக்காசலபு மனைநெறையெரிந்தோம். அல்லாமலும் உயர்ச்சிபொருடையசிகம்பரமால் திருநடைஞ்செய்து விருந்தாசலத்தில் வசித்தருப்போமென்று பரமசிவன் திருவாடமார்ந்தருளிய தன்மையையும இதுஞ் அர்த்தமே-எ-று (௨௫)

இரதமாகுளிகைகன்றேலிருப்பொன்னுதறிநீணம்
வாமுளமிருதசஞ்சுவனமுண்டென்மடிநகராய்வ
ரரனருள்பெற்றுநலம்பாதமுடையடைவாரல்ல
குரவனேநீரினமைத்தன்பெருமையைகூறப்பாற்றோ

இ-ள் இரதகுளிகையானது நன்மையுள்ளதாயிருந்தால் இதுதற்புபொன்னுவது சத்தியம் மேன்மையான மிருதசஞ்சுவனமென்னுமநகரளத்தியு மருந்தமிருந்தால் இந்நகரவர்கள் பழம்பார்கள் உதுபோலவயிக்குந்த சற்குருவானவர்களைத்தால எவர்களு சிவகடாட்சப்பெற்று நலம்பாதமாகிய சத்திபாதத்தையுமபெறுவார்கள அங்மனமான சற்குருதரிசனஞ்செய்தசற்சிஷனுபெருமையை உம்மாளளங்கீட்ச்சொல்லமுடியுமோ-எ-று, (௨௬)

வேறு,

அத்தன்விருத்தகிரிக்கதையைத்தொழு தர்ச்சனைசெய்தவர் பற்றி வரைந்தவா, சத்தமுரைத்தவ ரத்தமுரைத்தவர்க ளிதுசொன்னவர்களுஞ் செய்யுற்றவ, ரொத்தனைமாதர்க ளெத்தனவேறுப ரீற்றவரான மெக்கொலைச்சபிணு, மெத்தயபொன்சிவனத்தமெடுக்கினும் வெண்களையுண்கிறுமேவிலாவாம்.

இ-ள். பழைய லோக ருடைய விருந்தாசல புராணத்தை வணங்கிப் பூசித்தவர்கள் அதைவிடாமல் எழுதினவர்கள் அதை ஒசையாகப்படித்தவர்கள் அச்சுற்புப் பொருள்சொன்னவர்கள் அதைச்சிவசன்னி தானைச் செய்துதித்தவர்கள் அங்ஙனம் துதிப்பதைத் தங்கள்வெளியினிடமாகக் கேட்டவர்கள் இவாகலெல்லாருடையவ்வளவு ஸ்திரீகள் எவ்வளவுபிராமணர்கள் தாய்தந்தைகள் பசுக்கள் முதலிய எந்தக்கொலைபாதகங்களைச் செய்தாலும் பரகாசிச்சின்று பொன்னையும் சிவாலயப்பொருளையும் களவுசெய்தாலும் மதுபானஞ்செய்தாலும் அதுகளால் ஒருபாதகங்களையும் பொருந்தார்கள்-எ-று. (௨௭)

ஒப்பியபாதகம்தானையும் முரகத்தரிபோலவொருக்கியருக்களை, யெய்ப்பிருளெப்படி யப்படியாகுவிரைத்தனவேண்டினரத்தனையும்மவர், வாகப்பிழுத்திகள் வித்தைகளித்திகள் னைப்படுமிக்கைசெப்புமிடத்தினி, லப்பருடம்மையு மத்தலமேஷுவரந்தியகாலமும்வந்தெதிரிம்பார்

இ-ள் பழைமையாகப் பொருந்திய சகலபாவங்களையும் பாம்பினுடைய தேயலையுரித்தது போலவும் சூரியனுடைய சந்திரதானத்திற்ப்பட்டிரு னெப்படிப்பே,மோ அதுபோலவும் கெடுத்தது சூரியப்பிரகாசம் போலப் பிரகாசிப்பாசன-அல்லாமலும் எதை விரும்பினாலும் அவை களெல்லாம் அவர்களுக்குக் கைவசமாகும்மோட்சமும் வித்தையும்கித்திகளும்கைவசமாகும் இரத்தப் புராணத்தைப் படிக்கின்ற ஸ்தானத்தி ல் பரமசிவனும் சிற்சத்தியும் அதுவேஸ்கலமாக எழுந்தருளியிருப்பார்கள் அன்றியும்தேவரத்தத்திலும்வந்து தெரிசனமாவார்கள்-எ-று. (௨௮)

சத்துருநாசமடைந் தளகேசன் னனக்கினையாவர்மலர்த்தி நமேவுவன் வித்தாராகுவரிமமையின் வெம்மைகள் வேந்திராசிகள் பாம்புபசாசுக ள், பத்திரமாயிருப்பயமற்றி நுபத் தொருகோடியவர்க்குளகால்வழி யத்தனையும்பதமெய்துவர்புத்தகமங்கைதரிப்பினுமப்படியாமால்

இ-ள்-சத்துருவாதையிலல்லாமல் செல்வத்திற் குபேரனுக் கொப்பரகவாழ்வார்கள் அவர்களிடத்தில் மலர்மகளாகிய லட்சுமிவிவாசமாய்ப்பிரி யாதிருப்பாளஞானசொருபராவார்கள் இப்பறப்பில் வெவ்விதானகொடுமைகளும் ராஜசூட்ட சயமும் சர்ப்பவாழ்வும் பசுசுபயமும் அஸ்திர பயமும் மிச்சுபயமும் இல்லாமல் மறுமையில் அவர்களும் அவர்கள் வமிசத்திலு இருப்பதொருகோடி கால்வழியிலுள்ளபிதாக்களும் மோட்சத்தைப்பொருந்துவார்கள் அல்லாமலும் இரத்தப் புத்தகத்தைக் கைகளில்வைத்திருந்தாலும் அந்தப்பலனைப் பெறுவார்கள்-எ-று. (௨௯)

வேறு

திங்களும்மழைபெய்கசெழும்புவி
பொங்கிவாழ்கபுரவலனோக்குக

உங் ள்சங்கரன் னுசைநலம்பெற
சங்கரன்னடியார்கடவைக்கவே

இ-ள். மாதந்தோறு மும்மாரி பொழியக்கடவது செழுமைபொருங்
திய உலகம் செல்வமிருந்துவாழக்கடவது, இந்த வுலகத்தை யரசுசெய்
கின்ற அரசன் வாழக்கடவன் றமது பரமசிவனுடைய பூசையானது ந
லம்பெறக்கடவது பரமசிவனடியார்கள் எப்போதும் தழைத்துவாழ்க்க
டவார்கள்—எ-று, (௩௩)

சசிவன்னச்சருக்க- முற்றுப்பெற்றது.

ஆசருக்கம் - ய ஆ -க்கு - திருவிருத்தம் - சாநாரு.

விருத்தாசலபுராணம் - முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அருளிறைவணக்கம்.

இந்திரீடத்திறைகரபாத்திரியற்றத்தாத்திரேயர்செங்கமல
சுந்தாராகைச்செழும்பதியருணாசலசுந்தாம்புதியெழிற்பிறைசை
வந்தருளருணாசலகுருவிவர்தம்பதங்கனென்மனத்துறம்பரிசாற்[னல்
சந்தமார்விருத்தாசலப்பெரும்புராணம் தனக்குரைசெயத்துணரிந்தன

திமையேபுரியுமெனையொருபொருளாத்திருவுளங்கொண்டெனப்போ
ல்வந், தாமையோற்கருதித் தன்னுருவர்க்கியடிமலரென்சிரந்தாக்கி
யேமேவார்மொழிப்பாலுட்டியபிறையையெம்மருணாசலசிவமென்
னாயினசுநின்றபழமலைப்புராணந்தனக்குரைநவிறிற்மென்றே.

மகாமகோபாத்யாய
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்

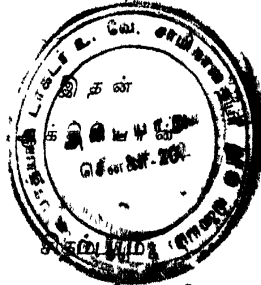
பெயர் . விடுதலை ச. சுவ. ஸ். சுவ...

..... டி. என். பி. யு. ம்

தொடர் எண்..... 3044

தொகுப்பெண்..... VIII..... D. 203 (அ)

வி
4

சு. இராஜமாணிக்கம்பிள்ளை.

ஸ்ரீ வேலன் அச்சுக்கடம்,
சிதம்பரம்.

Registered Copy - Right.

விகி]

1927.

[அ 4.

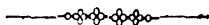
உ

சிவபபம்.

திருநிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றமென்னும்

விருத்தாசல புராணம்.

மூலம்

யாவருக்கும் எவ்விதம்

உபயோகமாகும் என்று

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

சிதம்பர சைவபிரகாசனித்தியாசாலை, தருமபரிபாலக:

ஸ்ரீமான் ச. விசுவநாதபிள்ளையவர்கள்

அதமதிபலி

சிதம்பர நாவலாதமிக்கலாசாலை முதலியாசிரியர்

சு. இராஜமாணிக்கம்பிள்ளையால்

வரை உபகாசனம்

சிதம்பர

ஸ்ரீ வேடன் அரங்கட்டத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

செய்யும்
திருச்சிற்றம்பலம்.

மு க வு னை

செவ்வாய் 20.

அமிழ்தினுமினிய தமிழ் மொழியை அன்புடன் போற்றி அனைத்து புண்ணியசீலரும் சையப்பாசகனது செயல்களைத் தோழ்ந்து அனைத்தினை மெயவிதிரா ஆண்மையிற் சிறந்தவரும், கேட்டார்ப்பிணிக்குத் தகையவராய்க் கௌரவம் வேட்ப மொழிவதாம் வாகுநலத்தில் வல்லியும், எதனால் திலும் உத்தம தானமாகிய வித்தியாதானப் பெருநகருமஸ்தாபகரும் ஆகிய ஸ்ரீமதீ ஆறுமுகநாலவராகளின் மாணக்கரின் மாணக்கரும், அவர் தம் பெருந்தருமங்களைப் பொன்னேபோல போற்றி அளக்க புறமும் உள்ளு நன்னிலையிலாக்கி முன்னுக்குக் கொண்டுவந்த கன்மையாளரும் விசயாகுரு ஷமாகிய ஸ்ரீமத ச. பொன்னம்பலயின்னையவர்கள் பொறுபாடுகமலங்களைத் துணைகொண்டு அவர்களின் ரூபகார்த்தமாக முன் முன்னே இக்தாலை எழுந்த துணைநதன்.

விருத்தாசலத்திற்கு ஒருசரம் போயிருந்தபொழுது அகன் பெருமை முதலியவைகளைக் கேட்டுப்படிக்க, பேராசல கொண்டு பார்த்தனவில் அப் புத்தகம் அச்சிடப்படவில்லை என்று அறிந்து என்போல்வாரும் பெருமை களைத்தெரிந்துகொள்ளும்படி, துறையூர் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேவிக் ராஜினம் ஸ்ரீமத, ஞானகங்கை சிவப்பிரகாச தேவிகரர்கள் செய்குறிய விருத்தா சலபுராணம் செய்யுள் ரூபமாய்ருப்பதுகருதி அதற்குச்சிறிது மாறுபடா வண்ணம் என் சிற்றிவகெட்டிய வரை வசனவடிவமாக எழுதி நாவலர் பெருபான் தருமவித்தியாசாலைதருமபார்பாலகரும் அன்பு, அறிவு, சாதகம் ஆகிய கன்மைகளுங்கன் அமையப்பெற்றவரும் ஆகிய ஸ்ரீமான் ச. விசுவ நாதபின்னையவர்களின் பேராதரவுடன் அச்சிற்பதிப்பித்துள்ளேன்.

ஆசிரியர் கருதலுக்கு ஒரு சிறிதும் மாறுபடாவண்ணம் உரைவரைய வல்ல அறிவிற்கிறந்த ஆன்றோரகன்பலர் செய்யதக்க இகத அரும்பெருஞ் செய்கைக்கு அருகனல்லாத சிறியேன் எழுதிய இச்சிறுபுத்தகத்தில், பிழை களை பெருமபாலும் பெருங்கிட்டததல் நிண்ணம். அறிவுடையவாகன் குற்றங்களைப்பொறுத்துக் குணங்களைக் கொள்ளுமாறு பணமுறை வகதிந கின்றேன்.

அடியேனை ஒரு பொருளாகண்ணி என் வேண்டுகோட்கிணங்கி விலையேற்பெற்ற அருமையான நேரத்தை ஆசிரவாத முத்ததான், சிறப்புப் பாயிரஞ் செய்தருளிய தில்லைவாழ்ந்தணரு னொருவராகிய உபநயாச ரதனாகம் பிரம்மஸ்ரீ வி. எஸ். சிவகாமசுந்தராதிக்விதரவாகன் திருஷ்டிகளை வணங்கித் துதித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

இன்னும் இதற்கு இன்றியமையாத் துணையாய்ருந்து உதவிசெய்த மற்றம் என் அன்பார்களின் செய்கைக்கும் என நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாகின்றேன். இம்மேலலாம் முறையித்தருளிய சிற்சபை பொலியத் திருநடம்புரியும் அற்புதகூத்தனும் நடராஜப்பெருமான் திரு வருளை மனமார வந்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

க. இ.

சிறப்புப் பாயிரம்.

அன்பார்ந்த சிவாகத சிதாமணி ஈளாகிய தமிழ்மக்களே

ஸ்ரீமத அகண்ட பரிபூரண ஸச்சிதானந்த நித்யசுகாதலைவர்ப
பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய பரமசிவம், அபார ஸம்ஸார ஸாகரத்தில்
அநாதிகாலமாக மூழ்கி இருந்துகின்ற ஆன்மகோடிகளுக்கு நிஜஸ்வரூபத்
தைக்காண்பிசுதுத தன்சரணம்புஜத்தில் அபேதானந்த முகதியைத் தந
தருள, அநேக திவ்யசிவஸகலங்களில் திருக்கோலங்கொண்டு அருள்புரிந்து
வருகின்றாரென்பது ஷேத லோக ஸுப்ரஸித்த விஷயம்.

மேற்கூறிய ஈறு சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றுள் மிகச்சிறப்பு வாய்ந்
ததும், கேட்கரம், தீர்த்தம், மூர்த்தி என்ற முகருணாதிசயங்கள் நிரம்பப்
பெற்றதும், பதினெண் புராணங்களுள் ஒன்றாகிய பரஹ்மவைவரத்தமென்ற
புராணத்தில் புகழ்ந்தோதப்பெற்றதும், பராபரவிசயைகளாலும் அறிதற்கரிய
மாஹாத்மியங்களோடுப் பரகாசிகின்றதுமான “விருத்தாசலகேடகமாஹாத
மியமானது முதன்முதலில் ஸ்ரீமத விருத்தாசலேசுவரரால் விருத்தாமபிகை
க்கு உபதேசித்தருள்பெற்றது.

பரமன் பிறகு ஸுருஷ்டிகாசகாவாகிய ஹிரண்யகாப்பருக்கு உபதே
சித்தார். இவ்விரண்யகாப்பரிடமிருந்து முறையாக வேதவ்யாஸா நன்றாய்க்
கிருஷ்ணித்தார். பின்னா வ்யாஸமுநிவாதாமுணர்ந்தவருக்காசலபுராணத்தைத்
தன் அன்பனாகிய ஸுதருக்குத்திருவாய்மலர்ந்தருளினார். பெளரணிகோத
தமாகிய ஸ்ரீமதஸுதமஹாமுநிவாதவச்சேஷ்டாகனாகிய, கைமிஜியமஹா
ஷ்டிகளுக்கு அளவற்றஆனந்தத்துடன் போதித்தார். கூறிய ஈறுசிவ்யபரம
பரையாகப் பார்த்தமான இவ்விருத்தாசலபுராணத்தை எக்காலத்தும் எல்லோ
ராக்கும் உதவுமாறு ஸ்ரீமத வேதவ்யாஸா தமதுவாகவல்லபத்தால் 10-வது
புராணமாகிய பரஹ்மவைவரத்தத்தினிடையே சேரப்பிசுதார்.

இவ்விதவைவர்களோடுப் பரகாசிகும் விருத்தாசலபுராணம் வடமொழி
யைக்கற்றுணர்ந்த பண்டிதர்களுக்கும், தரம் பயன் அளிப்பதையும் வ்ஜை
யோர்க்குப்பயனளித்ததையும் கண்ட திருக்கைலாசபரமபரையைச்சேர்ந்த
துறையூர் ஞானகூடத்திவப்பிரகாசதேசிகா ஆதீனம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஞானகூடத்
திவப்பிரகாசதேசிகா அவர்கள் எந்நாட்டிலும் நன்னடாகிய இததென்னுட்
டிலேதமிழ்மக்கள் நன்குணர்ந்து ஒழுக்கி ஆனந்தமுறவெண்ணி செந்தமிழ்ப்
பாஷையிலே “விருத்தாசல புராணத்தைச் செய்யுனாகச்செய்து வெளியிட்டு
டார்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

இத்தமிழ்ச்செய்யுள் “ விருத்தாசல புராணம்” தமிழ்ப்பாஷையை நன்றாய்க் கற்றுணர்ந்த பண்டித ஜனங்களுக்குமாதரம் பயன்படுவதையும், ஸாமான்யக கற்றறிவாளாகட்குப் பயன்படாததையுங்கண்டு, பாலர்முதற் பண்டிதா வளையில் எல்லோரும் படித்துப்பயன்பெறவெண்ணி, இதம்பரம் ஸ்ரீமதி ஆறுமுகநாடலர் அவர்கள் தமிழ்க்கலாசாலை ஆசிரியா மகா-ரா-ஜ-ஸ்ரீ சு. ராஜமாணிக்கமபிள்ளை அவர்களால் மிக்கவன்போடும், ச்ரதையோடும், நன்முயற்சியோடும், செவ்வனே விளங்கும்படிக்குச் செந்தமிழ் நடையில் மூலப்பிரதிக்கு விரோதமின்றிச் சுருகமாகவும், ஸரஸமாகவும், ஸரளமாகவும் மேற்சொல்லிய விருத்தாசல புராணம் கதையருபமாக எழுதிமுடிக்கப் பெற்று, அச்சிட்ட பிரதி ஒன்று அன்போடு ஷெ பிள்ளை அவர்களால் தரப் பெற்றேன்.

நம தமிழகர்களுக்கென்றே மிகப்ரியானதுடன் எழுதிய கதையருபமான “ஸ்ரீமதி விருத்தாசலபுராணத்தைத் தமிழ்மக்களாகிய தாங்களும் வளையோரும் வாங்கிப்படித்து, அதன்படி ஒழுகி ஸ்ரீமத விருத்தாமப்பிகா ஸமேத ஆனந்தஸாகர ஸாவ” பெளம ஸ்ரீமத விருத்தாசலேச்வர பாதபத்ம நடிலில் நீடுழிவாழ்வல்லாம்வல்ல ஸ்ரீமந் நடராஜமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இப்படிக்கு,

அக்யூஸ்ட்
:தைஸ் 29வ
11-2-1927.

ப. பக்யாஸரத்தாகரம்,
வலி. எஸ். சிவகாமஸ்வந்திர திகழ்தர்,
6, தெற்குஸநிதி, சிதம்பரம்.

சிதம்பரம் நாவலா தமிழ்க்கலாசாலைத் தமிழ்ப்பாஷியாசகர்

பிரமயஸ்ரீ

வீத்வாண் N. சிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயரவர்கள்

இயற்றிய-சிறப்புப் பாயிரம்.

எழுசாக்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கதனை யளித்த கன்னியோர் பாகன் காழுறு பழமலைப் புராணம் செந்தமிழுரையாற செய்தன ன்நில்லைச் சீர்பெற்று மிராஜமாணிக்கன் பைந்தமிழ் கமழ நாவலர் கழகப் பண்டித னாவலர் தரும முந்துற வளர்த்த மொய்கொள்சீர்ப் பொன்னம்பலவனென் முதல்
[வனற்சீடன்]

ச ரு க் க வ க ரா தி.

	சருககம்.		பக்கம்.
1.	அகத்தியச சருககம்	...	7
2.	அன்பா பூசைச சருககம்	...	34
3.	உருத்திராகச சருககம்	...	42
4.	கடவுள வணக்கம்	...	1
5.	கலிங்கர் சருக்கம்	...	28
6.	கலியகல் சருககம்	...	30
7.	கோபாவதர சருககம்	...	45
8.	சசிவனனச சருககம்	...	48
9.	சிவகோத்திரச சருககம்	...	43
10.	சிவபூசாவித்ச சருககம்	...	35
11.	சுவேதச சருககம்	...	32
12.	தலசருககம்	...	9
13.	தீர்த்தச சருககம்	...	11
14.	நிருத்தச சருககம்	...	23
15.	பிருத்தச சருககம்	...	47
16.	பூரண வரலாறு	...	3
17.	விதர்க்கணச் சருக்கம்	...	16
18.	விபசிததுச் சருககம்	...	19
19.	விபூதிச சருககம்	...	40
20.	விருத்தகிரிச சருக்கம்	...	4

பி னை தி ரு த்த ம்.

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
8	19	செலதல	செய்தல
14	16	திலகனாப	திலகனாப்
17	25	கதைபக	கதைபக்
23	1	மத்தத	மத்ததா
"	3	வெஞ்ச	வெஞ்ச
"	4	னந்தனன்	னைந்தனன்
"	21	இரண்டரக்	இரண்டறக
27	21	அகனை	அதனை
41	2	வேதகனனை	வேதகனனை
"	17	விளமபும	விளமபும்
"	30	அருளுட	அருளுடை
"	24	சுவிதனி	கரங்குவித்து
44	10	மரணத்தத்தல்	மரணத்தத்தில்
48	21	பதவிகளை	பதவிகளைப்

செமயம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

விருத்தாசல புராணம்.

கடவுள் வணக்கம்.

ஆழத்து பிள்ளையாரா.

திருவங்கவனியுந் திருநதழைக்கவும்
கருணைஞ் சுவர் திமையைக்காய்க்கவும்
பருவமாய்க்க னுளமாய்க்கவும்
பெருகுமாமுத் துப பிள்ளையைப்போனுவாம். 1

திருமுதுகுன்றநாதா.

திருமாலுநானமுகனாக தேவாகோவுந்
தேவாகுளமியாகா கருஞ் சிந்தையாலும்
அருவாயமறையாலும் வைவாலும்
மனப்பரிதாய்க்கண்டிதமாய் நின்றமூர்த்தி
உருவாய்கிரிவடி வாயனந்தங்கோடி
யொலியுடையகொடுமுடி களாகிநின்ற
பெருவாமழைவந்திருமுதுகுன்றுடைபான்றனனைப்
பெருங்கருணையாளையாமவணங்கலுற்றும். 2

பெரியநாயகியமமை.

பச்சைமலை பவளமலைதனிற்றோற்றமடோலப்
பரிவுடைய திருவடியுமமலைமேலுற்ற
மெச்சுமந்திருமுக்கும பொச்சதிருவிடையும்
விழிமுன்னவகரநான்கும் பெரியநாயகியார்
கச்சிருந்த முலைநடமுடமுதவாகுளு
கருங்குழலி ம வெண்ணகையுஞ்செய்யவாயும்
கச்சுமடியாராபிறவி யறுக்குந்தாளும
கைந்துகுதிப்புகதியினிற்சிறதைசெய்வாம். 3

விகாயகர்.

ஒருமலையாற்புரமலையு மொருமைந்தன் திருமைந்தன்
இருமலையுந் துமமலையு மெதிரமலையும் வினைமலையும்
பொருமலையும் விமமலையும் பொமமலையுமடி நடத்த நளிக்
கருமலையுந் பெருமலையிற் கைமமலையைக்கைதொழுவாய்.

சுப்பிரமணியா.

திருக்குமரமடோலவாருந் திருப்பாதங்கண்டாரை
உருத்தமரனறிருக்குமர னுறஞ்சைசெற்றாரை
முருக்குமரனஞ்ஞக கு முழுவிரனமமுள்ததைத்
தருக்குமரமபைக்கனிபோற றுதாணைச்செந்தையவாய்

திருஞானசம்பந்தா.

மருளோடபுத்தரெலா மருண்டோட வருகரிடத்
தருளோட வாறோட வாற்றெதிரேயேபோட
வெருளோடப பாண்டியனா வினையோடசெய்தடியார்
இருளோடவருளோட மேற்றினுனபதமபோற்றி.

திருநாவுக்கரசா, சுந்தரமூர்த்திகளா, மானிக்கவாசகா.

மருங்குகடற்கழறிதபயில வந்தாராதமாதமேபோற்றி
பொருங்கரிமேற்கையினிற் போனாத்தமாதமேபோற்றி
நெருங்குகரிபரியாகக் கிணுத்தினாதமாதமேபோற்றி
இருமபொருள்கேட்டரனபகத்திருந்தார் தமாதமேபோற்றி.

வார்த்தா.

வானவாதாரினங்கண் மறைபவாகுணமறைவெனவி
யானசிவசமயவே தாகமங்கடையாததேதோங்க
ஞானமுனாரபதிபு நத்தியுந் தழைத்தேதோங்க
தானதனமந்தழைத்தேதோங்க தரணியெலாந் தரணோங்க.

தெய்விகமா முநுருனறா திருமணிதனைநண்ணுந்
சைவமறையோடமுந் தானிக நந் தழைத்தேதோங்க
மெய்விரவுஞ்சிவனடிபா மேனமேலுந் தழைத்தேதோங்க
பொய்விரவாமுனிவர்களும புண்ணியருந் தழைத்தேதோங்க.

ஹரபயன்.

தவமேதுஞ்செய்வெண்டார் தருமங்கள்செயவேண்டாம்
புவனேசன விருத்தகிரிபுராணதையபுல பாட்டாற
கவனாதேதகறேருந் கேட்டோருங்கதியடைவா
சிவனுணைசிவனுணை சிவனுணைசத்தியமே.

திருசசிற்றமபலம்.

சிவடியம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

புராண வரலாறு.

திருக்கைவாச மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பாரமசிவன் பாவதி தேவிபாருக்குப் பதினெண்புராணங்களைப் படித்தெழுந்த செய்துள்ள, அவற்றைப் பக்கத்திலிருந்து கோட்டுருளியிருப்பது பெருமான விபாசமுனிவருக்குச் சொல்லியிருந்து, அம்முனிவாகமந்த முனிவருக்குச் சொல்ல, அவர் தெய்வவனமருக்குரைப்பார், அவர் சூகமுனிவருக்குச் சொல்ல அசுருதமுனிவா கைமிகாரணிபுமுனி வாகளுக்குச் சொல்லவாராயினார்.

அப்பதினெண்புராணங்களாவன, பிரமபுராணம், பதும் புராணம், வைணவபுராணம், சைவபுராணம், பாகவதபுராணம், பவிடிய புராணம், நாரதபுராணம், மார்க்கண்டேயபுராணம், ஆக்கினைய புராணம், பிரமசைவத்தபுராணம், இலிங்கபுராணம், வராகபுராணம், காகதபுராணம், வாமனபுராணம், மரசபுராணம், கூடபுராணம், காருடபுராணம், பிரமாண்டபுராணம் என்பனவாம்.

இவற்றுள், சைவபுராணம், பவிடியபுராணம், மார்க்கண்டேய புராணம், இலிங்கபுராணம், காகதபுராணம், வராகபுராணம், வாமன புராணம், மரசபுராணம், கூடபுராணம், பிரமாண்டபுராணம் என்பனம் பத்தும சிவபுராணங்களாம். காருடபுராணம், நாரதபுராணம், வைணவபுராணம், பாகவதபுராணம் என்னும் நான்கும் விஷ்ணுபுராணங்களாம். பிரமபுராணம், பதும்புராணம், என்னும் இரண்டு பிரமபுராணங்களாம். ஆக்கினையபுராணம் ஒன்றும் அக் கிரி புராணமாம். பிரமசைவத்த புராணம் ஒன்றும் சூரியபுராணமாம். இப்பதினெண் புராணங்களுள்ளும் பத்தாவது புராண மாகிய பிரமசைவத்தபுராணத்தில், சிவபெருமான உமாதேவியாருக்குத் திருவாய்மலந்தருளிய விருத்தாசல மான்மியத்தை, நாத சனமாவானவா அனவாதத்திக்குச் கூறியவாறு முதமுனிவா சொன்ன காதிமுனிவாகளுக்குச் சொல்லவாராயினார்.

திருச்சிற்றமபலம்.

முதலாவது

விருத்தகிரிச் சருக்கம்.

திருதுதலில், திலகம் அணிந்து ஒளியுடன் விளங்கும் தேவியே! நீ இவ்விருத்தகிரியின் பெருமைபை கேட்பாய்:— “அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களனைவரும், இவ்விருத்தகிரியின் பெருமையை அறியமாட்டார்கள்; நீ பாலப்பருவத்திலிருந்தமைபால் நாம இது காறும் அதன் பெருமையை உனக்கும் சொல்லவில்லை. ஆதலின் உலகில் எவர்கள் தாம் அறியவல்லவர்கள். நீ எமது திருவுருவீர் பாதிவடிவா யிருத்தலினாலும், இம்மலை உனது குலமாயிருத்தலினாலும் இதன் பெருமையை உனக்குச் சொல்லுதல் தரும்.” என்று சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

மறையவாகள் ஓசை வேதவொளி நிறைந்த இவ்விருத்தகிரியானது, பொன்மலை முதலிய எண்ணிறந்த மலைகளுக்கெல்லாம் புண்ணியம் நிறைந்த சரக்கறையாகும்; இத்திரன் முதலிய தேவர்களாவரும் இறந்தகாலத்திலும் இது ஞானவொளி விசிககொண்டு என்றும் அழிவற்றமல் நின்று விளங்கும்; முடிமுற்றதிகளும், தேவர்களும், முனிவர்களும், போகிகளும், சித்தர்களும், நிறைந்து வாசஞ்செய்யும் உணமைத்தலமாகும். நாம வேறு அம்மலை வேறு என்னும் பேதம் இல்லை. நமக்கு உனவிடத்திலிருக்கும் விருப்பத்தைக காட்டிலும் அம்மலையிடத்தில் அதிக விருப்பமாயிருக்கும்.

இன்னும் அம்மலை நாம இச்சையற்றகொள்ளும வடிவத்துள் இருதயஸ்தானமாயும், நமமை ஒத்ததாயும், அநாதியாயும், சிவலிங்க வடிவமாயும், நமமிருவருக்கும் சந்தோஷத்தைத் தருவதாயும், வேதங்களின் முடிவாயும் விளங்காநிற்கும். திருமுதுகுன்றமானது, தன்னை இடைவிடாமல் தியானிப்பவர்களின் துன்பமனைத்தையும் நீக்கி இன்பமெவற்றையும் ஂளிதிற்கொடுக்கவல்லது; அளவிலலாத சுகரங்களை புடையது; தனனிடத்தில் வாசஞ்செய்தவாருக்கும் தன்னை அன்புடன் அருச்சனை செய்தவர்களுக்கும் கொடிய திவினைகளை ஒழித்தருளவல்லது.

மற்றைத் தலங்களிலிருந்து தவத்தைச்செய்த பெரியோர்களைக்காட்டிலும், இவ்விருத்தாசலத்திற் பிறந்த முடர்களே சிறந்த பெரியோர்க ளாவர்கள். அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்கள்

ஆகிய இருவகைப்பட்ட உயிர்களெல்லாம் முற்பிறப்பில் அளவில் லாத தவத்தைச்செய்து இறந்தபின் இத்தலத்தில் வந்து பிறக்கும். இத்தலத்திலவசிக்கின்ற சிறந்த பேதைகளுக்கும் உயர்ந்த தேவாராம். இவ்விருத்தகிரியின் ஸ்லையாகிய ஐங்காததூரத்திலும் கூப்பிடு தூரத்திலும் குடியிருப்பவர்களெல்லாரும் தேவர்கள்: கோபுரதரி சனங்கிடைக்கத்தக்க இடங்களில் இருப்பவர்கள், எவர்களிலும் மேலானவர்கள்; மலையைச்சூழக் குடியிருப்பவர்கள்; மகாவிஷ்ணு வையும் பிரமாவையும் ஒப்பானவர்கள். இம்மலையில் வாசஞ்செய் பவர்களுக்கும் திரிசுணதோஷமும், சர்வபிணிகளும், மிகுந்த பசியும், தீயவினைகளும், நவக்கிரகபிடைபும், தரித்திரநிசையும், இரா சூத்த வாசையும் என்றும் இல்லையாம். திருமால் வணங்குகின்ற இத்திருமுதுகுளமே ஒரு பெரிய விருக்ஷமாகவும், வேதாகமங் களே மிருகம் பறவைகளாகவும் மனிதர்களுக்கும் புலனாகும். ஆதலின் நமது புகழ் இத்தன்மைபெற்றதை எவரும் அறியா கன். சிதம்பர சிற்சபையில் நிருத்தஞ்செய்வோம்; திருமுது குளத்தினில் இருப்போம் என்று நமது உண்மைவடிவைத் தரிசித் தவன எவனாயிருந்தாலும், அவன் தேவனையாவன்; அப்பொழுதே அவனுக்குச் சகல சித்திகளும் சித்தியாகும். இது சத்தியம், சத்தியம் என்று சிவபெருமான திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

முற்காலத்தில், நான்கு முகமுடைய பிரமதேவர், நீரையுண்டாக்கித் தமது வீரமாகிய விருதுவை விட்டார். அது நீரில் முட்டையாக மிதந்தது: அதனைபுடைத்தலும், அதினின்றும் உண்டாகிய முககுணங்களில் ஐம்பூதங்களுக்கும் தோன்றின. திருமாலின் இருகாதுகளிலுமுள்ள சூறுமபியிடத்தில் மது, கைடவர் என்னும் பேரையுடைய இரண்டு ராசூதர்கள் பிறந்து விஷ்ணுவைஎதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தனர். அப்பொழுது விஷ்ணு அவர்களை வெல்லமுடியாதவராய் என்செய்வோமென்று ஏங்கிப் பின் ஒருவாறுதெளிந்து அவர்களைப்பார்த்து 'உங்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கேளுங்கள்' என்று சொன்னார். அதனைக்கேட்ட மதுகைடவர்கள் 'எங்களுக்குத் தோற்றுப்போன நீ எவ்வாறு வரங்களைத்தருவாய்' என்று கூறிப் பின்னும் 'உன்னை வென்ற எங்களிடத்தில் வரங்கேள், தருவோம்' என்றனர். மாயவனாகிய மாலும் "என் கையினால் நீவிர் மாயுமபடியான வரத்தைக்கொடுங்கள்" என்று கூறலும், அவர்கள் அவ்வாறே கொடுத்தார்கள்.

மாயவன் கையினால் மது கைடவர்கள் மடிந்தொழிந்தார்கள். அவர்களின் மாமிசங்கள் பிரமா சிருஷ்டித்த நீரைத் தூர்த்தன. அந்தநாளமுதல் இந்தப் பூமிக்கு மேநினி எனனும் பெயர் வழங்குவதாயிற்று. அந்தநீரும் இந்த மாமிசங்களும் ஒன்றாய்க்கலந்து இறுகுமபடி பிரமா சிவன் திருவடிகளைத் தியானஞ் செய்தனர். அச்சமயம் பரமசிவன் பாதாளங்களுக்குக்கீழே திருவடிகளும், அண்டங்களுக்கு அப்பால் கொடுமுடிகளுமாகி எங்கும் விரிபித்து விருத்த கிரியின் உருவமாய்தின்றனர். அம்மலை தரித்திரன் வாசலில் பொன் மழை பொழிவதுபோலவும், சிறியஊற்றினிற் பெரியநீர்ப்போவாகம தோன்றுவதுபோலவும் நான்முகன் எண்ணமுங்கடந்து பூமிசவர்க்கங்களில் பரந்துநின்று மதுகைடவரின மாமிசங்களோடு கலந்து ஒன்றாகிப்பூமிக்குப் பலஞ் செய்து நின்றது.

இதனைப்பிரமதேவர் அறிந்து, “சிவன செயலால் இதுநிகழ்ந்தது” என்பதை மறந்து, பற்பலமலைகளைப்படைத்து எவ்விடங்களிலும் யரவியிருக்கும்படி ஏவினர். அம்மலைகள் எங்குமசென்று பார்க்க மலைக்கரசாகிய பழமலையாகவே இருப்பதனால் தாங்கள் இருப்பதற்கு வேறிடமில்லை யென்று அறிந்து பிரமவிடத்தில் திருமயிவந்து சொல்லுதலும், பிரமா மிருத கோபத்தோடு அகங்காரங்கொண்டு நின்றனர். (ஒருவனிடத்தில் சினமும் செருகமும் ஒருங்கே பொருந்துமாயின, அது நெருப்புப் காற்றும் ஒருங்கே பொருந்துவதுபோலாகும். ஏனெனின், நெருப்பு, தன்விட்டையும் எரித்துப் பகங்களில் உள்ள வீடுகளையும் எரிக்குமாறுபோலக் கோபாக்கினியானது தன்உயிரையும் அழித்துத் தன்குலத்தையும் கெடுத்துத் தன்னைச்சோந்தவர்களையும் துன்பப்படுத்தும்.)

இவ்வாறு கோபங்கொண்ட பிரமதேவர், ஆயிரந்தேவ வருஷம்வரை அலைந்துதேடியும், அடிமுடியொன்றையும் அறியமுடியாதவராய், இதுஎன்னமாயமோ யார்செய்தவித்தையோ என்று ஐயுறுத்துப் பின்னர், சிவபெருமானது திருவருட்செயல் என்கருதி, வேதாகம புரணங்களாயும், மந்திரங்களாயும், எங்கும்நிறைந்த பொருளாயும் விளங்குகின்றதிருவைந்தெழுத்தின் பெருமையை உள் ளவாறுணர்ந்து ஈற்றிலுள்ள மூன்று அக்ஷரங்களும் முதலில்வரும் படி செபித்துத்தியானஞ்செய்தனர். கோடிசூரியர்கள் ஓரிடத்திற் கூடியுதித்தாற்போலப் பரமசிவன் பார்வதிதேவியோடும் இடபாருட

சாய் எழுந்தருளிவருதலைத் தரிசித்த பிரமா உடல்நடுங்கப் பூமியில் விழுந்து பணிந்தெழுந்து தோத்திரஞ்செய்வாராயினர்.

பாயநால்வகைப்பாலுளபசுக்களைப்படைத்து
மேயபாசமோரைநினுல்விழைவுறத்தனைத்துத்
தூபபூமியின்சுவர்க்கமுநகமுமேய்த்துச
சாயங்காலையிற்கட்டியபசுபதிசரணம்.

பிரமா இவ்வாறு துதித்து, எட்டுகரங்களாலும் நான்கு வாய்களையும் பொத்திநின்று, “எம்பெருமானே” தேவரினது நிருவருநால் உண்டாகிய விருத்தகிரியின் உருவமே எங்கும்நிறைந்து நிற்கறால், அடிபேன் ஆக்கிய மலைகளைத்தும் இருப்பிடமின்றி நின்று எங்குவனவாயின. நான் யாதுசெய்வேன்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தலும், சிவபெருமான் சினந்து “எங்கும் நிறைந்துநின்ற உருவம் மலை அன்று; எமது உருவமேயாகும்; முன்னர் நீ ஆக்கிய நீ இறுதும்படி நாம்செய்தநன்றியைமறந்து செருநுகற்றாய். நாம் ஒரு கணப்பொழுதினில் கோடி பிரமர்களைப்படைத்து மறு கணத்தில் மாற்றுவோம்; இப்படிச்செய்வது பிரமர்களாகிய உங்களைமாதிரமன்று; திருமால்முதல் எவரையும் எவ்வுலகங்களையும் சிருஷ்டி செய்வோம்; அடுத்த கணப்பொழுதில் அவற்றையும் மாற்றுவோம். இப்படி இறந்தவர்கள் எண்ணில்லாதவாகள். நீ எம்மை இகழ்ந்தால் நாம் உன்னை அழித்துவிடுவோம். சிவத்தைத்தவிர வேறு தெய்வம் இல்லையென்று சிந்தனைசெய்வாயானால் உன் உலகையாள்வாய்; அல்லது அழிந்துபோவாய்.” என்று அருளினர்.

பிரமதேவா யாளியின் எதிர்ப்பட்ட யானைபோற் கலங்கி, சுவாய், பொய்யினேன் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் அஞ்சற்க என்று அபயம் அளித்து, “பிரமனே நீ இவ்விருத்தகிரியே எமது உருவம் என்று உறுதியாக அறிந்திருக்கின்றாய்; மேலும் சிறியவனாகவுமிருக்கின்றாய்; மாலோன்மகனுமாகின்றாய்; சிருஷ்டித்தொழிலையும்பெற்றாய்” ஆகலால், உன் பிழைகளைப்பொறுத்தருளினோம். இனி நாம்சுறும் உண்மையுரைகளை உறுதியுடன் கேட்பாய்; எக்காலத்திலும் அழிவில்லாத இம்மலையின் சிகரங்களில் பஞ்சலிங்கங்களும் ஒருகாலத்திலும் மாறாமலிருக்கும்; அவ்வினங்கங்களில் இவ்விருத்தகிரியே பிரதமலிங்கமாக, நாவலந்தீவற் பிரகாசிக்கும், மற்றை நான்கு

லிங்கங்களும் இத்தீவின் நூற்றிசைகளிலு முள்ள நான்கு தீவுகளிலும் பிரகாசமாகும். இவ்விருத்தகிரி மறைந்து உனதுகண்களுக்கு அருவமாயிருக்கும், உன்னைப் படைக்கப்பட்ட மலைகளுக்கு இடம் உண்டாகும். முன்னர் நீ நமமையும் நமது புடைப்புத்தொழிலையும் மறந்துசெருகும்படித்துக குற்றஞ்செய்தனை, ஆதலால் உன் மலைகளுக்கு இடமில்லாமற் செய்தோம். எல்லாம் சிவன் செயல் என்று தெரிவாய்; இஃதென்ப முதலிய இறைவர்களும, நீயும், திருமாலும், சூரியசந்திரர்களாகிய இருசுடரும், எவையிரும, ஐயபூதங்களாகிய எல்லாப்பொருள்களும் நமதுவல்லின்படி நடக்கும் என்று அறிந்துகொள்; நீ படைத்த பலமலைபோட்டும்புகு உறுதியாக சிறுத்திக் கடல், காடு, நாடு, அட்டகஜம், அட்டநாகம், சப்ததீவு, தேவருஸகு இவைகளைப் படைக்கும்படி எமது தியானமே எளிதற் செய்ய வல்லது. ஆதலால் நீ விருமபிய வரங்களைக்கேள் தருவோம்;" என்று அருளிச்செய்தனர்.

பிரமதேவர் "அடியேனை அடிமை கொண்டருளிய கடவுளே! பெரியநாயகியம்மையாரும் தேவரும் இத்திருமுதுகுன்றில் என்றும் இவவுருவமாய்நின்று அடியார்க்கெளிபவராயெழுந்தருளிவந்து அருளுகின்ற புகழும், இப்புராணமும்பொலிவுற்று நிலவுமாறு அதுக்கிரகஞ் செலதல்வேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். "பிரமனே! நீ கேட்டவரங்களைத் தருதருளினோம்; நமது திருமுதுகுன்றைப்பணிந்த பகதர்களனைவருக்கும் பொருள், புகழ், கலவியோகம், ஞானம், போகம், மோக்ஷங்கள் ஆகிய வரங்களைக்கொடுத்தருளுவோம்; தேவர் பதவியும், திருகுப்பாலகா பதவியும், அரசர் பதவியும் அளிப்போம்; ஆதியான்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதெய்விகம் ஆகிய மூவகைத்துன்பங்களையும் நீக்கியருள்வோம்; இவ்விருத்தாசலத்தை அடைந்தவர்களுக்கு எல்லா இன்பங்களும் உண்டாகும்; இல்லாதது ஒன்றுமில்லை." என்று சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார். அயனார், அப்பெருமான் சென்றதிக்குநோக்கி வணங்கித் தனதுலகிற் சென்று, அனைவருக்கும் இதன்பெருமையை உரைத்து, அப்பரமன் அருளிய வரத்தினும் சிறுஷ்டத்தொழிலுஞ் செய்யத்தொடங்கினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது
தலச் சருக்கம்.

முக்கண் மூர்த்தியாகிய முழுமுதற்குணிகள் தாதுநிதிக்கித்தா வாகிய பிரமதேவருக்கு அருளிய இரத்தக்கிரித்தலத்தை அன்மபுன் படித்தவர்களும், கேட்டவர்களும், திரிகாலங்களிலும் திரிநாடு செய்தவர்களும் இறந்தாகளாயினும் இறந்தாலும், சிவசொருப மாவர் என்று நானமறைபுணர்ந்த நாதசன்மாவகனவர் அனவரத் திகஞ்சுகநிப பின்னும் இத்தலத்தின் பெருமையைச் சொல்லுகின்றார்.

ஒருகணம், ஒருநாழிகை, ஒருசாமம், ஒருநாள், ஒருபகலும், ஒருவருஷம், மூன்றுவருஷம் விருத்தாசலத்தில் நீங்காமலிருப்பவர்கள பிறவி கேடலுர் அமிழ்த்தார்கள். இத்தலத்தில் எந்நாளும் இருப்பவர்களும், இதன்பெருமையைக் கேள்விபுற்றுவந்து இறப்பவர்களும், பிறப்பவர்களும் சிவசொருப்பியம்பெறுவார்களாயின், பிறத்தல், இருத்தல் இறத்தல், மூன்றும் ஒருவருக்கு வாய்க்குமாயின் அவர்பெருமையை எமமால் எடுத்துச்சொல்ல முடியுமோ. செய்நன்றி மறந்தவர்களும் ஐம்பெரும் பாவங்களைச் செய்தவர்களும் மணிமுத்தாநதியில் மூழ்கிப் பழமலைநாதரைத்தரிசித்து, திருவிழாவில் திருவிதியில் அப்பெருமான கொண்டருளும் மகோற்சவத் திருக்கோலத்தைக் கண்டு வணங்கி விபூதி பரப்பிய படுக்கையிற் படுத்துறங்குவது முதலிப் நியமந்தவறமல் மூன்றுவருஷம் வரை இத்தலத்தில் இருப்பார்களேயாயின் சிவசொருபமாவர்.

எழுவகைப் பிறப்புக்களுமுடைய எல்லா வுயிர்களுமிறந்தால் திருமுதுகுன்றநாதர் அவைகளைத்தமது மடிமீதுநுத்தி, தாயைப் போல அன்பு செய்து வலச்செவியில் உபதேசஞ் செய்தருளுவார். விருத்தநாயகியும் தமது திருக்கரங்களாற் நடவி முன்றானையால் வீசிப்பிறவிக்களை மார்த்துவார். இத்தலம் இத்தகைய பெருமை வாய்த்தது என்று துணிந்து அத்தலத்திற் போய் உயிரை வலிய விட்டவர்கள் புண்ணியராக மாட்டார்கள்; வயிரவக் கடவுளுடைய சூலத்தாற்சூத்துண்டு கிடப்பார்கள். இத்தலத்தில் ஒருவன் நித்த மும ஆயிரமாயிரம் பிழைகளை அறியாமற்செய்தாலும் பழமலைநாதர் அவற்றைப்பொறுத்தருளுவார்; ஆனால் அறிந்து ஓர்ணுவனவு அரிய குற்றங்களைச் செய்தாலும், அது மேருவாக வளரும். பிராமணர்

களும் பெரிய முனிவர்களும் சிறிய பாவஞ்செய்யினும் மூடராய் வயிரவர் சூலத்தாற்குத்துண்டு வருந்துவார்கள். வெய்யிற்காலத்தில் வனங்களிற் சஞ்சரிப்போர்சளுடைய சோகதாகம் குளிர்த நீராலன்றி மற்றொன்றினாலும் மாறாதவாறுபோல வேறுதலத்திலிருந்து செய்த பெருமபாவங்களெல்லாம் விருத்தாசலத்தில் நீங்குமேயல்லாமல் வேறொருதலத்திலீங்காது. இத்தலத்திலிருந்து செய்த பாதக மனைத்தும் வயிரவர் சூலத்தினுல்லாமல் மற்றொன்றினாலும் நீங்க மாட்டாது. விருத்தாசலத்தில் சற்குருவினால் சிவமூலமந்திரமாகிய திருவைந்தெழுத்தை உபதேசம்பெற்றுத் தினமுட ஐயாயிரத்தைந் துறுதரம் செபித்தாலும் அக்ஷரலக்ஷமசெபித்தாலும் பாவங்கள் நீங்கிச் சிவசொரூபமாவார்கள்; அவர்கள்மனைவிமாருமசத்தியினுருவைப்பொருந்துவார்கள். இவர்கள் எக்காலமும் இந்தவடிவைப்பெற்றிருப்பார்கள். குருவுடதேசம்பெற்றுவேதாத்தியபனமசெய்தாலும் அபபலன்களையடைவார்கள். பாவங்களைநாசஞ்செய்யும் பழமலையிலிருந்து பழமலைநாதரை வணங்கித்தவஞ்செய்யவாகளை முனிவருந்தேவரும் முன்வந்துவணங்கிப்பணிந்துநிற்பர். பெரியநாயகியமமையும தாய்தங்கை, தமக்கை, அத்தை, மைத்தானி முதலிய உற்றசற்றத்தார் போலவந்து சூழ்ந்திருப்பார். இத்தலத்தைவிட்டுக் காசிகுச் சென்றவனுக்குத் தவத்தின் பலமும் முற்றியும் சித்தியாகா. கூன் குருடு செவிடு ஊமைபாதிப பலபிணிகளையுடையவர்கள் உறுப்புக்குறைந்தவர்களாயிருந்து மணிமுத்தரதியில் மூழ்கிப் பெரிய நாயகியையும் பழமலைநாதரையும் வழிபட்டுகின்னு அழகிய சரீரத்தைப் பெற்றவர் அளவில்லாதவர்கள்; மணலையும் நகைத்திரங்களையும் மழைத்துளிகளையும் இவ்வளவென்று அளவிட்டுச்சொல்லவல்லவன விருத்தாசலத்தில் வரம்பெற்றவர்களை வரையறுத்துச்சொல்லவல்லவனாவான்.

அத்திரி, வசிஸ்டர், போதாயனர், ஜமதக்கினி, அகத்தியர் காசிபர், சதக்கினர், உரோமசர், கண்ணுவர் முதலியமுனிபுங்கவர்களும் இத்தலத்திலிருந்து அருந்தவஞ்செய்து அவரவர்கள் விரும்பிய பலவாங்களைப்பெற்றார்கள். மூமூர்த்திகள், திககுப்பாலகர், அட்டவசுக்கள் ஆகிய இவர்களும் இலக்குமி, சரஸ்வதி, இந்திராணி இவர்களும் இத்தலத்திலிருந்து மெய்த்தவஞ்செய்து தங்கள் தங்கள் நற்பதங்களைப்பெற்றார்கள். தானம், தருமம், தவம், யாகம், தத்துவமாகிய இவைகளொன்றுந் தெரியாதவர்களாய் முத்தியடைய விரும்பின

வர்கள் எல்லாப்பாவங்களையும் நீக்கவல்ல இத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்களானால் முத்தியை அடைவார்கள். ஞானிகள் சிறிதுகாலம் வசித்திருந்தாலும், அவர்கள் எண்ணிய பதவிகளை யடைதல் நிண்ணம். அதுவல்லாமலும் அவர்கள் தேவவிமானங்களில் ஏறிச் சென்று தேவருலகமீழ்ந்து உலாவிவருவார்கள்.

விருத்தாசலம் என்று ஒருதாம் துதித்தவர்களும், மதில் கோபுரம் முதலிய திருப்பணி செய்தவர்களும், செழுவத்தவர்களும் இத்தலத்தின் திருநாமங்களைக் கேட்டவர்களும் படித்தவர்களும் ஆகிய இவர்களைச் சூழ்ந்த தீயபாவங்கள் சூரியனைக்கண்ட இரூள் நீங்குவதுபோல விலகிப்போம். இத்தலத்திருந்து தேவவிமானங்களில் ஏறிக் சிவலோகஞ்செல்பவர்களை ஆதித்தர் பன்னிருவரும், அட்டதிக்குப்பாலரும், தேவரும் எதிர்கொண்டு வணங்கி, சிவ பெருமானுக்கு அருச்சிப்பதுபோல அருச்சித்து உபசரிப்பார்கள். மும்மூர்த்திகளிலும் முதுகுன்றநாதருக்கு இணையான மூர்த்தி இல்லை; அதுபோல இவ்விருத்தகிரிக்கு இணையானதலம் இன்றும் இல்லை; என்றும் இல்லை. இத்தலவிருஷமாகிய வன்னீமரத்தின் ஒரிலையில் அடங்கிய உணவை எவர்களுக்காவது கொடுத்தவர்கள் சிவலோகத்திற் சேர்ந்திருப்பார்கள். சிவபூசைத் தீரவியங்களுள் ஒருபலமாயினும் உதவினவர் சிவசொருபமெய்துவர். சிவனடியவர்களுக்குத் திருமடங்கட்டிகொடுத்தவர்கள் அவ்விடியவர்கள் வசிக்கும் காலஅளவில் ஒவ்வொரு பொழுதுக்கும் ஒவ்வொரு கற்பகாலபவரை சிவலோகத்தில் இனிது வாழ்வார்கள். வீதி வகுத்து வேசியர்களுக்கு வீடுக்கொடுத்துப் பூமிதானஞ்செய்தவர்கள் முற்கூறிய பலங்களைப் பெறுவார்கள். இனித் திருமணிமுத்தாந்தியின் சிறப்பைச் சொல்வாம்.

திருச்சிறம்பலம்.

மூன்றாவது

தீர்த்தச் சருக்கம்.

மூன்றொருகாலத்தில், திருமுதுகுன்றநாதருடைய சந்திதிக்குக் கீழ்த்திசையில், பிரமாவிஷ்ணுமுதலியதேவர்கள், முனிவர்கள், சித்தர்கள், யோகிகள் ஆகிய அனைவரும் குழுவியிருந்து, அரிய

பெருந்தவஞ்செய்து, மூலாதார முதலிய ஆறுதாரங்களின் வழியாய்ச் சிவபெருமானது உண்மையுருவத்தைத் தியானித்தலும் பிரமானந்தப்பெருக்கு உண்டாயிற்று. பரமசிவன் அந்தப்பேரானந்தப் பெருங்கடலைத்தமது திருக்கரங்களால் நதிவடிவமாக்கிமணிமுத்தா நதியென்னுந் திருநாமஞ்சூட்டியருள, அந்நதி சிவசத்தி வடிவாய்ச் சிவனுக்கின்பஞ்செய்து யாவருக்கும் நீராய்விளங்கித்தீனைகளுககு நெருப்பாயும் நம்மவர்களுககு குளிராயும் இருந்தது. அம்மணிமுத்தாநதியினின்றுமபடிருதுவருங்காற்று மேல்பட்டமாதிரத்தில், பறவை, மிருகம் முதலிய எழுவகைப் பிறப்பினையுடைய எண்ணில்லாத உயிர்களும் தேவருலகையாளும்; அந்நதியில் மூழ்கினவர்களுக்கு அன்பு, அறிவு, தவம், ஈசரபகதிகள் உண்டாகும்; சிவனருளும் சிவஞானச்செல்வமும் பெருகும்; சகல துன்பங்களும சாராதோடும்; அஞ்ஞானம், சோமபல், தரித்திரம் அகன்றுவிடும்; திருமகளும் நேசமோடுவாசஞ்செய்வாள்; அட்டமாகித்தியும் முத்தியும் சித்தியாகும்; மயக்கம், பேய், நோய்கள் மாய்ந்துபோகும்.

அம்மணிமுத்தாநதியில் ஒருதரம் ஸ்நானஞ்செய்தால் ஆழிநங்கோதானஞ்செய்த பலனுண்டாகும். அவர் மூழ்கும்போது தமககு இஷ்டரை யெண்ணி மூழ்கினால் நீனைக்கப்பட்டவர்களும் புழுதநியெய்துவர்; மனமகிழ்ந்து மூழ்கி ஓரிரவு தங்கினால் சிவலோகஞ்சேர்வர்; பலதரமும் ஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் பெறுமபேறுகளுககு ஓர் எல்லையுண்டாகுமோ? அந்நதியினைத்தெரிசித்தாலும் பரிசித்தாலும், மூழ்கும்படி முபற்சித்தாலும், அன்புடன் அந்நதிக்கரையில் வசித்தாலும், ஸ்நானஞ்செய்தாலும் அவர்கள் பாவமுழுதும் சூரியனைக்கண்ட இருள் நீங்குவதுபோலக் குறைந்துவிடும். இவ்வளவு விசேஷ பலன்களைத்தருவதென்று எண்ணி ஸ்நானஞ்செய்து சிவபூசை செய்பவர் பெருமையைச் சொல்லவல்லவர் எவருளர். அமாவாசை, பெளர்ணிமை, உத்தராயணம் தக்ஷிணாயணம் மாசப்பிறப்பு, விசேஷநக்ஷத்திரங்கள், விதிபாதயோகம், வைகாசிப்பௌர்ணிமை, மாசிமகம் இந்த கால்களில் மணிமுத்தாநதியில் முபற்சியுடன் மூழ்கி, இயன்றவரை தானஞ்செய்து சிவபெருமான் திருவடிகளை வணங்கி மும்முறை வலம்வந்து விதிப்படி பூசிப்பவரது பலன்களை தூறுவருஷம்வரை சொன்னாலும் முடிவுபெருது. அவர்கள் வசிக்குந்தலேமே சிவலோகமாகும்.

கங்கை, யமுனை, பிரயாகை, சரஸ்வதி, காவிரி, சந்திரபாகை, கோதாவரி, நருமதை, சரயு, கோமதி, கண்டகி, மந்தாகினி, அஞ்சனை, மந்தசை, சோனீ, சிந்து, சங்கம், கயா, கவுசிகை, கன்னியாகுமரி என்னும் புண்ணிய தீர்த்தங்களிலும், பூமி, சுவர்க்கம், பாதலமாகிய மூவுலகிலுமுள்ள மற்றைத் தீர்த்தங்களிலும், நதியும் கடலும் சங்கமமாகுந்தீர்த்தங்களிலும் ரென்றுமூழ்கும்பலன்களைப் பாராகிலும், இமமணிமுத்தாநதியில் ஒருநாள் ஸ்நானஞ்செய்வோர் ஊநகருக்கோடி மடங்கு பலன் கூடும். பெருமை பொருந்திய திருமணிமுத்தா நதிககரையில் இருந்து யாகஞ் செய்தவர்கள் சதாசிவ ரூபமாவார்கள். மாசி மக நஷத்திரத்தில அநநதியில் ஸ்நானஞ் செய்து சுவாமிக்கு அபிஷேகஞ்செய்வதற்கு அந்தநீரைக்குடத்தில் எடுத்துக்கொண்டு நடந்தவர்களுக்கு அடியொன்றுக்கு ஓர் அஸ்வமேத யாகஞ்செய்த பலன் வீதமுண்டாகும். மற்றைத்தலங்களிலிருந்து இதனைத்துதித்தாலும் நினைத்தாலும் பிறவிரீங்கும். அகத்தியமுனிவர் அருள்பெற்று விளங்கிய சுவேதமுனிவர், பெளர்ணிமை, மாசிமகம், ஆதிவாரம், அஷ்டமிதிதி, ஆதிநைநாள் ஆகிய தினங்களில் இந்ததியில் அன்புடன் ஸ்நானஞ்செய்து பின்பு சிவ பெருமானுக்கு அபிஷேகஞ்செய்த நிரும்ஞ்சனநீரானது இவ்வுலகில் சுவேதநதியென்றும் வெள்ளாடுறன்றும் போபெற்று விளங்கும்.

கயரோக நோயினன், சொத்தைபபலவினன், குறைந்தகையினன், குட்டநோயினன், முடைநாற்றம்பொருந்திய உடம்பினன், முபலகன் என்னும் வலியினன் இவர்கள் அறுவரும் விருத்தாசலத்துக்குப்போய் அகத்தியமுனிவர் முனனின்று வணங்கி, “முனிவர்தலைவரே, நாங்களறுவரும் இந்நோயினால் துன்பமடைவதற்கு முன் சன்மத்தில் என்னபாவஞ்செய்தோம்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். அகத்தியர் அவர்களை நோக்கி, “நீங்கள் முற்பிறப்பில் மறையவர்களை வதைத்தமைபாற் கயரோகமும், குருபத்தினியை மருவியதாற் குட்டநோயும், பிறர்மனைவியரை விரும்பியதால் முடைநாற்றம் விசும் உடலும், கோட்சொன்னதாற் சொத்தைப் பலனும், மதுபானஞ்செய்தலாற் குறைவுற்றகைகளும், பொன்னைத் திருடியதால் முபலகன் என்னும் வலியும் உங்களுக்கு வந்தன. இதனால் நெடுங்காலம் நரகக்குழியில் வீழ்ந்து வருந்தினீர்கள்; இப்போது அப்பாவங்களில் எஞ்சியவற்றை அதுபவிக்க இப்பிறவியெடுத்தீர்கள். மாசிமாதமுப்பதுநாளும் மணிமுத்தாநதியில்முழுசிப்

பழமலைநாதரை வணங்கிவருவீர்களாயின், உங்கள் கொடிய நோய்கள் முழுதும் கடிதில் நீங்குதல் நிச்சயம்.” என்று அருளிச் செய்தார். அவ்வறுவரும் அகத்தியமுனிவர் ஆஞ்ஞாயின்படி மணிமுத்தாநதியில் மாசுமாசமுழுவதும் முறைப்படி மூழ்கிப்பாவவிமோசனராகிய பழமலைநாதர் திருவடிகளை வணங்கித்துதித்துப்பின் அகத்திய முனிவரையடைந்து அடிபணிந்து நின்றார்கள். மேகத்தில் மறைந்து நீங்கி இளஞ்சூரியனைப்போல ஒளியுடன்விளங்கும் உடலினராகிய அவ்வறுவரையும் அகத்தியமுனிவர் கூண்டு நீங்கள் முற்பிறப்பிற் செய்த பாவங்களால் நேர்ந்த நோய்களும், மணிமுத்தாநதியில்மூழ்கியதால் அந்நோய் நீக்கமும், பழமலைநாதர் உங்களுக்கு அருள்செய்ததுமாகிய அற்புதச்செயல்களைத்தும் உலகில் எவரும் அறிந்துபுறம்படி எடுத்துச்சொல்லுங்கள் என்று கூறினார். அந்த ஆறுபேரும் அம்முனிவர் அனுமதிப்படி தேசமெங்குநீரிந்து அறிவித்துச்சென்றார்கள்.

செல்வங்களாற் சிறப்புற்ற சிலோச்சயமென்னுந் தேசத்தில் வணிககுலதிலகனாகிய விளங்கிய சுகேசன் என்பவனுக்குச் சம்புத்திரர் அறுவர் இருநதார்கள். அவர்கள் கல்விகேள்விசுளில் நல்லபாண்டித்தியராய், சொல்லினுமிலாபங்கொள்ளும் தூபநல் வர்த்தகத் தொழிலில்வித்திபெற்று, நீதிவழுவாதுபொருளதேடி, குபேரனைப் போல் பொலிவுற்று வாழ்ந்துவருநாளில் விருத்தகிரியின் பெருமையைக் கேள்விபுற்று அத்தலத்திற்சென்றுமணிமுத்தாநதியில்மூழ்கி நிறணிந்து நித்தியரியமங்களைமுடித்து, இரத்தினம், பொன், பூமி வஸ்திரம், பசு முதலிய தானங்கள்செய்து பழமலைநாதரைத் தெரிசித்து வணங்கி நதிக்கரையில் ஒருவிருகஷத்தின் நிழலில் இருந்தார்கள். அப்பொழுது நெடுந்தூரத்திலிருந்து ஒரு பிறவிக்குருடன் முன்னே ஒருவன் கோல்பிடித்து வழிகாட்டிவர வந்தான். அவன் திருக்கோயிலுக்கு வடதிசையிலுள்ள புண்ணியமடுவில் இதுசெய்யின் இதுவிடையுமென்று எண்ணாமல் மூழ்கியதும் தனது இருகண்களுத்தெரிந்து நன்றாகப் பிரகாசித்தலினால் நகைத்துநின்று ஆனந்தகூத்தாடி எட்டுத்திகுகளையும் நோக்கினான். பார்த்த புண்ணியபுருஷனை வணிகராவரும் விரித்த கைகளையுடையவராய், என்ன அதிசயம் நடந்தது என்று வினவினார்கள். கண்பெற்றவன் நான் இந்தமடுவில் தாகத்தினால் மூழ்கியதும் பெரிய உருவத்தை யுடைய ஒரு மகாபுருஷர்வந்து ஏதோ சொன்னார். அதை அறியா

தவனாப் ஆகா என்று அலறினபொழுது அப்பெரியவர் என்னைப் பிடித்து என்நிருகண்ணிலும்பொருத்தமான ஒரு மருந்தைத்தடவ
லும் என் குருட்டுத்தன்மை நீங்கிக் கண்கள்தெரிந்து மனமும்
தெளிந்தபடியால் அப்பெரியாரின் அழகைப்பார்த்தேன், என்ன
சொல்வேன், புசித்தாற் பசிதீரும் என்று சொல்வது உலகவழக்
கம். அவர் அழகைப்பார்த்தால் பசிதீரும்; அவர் கமல முகமும்,
கண்மூன்றும், பொன்சடைபும், வெண்மங்கியும், தருமிடலும், மங்கை
பேர் பாகமும், மாணும், மழுமாய் விளங்கும்படி தோன்றி நின்
மருளினர். சுவாமி, நீங்கவிருவரும் அடியேன்மீது கிருணாவைத்து
இருகண்களையும் கொடுத்தருளினீர்கள், நீங்கள் எப்பொழுதும்
வாழ்வதன் என்று யான் கூறினேன், அசற்கு அவர்கள் உனக்கு
மாத்திரமன்று; இருநதி தன்னிடத்தில் அன்புடன் மூழ்கினவர்க
ளுடகு முமலங்களைபும் போககிப பொண்ணையும், பூமியையும்
அளிகதும்; தேவர் பதங்களையும் கொடுக்கும். ஆதலால் அந்த
மாத்தின் நிழலில் இருககின்ற வணிகமாகருநகசுச் சொல்லிப்போ
வாய் என்று அருளினார். நீங்களுமென்று மூர்க்கங்கள். என்று
கூறினான். வைசியப்பெருமகன அனைவரும் கண்ணைப்பெற்ற
புண்ணிப்புருஷன் சொற்படி புண்ணியமடுவில் விருப்புடன் மூழ்கி
எழுந்தபொழுது சுவாமிபும் அமமைபாரும் விருத்த உருவத்தின்
ராய், எழுந்தருளிவந்து, அவர்கள் விருமபிப வரங்களைத்தந்தருளி
னார்கள். அவவறுவர்களும் அவர் திருவுருவங்களைக்கண்டு வணங்கி
கைகுவித்து நின்று துதித்து ஆனந்தகூகத்தாடி, பழமலைநாதர் சந்
நிதி சென்று தரிசித்து வணங்கி மனமகிழ்வுடன் விடைபெற்றுக்
கொண்டு தங்கள் நகரத்துக்குப் போனார்கள், ஆதலின் தீர்த்தத்
தின் பெருமை இப்பொழுதுமாத்திரமா இருக்கும்; எப்பொழுதும்
இருக்கும்.

அத்தலத்தில் வன்னி வீருகூத்தின் மேற்றிசையில் நித்தியா
னந்தகூபம் என்று ஒரு தீர்த்தம் விளங்கும். அதனைப் பிரமதேவர்
அன்பினாலுண்டாக்கி அத்தீர்த்தங்கொண்டு பழமலைநாதரைப் பல
நெடுங்காலம் பூசித்துப் பலசித்திகளையும் உலக சிருஷ்டியையும்
பெற்று மகிழ்ந்தார். அத்தீர்த்தத்தில் கிறிது உட்கொள்ளப்பெற்ற
வர்கள் முத்திபெறுவார்கள். அப்பிரமதேவர் இத்தீர்த்தத்தை
உண்டாக்குவதற்குமுன் தமதுநித்தியகருமம் முடித்தற்கு அககினி
திசையில் அரிபதீர்த்தம் ஒன்றுண்டாக்கி நியமநிஷ்டைகள் செய்ய

தார், அத்தீர்த்தம் பாவமென்னும்செத்தையை எரிக்கும்; அக்கினி போலப்பிரகாசிக்கும். அதில் அன்புடன் மூழ்கினவர் வினைகளினின்று நீங்கி நற்கதிபெறுவர். திருமாலும் சிதம்பர சிற்சபையில் ஆடும் அற்புத நடனத்தைத் தரிசித்துக்கொண்டு இத்தலத்தில்வந்து திருநிதிசையில் ஒரு தீர்த்தமுண்டாக்கி அதில்தூக்குமியும்தானும் ஸ்நானஞ்செய்து பழமலைநாதரை வழிபட்டு அப்பெருமானுளால் உலகத்தைக் காத்தலாகிய தொழிலைச் செய்துகொண்டுவந்தார். அத்தீர்த்தத்தில் அன்புடன் ஆடுவோர்கள் நினைத்தவெல்லாம் சித்திபெறுவார்கள் என்று பரமசிவன் பார்வதிதேவிகுப்பகர்ந்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

விதர்க்கணச் சருக்கம்.

பார்வதிதேவியார் பரமசிவனைப்பணிந்து சுவாமி, இத்திருமுது குன்றில் வந்திருப்பவரெல்லாரும் தேவவிமானத்திலேறி எங்கும் திரிவார்கள்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினீர்; அப்படி விமானங்களிற் சென்றவர் யார் யார்? அவர்கள் எத்தேசத்தவர்கள்? அவர்கள் பாவத்தீர்ச்செய்த தவம் யாது? அவைகளைத் தெரிவித்தருளவேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருள்வராயினார்.

முற்காலத்தில் கோசல தேசத்தில் மணிபிங்கலை யென்னும் நகரில் விபசித்து என்னும் வேதியொருவன் மிகுந்த வறுமைப் பிணியால் வந்தபசியை மாற்றுவாரொருவரும் இல்லாமையினால் நாட்டிற் பலவிடங்களிலுந் திரிந்து நன்மையொன்றும் அடைய முடியாதவனாயும் காட்டிற் சென்றும் காய், கனி, கிழங்கு ஒன்றுங் காணாதவனாயும் மனம்வருந்தி, வனங்களில் ஆறுநாள்வரை அலைந்து திரியும்பொழுது சூரியகிரகண புண்ணியகாலம்வர வழியில் ஒரு சூனையைக்கண்டு மூழ்கி அருகிலிருக்கும் சிவலிங்கத்துக்கு அருச்சனைசெய்து அப்பால் நடக்கையில்; சரீரத்தளர்வாஸ் மரம்போற் சாய்ந்துவிழுந்து, எழுந்து நடக்கும் சக்தியற்று, சுல்லும் முள்ளும் கால்களிற்பைத்து இரத்தம் ஒழுகவும், அன்னந் தண்ணீருண்ண மையால் பல்லும் நாவும் பசைபிடித்து ஒட்டிக்கொள்ளவும், நிற்க

நிழலின் நிழல் வருந்தவும், வாடியிருந்து, 'நான் நல்ல குலத்திற் பிறந்திருந்தும், நல்லசாஸ்திரங்களை நன்குகற்றறிந்தும், நல்லோர்பலரால் நன்குமதிக்கப்பெற்றிருந்தும், செல்வம் ஒரு சிறிதும் இல்லாததினாலன்றோ எனக்கு இவ்வாறு இடையூறு நேர்ந்தது; முன்வினையின் படி இல்லதுவாராது உள்ளதுபோகாது' என்று எண்ணுதெண்ணி மனம் புண்ணுயினான்.

இவ்வாறு விசனமுற்ற விபசித்து, முன்செய்த சிவபூசாபலத்தால் ஏழாவது நாளில் ஒரு சனிக்கரையில் தேவவிமானம் வருதலும் அதனருகிற் சென்றான். அத்தேவவிமானத்தில் தேவமாதர்கள் இசையுடன் பாடியாடவும், ஆலவட்டம் அசையவும், வெண்சாமரைவீசவும், பூமழை பொழியவும், வெண் கொற்றககுடைகிழலில், மாதர்களின் மத்தியில், சிவபெருமான் திருவருளால், சடைமுடியும், வெண்பிறையும், முக்கண்ணும், முப்புரிதல் விளங்குந்தோளும், கொன்றைமாலையும், நீலகண்டமும், ஒளியுருவும் கமலமுகமுட்பெற்றுப் பிரசாசிக்கின்ற கணநாதர் இருக்குஞ்சிறப்பை விபசித்து கண்டு தெரிசித்தான்.

கணநாதர் விபசித்துவைகுகண்டு விமானத்தினின்று இறங்குதலும், வேதியனாகிய விபசித்து வந்து கணநாதரை வணங்கி, "சுவாமி, அடியேன் உமமை வணங்குதற்கு முன்னாலில் என்ன தவஞ்செய்தேனோ? நீ உருக்கிரரைப்போலுமிருக்கின்றீர், உமமை இன்னாரென்று அறிந்திலேன்" என்றுகூற, சிவகணநாதர் வேதியனை நோக்கி "விபசித்துவே நீ அருந்தவஞ்செய்தாய், ஆதலால் எமமைத்தரிசித்தாய். சிவகணநாதரைத் தரிசித்தல் யாவருக்கும் எளிதல்ல; பழமலைநாதருடைய கணநாதன் நான்; என்றும்பிறப்பின் கதையகுகேட்பாய்" என்று கூறினார்.

"நான் பாஞ்சாலநாட்டில் விதையமென்னுநகரில் ஒரு செட்டியின் மகன். என்பேர் விதர்க்கணன். நான் மிகுந்த வறுமையினால் கூலிக்குச் சமைதுக்கி வயிறுவளர்த்து வந்தேன். சிலநாட் சென்றதும், ஒரு வர்த்தகனுக்குச் சமை சுமீந்து விருத்தாசலத்துக்குப்போனேன். அப்பொழுது 'மார்கழித்திருவாதிரைப்புண்ணியத்திருநாள். அத்தலத்தில் ஞானிகள் முதலிய நல்லவர்பலரைத் தரிசித்தேன். வர்த்தகன்சரக்கை விற்பது என்கூலியுங்கொடுத்தான் அன்று அளவில்லாதவர்கள்வந்துமணிமுத்தாநதியில்முழுகினார்கள்;

யானும் அதனைக்கண்டு மூழ்கி, விபூதி ருத்திராசுமணிந்து, திருக் கோயிலுக்குச்சென்று வலம்வந்து, பழமலைநாதரைத்தொழுது துதித்துக் கூலியால் வந்த சிறிது பொருளைத்தக்கவர்களுக்குத் தானஞ் செய்து உணவின் நித்திரை யொழித்து வாய்பேசாது அன்றிரவு அவ்விடத்திற்றங்கியிருந்தேன். இரவுமுழுவதும் பழமலைநாதரும் பெரியநாயகியமமையும் எழுந்தருளிவருந் திருவுலாச்சிறப்பை அடியவர்கள் கண்டுவணங்கித்துதித்து விடியற்காலத்தில் மணிமுத்தாநதியில் மூழ்கிக் கடவுளை அருச்சனைசெய்ய, அடிபேணும் அவ்வாறு மூழ்கியருச்சித்து வணங்கிப் பிச்சைபேற்று உண்டு மகிழ்ந்திருந்தேன். பின் என் ஊருக்கு வந்து சிலநாளாயினபின் மரணவத்தை அடிகரித்தலும், இயமதுதர்கள் என்னைப்பாசத்தாற் கட்டுதற்கு நெருங்குவந்தார்கள். அவர்களைவருமுன் சிவகணங்களும் பழமலைநாதரும்பாலாமபிகையும் வீராயகரும் சுடபிரமணியரும் நந்திநாதனும்எழுந்தருளிவரத்தரிசித்தலும், என்னுசன்னமணத்தானபகனை தெளிந்தன. தேவ தேவராகிய சிவபெருமான் உமாதேவியின் திருத்தோள் மேல் தமது திருக்கரம் வைத்துத் திருப்பன முறுவல் செய்து “விதர்க்கு” நீ இனி உன்பயங்களை விட்டுவிடு; உன்மீது அன்புவைத்தவாகவாங்களை உனக்கு யமதண்டனை யாவும்இல்லை என்று அருளிச்செய்து உண்மை ஞானத்தை என் வலச்செவியில் உபதேசஞ்செய்தருளினார். பெரியநாயகியார் தமது முன்றனைபால் பிறவிக்களை நீங்கும்படி விசினா. அப்பொழுதே சிவகணநாதனாகி தேவவிமானம் எதிரவரச் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் துதித்து வணங்கினதும் இறைவன்மறைந்தருளினார். நான்தேவவிமானத்தில் எறின நான்முதல் எந்த உலகங்களிலுஞ் சுற்றவருகின்றேன். அவ விமானத்தில் வருகின்றவாகளெல்லோருபபழமலைநாதரைவணங்கித் துதித்தவர்களும் அத்தலத்தையிந்தவர்களுமேயாவார். விருத்தாசலத்தை மிதித்தவர்கள் இந்தபெரும பலனைப்பெற்றால் உள்ளன புடன் அத்தலத்திற் சென்று வணங்கினவர்கள் எதைத்தானடைய மாட்டார்கள். இத்தலத்தை மிதித்தவர் சூரியனொளி வீசுமிடங்களிலெல்லாம் சிறந்த விமானங்களில் ஏறித்திரிவார்கள். பழமலையில் வந்து வரம்பெற்றவர்களை நான்குவேதங்களும் வரையறுத்துக்கூற முடியா. பழமலைநாதரும் பாலாமபிகையும் எவர் வருவாரென்று எதிர் நோக்கியவண்ணம் நிற்கின்றார்கள். ஆதலால் நீயும் அத்தலத்திற் சென்று முறைபபடி மூழ்கிவணங்கினால் திருமுதுகுன்ற நாதர்

கிருபை புரிந்தருள்வார். இது சத்தியம்” என்று கணநாதர் கூறி மறைந்தார். இனி அதனைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த விபசித்து வினுடைய சரித்திரத்தை விபரமாய்ச் சொல்லுகிறோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

விபசித்துச் சருக்கம்.

விபசித்துவானவர் கணநாதர் சென்றபிசைநோக்கி வணங்கித் துதித்து மெய்மறந்து பொய்யகற்றி, சிவத்தியானத்தால் யான் பெற்றவெல்லமேசெல்வம் என்றுகருதி மனமுருகி ஞானத்தாற்பல விதமாகத்தியானித்தார். தாய், தமர், (சுற்றம்) தாரம், (மனைவி) இழந்து பசியிறாப்பேய்போலலைந்துதவஞ்செய்யாதுஅவமேசெய்து பித்தனாய்தநிரியும் எனகருச் சிவபெருமான் வெளிப்பட்டு அருள் செய்வது ஜாலவித்தையோ உண்மையோ மாயமோ கனவோ யாதொன்றும் அறிகிலேன். மாதாமனம், செல்வம், மழை, இவை இன்னதன்மையது இன்னகாலத்தில் வருவது என்று அறிய முடியாதவாறுபோல முனசெய்த அருந்தவத்தாற் பெருமபலன் வருங்காலம் இன்னதென்று அறிதல் அருமை என்று அறிவுடையோர் கூறுவா. அத்தன்மபோலக் கணநாதர்தரிசனம் எனக்குக் கிடைத்ததோ” என்றுஇவ்வாறு எண்ணிய விபசித்து அங்குள்ள தெய்வசுனையில் மூழ்கி நித்திய நியமங்கள் முடித்து மனந்தளர்வுற்றிருந்தார்.

அப்பொழுது அந்தசுனையில்ஸ்நானஞ்செய்வதற்குச்சிலதேவ மாதர்கள் விமானத்திலவநிறங்கினார்கள் அவர்கள் ஆபரணங்களைக் கழறிக்கரையிலவைத்து ஸ்நானஞ்செய்துகரையேறி வேறுஆடை ஆபரணங்களை யணிந்து கொண்டார்கள். அப்பொழுது அரனது தோழனாகிய குபேரன் தங்கையானவள் தன் ஆபரணங்களையணிபுகூல், தவயனுக்குத் தேவர்களாற் கொடுக்கப்பட்ட விலையிலா மாணிக்கமபதித்த உயர்ந்த முக்கணியொன்று காணாமையால் ஏக்கமுற்றிருந்தனள். மற்ற மாதர்கள் அதனைக்கண்டு மனத்துயரங் கொண்டார்கள். ஒரு சிசுசிலி என்னும் குருவி வந்து அந்த ஆபர

ணத்தைக் கவ்வி மரத்தின்மேல் வைத்து உண்ணுமுண்வு' என்
 மெண்ணி அதனைக் கொத்துதலும் அது தவறி மரத்தடியிலிருந்து
 விபசித்துவின் மடியில்விழுந்தது. அமமுனிவர் அதனைக்கண்டஞ்சி
 நடுக்கத்துடன் கையிலெடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தார். தெய்
 வப்பெண்கள் இதனை அறியாதவாகளாய், குபேரன் தங்கையை
 நோக்கி, சில சபத மொழிகளைக் கூறினார்கள். மின்னுகின்ற உண்ணு
 டைய மூக்கணியை நாங்கள் எடுத்திருந்தால் விரதமில்லாதவன்,
 ஒழுக்கமில்லாதவன், பொற்களவுசெய்தவன், வேதங்களைவிட்டவன்
 சிவஸ்தலத்தில் அநி பாதகஞ்செய்தவன், சிவபூஜை செய்யாது
 உண்பவன், குருநிந்தை செய்பவன் ஆகிய இப்பாவிகள் அநுபவிக்
 கும் நரகத்தில் நாங்களும அநுபவிப்போம். இன்னும் புருஷன் பசி
 யறிந்து போசனமிடாதவன். புருஷனைவஞ்சித்தவன். புருஷனுக்கு
 முன் உண்பவன், புருஷனை எதிர்ப்பவன், அந்நிய புருஷனை யனை
 பவன், குழந்தையையும் புருஷனையும் கொன்றவன் ஆகிய இப்பாவி
 கள் அடைந்தநரகத்தில் நாங்களும அடைவோம், என்று பெண்கள்
 கூறினார்கள். அதுகேட்ட குபேரனதுதங்கை அதைக்கொடுத்தவர்
 களுக்கு என் ஆபரணமுழுவதும் சிவனுனைப்படி தருவேன் என்று
 கூறினாள். அச்சமயம் அவன்பேசியதைக்கேட்ட விபசித்துமுனிவர்
 அவர்களிடத்திற்சென்று ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள் உங்களாபரணம்
 இதுதானோ என்று அந்த மூக்கணியைக் கொடுத்தார். குபேரன்
 தங்கை மனமகிழ்ந்து அதனை வாங்கி இருகண்களிலும் ஒற்றி
 இதனால் எண்ணாத எண்ண மெல்லாமெண்ணி வருந்தினோம்.
 அங்ஙனம் வருந்தாவண்ணம் கொடுத்த நீரே எனக்குத்தமயனாவீர்
 என்று கூறி “வேதியரே நீர் எத்தேசத்திலிருப்பது? இப்போது எத்
 தலத்தை நாடிச்செல்வது? இந்தவனத்தில் ஏன் வந்தீர்? உமது
 சரீரமஇளைத்ததற்குக்காரணம் யாது? என் ஆபரணம் உம்மிடத்தில்
 எப்படி வந்தது? இதை என்னிடத்திற் கொடுத்த விதம் என்னை?
 விபரமாகச்சொல்லுவீர்” என்றுவினவினாள். முனிவர் அது கேட்டு
 மொழிகின்றார்.

“பெண்கள் நாய்கமே! நான் கோசலதேசத்தில் மணிபிங்கலை
 என்னும் ஊரிலுள்ளவன், ஒரு குறைவுமின்றி வாழ்ந்துவந்தேன்.
 அப்பொழுது தாய், தந்தைமுதலிய சுற்றத்தார் இறந்தார்கள்.
 நானும் மனைவியும் சிறிதுகாலம் இல்லறத்திலிருந்தோம். பின் வறு

மைப் பிணியால் என்மனைவியும் இறந்தாள். நான் ஒருவன் மாத்திரம் இறவாமற் பேய்போலிலைந்து நிற்கின்றேன். அழகிலும் அறிவிலும் ஒழுக்கத்திலும் என்மனைவியை நிகர்ப்பவர் ஒருவருமில்லை. பேய் மிருகம் முதலியவற்றிற்குமனைவிகளுண்டு. அதனையிலாத என் போன்ற பாவிகள் இவ்வுலகில் எவரெவர். இனிப் பொருள்முதலிய வற்றில்விருப்பமில்லை. முத்தியடையவிருமினால் அன்பின் இலகூணமசிறிதுமில்லை ஒருசிவகணநாதர் இப்படிப்பட்ட என்னைநோக்கி கிருத்தாசலத்துக்குப் போவாயாகில் விசேஷ பெருமையைப் பெறுவாய் என்றனா. அத்தலம் எத்திசையிலிருப்பது என அறிகிலேன். ஒருமரிமூலிற் படுத்திருந்தேன். அப்பொழுது இம்மூக்கணி என் மடியிற் கிடந்தது. அதை உன்னிடத்திற் கொடுத்தேன். இவ்வளவே; வேறில்லை. என்று விபசித்து முனிவர் கூறினார். கூறியதைக்கேட்ட குபேரன்தவகையும *இவர் தெய்வமுனிவர், இவரது செயலனைத்தும் சிவபெருமான் திருவிளையாடல் போலும் என்று அவர் உண்மைநிலையை அறிந்து பொய்கையிற் பொதிசோறு உண்ணாக்கொடுத்து எல்லா ஆபரணங்களையும் அபமுனிவர் பால் தந்து இவைகளைத்திருமுதுகுன்றநாதர் திருப்பணிக்கு உபயோகப் படுத்துமாபடி செய்யார் என்று சொல்லி அவரையும் விமானத்தில் ஏற்றி அத்தலத்திற்கொண்டு வந்துவிடுத்து அதன்மகிமைபுரைத்து மற்றமாதர்களுடன் தெய்வலோகத்துக்குச் சென்றாள். (அவர்தேவ மகளிர்; இவா மணிதர். ~ அவர் செல்லமுற்றவா; இவர் கட்டக் கோவணமற்றவர். கணநாதாகிருபையினால் அல்லவோ இனர்களைச் சந்தித்தது. விதி தவறினாலும் கற்பகவிருஷமும குருவாக்கியமும பெரியோர் வார்த்தைகளும் தவறுகமாட்டா.)

விபசித்துமுனிவர் மணிமுத்தாநதியில் மூழ்கி நகைகளைவைத் தற்குப்பல் இடங்களை நினைத்துக்கொண்டு கரை ஏறினார். அப் பொழுது ஆகாயத்தில் அரண்மனையில் அசிரீரிதோன்றி “விபசித் துவே, இத்தலத்தில்வந்ததினால் பிறவிகளை நீங்கிவை. ஆபரணங் களைக் கற்பகவிருஷமாகிப் வன்னிமரத்தில் வைப்பாய். கணநோத் துள் கர்ணரிய முத்தியடைந்தாய். உரோமசர்ப்பால் உபதேசம் பெற்று முற்பிறப்பிற்செய்து முடியாத தவத்தை இப்பொழுது முடித்துக்கொள். கடவுளும் காஷி கொடுத்தருளுவார்.” என்று கூறிற்று. அதுகேட்டமுனிவர் மனமகிழ்ந்து நகைகளை வன்னிமரத் தில் வைத்துவிட்டு உரோமச முனிவருடன் சென்று வணங்கி

அசரீரிவாக்கையுரைத்தலும் உரோமசர் கேட்டு ஆனந்தங்கொண்டு இவ்விபசித்துவுக்கு இறைவனருள் எதனாலுண்டாயது என்று எண்ணி, பின் பெருந்தவத்தால் என்று தெளிந்து அவருக்குச் சிவஞானோபதேசஞ் செய்தனர். விபசித்து கேட்டு மனமகிழ்ந்து நதியில் நீராடிப் பழமலைநாதரை வணங்கித் துதித்துப் பஞ்சாக்ஷர செபஞ்செய்து துறவுபூண்டு குருபக்தியுடன் சருகு, நீர், காற்று, அருந்திப் பஞ்சாக்கினி மத்தியில் ஒரு காற்பெருவிரலை நிலத்தில் ஊன்றி நெடுங்காலம் கடுத்தவம் புரிந்தார். அத்தவமாகிய அந்நிகனி மூவுலகங்களிலும் சென்று மூண்டதால் தேவர் யாவரும் நடுங்கிப் பெருந்துன்பமுற்றார்கள்.

பெரியநாயகியார் இந்நிலையைத் திருவுளத்திற்கொண்டு பழ மலைநாதரை வழிபட்டு நின்று “எமது தலைவரே! இம்முனிவன் செய்த தவாக்கினி எங்கும் பரவி எல்லாவுயிர்களையும் வாட்டியதால் தேவரீர் எழுந்தருளித் தரிசனந்தருதல் வேண்டும், என்று பிரார்த்திக்கு, பழமலைநாதர் முக்கண்ணும், நாற்புறமும், சந்திரனையும் கங்கையையும் தரித்த சடாமுடியும் உமையின் இடப்பாகமும் செம்மேனியும் விளங்கும்படி விபசித்துவுக்கு எந்நேரே தோன்றி யருளினார். அப்பொழுது அளவில்லாத உயிர்களும் ஆனந்தங் கொள்ளவும், அந்தர துந்துபி முழங்கவும் தேவர்கள் பூமாரிபொழி யவும், விபசித்து முனிவர் கண்டு தரிசித்து வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தனர்.

மருளுறுத்தும் பெருமபாச வலைவளைத்தைம பொறியாய
வெருளுறுத்து நாயேவிப் புலவேட்டை வினையாடி
இருளுறுத்துவெறுவெளியினின்றேனை யெடுத்தாட்கொண்
டருளுறுத்துமுதுமலையிலருட்கடனின் பதம்போற்றி.

காவலிலாப பெருமபாசக் காட்டுவழிசைசதப்பிப்
பாவனம் ஸுமபுலியலைப்ப விடயத்திப்பரந்துசுடத்
நாயேவரு மாயாபபேய் தழீஇக் கொள்ளத்தடமாறிக்
• உலகமெல்லாம் உயிர் உயிர் குளிர்ந்தமலர்ப்பதஞ்சரணம்.

எய்யாநான்முத னென்றுநானன்றே
யுய்யாவுடல மெடுத்தேனுன்றுண்
மெய்யாக் கண்டிலன் மெய்யிதுகரியே
நாயாமுதுகிரியப்பாசரணம்.

அஞ்சு வித்தா லாறுமத்த அந்தக் தொடையா லடுமதர்ப்படையா
 னெஞ்சு சுழற்று நினைவால்வினையா னிர்தனை விழைவா னிரயக்குழியா
 வெஞ்சு நடிப்பா லெய்த்தேனத்தா லுந்தி யினிரையா லுறுபிணிவலையா
 தஞ்சு நிருத்தா சரணஞ்சரணம். னந்தனன் முதுகிரி நாதசரணம்.

இவ்வாறுதுதித்துநின்ற விபசித்துவைச் சிவபெருமான் திரு
 வுள மகிழ்ந்து வேதியனே! நீ விருத்தாசலத்தின் திருப்பணிகளை
 முறைப்படி விருப்பத்தோடுசெய் என்றருளினர். விபசித்துவும
 “சீவாமி, அடியேனுக்கு திருப்பணியைநிறைவேற்ற வுள்ளசெய்து
 எப்போதும் இத்திருவுருவத்தோடு இருந்தருளவேண்டும் என்று
 கடவுளிடம் விண்ணப்பஞ்செய்ய சிவனும் அங்கனமேபாசுக என்
 றருள்செய்தார். விபசித்து வன்னிமரத்தில்வைத்தநகைகளையெடுக்
 கும்படி ஏறினதும், முனிவரே, நான்கற்பகவிருகூடம் இத்தலத்தில்
 சிவபூசை செய்யவந்தேன்; திருப்பணிக்குவேண்டிய பொருளைக்
 கொடுப்பேன் என்று வன்னிமரம் சொன்னது. விபசித்துவானவர்
 பழமலைநாதருடைய ஆலயத்திருப்பணிமுழுதும் அழகுறஅமைத்து
 தேர், தேரோடுவீதி, சிவனடியார் இருகசுமிடம் இவைகளைச்
 செய்வித்து, நித்தியவிழா மாதவிழா நந்தவனம் பலவாத்தியம்
 யானைகள் தேவதாசிகள் பசுகூட்டங்கள் மடாலயங்கள் இவை
 களை ஆலயங்களுக்கு அங்கமாக ஏற்படுத்திச் சிவபெருமான் திரு
 வடியில் இரண்டாக்கலந்தனர். இனித்திருமுதுஞ்ன்றநாதர் செய்
 தருளிய திருநிருத்தத்தைக்கூறுவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது

நிருத்தச் சருக்கம்.

அணுவளவுந் தவம்புரியாமல் அவமே புரிந்துழலும் பாவிகள்
 விருத்தகிரியிற்சென்று சிவபெருமானது திருவடிகளைஎளிதிற்பெறு
 கின்றார்கள் என்று பரமம் விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் பழமலைநாதர்
 சந்நிதியிற்போய் வேதங்களையோர்நி வணங்குகின்றார்கள். சிவபெரு
 மான் திருவிள்ளககிடக்கைபை அறிந்த விபசித்துமுனிவர் நந்தி
 தேவருக்குக்கூற அவர் பழமலைநாதருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தார்.
 அப்பரமன் அம்முனிவரிடத்தில் வைத்த பெருங்கருணையால் தேவ
 துந்துபி முழங்கவும், அடியார்கள் ஹாஹா என்று வாழ்த்தொலி

செய்யவும், பூதகணங்கள் வாத்திய கோஷஞ் செய்யவும், கண நாதர்கள் எள் விழ இடமின்றி நெருங்கி நிற்கவும் சோதிசொருப ராய்த் தேவர்கள்முன்தோன்றியருளினார். தேவர்கள் அந்தச்சோதி யைக் கண்டு நடுநடுங்கிக் கண்களைமூடி இங்ஙனந்தோன்றுதல் முறையோ என்று வேண்டலும், கடவுளும் காட்சி தந்தருளித் தேவர்களைப்பார்த்து நகைத்து உங்கள் சுகம் எப்படி என்று வினவியருளினார்.

தேவர்கள் “தேவாதிதேவரே, சிவசங்கரரே, எங்களுக்குத் தருமாதிகாரப்பதவிகளைத்தந்தருளினீர்; அப்பதவிகளில் வருபவர் ஒருவருமில்லை; எல்லாவுயிர்களும் மணிமுத்தாநதியில் மூழ்கி, எளி தில் தேவரீரது திருவடியடைந்து முத்திபெற்று நித்தியானந்தராய் இருத்தலால், பிரமபதவிக்கும் விஷ்ணுபதவிக்கும்வருவார்களில்லை; சிவபூசையுமில்லை; தேவர்களுக்கு அவிப்பாகமும் அளிப்பதில்லை; அசுவமேதயாகங்களும் அதன்போகங்களும் இல்லை; போரும வீர சொர்க்கமும்இல்லை; சூரிய நமஸ்காரமும் இல்லை; யமதண்டனையும் இல்லை; தானங்களும் இல்லை; மற்றத்தேவர்பதவிகளுக்கு வந்தவரு மில்லை. ஆதலால் தவத்தாற்பெற்றஸ்தானங்களும் அழிந்தன. நாகங் களும் பாவினளில்லாமல் நாசமடைந்தன. எங்களுக்கு இதுவரை அதிகாரமில்லை, இனி நாங்கள் அதிகாரங்கொடுக்குமபடி தேவ ரீரே கிருபை செய்யவேண்டும்” என்று வேண்டினார்கள்.

சிவபெருமான் அத்தேவர்களை நோக்கி, “தேவர்களே வாருங் கள். இவ்விருத்தகிரியே எமது உருவம். இந்நதியேசிவசத்தி. ஒரு மையுடன் அந்நதியில்மூழ்கிஎம்மைவணங்கினால் உயர்ந்த கதியளிக்கும; அதையாவர்தடுக்கவல்லவர். மரமுதலிய அறிவில்லாத உயி ரும தம்மையடைந்தவர்களுக்கு உயர்ந்த பேறளிப்பதை நேரே அறிந்திருக்கின்றீர்கள். உண்மைப்பதவிபளிப்பது அதன் இயற் கையாகும். முன் நீங்கள் இத்தலத்தில் வந்து தவத்தைச்செய்தவி னுள்ளோ பெரியதேவர்களாயினீர்; இப்பொழுது உங்களைத்தவஞ் செய்யவேண்டாமென்று நீக்கினால் மற்றவர்களையும் விலகித்தல் நன்று. ஆதலால் நீங்களும் இத்தலத்தில் தவஞ்செய்தால் முத்தி யைப்பெறுவீர்கள்” என்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார்.

தேவர்களனைவரும் அங்ஙனமே மணிமுத்தாநதியில் மூழ்கிப் பரமசிவனை இருதய கமலத்திள் தீயானஞ் செய்தபொழுது சிவ

பெருமான் திருவருளால் வேதங்களும் ஆகமங்களும் எங்கும் நிறைந்தன. தேவர் குழுவிற்கு சிவனும் விளங்கி நின்று ஒற்றுமையையும் உண்மையையும் உணர்த்தும்படி திருவுளங்கொண்டு ஞானமாய் மாகிய திருவடிகள் எட்டுத்திக்கும் பிரகாசிக்கும்படி. சத்திகள் முத்திலும் பத்தர்கள் முத்திலும் திருவருளைக்கஞ்செய்து மணிமுத்தா நதிக்கரையில் திருநிருத்தஞ் செய்தருளினார். தேவர்கள் நிருத்த தரிசனஞ்செய்து ஆனந்தமாகிய அமுதைப் பருகி, அசைவின்றி, மெய்மறந்து ஒற்றுமையுற்றார்கள். சிவபெருமான் தேவர்கள் நிலைபறிந்து உண்மையேநோக்கி நகைத்து, தேவர்களுக்கு அன்பு உண்டாகும்படி பின்னும நிருத்தஞ்செய்து தனித்துநின்று தேவர்கள் அஞ்ஞானம் நீங்கும்படி ஞானகண்ணைத் தூது திருவைந்தெழுத்தின உண்மை ஞானத்தை உபதேசஞ்செய்தருளினார். “இருளும் வெளியும் இல்லாத இடத்தில் அசைவின்றி நிற்பதே சமாதி. பூதாகாசம் மறைப்பிருதிவி அபய வாயு தேயு நான்கினுங்கலந்தும் கலவாமலும் நிற்பதுபோல, சிதாகாசமாயும் எல்லாப் பொருளுந் தாமேயாயும் எங்கும் நிறைந்து நாதத்துக்கு அகிபதியாய் விளங்கிநிற்கும் பரமசிவமே நாம், உடல் உயிர் இரண்டிலும் உட்பொருளாய் விளங்குவதும் புறப்பொருளாய் விளங்குவதும் யாம் என்று தன்னுடலிற் றரிசித்தவனே சிவசொருபமாவான். ஆகமங்களின் முடிவும் இவ்வாறே கூறும். தேவர்களே நீங்கள் இதனை அறிந்துகொள்ளுங்கள். ஒருவர் நமது உண்மை வடிவை ஞானசாரியார் வழியாக அறிவார்களேயன்றித் தாமாக அறியார்கள். உடல், பொருள், ஆவி மூன்றும் உதவி, குருவிடத்தில், அருளுபதேசம் பெறுபவர்கள் நிழலும் மரமும்போல நீங்காது நிற்பார்கள். ஆசிரியர்களின் குலத்தையும் குணத்தையும் அவமதித்தவர்களும், அவரை நமமில் வேறாக நினைத்தவர்களும், வஞ்சனை செய்தவர்களுமாகிய இவர்கள் நெடுங்காலம் நரகங்களிற் கிடந்து வருந்துவார்கள். ஆசாரியர்களுக்கு அருச்சனைசெய்வது நமக்குச் செய்வதாகும். எல்லாவுயிருமாயிருக்கின்ற நமக்குச் செய்த குற்றங்களை ஆசாரியர் நீக்கியருளுவர். அவருக்கு வஞ்சனையாற் செய்த குற்றங்கள் எம்மாலும் நீக்கமுடியா; எதனாலெனின? முத்தியைக் கொடுப்பது அவரது தொழிலே யல்லாமல், வேறொருவருடைய தொழில்ல்ல; ஆகலான், ஆசாரியர் பேரின்பத்தைக் கொடுத்தருள அவற்றிற்குப் பிரதியுபகாரமாகத் தங்கள் உடல், பொருள் ஆவியை

மனமாசொடு தத்தஞ்செய்தவாகள் நரகங்களிற் கிடப்பர். அவர் பிறவியறுப்பவர் ஆசாரியர்களே. தேவர்களே நீங்களும் நம் உண்மையை அறிந்திருக்கின்றீராதவின் தெளிந்துகொள்ளுங்கள். உத்தமமாகிய இந்தச்சத்தியவசனத்தை உண்மையென்று உணராதவர்களே தங்கள் சிரங்கள் வெட்டுண்டு ஆயிரம் சககலாய்ப்போய் வரிவாய் நரகத்துக்கு இரையாவார்கள். இது சத்தியம் சத்தியம்” என்று திருத்தஞ் செய்தருளிய திருமுதுகுன்றநாதர் திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினார். அப்பொழுது தேவர்கள் கடவுள் திருவடிகளை வணங்கிச் செல்லுவார்களாய் “ஆசிரியரிடமாகப் பெற்ற தவத்தையுடைய பெரியோர்களே எப்பொழுதும் நீங்காமலிருப்பார்கள். அப்படிப் பெறுதவர்கள் நிலைபெற்றிருக்கமாட்டார்கள் என்றுரைத்துச் சென்றார்கள். மணிமுத்தாநதியில் திருநிருத்தஞ் செய்த சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய உண்மைப்பொருளை அன்புடன் படிக்கும் அடியார்கள் அசுவமேதயாகபலனிலும் அநேக பலனையடைந்து பிறவிப்பிணி நீங்கிச் சகலசிந்திரனும் முத்தியும் பெறுவார்கள் என்று அனவர்த்தியென்னும் தேவிகு நாதசனமா கூறினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

அகத்தியச சருக்கம்.

திருமுதுகுன்றநாதரின் திருநிருத்தத்தைச் கூறினோம். உலகிலுள்ள உயிர்கள் யாவும் உய்யும்படி அகத்தியமுனிவா இவ்விருத்தகிரிக்கு விருப்பத்தோடுவந்த சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றோம்.

விந்தமலை வளர்ந்து சூரிய சந்திரர்கள் செல்லும் வழியைத் தடைசெய்தது; அதனால் இராப்பகல் இல்லாதொழிய, பிரமாணர்கள் நித்தியாநுட்டானம் செய்யாமலும் தேவர்கள் அவிப்பாக மில்லாமலும் பசியினால் வாடுதலால், மழை பெய்யாமல் துரும்புக் கரிந்துபோகுந் தன்மையைத் தேவர்களும் முனிவர்களும் பிரம தேவருக்குக்கூற, அவர் தமது குமாரராகிய தவத்திற்பெரிய அகத்திய முனிவரை நோக்கி “நீ விந்தமலையின் செருக்கையடக்கி, வில்வலன், வாதாவியென்னும் அசுரர் இருவரையும் அழித்துவருவாய்” என்று கூறினார். தேவர் முனிவர் யாவரும் புகழ்ந்து துதிக்கவும்,

பூமாரிபொழியவும், தேவமகளிர் நடிக்கவும், அஞ்சுவாத்தியமொலிக்கவும், அசுரர்கள் அஞ்சவும், அகத்தியமுனிவர் புறப்பட்டுத் தீர்த்தங்களைபும, பல தலங்களைபும தரிசித்து விர்தமலையின் சமீபத்திற் செல்லுதலும், தூரூயிரயோசனைதூரம் உயர்ந்திருக்கின்ற விர்தமலையானது அகத்தியமுனிவரைககண்டு மனமுருகி எதிரொண்டு வணங்கிப்பணிந்துநிற்குநிலையை முனிவர்கண்டு மகிழ்ச்சிபுடன்கூறுகின்றார். “யான் தென்றிசைககுத் தவஞ்செய்யவிருமபிச்செல்லுங்காலத்தில் உன்மேல் ஏறி யிறங்கிப்போதல் கூடாது. அது ஒரு தடையாயிருக்கின்றது. ஆதலால் பூமிககுச்சமமாய் அடங்குவாய்; இப்படிச் செய்யாவிடின் உன்னையழித்துச் சாமபராககுவோம்.” என்று முனிவர் கூறவும், படம விரிததாடும் பாபபு மந்திரமொழிகளைககேட்டதும் படத்தையொடுக்கிப் புற்றினுட் புகுவதுபோல விர்தமலை பூமியுள் ஓடுங்கியது. சந்திர சூரியர்கள் வழக்கமபோற் சஞ்சரிகக, தேவர்முனிவர் யாவரும் மனமகிழ்ந்து பூமழை பொழிந்தார்கள். அகத்தியமுனிவர் வில்வலன் வாதாவியிடத்தில் தனித்துச் செல்லுதலும், அவரிருவரும் எதிர்சென்று பூமித்து அமுது செய்தருளுமபடி வேண்ட, முனிவர் சாமதித்தலும், வரபனாகிய வில்வலன் தமப்பியாகிய வாதாவியை ஆட்டு வடிவமாககி அறுத்துச் சமைத்துப் பாக்குசெய்து படைத்தான்; அகத்திய முனிவரும் அமுதுசெய்திருந்தார். வில்வலன் வாதாவியை வருசென்று அழைத்தான்; அகணையந்த அகத்தியமுனிவர் சிவபெருமானருளால் அவ்விருவரையும் அழித்துவிட்டார். அனைவரும் வாழ்த்தொலி செய்தனர். முனிவர் கொடிய விர்தமலையைப்பார்த்த பாவந்தீரவும் அசுரர்களை அழித்த பாவந்தீரவும் விருத்தாசலத்துககு வந்து மணிமுத்தாநதியில் மூழ்கிப் பழமலைநாதரை அன்புடன் அருச்சித்து வணங்கினார். பழமலைநாதர் எழுந்தருளி முனிவருக்கு நிருத்த தரிசனம் கொடுத்தருளினார். அகத்தியமுனிவர் நடனதரிசனஞ்செய்து பேரானந்தங்கொண்டு வணங்கி நின்று சுவாமீ, அடியேன் உமது திருவடிவையிட்டு நீங்காதிருககும் கைமமாமே கைமமாமென்று கருதிப் பிரார்த்தித்து முனிவர்களைத் தத்தம்இடங்களிற் செல்ல விடைகொடுத்துப் பழமலைநாதரை வழிபட்டுக்கொண்டு வந்தார். இனிக கலிங்கராசன் சரித்திரத்தை இயம்புகின்றோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

கலிங்கச் சருக்கம்*

பழமலைநாதரை வழிபடும் பாக்கியம் பெற்றவர்களைப் பழிக்க நினைத்தாலும் பழித்தாலும் பேய்வடிவாகிக் காடுகளிற்சென்று திரிவார்கள்; அவர்களைக் கூறுவோம்.

உரோமசமுனிவர் ஓமவிறகு, தருப்பை, புட்பம், மாவிலை முதலியன எடுத்துக்கொண்டு திரியும் வனத்தில் ஒரு நாள் பெரியோர்களை நிர்ந்தித்ததனால் பேய்வடிவமெபற்ற ஒருவன் மெய்நடுங்க வாய்புதைத்து வணங்கிநின்றான். முனிவர் அவனைநோக்கி “நீ எங்கே செல்கின்றாய்;” உனக்கு இந்த வடிவம் எதனால் வந்தது” என்று வினவலும் பேய்வடிவினன் பின்வருமாறு கூறுகின்றான். “யான் உயர்ந்தசாதிச் சூத்திரன், என்பெயர் கலிங்கன், அங்கதேசத்தில் இருப்பவன். நாடு, வீடு, மாடு, பெண்டிர், பிள்ளை, செல்வம் முதலிய எல்லா நலங்களிலும் குறைவில்லாதவன், அடுத்தவர்களுக்குக் கொடுப்பவன், மிகப்பசிபுடன் நொந்துவந்தவர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லாது அன்னமளிப்பவன்; இவ்வாறு பலநலங்களும் பெற்று வாழ்ந்துவருங்காலத்தில், நிறைமொழி மாந்தராகிய ஒரு யோகியர் வாழ்வுபெற்றவாசல்என்று என் விட்டுக்கு வந்தனர் நான் என் விதிவசத்தால் அவரைக்கண்டு எழுந்து மரியாதைசெய்யாதிருந்தலை அந்த யோகி உணர்ந்து நீ என்ன வாழ்வு வாழ்கின்றாய் என்று கரமவிரித்துச் சிரித்து, உன்னை அறிஞர்கள் காணின் உடனே சூரியன்மேனியைக் காணவேண்டும்; நீ உன் மைந்தர்களுக்கு வாழ்வைக்கொடுத்து அருந்தவமுனிவர்களோடு அடைந்து தவஞ்செய் என்று கூறினார். அடியேன் அந்த யோகியைநோக்கி எங்கும் இடங்கிடையாமல்அலைந்து உருத்திராகூதம் கிழிந்த துணியணிந்து, சாமபலைப் பூசித் தரித்திரனாய் விடுதோறும் துழைந்து திரிகின்றாய்; நீ நிந்தகர்க்கு நிந்தகன். அப்படிப்பட்ட உன்னை யானுட்கண்டு நகைப்பேன் என்று சினங்கொண்டு கூறினேன். அந்த யோகிஸ்வரர் ‘அதிக கோபங்கொண்டு சூத்திரப்பேயே, நாம் உன்பால் அன்புடன் கூறிய நன்மொழிகளை யுணராது நம்மைத் தூஷித்த நீ’ பேய்வடிவங்கொள்வாய் என்று சாபமிட்டனர். நான் அவர் திருவடிகளைப் பற்றிக்கொண்டு அடியேன் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தருளவேண்டும் என்று வேண்டினேன். அவர்

நீ விருத்தாசலத்திற்குச் சென்று உரோமச முனிவரைக் கண்டால் இச்சாரம நீங்கும் என்று கூறினார். முட்டியபின் தலை குனிவது போல, சாபமிடப்பின அவரை வணங்கினால் அவர் பாதங்கிடைக் குமோ! பின் போவடிவானேன். அதுமுதல எவ்நம் என்னைத் தொட்டதுமில்லை. வயிர்வககடவுளும், அவா சேனாபதியும், சேனைகளும் அன்னதண்ணீர் ஆனிய பாதாததங்களைக்கையினாற்றொட்ட பொழுதே என் கையாறுமபடி வெட்டுவார்கள. இருக்கவும் நீற்கவும் இடமில்லாமல மழை, வெய்யில், காற்று இவைகளால் வருந்தி நித்திரையின்றித் திரிகது சிற்கினதேன். என் உடம்பில் எலுமபு மாத்திரம் இருக்கின்றது: அணுவளவு மாமிசமும் இல்லை. யான் என்செய்வேன்: மிகவும் வருத்தினேன். அத்தனபங்களுநகு எல்லையிலலை; இத்தனபம் நீளகுமபடி தேவிர திருவடிகளில் அடைக்க லம்புதருதேன்” என்று கூறிய கலிங்கன்மீது உரோமசமுனிவர் கிருபைசெய்து “கலிங்கனே, உன்னிடத்தில யோகீசா சாபமவந்து கிட்டியது, உன் மலபரிபாக காலமவந்து தோன்றியதாகும். முற்பிறப்பிற் செய்த பாவமனைத்தும் அதுபவித்துநீர்பபதற்கே அவர் சாபமதந்தார். அதுபற்றி அஞ்சாதே” என்று கூறி அவன் மெய்யிற கரம்வைத்தனர். கருணையே உருவமாகிய சிவனடியார் திருவடித் தரிசனமே பரப விமோசனமாகும். அவா கூறும் நல்லுரைகளை உள்ளததிற்கொள்வதே தவங்கனாகும். அவா ஒருமையுடன் கூறும் சொற்களைக்கேட்பதே ஜீவன் முத்தியாகும். அவா உள்ள முவந்திருப்பதே முத்தியாகும். “கலிங்கனே நமது திருவருணைக் கமே முன்னுள்ள பேய்ப்பிறவி நீக்கி மனிதப்பிறவியாகியது. ஆதலால் மணிமுத்தாநதியில் முழுகிப் பழமலைநாதா திருவடிகளைத் தரிசனஞ் செய்வாய்” என்று உரோமசமுனிவர் உரைத் தருகின்றார். அக்கலிங்கனும் மணிமுத்தாநதியில் முழுகிப் பழமலைநாதரையும், பெரியநாயகியையும் வணங்கிக் கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரியத் தரிசித்துத் துதித்து மனமகிழ்ந்து இமமையில் இராஜபோகங்களையும், மறுமையிற் தேவர் பதங்களையும், அதுபவித்தொழித்துப் பின் சுத்தமாகிய முத்திபைப் பெற்றான். தவமுனிவர்களைத் தரிசித்தவர்களுக்கும், தூஷித்தவர்களுக்கும் வரும் பலன்களை அறிந்து கொளவதற்கு இக்கலிங்கனே சாக்ஷி. பெரியோரைநிந்தித்த மூடர்களும், பாழுங்கிணற்றருகில் நின்ற சிறுபிள்ளைகளும் சமம். ஆனால் கிணற்றில்விழுந்தசிறுவர்கள் திருமபப பூமியிற்பிறந்து செல்லத்தை

யடைவார்கள். பெரியோர்களை நிந்தித்த கொடியவாய்களையுடைய நாய்கள் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கு ஒவ்வொரு நரகமாகக் கிடந்து வருந்துவார்கள்.

திருச்சிற்றமபலம்.

ஒன்பதாவது

கலியகல் சருக்கம்.

சௌனகாதி முனிவர்கள் சூதமுனிவரை வணங்கி, விருத்தாசலத்தின்பெருமையைக் கூறியருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சூதமுனிவர் உருத்திரசங்கிதையிறகூறிய கலிதொலைத்த சரித்திரத் தைச சொல்லுகின்றார்.

சனற்குமாரர் முதலிய முனிவர்கள் மேருமலையிற்சென்று பிரம தேவரை வணங்கிநின்ப, அதேதேவா அவர்களைநோக்கி உங்களுக்கு நேர்ந்த துன்பம் யாது என்று வினவ, சனற்குமாரமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். “முனிவாக ளனைவரும் கலியின்வசப்பட்டத னுற்றுன்பமுற்றார்கள். அரசனும் சூத்திரனாயினன. மழையும் பெய்யாமல் மறுத்தது. அதனால் தேவர்களுக்குப் பூசையில்லை. தானதருமம் இல்லை; தவமும் இல்லை. வேதநெறியைவிட்டார்கள். கண்டவாகள் வேதமோதுகின்றனர். பிராமணர் அரசன் ஏவலின்படி அடங்கிநடக்கின்றனர். வேதங்களை ஒதுகின்றனர். அவற்றின் பெருமைகளையும் எண்ணிலர். இகழ்ந்து திரிகின்றார்கள். முனிவர்கள் யோகம் ஞானம் செபம் பொறுமை முதலிய குணங்களைக் கைவிட்டனர். பேரின்பத்தைக்காட்டிலுமசிற்றின்பமேசிற்றது என்கின்றனர். மனைவி மைந்தர் வார்த்தைகளுக்குமேன்மையதிகம். தாழ்ந்தவர் உயர்ந்தவராகின்றார். மாணக்கர்கள் சூருவிடத்தில் வாதஞ்செய்கின்றனர். சிவபூசைவிதிவழி அவமே செய்கின்றார்கள். மெய்ப்பை நீக்கிப்பொய்யையேபுகலுகின்றார்கள். சூத்திரர்கள்யாக்குசெய்கின்றார்கள். அரசன் காமவிச்சையும் பெண்கள் கூட்டமும் சூதும் தீய வழியிற் பொருள்தேடுதலும் உடையவனாகின்றான். ஒருவர்செய்யும் ஆசாரங்களை மற்றவர்செய்கின்றார்கள். புண்ணியமாகிய சிவவேடத்தைப்பூண்பவர் ஒருவரும்இல்லை. பிரம விஷ்ணுகளால் அறியமுடியாத பரமசிவனை நிந்தனை பண்ணுகின்றார்கள். பொய்ப்பொருளைப் போற்றுகின்றார்கள். மெய்ப்பொருளைத் தூற்றுகின்றார்கள். குடும்ப

கலியகல் சருக்கம்.

மாகிய சமுத்திரங்க ளில் கொலைமுதலியதுன்பங்களுக்கிய முதலினுள் வந்து எங்களை இழுகுகின்றன. அவைகள் விட்டுநீங்கும்படி தேவரீர் மாலுமியாக நினது எங்களைக்கரையேற்றியருள் வெண்குடி என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள்.

அதனைக்கேட்ட பிரமதேவர் அவர்களை நோக்கிப்பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “கலியே இல்லாத பதியொன்று நம் எந்தக்காலத்திலும் இந்தக்கலி அந்தத்தலத்தை யடைவதில்லை. • அத்தலத்தை யடைந்தவாகளுக்குப்பெருமபிணிநா யாவும் அரது. அத்கினியும் சூடுமபோலச்சததியும் சிவனும் பேதமின்றி விளங்குவா. அத்தலம் நித்திய கல்பாணமாய் நிகழும். கலியே இல்லாத அபாபுபலைப்பதியைத்தரிசித்தவர்களுக்கருச்சகலவித்தைகளும் சித்திகளும் முத்தியும் உண்டாகும். நாமமுற்காலத்தில் அத்தலத்திற்கிவபூசைசெய்து சிருஷ்டித்தொழிலைப்பெற்றோம். மகாவிஷ்ணுவும் வஞ்சகஅரக்கர்களை வெல்லும் வரம்பெற்றா. திருவிடைமருதூரில் தவஞ்செய்த தேவல முனிவரும் இத்திருமுதுகுன்றில் சிவபூசைசெய்து நாமால் அடையமுடியாத நித்தியத்துவத்தைப் பெற்றா. யாகினவர்க்கியா சிவபூசை செய்து வேதப்பொருளையும் ஞானசித்திகளையும் அடைந்தனா. சுககிரனும் சிவபூசையால் அசுரகுருத்துவம் பெற்று மந்திரசித்தியும் எய்தினன. சிகண்டி எனபவனும் சிவபூசையாற் சித்திகளபல பெற்றான். விசுவாமிதநிரும் சிவபூசையால் வேத முனிவராய் விளங்கினா. வசிஷ்டரும் விசேஷபூசையுடன் ஒருயாகஞ் செய்தார். அந்தபாகத்தில் அந்ததிபா முதலிய முனிவர்களுக்கும் இந்திரனமுதலிய தேவரும் சந்திரகுரியரும் சதாமரைகளும் வந்து அணிப்பாகம் வாங்கினார்கள். நமது பழமலை நாதரும் மஹவாபோல வடிவங்கொண்டு வந்து நம் கரத்தால் அவினையவாங்கி அமுது செய்தருளினா. அக்காலத்தில் அசுரர்களை யழிகும்படி தேவர்கள் வருத்தலும், அதனைக்கண்ட அசுரர்கள் அஞ்சிக கடலிற் புகுகொளிப்ப. அகத்தியமுனிவர் அக்கடலை ஆசமனஞ்செய்து பருகியது, வெளிப்பட்ட அசுரர்களைத் தேவர்கள் அழித்தார்கள் இஷ்ட சித்திகளை பெய்தினோர் இவர்கள்மாதிரமல்ல. இன்னும் இங்கேநமமாற் சொல்லப்பெறாத மற்றவர்களும் எண்ணில்லாதவாங்களைப்பெற்றார்கள். ஆதலினால் நீங்கள் அத்தலத்திற்குச் செல்லுங்கள்.” என்று பிரமதேவர்முனிவர்களுக்கு இவ்வாறுகூறியருளினார். அவரதுஉபதேசமொழிகளைக்கேட்ட முனிவர்களனைவரும் அந்தத்

தலத்தையடைந்து புண்ணியமடுவில்முன் றுகாலங்களிலும்மூழ்கிப் பழமலைநாதரைப் பூசித்து, வலம்வந்து செடித்து, துன்பங்கள் நீங்கப்பெற்றுப் பலவரங்களையும், ஞானத்தையும், கலியில்லாத சுகத்தையும் அடைந்திருந்தார்கள். உடலைவாட்டி ஒறுத்தலும் வெறுத்தலுமின்றி, இத்தலமகிமையாற சிறிது காலத்துள் தவத்தினபலன்கள் யாவும் சித்திபெற்றன என்று முனிவாகன தங்களுக்குள் அதிசயங்கொண்டு அத்தலத்தில் அளவில்லாதகாலமிருந்து சிவபூதனைச் செய்துவந்தார்கள்.

திருச்சிற்றமபலம்.

பத்தாவது

சுவேதச் சருக்கம்.

முன்னொருகாலத்தில், குருகுலத்திற் பிறந்த சுவேதன் என்னும் அரசன ஐம்பது கோடி யோசனைதூரம் அகனற உலகமுழுவதையும் ஒருகுடையினகீழ்ப்பெருமையுடன் அரசசெய்து விருத்தபருவத்தினையுத் தன்மனைவிபோடும் பூமியைச் சுற்றிவருங்கால, மனைவியிறக்க, அதனைக்கண்டு அடங்காத்துயரங்கொண்டு, மனத்தளர்வுற்றுச் சகலசுகங்களையும் வெறுத்துப் பின் அசுரகுருவால உபதேசமபெற்று, யமவாதனை சிறிதுமில்லாத தலத்தை நாடிச் சென்று, திருவானைக்கா, திருத்தவத்துறை, திருமழபாடி, திருவையாறு என்னுஞ் சிவதலங்களைத்தரிசித்து, திருவதிட்டையில் வந்து சுவேதமுனிவனுப்த் திருமுதுகுன்றினிற் சென்று. மணிமுத்தாநதியில் மூழ்கிப் பழமலைநாதரைபணிந்து வலம்வந்து அகத்தியமுனிவரையடைந்து அன்புடன் வணங்கிநின்று, சுவாமீ, அடியேன் தவம்புரியுந்தலத்தை யருள்செய்யவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான்.

“இவ்விருத்தாசலத்தில், தவஞ்செய்தவர் எவரும் இறப்பதில்லை; குபேரனும், விசுவாமித்திரரும், சிறந்ததேவரும், பிரமாவும் பெரிய வரங்களைப்பெற்றார்கள். இத்தலத்தில் வந்தவர்களில் வரம்பெறாமற்போனவர்கள் ஒருவருமில்லை. அநாதியாகிய சுயம்புவிற்கத்தின் பெருமையும் மணிமுத்தாநதியின் பெருமையும் எனது பரமகுருவாகிய முருகப்பெருமான் அருளியதைக்கேட்டு, நாமும் இத்தலத்திற்குவந்து பூசித்து, சிவயோகம்சிவஞானம்முதலிய சகல

பேறும் பெற்றோம். இத்தலத்தின்மகிமை மன முதலியவற்றிற்கும் எட்டாதது. நீயும்இத்தலத்திலிருந்து மனக்கவலையைநீக்கிப்பெருந்தவத்தைச் செய்வாய்” என்று அகத்திய முனிவர் கூறினார். அது கேட்ட சுவேதமுனிவர் அகத்திய முனிவர் அருளியபடி சரீரவாழ்வையும் சகல வினாபங்களைப்பூர்த்து, மணிமுத்தாநதியில் மூன்று காலங்களிலுட்பூசிக் விபூதி ருத்திராஷ்டந்தரித்துப்பழமலைநாதரைப் பூசித்து வலமவந்து பஞ்சாஷ்டாசெபத்தொய்து சிவனடியார்களைப் பூசித்து அறுசுவையுடன உழுளித்திருந்தார். அதுகாலை, பழமலைநாதர் சுவேதமுனிவரிடத்தில் எழுந்தருளிப் பிரமனுக்கு உபதேசித்த மந்திரத்தை உபதேசித்து இத்தலம் நமது வடிவமாகும் இந்நதி எல்லா நதிகளுக்கும் அரசாய் விவங்கும், இத்தலத்தில் தவஞ்செய்வாய்” என்றதிருவாய்மலாநதாமறைந்தருளினார். சுவேத முனிவர் சிவபூசை, சிவனடியார் பூசை, தானம், தருமம் இவைகளை விருப்பத்தோடு பெருக்கித் தவதையும் சந்தோஷத்துடன் செய்தனா. கண்ணியிழந்த பசுபபோலச சிவபெருமான் சுவேதமுனிவரோடு வெளிப்பட்டு நின்று “சுவேதனே இன்றுமுதல் நீ சுதபன் எனலும் பேரைப்பெறுவாய். அனந்தமும் நந்திதேவனுடைய சுசுத்தையும் பதவிபையும் நல்கிறேன்” என்று அருளிச் செய்தார். சுவேதா “அடியேன பிறவிதனுபம யமவெத்தை நரகத்துன்பம் இவற்றால் மனஞ்ரவிப்படையளில்லை. பிறத்தல இறத்தலால் தலை தடுமாறித் தேவரீர் நிருவடி மறப்பேனாகில் மாறுதல் உண்டாகும். அதனால் இத்தவத்தை இழந்து விடுவேனே எனது நினைந்து பிறத்தலுக்குப்பயத்தேன. ஆதலால்இதனுன்பத்தை நீக்கியருள்வேண்டும். சுவாமீ இப்போதுதரிசனந்தந்தருளியதுபோல எப்பொழுதும் உமாதேவியாருடன் நின்று அருள்செய்யவேண்டும். தேவரீர் திருவடியில் நேசம்குன்றாதவாறு வரங்கொடுத்தல வேண்டும்” என்று சிவபெருமானிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்தார். அம்முனிவரோடு பரமசிவனும் நகைத்தருளி அப்படியே ஆக்ககடவது என்று அருளிச்செய்தார். சுவேதரும் அந்தமுதன்மையான வரத்தைப்பெற்றிருந்தார். இனி, சிவனடியார் பூசையைச்சொலுவாம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

பதினொவது

அன்பர்பூசைச் சருக்கம்.

காந்தபுராணத்திற் சிவரகசியகண்டத்திற் கூறிய பழமலையில் வாழும் அன்பர்பூசையைச் சொல்லுகின்றோம். பூர்வத்தில் ஒரு வணிகனுக்கு நான்கு புதல்வர்கள் இருந்தார்கள். 'அவர்களுள் மூத்தவன் காசியிலிருந்துவரும் சிவனடியார்களைக் காசினிசுவேசராகப்பாவித்துப் பூசித்துத்தேகார்த்தத்தில் அககடவுள் திருவடியிற் சேர்ந்தான். இரண்டாவது புதல்வன் சோமேச்சரமென்னுந் தலத்திலிருந்து வரும் அடியார்களைச் சோமேச்சரராகப்பாவித்துப் பூசைசெய்து சோமேசரர் திருவடியடைந்தான். மூன்றாவது புதல்வன் பந்துக்களின் புதல்வர் பொருளை அபகரித்து அதனால் தனபதியாகிச் சிதம்பரத்திலிருந்துவரும் அடியார்களைச் சிதம்பரேசரராகப்பாவித்துப் பூசித்துப் பின் கிற்சபேசர் திருவடியிற் சேர்ந்தான். நான்காவது புதல்வன் பழிபாவங்களுக்குப் பயப்படாது தீயவழியிற் பொருள் தேடிப் பிணியடைந்து தண்ணீர்பிடித்துவருத்திய பிரமகத்திதோஷத்தால் மூர்ச்சித்துக்கிடப்பதைத் தகப்பன் கண்டு ஒரு வயதுசென்ற பிராமணரிடத்திற் கூற, புராணககடலில் மூழ்கிய அப்பிராமணேந்தமர் அவர்களைநோக்கி "நீங்கள் தேவர்களும முனிவர்களும் தெரிசித்து வணங்கும் திருமுதுகுன்றிற் சென்றால் இந்த வியாதி நீங்கும்" என்று கூறினார்.

அதனைக்கேட்ட வணிகன் தன்புதல்வனோடும் பந்துவர்க்கத் தோடும் விருத்தாசலத்தை யடைந்து மணிமுத்தாநதியில் மூழ்கிப் பழமலை நாதரையும் பெரியநாயகி யமமையையும் வணங்கி நூற்றெட்டுத்தரமவலம்வந்து துறித்துச்சிவனடியார்களுக்குத் திருமடங்கட்டி அன்னவஸ்திர முதலியன அளித்துவந்தார்கள். இப்படி ஒரு வருஷம் வரை நியமம் தவறாமற் செய்தலுட, புதல்வன் பிரமகத்திதோஷமும் பிணியும் நீங்கித் தன் பிதாவோடும் சிவன் திருவடியிற் சேர்ந்தான். அவன் உறவினர்களும் மோகஷமடைந்தார்கள்.

இந்த வணிகமடங்கள் நால்வருள் இளைபவன் பெற்ற உயர்ந்த பேற்றை அகத்தியமுனிவர் சுவேத முனிவருக்குச் சொல்ல அவர் அம்முனிவர் அதுமதிபாடி விருத்தாசலத்திற்கு வந்து மணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து பழமலைநாதரை வணங்கித்துதித்துத் தாம் செய்த பூசையில் அபிஷேகித்த நீரைத் தன் பெயரால் சுவேதநதி

யென்று சொல்லும்படி செய்து சிவனடியாரைப் பூசித்து அறுகுவையுடன் அன்னமுதலியன அளித்துப் பழமலைநாதர் அருளால் பிறவித்துயர் நீங்கிப்பிரகாசித்தார். இதனை கைமிசாரணிய முனிவர்கள் கேள்வியுற்று இத்தலத்துக்குவந்து சிவனடியார்களைப் பூசித்துவரும் பொழுது சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ நடராஜபெருமான் அம்முனிவர்களுக்குப் பரிசுத்தியசகலமாக நடனதரிசனந்தந்தருளினார். சமந்தமுனிவா இத்தலபுராணத்தைச் சொல்லுங்காலத்தில் தெய்வவின்மன் என்னுடாசன் கேட்டு வந்து மணிமுத்தாடிநிலில் மூழ்கிப் பழமலைநாதரை வணங்கி அடியார்களையும் அன்பொடு பூசித்திருந்தான். சிவனடியார்கள் எவர்கள் வீட்டிற்கென தோபாநிலும் அந்த வீட்டில் தேவர்களும் முனிவர்களும் வந்து கூடுவார்கள். அல்லாமலும் அந்த வீடு சகல செல்வங்களாலும் சிறப்புற்றிருக்கும். சிவனடியார்களைப் பூசித்தவர்கள் இருபத்தொருநிலைமுறை தம சமர்த்தவர்களுடன் பிறவிகடல் கடந்து முத்திககரை சேவார்கள்.

திருச்சிற்றமபலம்.

யன்னிரண்டாவது

சிவ பூசா விதிச் சருக்கம்.

அனவர்த்திபைகரு நாதசன்மாவானவா சிவ பூசாவிதியைச் சொல்லுகின்றா. அறிவுடைய ஒருவன் பூசைகருட்சிறந்த சிவலிங்க பூசையைமுனைவெனையுஞ்சொர்தல வேண்டும். அது கூடாதாயின், இருவேளை ஒருவேளை செய்யலாம். அப்பூசைகரு அங்கசத்தியிலும் அந்தக்கரணசத்தியாகிய பார்த்தியே மிக உத்தமம். சந்திரன், சூரியன், சூரம், நெஞ்சு, திருமுறை, மணல், மண், அரிசிமா, விபூசி, பூண்குமபம், கொன்றை, விலவம், நீர், தருப்பை, பால், வேதிகை, சித்திரம், கோமயம், எள் இவற்றுள் ஏற்றதொன்றிற் சிவனை ஆவாகனஞ் செய்து அனாரிதாற்பூசிப்பண்ணுக. சிவபூசை செய்யாதவன் எத்துணைகலவி தவம் யாகம் உடையவனாயினும் அவன் செயல் போகமெல்லாம் செத்தவனுக்குச் செய்வதை ஒத்திருக்கும். சிவபூசையில்லாதவன் கொடிய நாகத்திற்கிடந்து வருந்துவான்; அவன் ஒருவேளை பிறவி பெடுபிழ்வும் போய் பேய் வறுமை யாதியால் வருத்தப்பிறந்திற்றுழல்வின். பூசையில்லாதவன் போசனம் புழுத்தபிணத்துக்கும் புலையன்கட்டத்துக்குஞ்சமம். சிவபூசைசெய்பவர்கள் உயர்குலத்தவனைத்திண்டினும் காண்பினும் நினைக்கினும் பாவம்.

சிவபூசை செய்பவர் தவும், யாகம், தீர்த்தஸ்நானம் செய்யவேண்டியதில்லை. அவர் சிவகணநாதராய்த் தேவஸிமானத்திற்கிறிவர். விருத்தகிரியிலிருந்து சிவலிங்கத்துக்கு ஒருகை நீரால் அபிஷேகஞ் செய்து ஒருபுட்பஞ்சாத்தினாலும் காசி. கங்கை' பிரயாகை, இமயம் இவைகளில் நெடுங்காலமிருந்து தவமுந் த'நுமமுஞ் செய்வதை ஒத்திருக்கும். ஒருநாள் சிவபூசை செய்தால் விரதம் சாந்தி கோடி அசுவமேதயாசம் இவைசெய்தபலன் உண்டாகும். மரணத்துன்பம் இல்லை. உள்ளன்போடு நீரும பூவுங்கொண்டு நிர்மலராகிய சிவனைப் பூசித்தால் பொருள் புகழ் போகம் என்சித்தி வித்தை நித்தியமங்க ளம் இவையாவும் கைகூடுப. இந்திரன் பிரமா விஷ்ணு என்னுந் தேவர் மூவரும் சிவபூசைசெய்து பெருந்தேவராயினர். இலக்குமி சாஸ்வதி இந்திராணிமூவரும் அப்பூசையினாலேமேற்கூறிய தேவர்கள் உடம்பில் இடம்பெற்றார்கள். ஆரிடம் தெய்வம் இராக்கதம் படிகம் தீர்த்தம் சுயம்பு மலை ஆகிய இவ்விவில்கங்களிற் பூசித்தால் யமதரு மனும் ஏவியபணிகளைச் செய்வான். அனபின்றிச்செய்தபூசை அன் பினாற்செய்தபூசை செருகுகினாற்செய்தபூசை விநோதமாகச்செய்த பூசை ஆகியஇவைகளாலும் வித்தை மெய்த்தவம் பத்தி உண்டாகும். பூமிபையான்வர். தொண்டராபத்தினமும் இடைவிடாமற் பூசிப்பவர் மோக்ஷத்தைப்பெறுவர். புலையன் நன்றிமறநகலன் பசு வினைவதைத்தவன் விரதபங்கஞ்செய்தவன் பெண்களையும், பிராமணர்களையும் கொன்றவன் ஆகியஇவர்கள் சிவபூசை செய்தாற்பாவ முழுதுமநீங்கிச் சூரியன்போல் விளங்குவார். முற்றத்தறந்தமுனி வரும் சிவபூசைசெய்தவர்க்குநிகராகார்.

கால உச்சி மாலே இடமூன்றுகாலமுங்கடவுளைப் பூசித்தல் உத்தமம். சிவபெருமானைப் பிரதோஷகாலத்தில் முறைப்படி வணங்கினால் திரிகாலங்களிலும் தரிசித்த பலன் உண்டாகும். பிரதோஷகாலத்திற் பரமசிவனைப் பூசித்தாலும் தெரிசித்தாலும் பரிசித்தாலும் குழந்தை தாய்தந்தை கர்ப்பிணி குதிரை பசு பிராமணர் பெண்டிர் இவர்களைக் கொன்ற பாவமும் பொற்கள்வு ஆலயக்களவு செய்த பாவமும் நீங்கும். பிரதோஷ காலத்திற் சிவபெருமானைத் தெரிசித்தவர்களின்பாவம் பஞ்சிப்பட்ட திப்போல நீங்கும். பிரதோஷகாலமாவது, திரயோதசித்தியில் சூரியன் மறைவதற்கு முன் மூன்றே முக்கால் நாழிகையும் பின் மூன்றே முக்கால் நாழிகையுமாகிய ஒரு சாமநேரம். அக்காலத்தில் ஆபத்துக்கு அஞ்சிச் சென்றவனும்

மழைக்கொதுங்கினவனும் அடல் பாடல் பார்க்கச் சென்றவனுமாய் பரமசிவனைக்கண்டு தெரிசித்தவனுக்கு ஞானமும் தவமும் உண்டாகும். கொடுக்கோன்மவனனுட்பிரதோஷகாலத்திலவனங்கினால் அவன் பாவமனைந்தும் அகனறுவிடும். பிரதோஷகாலத்தில் நெய், தயிர், பாஷாணம், தேன், எண்ணெய், கருடபு, இவ்நீர், சந்தனம், கணி ரசம் இவைவநாற் சிவபெருமானை அபிஷேகஞ் செய்த பொழுது இடைபிடைபே அபிஷேகஞ் செய்துஞ்சுபிரதோஷமும் தனித்தனி அபிஷேகஞ் செய்யும் சுபநோதகநிதியும் பதினமடங்கு பலன் அகிகமாகும். திருமஞ்சன முதலியவற்றைகொண்டு அபிஷேகஞ் செய்யின் ஒன்றுக்கொன்று தூய மடங்குகிறமாதும், அந்நான்று செய்தவன் சிவசார்பத்தைப்பெறுவன. முதலில் வில்வாபுத்தினு லும் பின்வெநீராலும் அபிஷேகஞ்செய்தவனுக்குக் கோடி கோதா னஞ் செய்த பலன் கிடைக்கும். அப்பகசதநா அட்டமியில், பசு வினைய் என்கெய் இவற்றிலொன்றினால் கோபாவலர அபிஷேகஞ் செய்யின், கோடி கோதானஞ்செய்த பலன் கிடைக்கும். தூய்கோடி காலமசிவலோகத்தில்வாழ்வான் விபுத்தியபிஷேகஞ் செய்தவன் சுந்திர னாவான். பசுவின் தயிரால் அபிஷேகித்தவன் விஷ்ணுவாய்நுடவான். பசுபாலினால் அபிஷேகஞ் செய்தவன் முனப்பும் கொப்புளும் பொன்றாசெய்து பட்டி னுற்போர்த்த அநாதகோடி பசுகளைச் சூரிய கிரகண புண்ணிய காலத்திற் பிராமணாசனஞ் செய்த தானஞ் செய்த பலன் அடைவன. தேனபிஷேகஞ்செய்தவன் அககினி தேவனாவான். நீராலபிஷேகஞ் செய்தவன் வருணனாவான். அமா வாசைக்கு முன் சதூர்த்தசியிலும் அமாவாசையும சோமவாரமும் கூடிய நாளிலும் பசுவின் பாலினால் அபிஷேகஞ்செய்தவன் அழி வில்லாத பரமுத்தியடைவன் அப்பகசதநிவ அஷ்டமியும் ஆதி வாரமும் கூடியநாளில் இவ்நீரபிஷேகஞ்செய்தால் இந்திரனாவான்.

சதூர்த்தசியில் தேன, நெய், எண்ணெய், கருடபு இவைகளால் அபிஷேகஞ்செய்தவன் சாயுசியபதவி சாருவன். திருமஞ்சனத் தினமும், தனகையால் நத்தவனத்தில் எடுத்த புஷ்பங்களினாலும் சிவமூலமந்திரத்தினாலும் தினந்தோறும் சிவபூசை செய்பவன் கார்த் திகைமாதத்துப் பூர்வபகக் வகாதசித்தியில் நெய்ப்பால் அபிஷே கஞ்செய்தால் கோடிதேமுறைசற்றத்தோடு கையையில் வாழ்வான். தானே உண்டாகிய ஒருவெள்ளெருக்கப்பூவைச் சிவலிங்கத்துக்குச்

கூத்திப் பூசித்தால், பொண்ணப்பிராமணர்களுக்குத் தானஞ் செய்த பலன் கிடைக்கும். அலரி, வில்வம், கருஞ்ஞமத்தை, தும்பை தருப்பை, வன்னி, நாயுருவி, கருநெய்தல் இவைகளைச் சாத்திப் பூசித்தால் ஒன்றுக்கொன்று ஆயிரமடங்கு அதிகமாகும். ஆயிரம் கருநெய்தற்பூமாலைபைச் சாத்தி அரணை அருச்சித்தால் மேலான முத்தியுண்டாம். எல்லாப்பூக்களும் பூசைக்கு ஏற்றனவாகும். ஆயி னும் தூக்கநந்தமங்குபூ, மணமில்லாதபூ, பூமியில் விழுந்தபூ, அரும்பு, சத்தமில்லாதபூ, மயிர்சிக்கியபூ, வண்டு துளைத்தபூ, மலர்ந்தபூ இவைகள் ஆகாவாம். பூ இல்லையாயின், இலை, காய், புல், பத்திரம் இவைகள் சாத்தலாம். அவைகளும் கிடையாதகாலத் திற் பாவனைபாற் றியானித்துச்செய்தல் நல்லது. அர்த்தயாமத்தில் கருஞ்ஞமத்தம்பூ சாத்தினால் சிவலோகஞ் சேர்வான். நாயுருவியின் பத்திரத்தைச் சதுர்த்தசியிற் சாத்தினால் சிவனடிசேர்வன். செய் கலந்த குங்குலியத்தூபம் ஒரு மாதம் இட்டாலும், எண்ணெய்த் தீபமிட்டாலும் சாலோகஞ் சார்வன். பசுவின் நெய்பால், தீபம் வைத்தவன் அதன் சுடர் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் சதுர்புகம்வரை சிவ லோகத்திற் சேர்வன். எண்வகைப்பத்தியால் ஈசனைப் பூசுகின்ற வர் ஈனராயினும் இதரநூலவர். பிராமணர்களுள் எண்வகைப் பத்தி யில்லையாயின் ஈனராவர். சிவாலயத் திருப்பணி செய்தவர்களைச் சிவனென்று நினையாமல் மனிதரென்றெண்ணுவார்களே எல்லா நாகங்களுமிருக்கின்றன. கண்ணுக்கு இனிப்பண்டங்களைக் கடவு ளுக்குப் பிரீதிசெய்தவன் புண்ணியலோகஞ்சேர்வன். குருவுபதே சம்பெற்றவன் பூசையை இழந்தகாலத்தில், சிவன்கோயிலை வலம் வந்து வணங்கினால், பூசித்ததுபோலாகும். புத்தி, சாமர்த்தியர், வித்தை, பொருளாசை இவைகளால் வேதநெறி விடுத்து வஞ்சக மார்க்கத்தை உபதேசஞ்செய்யுங்குருவும், கேட்கின்ற சீடனும் நாகத்தில் வீழ்வார்கள். பரமபரையாக வரும் ஆசாரியர் பாதம் பணிந்து உபதேசம்பெறும் நற்சீடன் சிவனையும் நற்குருவையும் ஒரு முகமாகக் காண்பான். அங்ஙனங்காணாது வேறாகக் கருதுப வன் கற்பகாலம்வரை நாகத்தில் வீழ்வன். தேவர், முனிவர், மனிதர் இவர்கள் தாபித்தலிங்கங்களும், பாவனை, சுயம்பு, வாணன், படிகம் பஞ்சலோகங்கள், இரசம், காந்தம், இரத்தினம், வெள்ளி, பொன் இவைகளால், தாபித்தலிங்கங்களும் நான்குவருணத்தாரும் பூசிக்க லாகும். இதரர்களுக்கும் மாதர்களுக்கும் ஆகா. அவர்கள் அண்ணா

முலை விங்கத்தைப் பூசுகலாம். பெண்கள் இரசலிங்கத்தைப் பரிசித்தாலும் நரகத்தில் வீழ்வார்கள். பழுதுள்ளதும், வெந்ததும் வெடித்ததும் ஆகிய இலிங்கங்களை நீர் அருத நதி, கிணறு, குளம் முதலியவற்றில் வைத்தல்வேண்டும். பூசிப்பவன் வறுமை, பிணிகளால் வருந்துவான். இரண்டுநாள்வரை பூசையில்லாநொழிந்தவன் நாலுநாளைப் பூசை செய்யக்கடவன். மூன்றுநாள் வரை பூசை முடிப்பதொயின, அதற்கிரட்டிப்பான பூசை செய்யத்ல் வேண்டும். மாதம் பசுஷம் அநேகநாள் பூசியாதிருந்தாற் குருவாற் பிரதிட்டை. ரெய்து சிவாலயத்திறசெவறு நெருகிரசாதிசெய்யக்கடவன். சத்திபுஞ்சிவமுமாய் பிரகாசிகும உத்தமமாகிய இரசலிங்கம் பத்துக்கோடி லிங்கங்களுக்கொசமா. அந்த இலிங்கத்திறபூசித்தால் சத்துருநாசம் புத்தி முநிதி சித்திசுகம். அவ்விலிங்கத்தினபூசைத்தீர்த்தத்தை உட்கொண்டவர்கள் பல பிணிகளும் பிறப்புக்களும் நீங்கிப் பிரமன் முயலிப் தேவாபதங்களைப்பெறுவார்கள். பொருத்திய பாவமுழுதும் அக்கினிபிலகப்பட்டவிறைகப்போல அழிவுறும். இவ்விலிங்கத்தை நிறத்தவர்கள் நாகில வீழ்வான். பிறத்தால் நாய் நரி பூனை ஆகிவறறின் வடிவெடுத்தபயின் புலையர்க்கு அடிமையாய்குன் குருந் ஊமைகளாய்ப் பிறப்பார்கள். மரணத்தத்தில் ஒருவன் வசிற்றில் இரசலிங்கமஇருக்குமானால் அவன்பிதாமாதா அநியரைக் கொன்ற பாவமும் மதுபானஞ்செய்த பாவமும் நீங்கி, கோடி அசுவமேதயாகபலன் அடைவான். இனிப் நிர்மாஸிபங்கள், மனிதர் முனிவர் தேவர் இவர்கள்பிரதிட்டைசெய்த இலிங்கங்களுக்கேயல்லாமல் ஏனைப் லிங்கங்களுக்கும் இலலை. அந்நிர்மாலியத் துளசியோடு அபிஷேகநீனாயும் உட்கொண்டாற் பிறவி, சாபம் நீங்கும். ஞானமுண்டாகும். ஞானையோகிதளுக்கேநிர்மாஸிபங்நாகும். சிவனடியாரல்லார் உண்டால் கெடுங்காலம் நரகிதட்டப்பா. வேத விதிப்படி பூசிக்கும் பூசைத்திரவிபங்கள் நிருமாலியங்களாகா. ஆகமவிதிப்படி பூசிக்கும் பூசைத் திரவிபங்களே நிருமாலியங்க ளாகும். பிராமணரல்லாத மூன்று சாநியாரும் ஆகம விதிப்படி சிற்பாசாரியர் நினைத்துச் செய்த சிவலிங்கங்களைப் பூசைசெய்யக்கடவர். இந்தப் பெருந்தவத்தினோருக்கு இலிங்கபேதம யாதுமில்லை. இனித்திருநீற்றின் பெருமையைக் கூறுகின்றோம்; கேளுங்கள்.

நிருச்சிற்றபலம்.

பதின்மூன்றாவது

விபூதிச் சருக்கம்.

பிரமசாரி முதலிய நால்வகை யாசிரிகளும சிவபெருமான் அநுளியபடி அவரவர்களால்வினைகொண்டவெண்ணீர் அவரவர்களுக்கே யுரியவாகும். மடம, யாகசாலை இவைகளில் வினைநத விபூதி சந்திரிபர்முதல் மூவரும் தரிசுநதபூதி விநதினாற் வினைநத விபூதியும் திருமடைப்பள்ளியில் உண்டாகிய திருநீறும பெரியோராமணையில் வினைநத நீறும பெண்டாறும் மற்றவாகளும் தரிககலாம். விபூதியை வடித்தெடுத்துக்கொண்டு நீரிற்சுழைத்து மூன்று காலங்களிலும் நான்கு வருணத்தவரீசனும் தரிககலாம். தவத்தாகள் கெகாலமுழு தரிககககடவர்கள், பெண்கள், சநநியாசி, வானபிரஸ்தன, அவை பணவி, பிரமசாரி, சருவுபதேசமில்லாத வன் இவர்கள் நீரிற் குழைத்துத் தரிககலாகாது. சந்தமாகிய வெண்ணிறவிபூதியை வடித்தெடுத்துக்கொண்டு தரித்தல வேண்டும். வேதசிவாகபங்களால் விநதபூதி விபூதியை உடல்முழுதும் உத்தாளனமாகப் பூசி முடிந்தபிறகுத் தோனறத் தரிசுநதால், புண்ணிய தீர்த்தங்களிலுமுந் துய்யபாசஞ்செய்து பிராமணர்களுக்ககு மூவுலகத்தையும் தானாற் மகிழ்வார் அடையும் பலன்கிடைக்கும். சிரம நெறற் கழுத்து உடம்பு விலா கை கால களிணுறுபுக கள் ஆகியஇடங்களில் வெண்ணிற விபூதியைத் திரிபுண்டரமாகத் தரித்தவர்கள் சிவசாரூபெய்துவார். விபூதியை நெறறியற்றிலதமாகவும் சதுரமாகவும் குலப்போஷெடுத்தரிககலாகாது. விபூதியில் வாசம கமழ்கினற சந்தன முதலியவற்றையும் சிறுமண்ணையும் கலத்தலாகாது. நீறணிந்தவனை நிதனபெய்ய நீணத்தவனும் நிரந்ததவனும் எல்லா நரகங்களிலுர் வீழ்ந்து வருகுவாராகள். இது நிச்சயம். விஷ்ணுவின் அடையாளமான சங்குசகரத்தையும், சிவன் அடையாளமான குலத்தையும் நெறுப்பிற காய்ச்சிப் பிராமணர்களுடையதோளிறசுட்டிடின குண்டவனும் சட்டவனும் எரிவாய் நரகிற்கீரையாவாகள். அவாகளை இந்நாடடை விட்டு ஓட்டும அரசனே அரசன்.

கௌதமர் தம்மைத் தூஷித்த பிராமணர்களைக் கோபித்து, நீங்கள் இழிந்த மண்ணையிட்டுப் பரமசிவனையும் திருநீற்றையும் அடியார்களையும் பூமியில் நிர்தித்து நரகற் செல்லுங்கள் என்று

சுழித்தார். அந்நாள்முதல் அந்நிலைவாத அரிபக்தர்கள் நிரதிப்பார்கள். வேதகங்ளை நம்பி விபுதியைத் திரிலோகத்தவரும் தரிப்பார்கள்; முமழர்த்தி களும்தேவர்களும் எல்லா உலகத்தவர்களும் தரிப்பார்கள். சுவ்வுலகங்ளிலும் பிரமாணமாக வழங்கும் வேதகங்ளை, இமமை மறுமை வீடென்னும் மூன்றையும் எளிதிறற்றும் முதற் சாதனை யுள்ள துதிருநீறே, மற்றவை பொய்ச்சாதனைகள் என்று ஒதுகின்றன. உபுலுக்கு உறுதிதருவதாகிய உணவை எல்லாரும் சுற்றலுபோல் உயிராககு உறுதிதருவதாகிய திருநீற்றையும், உருத்திராகுத்தையும் மகிழ்ந்து தரிப்பவர்களிடத்தில், சிவன் உமையோடு திரிநதருநீர்வா, முத்தியென்னும் பெண்ணை முயற்சியுடன் வசப்படுத்தவேண்டில் மணிமந்திர ஓஷதங்களுகிய விபுதி, ருத்திராக்ஷ, பஞ்சாக்ஷரங் களைத் தரித்தலவேண்டும். விபுதிருத்திராக்ஷங்களை நினைத்துத் தரிப் பவர்கள் பெருமபேறுகளுக்கு எல்லையே இல்லை. அவர்களை வணங் கிப்புகுகின்ற பூசையே பூசை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் கொ டையே கொடை. விபுதியானது தன்னைத் தரித்தவர்களின் வினை களை நீறுசெய்வதால் அதற்குத் திருநீற்றென்று வேதம் விளம்பும். ஆன்மாக்கள் நடிகில்விழாதபடிக்குப் பிறவியிணிக் கு மருந்தாகத் தம் தருணமத்தேவியாகிய உமையவள் கரத்தில் இதனைச் சிவபெரு மான் கொடுத்தருளினார். வெண்ணிற விபுதியைத் தரித்தவுடன் சகலபிணிகளும், வர்த வினைகளும், வரும வினைகளும், பேயும், பிறப்பும் இறப்பும் இல்லை. சகலநன்மைகளுந் தழைக்கும். தீர்த் தங்கள் எவற்றிலும் விபுதியைவிடப் பெரியதீர்த்தம் இல்லை. பிரமா முதலிய தேவர்கள், வியாசர் முதலிய முனிவர்கள், நந்திதேவர் இவர்கள் ஒருங்கு கூடி யோசித்து, தருமம், தவம் முதலிய எல்லா வற்றிற்கும் விபுதி இல்லாவிட்டாற் பயனில்லைபாகும்; என்று கூறி னார்கள். வேகாத விபுதியும், வெந்து கரிந்த விபுதியும், செந்நிற விபுதியும் தரிக்கலாகாது. விபுதியில் வெண்மைநிறம் எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவும் மோக்ஷத்துக்கு ஏதுவாகும். போகங்களுக்கு முதனாதவிருதியெனவும் அருளு—மையால் இரகசியெனவும் பெயர் கூறப்படும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினென்காவது

உருத்திராக்கச் சருக்கம்.

திரிபுரத்தசுரர்களால் தேவர்களையாவரும் வலியிழந்து வருந்தி
 சிவனைக்குறித்து ஆயிரந்தேவவருஷம்வரை தவஞ்செய்தலும், பரம
 சிவன்பார்வதிதேவியாரோடு இடபாருடராயெழுந்தருளிவந்து அவர்
 படுத்துன்பங்களைக் கண்டதும் முக்கண்ணினின்றும் நீர்த்துளிசுள்
 விழுந்தன, அத்துளிகளே உருத்திராகூடமணிகளாகும். அவற்றுள்
 சூரியன்கண்ணிற்றோன்றியமணி பன்னிரண்டு பேதமுடையது
 அதன்நிறம் செம்மையும் பொன்மையும், சந்திரனாகிய கண்ணிற்
 றோன்றிய மணி பதினாறு பேதமுடையது. நிறம் வெண்மை, அக்
 கிணிக்கண்ணிற் றோன்றிய மணி பத்துப்பேதமுடையது. நிறம்
 கருமை. பிராமணர்களுக்குவெண்ணிற மணிகளும் அரசர்களுக்குச்
 செந்திரமணிகளும் வணிகர்களுக்குப்பொன்னிற மணிகளும் சூத்
 திரர்களுக்குக் கருநிறமணிகளும் உரியனவாம். அவைகாய்க்குமரங்
 களும் முப்பத்தெட்டு விதங்களாகும். ஒருமுகம் இருமுகமணிகள்
 சிவசொருபமாம். பிரமகத்திதோஷமும் பசுவைக்கொன்ற பாவமும்
 நீங்கும். மூன்றுமுக மணிகள் அக்கினிவடிவாம். அம்மணிகளை
 அதிகமாக அணிந்தால் அநேக பெண்களைக்கொன்ற பாவநீங்கும்.
 நான்குமுகமணிகள் பிரமதேவர் வடிவமாம். அம்மணியணியின்
 மணிதரை வதைத்த பாவம் மாறும். ஐம்முகமணிகள் காலாக்கினி
 வடிவம். உணவின் குற்றங்கள் நீங்கும். ஆறுமுகமணிகள் சுப்பிர
 மணியசொருபம். பிரமகத்தி தோஷம் நீங்கும். ஏழுமுகமணி ஆதி
 சேடவடிவமாம். அம்மணிகளாற் பொற்சளவுநீங்கும். எட்டுமுகம்
 விராயகவடிவம் அவைகளாற் குருபத்தினியைமருவியபாவம்நீங்கும்.
 ஒன்பதுமுகமணிகள் வயிரவசொருபம். அம்மணிகளணியின் முத்தி
 யும் புத்தியும் உண்டாம். இடக்கையில் மாண்பாகத்தரித்தால்கோடி
 பிரமகத்திதோஷம் நீங்கும். பத்துமுகம் விஷ்ணுசொருபம். அவற்
 றுற் பேய், மிருகங்களால்துன்பமில்லை. பதினொருமுகமணி ஏகாதச
 ருத்திரசொருபம். அவற்றால் அதிக யாக பலன் உண்டாம். பன்னி
 ரண்டுமுகமணி ஆதித்தர் பன்னிருவர் வடிவம். அம்மணிகளால்
 அநேக அசுவமேத யாக பலன் ஆகும். சரீரக்கொலைநீங்கும். பதின்
 மூன்றுமுகமணிகள் சுப்பிரமணிய சொருபம். அம்மணிகளணியின்
 போகம் எண்சித்திகள் உண்டாம். எல்லாக் கொலைப் பாவங்களும்

நவகும். பதின்கூறு முகமணிக்குமேற்பட்ட மணிஇல்லை. குடுமியில் ஒருமணியும் சூகில் முப்பத்தாறுமணியும் கழுத்தில் முப்பத்திரண்டுமணியும் மார்பில்நூற்றெட்டுமணிகளும்கைகளிற்பன்னிரண்டுமணியும் காதுகளில் அவ்வாறுமணியும் தரிக்கத்தகும். அப்படித்தரித்தால் ஆயிரம் யாகபலன் உண்டாகும். முற்காலத்தில் உருத்திராக்ஷப்பொதிசுமந்த ஒரு கழுதை காட்டுவழியாய் விர்தமலை சென்று உயிர்விட்டுக் கைலையில் நூறுகற்பகாலம் வாழ்ந்திருந்தது. வெள்ளி, பொன், முத்து, பவளம் முதலியவற்றை இடையிடையிட்டு, முகத்தோடு முகம்பொருந்தக் கோத்துத்தரிப்பது நன்று. எல்லாரும எக்காலமும் தரிக்கலாம். பஞ்சாக்ஷா செபஞ்செய்து தரிக்கின் மிகவும் நன்று. புண்ணியகருமம், சிவபூசை, தவம் முதலியன செய்யுங்காலங்களில் தரித்தல் நல்லது. எல்லாப் பாவிகளும், இழிந்த உயிர்களும் தரித்தால் ஞானக்கண் பெறுவது சத்தியம். உண்மைத் தவமுடையவர்கள் எந்தகாலங்களிலும் தரித்திருப்பார்கள். இறக்குமுன் ஆயிரமணிகளை அணிபவர்கள் பெருமையை அளவிட்டுச் சொல்வது அரிதாகும். சிரம், காது, கழுத்து, மார்பு, கைகள், புயங்கள், மணிககட்டுகள்இவற்றில் தரித்தவர்கள் சிவசொருபமாவார். உருத்திராக்ஷமாலையைப் பஞ்சாக்ஷா செபஞ்செய்து தரித்தவர்களைச்சிவபெருமான் பிரியாது உடனிருப்பார். அவர்கள் சென்ற இடம் மோக்ஷம். அவர்களைத் தரித்தவர்கள் தேவர்கள். இவ் வ ன ம் நாதசன்மாவானவர் அனவர்த்தியைக்குகறுதலும், அனவர்த்தியை அடிபணிந்து கால், கை, காது, தலை, கண் இவைகளைப் பேதமில்லாமற் பெற்றவர்களுக்கே சிவபூசை முதலியவை சித்தியாகும். இவ்வுறுப்புக்களில்லாதவர்களுக்கு எவ்வகை முத்தி சித்தியாகும். இதனைச் சொல்லியருளல்வேண்டும் என்று வினவினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினைந்தாவது

சிவகீர்த்திச் சருக்கம்.

அனவர்த்தியையேநீ கேட்பாய். கலியுகவலிமையால் எண்ணிறந்த உயிர்கள் யாவும் சிறந்த தலங்களில் இருமையின்பங்களைப் பெறலாமல்லது மற்றொன்றினாலும் முடியாது. அத்தலங்களுள்ளும் விருத்தாசலத்திலல்லாமல் வேறொரு தலங்களிலும் எளிதில் முடி

யாது. ஆதலால் உடம்புநீங்குமுன் ஒருவருஷம்வரை அத்தலபுராணத்தைப்படித்தாலும்கேட்டாலும்துதித்தாலும் அந்நியத்தில்துதித்தாலும் முத்தியைப்பெறுவர். ஒருவர் அரசரா சமபோசங்கரா மகேசா அம்பிகா மகாதேவா புராந்தகா நீலகண்டா என்று துதித்தால் இனங்கன்றுக்கிரங்கி வரும் பசுவைப்போற் பரமசிவனும் விரைந்துவந்து காத்தருள்வார். உரத்திலுள்ள பறவைகளுக்கு ஒருகல் போதுமாறுபாலச்சிவநாமங்களையுச்சரித்தலே பாவங்களனைத்தும்பறந்துவிடும். முத்தியுடைவர். சிவ சிவ என்று செபித்தவர் எதிரே சிவபெருமான் பிரியாதவராய்த் திருநிருத்தஞ்செய்தருளுவர் யமனும் பணிவான். அவர்கள் முகத்தில் நான்கு வேதங்களுமிருக்கும். பிறவிக்கடலில் மூழ்கார். புலையராயினு மரணத்தத்தல் துதித்தவர். சிவசாரூபமாவார். ஒருவன் செவியில் கேட்கும்படி சிவ சிவ என்று உச்சரித்தால் அவன் பாவமுழுவதும் நீங்கும். அவனுக்குப் பிறப்பும் இல்லை இறப்பும் இல்லை. ஒருவன் சிவ சிவ என்று மூன்று தரம் உச்சரித்தால் ஒரு மொழிகுஞ்ச சிவன் தமது சிவலோகத்திற் செர்த்தருளுவர். மற்றையிருமொழிகளும் சிவன் மேல் பாக்கியாக இருக்கும். பூசைதருமாஞ் செய்யாதனனுப்ச் சிவனைத் துதித்தாலும் இலக்ஷ்மிய சாஸ்வதி எந்நாளும் நீங்காமலிருப்பார்கள். எல்லாப் பதனிகளும் உண்டு. சிவநாமத்தை உச்சரிப்பவர்களுக்குத்தீமை யில்லை.

பிரதோஷகாலத்திற் பஞ்சாஷ்டாசெபஞ்செய்து நந்திதேவரின் பீசந்தெர்ட்டு இருகொம்புகளினடுவில் சிவபெருமானைத்தரிசித்தால் தருமமும் த்வமும் பெருகும். பாதத்திற் பாதம் படும்படி நடந்து தியானம் தோத்திரஞ்செய்து குனித்து ஒருதரம் வலம் வந்தால் பல கோடிதரம்வலம்வந்தபலன் உண்டாகும். யமபயமும் இல்லை. மூன்று முறை வலம் வரின் தியபிணிகள் தீரும். ஐந்து தரம் செய்யின் சந்தான முதலிய சம்பத்துண்டாம். தூறுதரம் செய்யின் பிரமகத்தி பாவம் நீங்கும். ஆயிரந்தாஞ்செய்தால் ஆயிரங்கண்ணனாவான். இடமாக வலம் வரின், பிறவித்துன்பம் இல்லை. வலமும் இடமுமாக வலம் வரின் ஒன்றுக்குக் கோடி மடங்கு பலன் கூடும். உள்மதில் புறமதில் வலம் வருதல், அடுகப்பிரதக்ஷிணம் இவை செய்தல் ஒன்றுக்குப் பல கோடி மடங்கு பலன் தரும். சந்தியாசி இடமாகவும் பிரமசாரி வலமாகவும் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தால் ஒன்றுக் கொன்று அநேகமடங்கு பலன் ஆகும். ஆதலால் அநிருடர்கள் வலம்

கோபர்வதச் சருக்கம்.

வராமலிரார். விபூதி ருத்திராக்ஷந் தரித்து ஐந்தெழுத்தோதிப்பரம சிவனைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கிச் சிதம்பரத்திலாயினும் விருத்தாசலத்தி லாயினும் அடியார்களைப் பூசித்துத் திருப்பணி செய்து தேகார்த்தத்தில் இரதத்தை யுட்கொள்வோர்களையல்லாமல் வேறொருசிவனை யாம அறியோம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

பதினாறுவது

கோபர்வதச் சருக்கம்.

அனவர்த்தியை யின் ஆசைககு இணங்கிக் கோபர்வதத்தின் பொருமையை நாடசன்மா கூறுகின்றா. மூற்காலத்தில் திருநகை லாசமலையிலிருந்து சிவகணங்களுடன் விருத்தகிரிகுளுமுத்தருளிய சிவபெருமான், உமாதேவியாளை நோக்கி, “தாருகாவனத்து முனி வாகளின தவ வலிமையையும், முனி பத்தினிகளின் கற்பையும் சோதிகுமாறு விஷ்ணுவாகிய மோகனியுடன் நாம் செல்லுகின் றோம். நீ இவ்விருத்தகிரியின் வனத்தில வடகீழ்த்திசையில் இருப்பாய்” என்று கூறி நந்திகையும உடனிறுத்திச் சென்றருளி னா. தேவியா அவ்வனத்தில் ஒரு சிவலிங்கத்தையும் தீர்த்தத் தையுர கண்டு நந்திராதா பணிசெய்யப் பூசித்தார். அதனால் அத் தலம் நந்திதேவர்பேரால் கோபாவதம் என்றும், சத்தியின்பேரால் சத்தீச்சரம் என்றும் பெயர் வழங்கிவருகின்றது. அப்பொழுது சிவபெருமான தாருகாவனத்தினின்றும் சத்தீச்சரம் என்னும் இலிங்கத்தினிடம் தரிசனம் தந்தருளினா. தேவியார் வணங்கிப் பூசித்து “இப்பர்வதத்தில்வந்து தானதர்மங்களைச்செய்கின்றவர்கள் சுகல செவ்வங்களையு, ஞானதங்கையில் மூழ்கினவர் ஞானத்தையும், தேவரீர் திருவடி வணங்கினவர் சிவபதியையும் பெறுதல் வேண்டும” என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தலும் சிவபெருமானும் அவ் வரங்களை அவ்வாறே அநுகரிகஞ்செய்தருளினார். கோபர்வதத்தில் கங்கால்நானஞ்செய்து கடவுளைவணங்கி வாய்ப்பொதுதூற்றெட்டுத் தரீம் வலம்வந்து அருச்சித்து, குருவுபதேசப்படி திருவைந்தெழுத் தைப்பன்னிரண்டுலக்ஷ்முருச்செபித்தவர்கள் சிவசத்தியமாய்ச் சிவ பதவி சேர்வார்கள். அப்பர்வதத்தில் வசித்து வரங்களைப்பெற்ற வரும் கணநாதரானவரும் நற்கதிபெற்றவரும் இத்தொகையினர்

என்றுளவரும் அளவிட்டுரைப்பது அரிது. அங்கே கருணாபரிபூரண
 ரென்னும் ஒரு கணநாதர்சேவிப்பவர்களுக்கு வேண்டியவர்களைக்
 கொடுத்தருள்வார். அக்கணநாதரை ஒரு பாவி பார்த்தான். அவர்
 அவனை ஆட்கொள்ளவிருப்பி இவன் யானென்று ஞானகண்ணால்
 ராய்ந்து இவன் பெண் வதைமுதலிய பெருமபாவங்களைச் செய்து
 மிகவும் இழிந்தவன்: அந்நேர இவனுக்குப் பரகதியில்லை யென்று
 நினைந்து அவனைத்தமது சந்திதியில் நெடுந்தூரத்தில் நித்தும்படி
 அருளினர். அவன் அநேகநாளாய் நின்றளவில பாவங்களையாவும்பாய
 பிந்தோல உரிவதுபோல நீங்கினமையால் நாடோறும் கங்கையில்
 மூழ்கிச் சத்தீச்சரையுட்கணநாதரையும் வலஞ்செய்து வணங்கி
 சருகுஅருந்தி நீர்ப்ருகித் தவக்கோலம் பூண்டு சகலவினையும்நீங்கி
 நின்றனன். கருணாபரிபூரணர் அவனை அந்கிலழைத்து “நீ எந்நாடு?
 உன்பெயர்யாது? நீ இவ்வனத்துக்கு ஏனவநதாய்சொல்” என்று
 வினவலும் அவன் “சுவாமீ, நெடுந்தூரத்திலுள்ள சுந்தரநாட்டிற்
 பிராமணகுலத்திற்பிறந்து துருவி நத்தனளனனும் பெயருடையனா
 பலபாவங்களைச்செய்து இந்நவனத்திலும் வழிமறித்துப் பொருள
 பறிககவந்தேன். பிறவிகுருடனுக்குககண் பெறுமாடி புண்ணிய
 தீர்த்தமகிடைத்ததுபோலப் பாவியேன்முன தேவரீர் வெளிபாட்
 டுத்தோன்றியருளினீர். அதனால் மருள்நீங்கி மனநதெளிவுறறேன்
 உண்மைஞானத்தையுபதேசஞ்செய்தருளும்” என்று அவர்திருவடி
 வணங்கினான். அதுகேட்ட கருணாபரிபூரணர் “நீ இப்பதிக்கு வந்த
 பொழுதே உன்பாவமனைத்துமநீங்கின, மேலும் கங்கையில் மூழ்கிச்
 சத்தீச்சரர் திருவருளால் சகல நன்மைகளும் சித்தி பெற்றாய், நீ
 எப்போதும் இங்கு இருப்பாய்” என்றுரைத்துத்தவத்தையும் ஐ
 தெழுத்தையும் உபதேசஞ் செய்தருளினா. அவனும் மெய்ஞ்
 ஞானியாய், சத்தீச்சுவர்திருவடியிலஇரண்டறகலத்தலாகிய அத்து
 வித முத்தி பெற்றனன். இக்கோபர்வதத்தில் தேவா மனிதர் யாவ
 ராயினும் மூன்றுநாள் விஷய வாசனையின்றி வசித்தாலும் சத்தீசர்
 திருவடியடைவார்கள். சுற்றத்தோடிருந்தவரும் சிவசாரூபமாவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்னேழாவது

பிருடிதச் சருக்கம்.

மூன்னுளில் மகத்தேசத்திலேவதமுணர்ந்தபிருடிதன் என்னும் பிராமணன் தன்னன்மனைவி முருசியோடு பூமிப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து பிரணவாபதி துவாரகை கங்கை கன்னியாகுமரி முதலிய சிவஸ்தல யாத்திரை செய்து துவாரகைக்கு வந்து ஒரு சிவயோகியைக் கண்டான். அவா நீங்கள் எங்கேசென்றீர்கள் என்று கேட்க, பிருடிதன் “நானும் என் மனைவியும் பூமியை வலஞ்செய்து ‘கொண்டு சிவாலயமுழுவதையுந் தெரிசித்து வருகின்றோம்’ என்று கூற்றான். யோகியானவா அநுகேட்டு நகைத்து நீங்கள் விமானத்தில் வராது பெரிது, காலநடையாக வந்தீர்கள். சித்தி பெற்ற ஒருதலத்திற் காவது செல்லவில்லை. மேலும் சென்ற பொழுதே தேவவிமானம் வருகின்ற தெய்வத்தலங்கள் பல உண்டு என்று சொன்னது, அவ் விருவரும் வணங்கி அததலங்கள் யாவை எனறுகேட்க, யோகியார் கண்டுகி, பீடம், கிருஷ்ணவேணி, மணிகாணிகை, சரடி, நாமகை, மா காளம், பாவநாசம், சந்திரபாகை, பரிதிபுரி, மதுரை, சிந்து, கோமதி, காவேரி, திருவாணைகா திருமயிலாடுதுறை திரு வண்ணாமலை திருவாரூர் சிதம்பரம் திருத்தூருத்தி திருமழபாடி சுந தாகிரி திருவாஞ்சியம் திருநெய்த்தானம் திருவிடைமருதூர் திருவா வடுதுறை திருநெல்வேலி திருமுதுகுன்றம் சோபருப்பதம்இவை மேலான தலங்களாம். இத்தலங்களைத்தரிசிக்காது விட்டால் முத்தி கிடைப்பதரிது எனறு சொல்லியருளினார். அவ்விருவரும் அதுகேட்டு நாங்கள் கெடுவழிநடந்த பிரயாசத்தினால் இனிசெல்லுதல் அரிது தேவரீர் திருவருள்செய்யவேண்டும் என்றுகூற்றினார்கள். சிவயோகியாரும் சித்தமகிழ்ந்து நீங்கள் இத்திருநீரறை நெற்றியில் தரித் துக்கொண்டதும், கோபாவத்தை அடைவீர்கள். அங்கு உங்கள் பிறவித்துன்பம் நீங்கும்படி மூன்றுநாள் சிவனைப் பூசை செய்யின் இஷ்ட சித்திகளைப்பெறுவீர்கள்” என்று கூறி விபூதிப்பிரசாதம் கொடுத்தருளினார். அவ்விருவரும் திருநீரறை விரைவில் நெற்றி யிற்றித்தலும், கோபர்வதத்தில் அடைந்து கங்கையில் மூழ்கிச் சத்தீச்சரீர்திருவடிபணிந்து மூன்றுநாள் ஊண்உறக்கமின்றிப் பஞ்ச சாக்ஷர செபஞ்செய்தார்கள். அத்தருணம்சத்தீச்சரீர் சத்தியுடன் இடபாருடா யெழுந்தருளித் தரிசனந்தருதலும், அவர்கள் மன மகிழ்ந்து பணிந்துநின்றனர். அப்பெருமான் அவர்களுக்கு வேண்

டிய வரங்களையுங்கொடுத்து ஒரு தெய்வ விமானமுந் தந்தருளினார். அவ்விருவரும் அதில் ஏறினது சிவசாரூபம்பெற்று எல்லாத் தலங்களிலும் உலாவிச் சத்தீச்சரர் திருவடி சேர்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினெட்டாவது

சசிவன்னன் சருக்கம்

சிவபெருமான விஷ்ணுவை நோக்கித் தவமுனிவர் செய்யுந் தரிசனத்தின் பெருமையைக் கேட்பாய் என்று திரவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். “பாவவெச்சனமகன் சசிவன்னன் என்பவன் அடியாரையும், உன்னையும், ஏம்மையும், வேதங்களையும், விபூதியையும் நிந்திப்பதே கல்வியாகவும், கொலைசெய்வதே விரதமாகவும், தீமைகள் பலபுரிந்து பொருள்பறிப்பதே கேள்வியாகவும், பொய், குற்றை வன்சொல் இவையுடையனாய், அடுத்தவர்களைக் கெடுப்பதே குலாசாரமாகவும் கொண்டு மனம் வாக்ருக காயங்களினுற் பழிபாவங்களைச் செய்து வருதலினால், பேயும் நோயும் சூழ்ந்து வருத்த, மூாச்சித்துக்கிடந்தான். இவன் சுற்றத்தவர்களாய்ச் சுவர்க்கஞ்சென்று தேவரானவரும் இவனது பழிபாவங்களால் நரகில் வீழ்ந்தனா. இப்பாதகன் வருவானே யென்று நரகமுட நடுங்கிற்று. சசிவன்னன் துன்பத்தைத் தந்தையானவன்கண்டு சுகியாது, தேவபத்தன் என்னும் தெய்வ மாதவனை வணங்கித் துதித்து, தன் புதல்வன் தீமைகளை யெடுத்துக் கூறுதலுப, அவர் “உறையவனே பழமலையின் கண்ணுள்ள கோபர்வதத்தில் சத்தீச்சரத்தில் முன் பிரமா இந்திரன் முதலியதேவர்களும் அசுரர்களுட் கடவுளைப் பூசித்துத் தங்கள் நற்பதவினை பெற்றார்கள். நீயும் அங்கே சென்று மாநந்தி பாராயணன் என்னும் மகானை நீங்காதிருந்து தரிசனஞ்செய்தால் உன்புதல்வன் பிணிகள் பலவும் ஒழியும் என்று அருளினார். அவருடே தேசப்படி அவன்தன்புதல்வனோடு கோபர்வதம் சென்று தங்கையின் மூழ்க்கக்கடவுளை வணங்கித்துதித்து அம்மகானையும் வணங்கித் தன்புதல்வன் செய்த வஞ்சகச்செயல்களை விண்ணப்பஞ்செய்தனன் அம்மாநந்திபாராயணர் கடைக்கண்ணால் நோக்கியருளினதும் அச்சசிவன்னன் பாவமனைத்தும் அகன்றன. அதன்பின் அந்தயோகி சுவாரின் அநுமதிப்படி அவன் பலதொண்டுகள் செய்து பேய்பிணி

யாவும் நீங்கப்பெற்று ஞானிபாய் மோக்ஷமடைந்தான், அவன்பிதாவும் பிதிர்க்களுடகிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள். அவன் ஆசைமனைவியும் அக்கதிசேர்ந்தனர். விஷ்ணுவே இன்னும் பெரியோர் பெருமைகளைச்சொல்லுகின்றேனேன்.

சுவகையென்னும் வேசியானவன் செல்வர்முதலிய நல்லவர் பலரையும் வஞ்சகமாயவையில் மயக்கிப்பொருள்பறித்து, தீமை பலபுரிந்து பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சாது நிரிந்து பலபிணிகளால் வருத்தமுற்று அவபவங்கள் அழிந்து நின்றான். அவன் ஒருசில யோகியாரைகண்டு வணங்கிப்பாதபூசைசெய்து அமுதமெய் வித்து அவர்பரிகலப்பிரசாதமும் பாததீர்த்தமும் உப்தகொண்டதும் கடுமபிணிகளபாவும் நீங்கி அவரால் ஞானோபதேசமபெற்று அவர் பாதங்களைத்தலைமேற்குட்டலும் பாவமுழுது நீங்கி எமதுதிருவடியிற்சேர்ந்தான். அவன் சுற்றத்தவரும் சுவாகமசேர்ந்தார்கள்.

விஷ்ணுவே' அடியார்களுக்குச்செய்த நன்மைகளபாவும் நமக்குச் செய்தனவாகும். அவரிடத்தில் எப்போதும் 'விருப்பத்துடனிருந்தருளவோம்' என்று சிவபெருமான் திருவாய்மலர்தருளிஞர். மகாவிஷ்ணுவும், பரமசிவன் திருவடிகளைப்பணிந்து ஞானோபதேசமபெற்று, சிதம்பரத்தில் இருத்ததரிசனம் பெற்று, பிறவியையும் இயமனையும் நாகத்துன்பத்தையும் வேண்டினால் அடியார்களைத்தூறுறுங்கள். அல்லது அருள்வளரும் செல்வத்தையும் முத்தியையும் விரும்பினால் அடியாரைப்போற்றுவர்கள் என்று மன்னுளடியாகிய திருமுதுகுன்றநாதர் அருளிச்செய்து மறைத்தருளிஞர். திருமால் நடராசப்பெருமானை வணங்கித்துதித்துத்தமது வைகுண்டத்தையடைந்து உண்மை நிஷ்டையினிருந்தார். இருத்தஞ்செய்யுமிடம் சிதம்பரமென்றும் இருக்குமிடம் விருத்தாசலமென்றும் கூறியிருத்தலால் இரண்டும்சமம் என்று தெரிந்தோம்.

இவ்விருத்தாசல புராணத்தைப்பூசித்தவர்களும் எழுநிலவர்களும் படித்தவர்களும் பொருள்கொன்னவர்களும் அதைச்சிவசந்நிதியில் துதித்தவர்களும் துதிப்பதைக்கேட்டவர்களும் பாவங்கள் நீங்கப்பெற்று இஷ்ட சித்திகளடைந்து இம்மையின்பங்களையும் மறுமையின்பங்களையும் பிபற்று வாழ்வார்கள்.

விருத்தாசல புராணம் முற்றுப்பெற்றது,

திருச்சிற்றம்பலம்.

